

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Jade West
DIRTY
BAD
STRANGERS

Kirli Kötü Yabancılar

Jade West

Dirty Bad Strangers telif hakkı © 2015 Jade West

Yazarın manevi hakları ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın, fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez, ancak eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve izin verilen diğer bazı ticari olmayan kullanımlar hariç

telif hakkı yasası. İzin talepleri için yayıncıya "Dikkat: İzinler Koordinatörü" adresine aşağıdaki e-posta adresinden yazabilirsiniz.

Kapak tasarımı RBA Designs'dan Letitia Hasser tarafından yapılmıştır
<http://designs.romanticbookaffairs.com/> John Hudspith tarafından düzenlenmiştir
www.johnhudspith.co.uk
Tüm sorularınız için

jadewestauthor@gmail.com İlk yayın tarihi

2015

Uyarı

Sanırım yine o zaman geldi... hepimizin bildiği ve sevdiği zaman. Birden fazla yabancı erkekle yapılan kirli, sapıkça, pis, müstehcen seksten kolayca rahatsız oluyorsanız LÜTFEN bu kitabı okumayın. Eğer kum, anal ve sağlıklı dozda am pompalamayı sevmiyorsanız lütfen bu kitabı okumayın. Şüphemiz varsa, Google'a danışmayın - eğer

iğrenç bulacağın bir şey varsa, kararına güven. Ciddiyim.

Lütfen sohbet hattından veya internetten rastgele biriyle tanışmak ve bu kitabı yeniden canlandırmak için kişisel güvenliğinizi riske atmayın.

Dışarıda bir sürü tuhaf insan var - hem de iyi anlamda değil! Dikkatli olun, millet.

Son olarak, okuyucuların bu romanı okumadan önce 'klitoral yıkıma' karşı sigorta yaptırmaları gerektiği konusunda bilgilendirildim. Lütfen bu uyarıyı ciddiye alın, aranızdan herhangi biri yanlışlıkla kendini öldürürse veya sürtünme sonucu yanarsa sorumlu tutulamam.

en hassas yerleri onarılamaz hale getirir. Bunu kendi takdirinize bırakıyorum.

KESİNLİKLE 18+ - ilk yorumlar bu filmin Dirty Bads'in şimdiye kadarki en kirli filmi olduğuna işaret ediyor ve bu kolay bir unvan değil

al.

Umarım bunu beğenirsiniz. Teşekkür ederim!

Tracy için.

Her zaman böyle kahkahalar paylaşalım.

Desteginiz ve coşkunuz yorulmak bilmez ve
ilham verici.

Ekibimde olduğun için çok şanslıyım.

İçindekiler

<u>Önsöz Birinci</u>	
<u>Bölüm İkinci</u>	
<u>Bölüm Üçüncü</u>	
<u>Bölüm Dördüncü</u>	
<u>Bölüm Beşinci</u>	
<u>Bölüm Altıncı</u>	
<u>Bölüm Yedinci</u>	
<u>Bölüm Sekizinci</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Dokuzuncu</u>	
<u>Bölüm Onbirinci</u>	
<u>Bölüm Oniki</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Onüçüncü</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Ondördüncü</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Onbeşinci</u>	
<u>Bölüm Onaltıncı</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>On Yedinci Bölüm On</u>	
<u>Sekizinci Bölüm On</u>	
<u>Dokuzuncu Bölüm</u>	
<u>Yirminci Bölüm Yirmi</u>	
<u>Birinci Bölüm Yirmi</u>	
<u>İkinci Bölüm Yirmi</u>	
<u>Üçüncü Bölüm Yirmi</u>	
<u>Dördüncü Bölüm</u>	
<u>Sonsöz Teşekkür Jade</u>	
<u>Hakkında</u>	

Önsöz

Gemma

"Son iki rakam," dedi telefondaki ses, "nedir onlar?"

Gözlerim dizüstü bilgisayarımın ekranına kaydı, anlık mesajlaşma listemi gözden geçirdim. Amirim listede *yok görünüyordu* ama emin olamıyordum.

Parmaklarımdaki titremeye aldırmadan ahizeyi sıkıca tuttum. "Şşş... buna iznim olmadığını biliyorsun."

Yer değiştirirken hattın bir cızırtı geldi. "Hadi ama Lucy... adın bu mu senin? Sesin Lucy'ye benziyor, sanırım? Gerçekten Londra'da mısın?"

Hayır. Bu benim adım değil. Evet, gerçekten Londra'dayım.

"Telefonları dinliyorlar..." Dedim ki. "Kovulacağım..."

"Ama değiller, değil mi? Onlar etraftayken sesini duyabiliyorum. Onları görebiliyor musun? Bu tür şeyleri gösteren yüksek teknolojili bir sohbet hattı sisteminiz mi var? Bu yüzden mi beni bu kadar geç arıyorsun?"

"Hadi sikişmekten bahsedelim..." Mırıldandım. "Şu anda burada olsaydın bana ne yapardın?"

"Son iki rakam..." dedi. "...ve sana göstereceğim."

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Kapatmalıyım. Senaryoya geri dönmeliyim. ^{Yirmi} dakikalık otomatik ^{kapanışa} kadar beklemeli ve vardiyamdan çıkmalıyım. Bunu da rapor etmeliyim, onu rapor etmeliyim... onu müşteri listemden engellemeliyim...

"Bana diğerlerini de verdin... ne yaptığını bilmediğimi sanma... bunun gerçek olmasını sen de benim kadar istiyorsun..."

"Ben... um... Ben düşündüğünüz kişi değilim..."

"Lucy, adın her neyse... bana o iki rakamı söyle, yoksa yemin ederim sana ulaşana kadar doksan dokuz kombinasyonun hepsini denerim ve bunu yapmak için sabahın üçünde kaç kişiyi uyandırdığım umurumda değil."

"Jason... I..."

"Son iki rakam..."

Karnım guruldadı.

Ekranı tekrar baktım. *Sheena RS135 - uzakta.*

Uzaklara. Uzaklara. Uzaklara.

"Senin için gerçek olduğunu biliyorum. Bilmek için yıllar boyunca bu baktan hatlardan yeterince aradım... bunu gerçekten istiyorsun... beni istiyorsun... Bunu sana verebilirim,

gerçek hayat, konuştuğumuz her fantezi... hepsi... Bunu ayarlayabilirim..." "Ben... Ben yapamam..."

"Son iki rakam."

Sözlerindeki gerçekle savaşıırken göğsüm çırpındı.

Evet, bunu gerçekten istiyorum. Evet, onu gerçekten istiyorum. Adını bile bilmiyorum ama onu istiyorum. Aylardır onu istiyorum, sadece sesinden, gülüşünden, sözlerinden... Beni becermesini istiyorum, tıpkı konuştuğumuz gibi. Başkalarının beni sikmesini de izlemesini istiyorum. Bir sürü başka insanın.

"Yapmamalıyım..."

"İki basamaklı Lucy, yoksa sıfırdan başlayıp seni bulana kadar ilerleyeceğim."

Kah

retsi

n.

Lan

et

olsu

n.

Lan

et

olsu

n.

Bir nefes aldım.

Bu çılgıncaydı. Gerçekten. Lanet olsun. Çılgıncaydı.

"Sıfır yedi," dedim. "Son iki rakam sıfır yedi." Hat bir anda kesildi.

Ve cep telefonum çalışmaya başladı.

Birinci Bölüm

Gemma

Bas o kadar yüksek ki kalp atışı gibi geliyor. Damarlarımdaki votka ile uyum sağlıyor ve bedenim canlanıyor, kalabalığın arasında özgürce dans ediyorum. Alkol beni arkadaşlarımdan kötü durumuna karşı uyuşturuyor, beni aralarına almak için dans çemberlerini değiştiriyorlar ama ben çoktan gitmiş oluyorum. Tanıdık olmayan bedenler, tekrar uzaklaşmak için benimkilere baskı yapıyor. Dönüyorum, dönüyorum, özgürüm. Ben müziğim ve müzik de benim.

Bedenim onu beynimden önce algılıyor, dans pistinde ilerlerken onun ritmine ayak uyduruyor. Uzun boylu. İri. Sakar bir irilik değil ama. Nasıl sevişileceğini biliyormuş gibi dans ediyor ve ben de bunu öğrenmekten zevk alacakmışım gibi dans ediyorum.

Gözlerimi yüzünden ayırmıyorum. O sadece bir *erkek*. Ateşli, büyük, seksi bir *adam*. Çikolata tenli ve çikolata gözlü. Aleti de büyük. Temas ettiğinde kıcımda şiştiğini hissediyorum, geri çekilmediğimde ellerinin kalçalarımdaki ağır tutuşunu. Bağlantıyı sadece konuşmaya çalıştığında koparıyorum, onun etrafında dans etmek için kavrayışından fırlıyorum, bir semazen, omuzlarımı gıdıklayan kırmızı bukelerim. Yaklaştığında gülümsüyorum, ancak sözlerini kendi sözlerimle kesmek için.

"Konuşma."

Beni görmezden geliyor. Hep öyle yaparlar. "Adın ne güzelim?"

"Bu gece, ben... Carys."

"*Bu gece Carys mi olacaksın?*" Sesi alçak, gülüşü siyah kadife gibi. "Peki yarın adın ne olacak?"

"Fark eder mi?" Genişçe gülümsüyorum, gözlerimi onun da gülümsediğini görecektense kadar uzun süre ağzına dikiyorum. Beyaz dişler, muhteşem dudaklar.

"Tabii, her neyse, *Carys*." Ellerim yine kalçalarımda, ritme ayak uyduruyorum. "Ben Tr..."

Parmağım bir kalp atışında dudaklarında, suskunluğum ısrarcı. "Sadece dans et," diyorum. "Adına ihtiyacım yok."

Dans bizim ön sevişmemizdir. Çarpışma ve eziyetten önceki kur ritüeli. Vücutlarımız hareket ederek birbirlerini inceliyor ve benimki bulduğu şeyden hoşlanıyor. Karın kasları sağlam, bol gömleğinin altında sert. Kot pantolonu çıkıntısına, kıkına dar geliyor. Bacaklarım onunkiler için ayrılıyor, tonlu kalçası tam doğru yere bastırıyor.

yerler. "İhtiyacın olan şey bende, bebeğim." Eğiliyor. "Benim evim mi, seninki mi?" "İkisi de değil." Elini tutup kalabalığın içinde geriye doğru dans ediyorum. I

Gözlerin üzerimde olduğunu hissediyorum ama hepsini görmezden geliyorum, dansçılar bulanıklaşana kadar içenler ve konuşanlar arasında gözden kayboluyorum. Sigara içilen alanın serin havası sertçe çarpıyor ama beni ayıltacak kadar sert değil. Buraya daha önce de gelmişim, birçok cumartesi arkadaşlarım tarafından dışarı sürüklenmişim. Açık hava hoparlörlerinin arkasındaki oyuğu bilecek kadar çok kez. Çikolatalı aygırımı karanlığın içine çekiyorum ve o inliyor, sıcak dudakları boynumda.

"Burada mı? Gerçekten mi?"

Parmaklarım fermuarının içine girmeye başladı bile. Gerçekten de büyük bir çocuk. "Evet. Tam burası."

Beni duvara yasladı. "Güzel... Bana o kıvrımları göster bebeğim, kıvrımlı kızlara bayılırım."

Çok da iyi oldu. İri elleri iri göğüslerimi avuçluyor, elbisemi sıyrıp sütyenimin sağlam dantelini kenara çekmeden önce güzelce ve sertçe sıkıyor. Meme uçlarım dikkat çekiyor. Nefesim kesilene kadar onları parmaklarının arasında yuvarlıyor. Onun için zaten ateşliyim, beş şarkı değerindeki ön sevişme beni ıslatmaya ve arzulamaya yetecek kadar uzun. "Becer beni," diye fısıldıyorum. "Konuşma... sadece sik beni."

"Seni tatmak istiyorum." Başını eğiyor, yüzünü memelerimin arasına gömmeden önce memelerimi şapırdatıyor, standart tepki. Gözlerimi kapatıp onunkileri görmezden geliyorum, parmakları külotumu bulurken ağırlığımı tuğlaya doğru itiyorum.

"Lütfen... sik beni..." İnliyorum.

"Sertçe..." "Adımı bilmek istemiyor musun?" "Bir isme ihtiyacım yok."

"Seni tekrar görmek isteyebilirim... o muhteşem büyük göğüslerini görmek isteyebilirim..."

Bu asla olmayacaktı. "Becer beni, lütfen... sadece becer beni." "Tamam, bebeğim. Tamam."

O elini cebine atıp bir lastik ararken ben yüzümü duvara dönüyorum. Elbisem kalçalarımı gıdıklıyor, ancak kığımın kabarıklığını örtmeye yetiyor. "Seni sertçe becereceğim..."

Kulağıma müzik gibi geldi.

Amım çok hazır, külotum bir kenara itildi. Kalın başparmağı önce içeri kayıyor, test ediyor.

"Evet..." Klitorisime uzanıyorum, kendimi onun siki için hazırlıyorum. Ama asla gelmiyor.

"Gemma! Ne oluyor lan?! Lanet olası bir kazanç değil!"

Gerçekten duymak istemediğim bir çılgılık. Chelsea Rawling'in kısaç tırnakları ben daha farkına varamadan dirseğimdeydi ve daha memelerimi elbisemin içine itmeden beni kenara çekti.

"Tanrım!" Tısladım. "Ne?!"

Chelsea'nin omzunun üzerinden baktığımda Tessa'nın da onunla birlikte geldiğini gördüm. Chelsea'nin hançer gözlerinin doğrudan saldırısının aksine, Tessa'nın bakışları yere sabitlenmişti. Ortada kalmıştı. Her zamanki gibi.

"Çekip gidebilirsin," diye tükürdü Chelsea zavallı masum çikolatalı aygırıma.

Gözlerini arkamda hissettim ama tek kelime etmedim. O an mahvolmuştu, bitmişti, sona ermişti. Umarım üzgün olduğumu biliyordur. Üzgün ve mahcup.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Kulak misafiri olmaktan çıktığında inledim. "Ben yirmi üç yaşındayım! Kim öldü de seni benim bakıcım yaptı Chelsea? Bir geceliğine de olsa şu karışan kaltak rolünü bırakamaz mısın?"

"Sarhoşsun," diye tersledi.

"Sarhoş olabilirim ama sen hâlâ işime karışan bir kaltaksın."

Kollarını kavuşturdu ve bana resepsiyon sınıfından beri attığı o Chelsea-Rawlings en iyisini bilir bakışıyla baktı. Gerçi bugünlerde daha kötüydü. Eski Chelsea'miz Londra Chelsea'si olarak yeniden doğmuştu, Hertfordshire'lı kız yetiştirme tarzını terk edip kendine A listesinden bir erkek arkadaş, bir aktör, şarkıcı ya da spor yıldızı edinmek isteyen Chelsea. Bir reality yıldızı bile iş görürdü, bunu itiraf etmişti, neredeyse hiç beyni olmayan ve neredeyse hiç parası olmayan bir Z-lister. Chelsea titiz değildi, yeter ki onu gazetelere çıkarabilsinler.

"Birinin sana gerçekleri söylemesinin zamanı gelmişti Gemma Taylor!"

Bunun kim olacağını tahmin etmek için ödül yok.

Onu kenara itmeye çalıştım ama Chelsea d i m d i k duruyordu, dudakları zehirli bir şekilde büzülmüştü.

"Şaka yapmıyorum," dedi. "Kendine çeki düzen vermenin zamanı geldi." Dikkatimi çekmişti. "Pisliğimi *mi*? Ne boku?"

Gözlerini devirdi. "Ben, *biz*, şimdiye kadar bunu aşmışsındır diye düşünmüştüm. Altı aydır buradayız, tam altı lanet ay!"

"Neyin büyümüş hali?" Kollarımı kavuşturdum, ayıklık istenmeyen bir görünümle tehdit ediyordu.

"Bu... bu... çaresizlik. Bu saçmalık. Buraya taşındığımızdan beri yaptığın bu aşırı telafi şeyi!"

Arkasına baktım ama Tess bakışlarını yerde tutuyordu, her iki şekilde de karar vermek istemiyordu.

"İçmeyi, dans etmeyi ve seksi severim. Ne olmuş yani?"

"Yani, bundan daha fazlası var!" Chelsea söyledi. "Aşırı telafi." "Ne için aşırı telafi?"

Güldüm. "Ayık olmak ve evde sıkışıp kalmak bütün hafta boyunca her akşam? Gece geç saatlere kadar çalışıyorum, Cumartesi günü izin aldığımda saçlarımı açıyorum, ne var bunda?"

Tessa bir adım öne çıktı. "Senin için endişeleniyoruz," dedi. "Hepsi bu kadar."

"Endişelenecek bir şey yok," diye gülümsedim. "Ciddiyim. Ben iyiyim. Çok güzel."

"Bir sürtük gibi davranıyorsun," diye inledi Chelsea. "Onun adını bile bilmiyordun, değil mi? Dans pistinde tüm kulübün önünde onunla yattın, neredeyse, kendini nasıl bir gösteriye dönüştürdüğünü umursamadan."

"Dans ediyordum!"

Kollarını kavuşturdu, kaşlarını çatarak bana baktı. "İyi görüldüğünü düşünüyorsun ama insanlar sana gülüyor, bunu biliyor musun?"

Kanım dondu. "Gülüyor musun?! Ne yaptığım kimin umurunda ki? Dans pisti tıklım tıklımdı."

"Burası evimiz gibi değil," dedi Chelsea. "Buradaki insanlar farklı, burası farklı, çok daha fazla baskı var... anlıyoruz, tamam mı? Kendini güvensiz hissediyorsun ve böyle davranıyorsun. Biz sadece sana göz kulak oluyoruz."

"Kendimi güvensiz hissetmiyorum," diye güldüm. "Neden hissedeyim ki? Sadece dans etmeyi ve seksi seviyorum, diğer pek çok insan gibi."

"Çok güzelsin," diye gülümsedi patronluk taslayarak. "Kilonuzun büyük bir sorun olmasına gerek yok."

"Benim kilom mu?!"

"Büyük kız olmanın zor olduğunu biliyoruz," dedi Chelsea, "ama bu böyle davranmak için bir neden değil, bu sadece dikkatleri üzerinize çeker. Bizim gibi zayıf değilsen ne olmuş yani? Bu seni daha kötü bir insan yapmaz Gemma. Bir erkek arkadaşın olacak! Kimseye bir şey kanıtlamana gerek yok."

"Denemiyorum..." Birdenbire taş gibi ayık olmuştum. O kadar ayıktım ki dişlerim gecenin soğukunda takırdamaya başladı. Şok içinde aval aval baktım. "Dans ettiğimi ve

bir erkek arkadaş edinemeyecek kadar şişman olmadığımı kanıtlamaya çalıştığım için mi seks yapıyorum?!" "Sen yapmıyor musun?" Chelsea meydan okudu. "Yani sen hep dans ettin... ama

Buraya geldiğimizden beri kendini göstermeye çalışıyorsun."

"Eğleniyorum..." "Eğleniyorum." dedim. "Kendimi özgür hissediyorum. Dans etmeyi seviyorum."

"Evet, belki de dans etmek seni sevmiyordur!" dedi. "Geri kalanımız için nasıl görüldüğünün farkında değil misin? Kabarcıklı sürtük arkadaşımız dans pistini yakıp yıkıyor?"

Gözlerim doldu ama onları geri bastırdım, Chelsea'nin saldırısıyla yanlara savrulmuştum ama ağlayacak kadar yanlara savrulmamıştım. "Ben buyum, öyle mi? Senin *kabarcıklı sürtük arkadaşın*?"

Sonunda Tess sesini ikna edici bir şekilde yükseltti. "Hayır, tabii ki hayır." Chelsea'yi dirsekleyerek kenara çekti. "Sadece endişelendik, hepsi bu, çok fazla baskı altında olduğun için endişelendik."

"Biriyle yatmak için çok şişman ve çirkin olmanın baskısı mı? Böyle mi düşünüyorsun?" "Hayır," diye iç geçirdi Tessa. "Düşündüğümüz bu değil."

"Düşündüğünüz gibi değil," dedim. "Buradaki Barbie'nin aksine. Dans etmenin kilomla hiçbir ilgisi yok. Seksin kilomla hiçbir ilgisi yok. Aşırı telafi etmiyorum, güvensiz değilim ve kıskanmıyorum, sadece eğleniyorum. Bunu bildiğini sanıyordum. Arkadaşım olduğunuzu sanıyordum..."

"Tanrım, kemanları çıkaralım," dedi Chelsea. "Biraz kilo vermen gerektiğini söyledik diye bizi iblis sürtüklere çevirme. Bir sürtük gibi davranıyordun ve biz de sana bunu söyledik. Artık her şey ortada, devam edelim."

Dilsiz kaldım. Şaşkın.

"Sadece dans, seks ya da içki değil..." Chelsea ekledi. "Londra'da değişmişsin. Yeni iş de öyle... Kim cidden yaşamak için seks sohbet hattı yapar ki? Yani, tabii, ek iş olarak, ama gerçek bir işe ne dersin?"

"Gerçek bir iş mi?! *Senin gerçek işin* gibi mi?!" "Modellik *gerçek* bir iş," dedi Chelsea.

"Bu konuya girmeyeceğim bile," dedim. Gözyaşlarım yine diken diken olmuştu. Onlara defolup gitmelerini söylemek, iki varili doğrudan onlara boşaltmak ve gerçekte nasıl olduğunu anlatmak için yanıp tutuşuyordum.

Her zaman kıvrımlı oldum ama kendimi hiç şişman hissetmedim ve kesinlikle hiç çirkin hissetmedim. Ailem bana her zaman güzel olmanın dışarıdan olduğu kadar içeriden de geldiğini öğretti. Bana farklı olmayı takdir etmeyi öğrettiler. Gözlerimin yeşiline ve saçlarımdaki zengin bakır tonlarına

değer vermeyi öğrettiler. Çillerimin beni farklı, güzel ve sevimli kıldığını öğrettiler. Bana bunun

Kimse izlemiyormuş gibi dans etmenin, kendi teninizde rahat hissetmenin sorun olmadığını.

Bana seksi öğretmediler. O kendiliğinden geldi.

Kimse içimdeki yabancılarla seks yapma ihtiyacını teşvik etmedi. Tanımadığım erkekler tarafından alınmak için karanlık bir çağrı. Tanımadığım birden fazla erkek. Bana kirli bir kız gibi davranan ve istedikleri gibi sahip olan, tanımadığım sert, ateşli, terli, acımasız erkekler.

Hepsi benim sayemde oldu.

"Bu yüzden birbirimize düşmeyelim," diye homurdandı Chelsea. "Yardım etmeye çalışıyoruz."

"Bu konu hakkında daha fazla konuşmak istemiyorum. Eve taksiyle gideceğim."

"Böyle yapma," dedi. "Sadece sesini alçalt, tamam mı? Tek istediğimiz bu."

Geçerken Tessa'nın kolunu sıktım, onu da benim kadar solgun görünce dehşete kapıldım. Yakalayamadığım bazı kelimeler vardı ve Tessa peşimden ana kapıya kadar geldi, sarışından hiçbir iz yoktu.

Bana yetiştğinde gözyaşlarım akıyordu.

"Tanrım, Gem, özür dilerim. Orada tam bir domuz kulağı vardı."

"Aydınlatıcı..." Dedim ki.

"Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. Eksi sıfır bedenin üzerindeki herhangi bir şeyin arzu edilir olması mümkün değildir, kimse gerçekten böyle düşünmez. İyi niyetli olduğunu biliyorsun. Sadece senin için endişeleniyor."

"Evet, tüm bu saçmalıklardan önce gayet iyiydim." "Unut o zaman. Bir şey söylediğini unut."

"Niyetim bu," dedim. "Bu şimdiye kadar duyduğum en büyük saçmalık."

Beni kucaklamak için çekti ama gergindim. "Bu olaydaki rolüm için özür dilerim." Onun da üzgün olduğunu biliyordum. Zavallı Tessa hep Chelsea'nin pis işlerine bulaşıyordu. "Seninle geleyim mi? Dışarıdan bir şeyler alıp gece geç saatlere kadar televizyon izleyebiliriz."

Başımı salladım. "İşyerinde geç saate kadar çalışacağım. Haftalardır ilk kez Cumartesi günü izinlisin, tadını çıkar."

"Sadece eminseniz..."

Gülümsedim. "Ben iyiyim. Ben iyiyim. Sapıklar aramaya başladığında her şeyi unutacağım."

Ama ben unutmadım.

İkinci Bölüm

Gemma

Sabah bir vardiyası için dizüstü bilgisayarımı çalıştırmaya yetecek kadar zaman kala eve varmışım. Chelsea'nin Tessa'yı saat dörtten önce eve bırakmasına imkân yoktu, bu yüzden Lust Line'ın dahili mesajlaşma programına giriş yapmak için kanepeye yerleştim. Sheena bu gece süpervizör vardiyasındaydı.

RS443 Gemma: Hatlar nasıl, Shee? Giriş yapayım mı?

Yazma simgesinin yanıp sönmesini izledim.

RS337 Sheena: Sen bir süperstarsın. Çizgiler çılgınca.

Ana sisteme girdim ve durumumun CANLI olarak değişmesini bekledim. Telefonum yanımdaydı, şarjı tamamen doluydu ve ben hazırdım, kulüpteki tüm saçmalıkları bir kenara itip kendimi rolüme yerleştirdim.

Lucy. Yirmi bir yaşında. Zayıf. Sarışın. Sevimli, şımarık küçük göğüsler. İlgi alanları arasında telefonda erkeklerle sevişmek, her sabah spor salonuna gitmek ve dans etmek var. Lucy dans etmeye bayılır. En azından yalanların arasında biraz gerçek olmalı. Lucy sapık bir orospu, arayan her kimse onunla tamamen aynı fetişlere sahip. Tekinsiz diyorlar ama doğaüstü bir şey yok. Müşterilerimizin numaraları sistemde kayıtlı, yani müdavimlerin dosyalarına not düşebiliyoruz. Onlar bizim önceden kaydedilmiş boğuk girişimizi dinlerken, biz de konuşmamızı tam olarak doğru yapabilmek için önceki arama notlarını gözden geçiriyoruz. Vakit nakittir ve ne kadar uzun konuşurlarsa o kadar fazla ödeme alırlar. İyi bir sohbet hattı operatörü onları bütün gece konuşturur ve daha fazlası için geri gelmelerini sağlar.

Ben gerçekten iyi bir sohbet hattı operatörüym.

Her hafta primimi aldım, öyle ki deneme sonrası *model* fotoğraflarımı üç ay erken çektim. Lucy'nin bir yüzü var. Çok güzel bir yüz, sadece benimki değil. Bazen küvetin kenarında bacaklarını iki yana açmış oturan sarışın kızın gerçekte kim olduğunu merak ediyorum. Büyük ihtimalle Chelsea gibi biri.

İlk arayanın notları ahize çalmadan hemen önce ekranda belirdi, ancak notlarında sadece 'hızlı' yazıyordu. Haklıydılar. Benden birkaç tatlı söz ve ondan birkaç homurtu duyduktan sonra gitmişti, menüyü taradığında çoktan yola çıkmıştı. Sırada *Kevin vardı*. Kevin kadın külotu giymeyi sever. Ona ne kadar yaramaz bir kız olduğunu söylemenizi seviyor, sonra da

elini firfırlı külotuna sokmasını ve ıslatana kadar sikiyle oynamasını istiyor. Kevin uzun sürmez, en fazla on dakika, bir arama bonusu için bile yeterince uzun değil, ama yedi gecenin beşinde hatasız arar. Kevin, istikrarlı bir Eddie.

"Siktir, Kevin, bu çok azgınca. Ne renk külot giyiyorsun? Pembe olanlardan mı? Ben de, Kevin, hadi birlikte kirlenelim... Doğru, Kevin, seni pis küçük kız, o pis parmaklarını benim için o sevimli küçük külotuna sok... tatlı küçük amcığını çalıştır, Kevin, ve bana ne kadar yaramaz olduğunu söyle... kahretsin, geliyorum, Kevin... beni senin için çok ıslattın... işte benim iyi kızım..."

Bir arayanın sizi gerçekten etkilemesi nadirdir, özellikle de süpervizörler yarı düzenli aralıklarla dinlerken. Benim için sadece bir kaç tanesi bunu başarabildi. Özellikle biri.

Saat ikiye yaklaşırken gözümü saatten ayırmıyordum. Bay Biricik'im Jason bu gece aramadı. Ona bu gece izinli olduğumu söylemiştim. Bana Cumartesi gecesinin gerçekten gevşeyebildiği tek gece olduğunu söyleyerek homurdanıp durmuştu. Sanki diğer geceler her şeyi oluruna bırakmışymış gibi. Siktir, ikimiz de öyleydik.

Jason benim gizli zevkimdi. Benim kirli, pis, azgın gizli zevkim. Beni azdıran, ıslatan, haftanın her gecesini klitorisimi gerçekten parmaklamamı sağlayan ses.

Dikkatimi dağıtmak için birkaç kısa arama daha yaptım ve gece ikide mesajlaşma penceresi yanıp sönmeye kadar bir profesyonel gibi orgazm üstüne orgazm taklidi yaptım.

RS335 Sheena: Eğer iyiysen bu geceyi bitireceğim. Şimdi rahatlamaya başlamalıyım. Yardımın için teşekkürler, minnettarım.

Kendi kendime gülümsedim.

Elbette. Tatlı rüyalar. Yarın görüşürüz.

Sheena her zaman erken saatlerde çıkış yapar. Küçük çocukları var ve işe erken başlıyor. Bunun tek bir anlamı var: çoğu sabah saat ikiden itibaren bir süpervizörüm yok. Kimse beni dinlemiyor, kimse konuşma konularım üzerinde kalite kontrolü yapmıyor ve kimse gizlilik kurallarına uyduğumdan emin olmuyor.

Son birkaç haftadır Jason'ı ikiden sonra araması için teşvik ediyordum. Aptalca ve saçmaydı ama kendime engel olamıyordum.

Bu gece arayacağından şüpheliyim. Ona dışarıda olduğumu söylemiştim.

Sheena'nın durumunun çevrimdışı olarak değişmesini izledim ve bir sonraki

Ara. Saat 2:02'de geldi. Ekranımın yenilenmesi biraz zaman aldı ve hattı açtığımda beni yönlendiricilerden yoksun bıraktı, ancak onlara ihtiyacım olmadığı ortaya çıktı.

"Kimmiş küçük pis yalancı?"

Kalbim hızlandı. "Planımda bir değişiklik oldu." Koltuğumda kıpırdandım ve içgüdüsel olarak kalçalarımın açılmasına izin verdim. "Ararsın diye umuyordum..."

"Eminim bunu tüm arayanlara söylüyorsundur..." Sesi çok tanıdıktı, çakıllı tonu ihtiyaçla doluydu. Aksanını kestirmek zordu, derin ve berraktı, belki biraz da Cockney aksanıydı.

"Belki, ama *genellikle* bunu kastetmiyorum..."

"Bir yerlerde gırtlığına kadar güzel, şişman bir sikin içinde olacağını sanıyordum. Ne oldu?"

Yalan söylemeyi düşündüm ama beni çok iyi tanıyordu. Hiç tanımadığınızı birinin sizi bu kadar iyi tanıması kulağa çılgınca geliyor. Gerçek adımı bilmiyordu, ama gerçek isimlerin bir bok ifade etmediği ortaya çıktı. İki ayı aşkın bir süredir konuşuyorduk, önce haftada birkaç gece, sonra daha fazla. Çok daha fazla. Sheena ilk günlerde beni uyarmış, umutlarımı gerçekçi tutmamı söylemişti. Bu mega arayanların çoğunun birkaç hafta sonra sessizleştiğini, telefonlarının şebekeleri tarafından engellendiğini ya da eşlerinin telefon faturasını bulduğunu söyledi. Ödeyemeyecekleri bir fatura biriktiriyorlar ve daha fazlası için geri gelmeleri uzun, çok uzun zaman alıyor.

Ama Jason değil. Jason gelmeye devam etti.

Adam söz konusu olduğunda her şeyi biliyordum ama hiçbir şey bilmiyordum. Tüm pis fantezilerini, onu sertleştiren tüm kirli şeyleri. Tuhaf küçük yöntemleri, kuru mizahı, kahkahasının alçak şarkısı. Bütün bunları biliyordum ama adamın kendisi hakkında kesinlikle hiçbir şey bilmiyordum. Nereden aradığını bile bilmiyordum.

"Çok güzel, şişman bir sikim vardı... ama görevim iptal oldu." "Ekildi mi?"

"Araya giren arkadaşlar."

"Kahretsin."

"Evet, öyleydi."

"Bunu telafi edebilirim... sadece bana bir adres verin."

"Böyle konuşarak beni kovduracaksın..."

"Buna değer, söz veriyorum."

Ona inanmamayı diledim ama karnım çırpınıyordu, elim çoktan kalçalarımın arasından aşağı kaymıştı. "Siktir, Jason... Bana yapabileceğin her şeyi düşünüp duruyorum..." Standart senaryo, ama bu standart değildi. Jason'la olan hiçbir şey standart değildi.

"Söyle bana..."

"Ön kapımı senin için kilitlemeden bırakmayı hayal ediyorum... nasıl ses çıkarmadan içeri gireceğini, beni sertçe becereceğini, beni küçük pis bir fahişe gibi alacağını... Yüzünü bile bilmeden kendimi sana vereceğimi... İstedğim bu... Berbat, değil mi? Bu gece o herifi sikmeye hazırdım... ve komik olan ne biliyor musun? Seni düşünüyordum... sana ondan bahsetmek istiyordum... bir yabancıyı nasıl becerdiğimi ve onun sen olmasını dilediğimi..."

Nefes alış veriş hızlandı. "Senin yabancı olabiliyim."

"...Gözlerimin bağlı olduğunu, elimi tutup beni götürdüğünü düşünüyorum..."

"Peki sonra?"

Ona daha önce de söylemiştim, pek çok kez. "Beni bir oda dolusu yabancıya veriyorsun... beni sikmelerini izliyorsun... beni öyle sert sikiyorlar ki, Jason... ve sen buna bayılıyorsun..."

"Sen tükenene kadar o daracık amcığını sikmelerini izleyeceğim, sonra da bıraktıkları deliği sikeceğim... İstedğin bu mu? Benim istediğim bu..."

"Beni senin için kirli bir kız yapmanı istiyorum Jason... Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu duyabiliyor musun?" Ahizeyi indirdim ve külotumu yana çekerek klitorisimdeki parmaklarımın yumuşak, ıslak sesini duymasına izin verdim.

Döndüğümde nefesi kesilmişti. "Sertliğe ihtiyacın var, değil mi? Pis kız..."

"Evet."

"Amcığının aynı anda iki şişman yarak tarafından mahvedilmesine ihtiyacın var, daracık küçük kıcının da..."

Parmaklarım h ı z l a n d ı , şişmiş klitorisimle alay ediyordu. "Bunu ister miydin? Amımı başka bir erkekle paylaşırmısın?" "Bir kalp atışında, yemin ederim."

"Siktir, istediğim bu Jason..."

"Dört adam... beş... altı... Hepsini almanı sağlayacağım ve daha fazlası için yalvaracaksın, biliyorum. Benim için amını ger, seni duymak istiyorum."

İki parmağımı nefes alacak kadar sertçe soktum. "Lütfen Jason, evet..." "İlk kez seni kendim becermek istiyorum, sadece sen ve ben. Sen olacaksın Gözlerin bağlı, ellerin başının arkasında, yerde diz çökmüş bir şekilde hazır olacaksın. Kendini bana teslim edeceksin ve ben de seni öyle sert becereceğim ki durmam için yalvaracaksın..."

"Siktir, evet..."

"Göt deliğinin hiç tanımadığın bir adam tarafından sikilmesini mi istiyorsun?" "Evet..."

"Sana neler yapacağımı hayal bile edemezsin, Lucy. Bunların hepsini daha önce yaptım... küçük pis sürtüklerle... Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum." Sikini kaldırırken sesinde bir titreme vardı ve bu beni çok azdırdı. "Artık oyun oynamıyorum Lucy. Seni gerçekten istiyorum."

"Jason... Yapamam..."

"O parmaklarınla o daracık yarığını sık ve beni istediğini söyle..."

Kendimi becerdim, parmaklarım içerideyken kanepede debeleniyordum. "Seni istiyorum... Tanrım, seni istiyorum. Ben pis bir fahişeyim, biliyorum, çok pisim, Jason, çok pisim... Senin için kirli bir kız olmak istiyorum..."

"Seni benim yapacağım, pis kız. Benim için tüm o siki alırken adımı haykırdığını duymak istiyorum... kirli, terli, kalın sikik et, Lucy, hepsi senin için..."

"Evet! Oh evet!"

"İyi bir kız gibi bana ağzını açacaksın, ben izlerken sikimi gırtlığına kadar alacaksın."

"Evet, Tanrım, lanet olası evet!"

"Küçük sürtük Lucy, sen çok kötüsün. Seni gerçek hayatta tanımam lazım, bana gerçekte neye benzediğini söyle."

Midemde alarm zilleri çalıyor, Chelsea'nin sözleri başını kaldırıyor.

Başarısız senaryoma sarıldım. "Neye benzediğimi zaten biliyorsun. resim gönderdi "

"Fotoğraflardakinin sen olmadığını biliyorum Lucy, ben aptal değilim." homurdandı. Kelimeleri bulmakta zorlanıyordum, parmaklarım hâlâ klitorisimde çalışıyordu. "Eminim sarışın bile değilsindir... Sesin sarışın gibi çıkmıyor. Sarışınlık sesine yakışmıyor. Hayatta olmaz Lucy, o kız sen değilsin."

Gözlerim dizüstü bilgisayar ekranına kaydı. RS335 Sheena: Çevrimdışı. "İznim yok... kurallar"

"Lanet olsun, Lucy, kiminle konuştuğumu bilmek istiyorum."

Parmaklarım çılgıncaydı, her nefesim onunla eşleşiyordu.

"...Her gece beni azdıran o pis orospuyu tanımak istiyorum. Konuşmak için bir servet harcadığım kızı."

"Yapamam"

"LUCY!"

"Kahretsin, Jason, kahretsin! Kızıl saçlarım var, tamam mı? Ben kızıl saçlıyım, yeşil gözlerim, çillerim ve senin için sıkı, ıslak bir amım var... Fotoğraftaki kızın benimle alakası yok."

Beni. Büyük memelerim var, Jason, büyük, büyük memelerim ve onları becermeni istiyorum, *beni becermeni istiyorum*. Siktir, Jason, boşalacağım... kahretsin..."

"Siktir..." diye inledi.

"Benim için gel, Jason... lütfen... Seni duymak istiyorum... lütfen benim için geldiğini duymama izin ver..."

Ama ben yapmadım.

Bir gümbürtü ve bir kadının çığlık atmasına benzeyen boğuk bir ses duyuldu. Ve hat kesildi.

Jason

Aletimi kotuma geri sokarken ahize elimden kaydı. Ayaklarımın dibinde yere çarptı ve bataryası masanın altına savruldu. Nefesimin altından küfrederek onu almak için fırladım.

Öfkeli gözler kapı aralığından bana bakıyordu, dudaklar somurtmuş ve patlamaya hazırdı. "Kiminle konuşuyorsun *dedim!*"

"Uzun süredir yatakta olduğunu sanıyordum." "Belli ki değil," diye tükürdü. "O kim?"

April mükemmel kollarını mükemmel göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, ağarmış sarı saçlarından bir tutamı yüzüne doğru savururken ona baktım. Kızgın ve eski pamuklu pijamaları içindeyken bile bir resim kadar güzeldi. Yine de ne kadar mükemmel olduğunun bir önemi yoktu. O kaltak artık bana hiçbir şey yapmıyordu.

"Kim *kimdir?*"

"Lanet telefondaki sürtük, Jason," diye kaşlarını çatı. "VIP locasındaki sürtük, değil mi? Biliyordum, küçük sürtük."

"Bu ne zaman senin işin oldu?" "*Evlendiğimiz zaman.*"

Onun cesaretine güldüm. "Şaka mı yapıyorsun? Sanki aşk hayatım artık senin için bir bok ifade ediyor."

"Aşk hayatı mı? Daha çok seedy-fucking-pervert life gibi."

Dişlerimi sıktım. "Seni rahat bırakıyorum, burnumu sokmuyorum, tıpkı senin istediğin gibi.

Bu çiftte standart niye?"

"Biz *hâlâ* evliyiz, Jason. Eğer bunu değiştirmek istiyorsan

boşanma kağıtları, o zamana kadar yaptığın *her şey beni* ilgilendirir."

El cihazımı yeniden monte ettim. "Bana imzalamam için makul bir şey verir vermez lanet olası kağıtları imzalayacağım."

"Benim olanı istiyorum."

"Evet ve açgözlü küçük ellerinin ulaşabildiği diğer her şey. Geri kalanını elinde tutmak için bu kadar çaresizsen Fabien'e beni satın almasını söyle."

"Bunun Fabien'le bir ilgisi yok. Bu ikimizin arasında."

"Lanet olası bir değişiklik yapar."

Gözlerini devirdi. "İkimiz de tam olarak aziz değiliz, Jase."

"Hep merak etmişimdir, sana düğün öpücüğümüzü verdiğimde ağzında hala onun sikinin tadı var mıydı?"

"Yaralıyı oynama. Bu seni sertleştirirdi, seni pis ucube." Dudaklarının o güzel çizgisinin aşağı doğru inişini izledim. "Skandal mı istiyorsun, öyle mi? Beni aptal yerine koymak mı istiyorsun? O küçük inek seni iki saniye içinde satar, satmayacağını sanma. Sonra ne olacak?" Odanın içinde amaçsızca dolaştı. "Ve sonra bu, bu, bu, uğruna çalıştığımız her şey, hepsi gider."

"Bana söyleyip duruyorsun."

"Bana inanmıyor musunuz?! Menajerine sor. Bakalım başka bir skandal hakkında ne diyecek. Spor giyim sponsorluğuna, deodorant reklamlarına da el sallayabilirsin. Yıkanmış olacaksın, sırtına giyecek bir şeyler almak için lanet hayat hikayeni erkek dergilerine satmak zorunda kalacaksın, istediğin bu mu?"

Onu geçip gittim. "Evet, evet, evet. Gelecek parlak."

"Bu doğru." Sonra dudakları titredi. Bu saçmalığı yapmasından nefret ediyorum. "Benden o kadar hoşlanmıyorsun ki benim için her şeyi mahvetmek mi istiyorsun? Adımı çamura mı bulamak istiyorsun?"

"Her zaman çok fazla melodram..."

"Dünyanın bize güldüğünü görmek istiyorsun, öyle mi? Bize *acımasını*."

Acıma kelimesi canımı yaktı. Hem de çok acıdı. "Kimse bize acımayacak, April."

"Boşboğazlık edecek, Jason. O öyle bir tip."

Gülümsedim. "Cidden geçen haftaki maçtaki kızı arayacağımı mı düşünüyorsun? En fazla iki dakika göz hizamdaydı."

Gözleri büyüdü. "O zaman kim? Lütfen, Tanrım, Celia Matherson olmasın. Önümüzdeki ay onunla bir bağış kampanyam var... ya da, bekle... Kaylee Ryan değil, değil mi? Kaylee mi?"

"Kimse değil."

Rüküş fotoğraf çekimlerinde yaptığı gibi dudaklarını büzdü. "Kimseye benzemiyordu. Aramaları fark etmediğimi sanma, Jase. Fark ettim amına koyayım."

"Bana güvenin, sorun çıkaracak kimse yok."

Aramızdaki boşluğu kapattı, buz mavisi gözleri parlıyordu. "*Herkes* sorun çıkarmaya çalışıyor! Sadece doğru fiyatı istiyorlar!"

"Bu sefer değil."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Telefonu ona uzattım, ücretli numaralar arasında gezinirken yüzünde beliren şok ifadesini hayranlıkla izledim. "Çünkü o lanet bir sohbet hattı operatörü."

April'in gözleri zehir gibi kısıldı. "Sohbet hattı mı?! Lanet olası sohbet hatlarında mı eğleniyorsun?!" Güldü. Soğuk, sert, iğrenç bir kahkaha. "O zaman düşündüğünden daha da büyük bir eziksin."

Telefonumu geri aldım ve çıktım.

Aptal, iğrenç, para avcısı orospu. Ama bu sefer belki de bir kez olsun haklıydı.

Sohbet hattı bunu kesmezdi, sonsuza kadar değil. O kızı gerçekten istiyordum.

April yatak odamın kapısını tıklattı. Uykulu gözlerle çalar saate baktım. Sabah dokuzdu.

"Ne?" İnledim.

Saç uzantıları minik belinin etrafında salınarak içeri girdi. "Barış teklifi." Kupayı komodinin üzerine koydu ve tehlikeli bir şekilde bana yaklaştı.

Ona şüpheyile baktım ve konuşmasını bekledim.

"Hatırlıyorsun, değil mi?"

Kahvemden bir yudum aldım. "Neyi hatırlıyorsun?" "Bu akşam evsizler için düzenlenen galayı."

İşeme dinlenme günüm buraya kadarmış. "Hayır, hatırlamıyorum."

"Takviminizde var. Herkes gidiyor, Reece ve Kate, Richard Kent, Jacqueline Daly, hatta Veronica Ashdown."

Heyecanlanmış gibi yaparak yatakta doğruldum. "Neden öyle söylemedin? Kahretsin, Veronica Ashdown gidiyorsa biz de orada olmak *zorundayız*."

"Dalga geçme," diye tersledi. "Buna ihtiyacımız var." "Buna kafamda bir delik varmış gibi ihtiyacım var."

Çenemi tuttu, zarif başparmağını kirli sakallarımın üzerinde gezdirdi. "Tıraş olman lazım. Smokin seçtim bile. Hmm, saç kesiminin de zamanı geçmiş."

"Tıraş yok, saç kesimi yok."

Kavrayışı sıkılaştı. "Neden deodorant reklamların var sanıyorsun, Jase? Çünkü sen çok ateşli bir erkek etisin. Bunu da mı mahvetmek istiyorsun? Neden seninle her şey böyle kanlı bir savaşa dönüşüyor?"

Elini ittim. "Artık gala, balo ya da televizyonda şarkı söylemek yok dedim. Hiçbir hayır etkinliğine VIP bilet istemiyorum. Aptal, ilgi odağı arkadaşlarının benim hakkımda ne düşündüğü umurumda bile değil."

"Ne istiyorsun o zaman? Sohbet hattı kızları ve dakika başına ödemeli web kamerası mı? Serseri sakalı belki? Şık." Kendini yataktan kaldırdı. "Reece saat yedide bize gelecek. Fabien kıyafetimi seçmek için birazdan gelecek, hangi kol düğmelerine ihtiyacın olduğunu sana bildireceğim."

"Peki." Kaderime boyun eğdim. Baldırlarım gergindi, sağ bacağım bir gün önceki fizyoterapiye rağmen hâlâ gergindi. Bir masaj istemeyi düşündüm ama rafa kaldırdım, onun yerine kendim hafiflettim.

Bu onun dikkatini çekti. "Yaralanma mı?"

"Fizyoterapist önemsiz olduğunu söyledi. Yine de dün hissettim." "Anlaşıldı. Dün bok gibi oynadın."

Ayaklarımı yataktan dışarı attım, tamamen uyanıktım. "Teşekkürler koç." "Dikkatsizdin. İkinci gol için ceza sahasını boş bıraktın."

"Evet, ara pasında da birkaç iyi pas yakaladım."

"Gazetelere çıkan gollerdir, Jase. Gerisi kimsenin umurunda değil." İç çekti. "Bu sezon on beş maç kaldı. Başka bir kontrat için uygun olduğunu kanıtlamana on beş maç kaldı. Hata yapma lüksümüz yok."

"Sen o güzel kafanı Veronica Ashdown'ın kıyafeti için yor. Öncelikler, değil mi?"

Bana parmağını gösterdi. "Oyunun dışında olman benim suçum değil."

"Parfüm satışları nasıl gidiyor, April? Yeni Cherry Electric single'ı nasıl gidiyor?"

Altın vuruşu yaptım, yüzü tokatlanmış bir kış gibi çiçek açtı. "Sen gerçekten bir amcıkısın, Jason. İyi ki sohbet hattı kız arkadaşın var, gerçek kimse benim yaptığımın yarısına bile katlanmaz."

"Madalya ister misin?"

"Madalya falan istemiyorum, Jase." Kapının eşiğinde durakladı ve gerçekten iyi bir vuruş yaptı. "Boşanmak istiyorum!"
Böylece ikimiz de sikişmiş olduk.

Üçüncü Bölüm

Gemma

Pazar günleri sohbet sessiz olabiliyor ve Tessa her dört günün üçünde hastanede çift vardiya çalıştığı için yeni bir ders almak için en uygun zaman dilimi gibi görünüyordu. Camden'daki Dirty Angels dans stüdyosundaki Pole Fitness iyi bir seçim gibi görünüyordu. İnternette övgü dolu yorumlar buldum. Görünüşe göre eğitmen klasik bale konusunda kalifiye olmasının yanı sıra daha egzotik çeşitlilikte dersler de alıyormuş. Bu tür eklektik karışımlara bayılıyorum.

Tüpü, tozlukları ve uzun, dökümlü bir hırkanın altına gizlenmiş spor bir bluzu alırken gergindim. Yeraltındaki pencerelerde yansımamı yakaladım. Çılgın saçlar, çilli bir yüz, bolca eyeliner. Aynı eski kabarcıklı, sürtük Gemma Taylor. Kendime küçük bir gülümseme izni verdim, acının şiddetini atlatmıştım, ancak özgüvenimin geri gelmesine rağmen yine de yarım saatten fazla erken gelmişim, kalabalık gelmeden önce direk ağırlığı kısıtlamalarını kontrol etmeye kararlıydım.

Stüdyo açıktı ama boştu. Koridor boyunca ilerledim, hedefimi bulana kadar boş odalara baktım. Küçük, güzel bir esmer direklerin etrafına minderler yerleştiriyordu. Ben yaklaşırken başını kaldırdı, yüzünde kocaman sıcak bir gülümseme vardı. Gözleri çikolata havuzları gibi derin ve karanlıktı.

"Hey," dedi.

"Merhaba. Direk fitness için buradayım..."

Kocaman gülümsemesi daha da büyüdü. "Harika! Bir acemi!" Ayağa kalktı ve minik bir el uzattı. "Ben Cara, direk eğitmeni."

"Gemma."

"Memnun oldum Gemma." Saçlarını gözlerinden geriye doğru savurdu ve midilli şeklinde bağladı. "Daha önce pole yaptın mı?"

Başımı salladım. "Hayır ama dans ederim, genel dans yani."

"Doğuştan yetenekli olacaksın, eminim."

Minicik bedenine ve sıska direklere bakınca pek emin *olamadım*.

Cara beni yan taraftaki bir banka götürdü. "İstersen kartını burada bırakabilirsin. Diğer hanımlar da birazdan burada olur. Dersleri döngüsel olarak yapıyoruz, ama sadece bir çiftiz, sorun olmaz, sadece kendi hızınızda gidin."

Utancımın yanaklarımı yaktığını hissettim. "Ben, um, sadece kontrol etmek istedim... Bunun için uygun muyum? Çok ağır değil yani."

Gözleri çok cana yakındı. En yakın direği yakaladı ve tüm gücüyle çekmeye başladı.

onun ağırlığını. "Yok artık! Bu bebekler hiç terlemeden dördünüzü birden alabilir."

Rahatlamıştım. Hırkama silkerek aynalı duvarda kendimi kontrol ettim. Taytlar affedici değildi, kalçalarımın kalın gövdesini ve popomun iri kıvrımını çok iyi vurguluyordu ama belimi keskin bir şekilde kıvrırmıştım, bu benim kurtarıcı lütfümdü. Cara'yı yansımamı kontrol ederken yakaladım.

"Direkte harika görüneceksin," dedi. "Gerçekten harika bir şeklin var."

"Teşekkürler."

"Ve saçların! Ateş gibi." "Ailem

bana fişek der." "Sana yakışıyor.

Nerelisin sen?"

"Hatfield, yaklaşık altı ay önce birkaç arkadaşıyla birlikte Londra'ya taşındı. Henüz kimseyle tanışmadım, bu yüzden bunun bir başlangıç olacağını düşündüm." "Burada harika insanlarla tanışacaksın, bunun için endişelenme. Hoş geldiniz.

Dirty Angels, Firecracker Gemma."

Seveceğimi biliyordum.

Pole fitness bir orospu gibi yaktı. Kollarımı, bacaklarımı, karnımı yaktı. Bir saat bittiğinde ter içinde kalmıştım ama ısınma hareketlerini ve ilk birkaç dönüşü hızlıca yapmıştım.

Diğer hanımlar dışarı çıkarken Cara kolumdan tuttu.

"Ritme göre hareket etme şeklin o kadar ham, o kadar gerçek ki, öğretilemez. Orada gerçekten büyüleyiciydiniz. Umarım gelecek hafta görüşürüz."

Hala vızıldıyordum. Müzikten, ritimden ve danstan dolayı canlıydım. Tenim kızarmıştı, kalbim çarpıyordu ve kendimi iyi hissediyordum. Gerçekten çok iyi. Arkadaş edinme yolunda ilk gerçek adımlarımı atmıştım, dans etmeyi benim kadar seven insanlar, beni yıkmak ve dans pistinde bana kötülük yapmak istemeyen insanlar. Mutlu olduğum yerdeydim.

Paylaşmak için can atıyordum ama gerçekten paylaşacak kimse yoktu. Chelsea'yle aramız hâlâ pek iyi değildi ve Tessa iş ve çalışma ödevleri yüzünden çok yorulmuştu. Ailemi aradım ama onlar amcalarımla dışarıdaydı. Aklım diğer tek sırdaşıma yöneldi: sesi olan adama.

Jason.

Dün gece ondan başka bir şey duymamıştım. Çılgılığınan beri değil

Çizgiyi. Nerede olduğunu, ne yaptığını merak ettim. O küçük vuruştan sonra ondan bir daha haber alıp alamayacağımı merak ettim. Öyle umuyordum.

Bunu ne kadar çok umduğum beni korkuttu.

Sanırım bu yüzden fazladan saatler ayırdım ve alarmımı gece 1:45'e kurdum ve sanırım bu sayede alarma gerçekten ihtiyacım olmayacağını da anladım.

Jason

Bir zamanlar April'in kolumda olması kendimi Kensington Rangers'ın bana verebileceği en saçma maaştan bile daha zengin hissettiriyordu. Şimdi ise sadece kendimi bok gibi hissetmeme neden oluyordu. Sosyal ortamlarda her zaman yaptığı gibi beni izlemesini izledim. Ama şimdi gerçeği biliyordum. April beni sevdiği ya da gurur duyduğu için izlemiyordu. Beni kameralar, dedikodular ve aptal sponsorluk anlaşmaları uğruna izliyordu.

Başlangıçta hepsine inanmıştım, tüm o duman ve aynalara. Gözlerindeki hayranlığa, kolunun benimkine dolanışındaki şefkate, saçının yanağıma yaptığı yumuşak baskıya inanmıştım. Düğün günümüze kadar inanmıştım, mutluluk gözyaşları gözlerine battığında ve yeminlerini ederken sesi mükemmel bir duyguyla titrediğinde.

Onun tüm manipülatif oyunlarına inanmıştım, ama şimdi gerçeği biliyordum.

Bu bir yalan olmalıydı, çünkü kaltak hâlâ tüm bunları yapıyordu ve çok da iyi yapıyordu. Her zamanki gibi rolünü oynuyordu.

Aptalca pahalı masamızda onun yanında sessizce oturdum, o gülümsediğinde gülümsedim, bana doğru parladığında gözleriyle buluştum. On yıldır bu işi yapıyorduk ve her geçen yıl daha da zorlaşıyordu.

A sınıfı uyuşturucudan daha az hapis yatardım ve daha kolay işeme cezası alırdım.

Akşam yemeğinden sonra şampanya, çünkü hiçbir şey *evsizlere yardım etmeyi* yedi çeşit yemek ve klasik bir şampanyadan daha iyi anlatamaz. İçinde süründüğümüz bu iğrenç sahnenin iki yüzölçümünden bıktım usandım.

Reece, hava durumu sunucusu diğer yarısı Kate'in yanındaki boş koltuğa çöktü, viskisinin yarısını çoktan içmişti. Reece April'in çevresinden biriydi ama birkaç iyi adamdan biriydi. O boktan gündüz kuşağı TV programlarından birinde emlak uzmanıydı.

Maden suyumı küçümseyerek bir kadeh viski daha içti. "Bir tane bile mi?

Bunun için yeterince para ödedin."

Yorumunu bir kenara bıraktım. "Yarın antrenman var, ağır seans." "Nasıl yapıyorsun bilmiyorum," diye güldü. "Bay Temiz, kötü alışkanlık yok."

Keşke bilseydi.

"Büyük ihtimalle bu benim son sezonum, iyi bir şekilde ayrılmak istiyorum." "Hayır, April en az bir yılın daha olduğunu söylüyor."

"April, mobilet kullanana kadar sözleşme imzalayacağıma inanıyor, yeter ki doğru insanları tavlayayım ve sahaya çıktığımda rolümü oynayayım."

"Bu doğru mu?"

"Hayır. Ben yokum. Kulüp de öyle söyledi."

Reece viskisini kaldırdı. "Emekliliğe. Şanslı piç. O küçük mücevherle boş bir hayata hayır demezdim. Sen şanslı bir adamsın, Jay."

Nefretimi bastırdım. "Bana sadece Bay Lucky de."

Reece'in kadeh kaldırması karısının monoloğunu böldü ve hem Kate'in hem de April'in dikkati bana yöneldi. April mükemmel kemerli kaşlarını kaldırdı. "O da neydi öyle?"

Ona bir gülümseme attı. "Jay sana sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu söyleyip böbürleniyordu."

Yine o sırtış, nişanlılığımız boyunca inandığım sırtış. Mideme öyle bir yumruk indirdi ki kusabilirdim.

"Oh, bebeğim. Ben de sana sahip olduğum için şanslıyım."

Dudaklarını onun için tıraş etmeyi reddettiğim kirli sakalıma değdirecek kadar yaklaştı, yumuşak parmakları kesmeyi reddettiğim koyu renk saçlarımı karıştırdı. Onun için bile çok uzun süre oyalandı ve resmi fotoğrafçının bizi nişangâhına aldığını gördüğümde içimden inledim. Bu fırsatı onun kulağına fısıldamak için kullandım.

"Dayanabileceğim kadarını yaptım."

"Veronica Ashdown hâlâ burada. O gittiğinde biz de gideceğiz."

"Veronica Ashdown lanet bir alkolik; bar bitene kadar burada kalacak."

"O zaman biz de öyle yapmalıyız." Sözlerindeki tıslamayı kolumu bir kez daha şefkatle okşayarak gizledi.

"Sabah antrenmanım var."

"Başka hiçbir gece seni rahatsız etmiyor gibi görünüyor," diye nefes aldı. "Daha önce telefon faturalarını kontrol ettim. Tam bir gece kuşu olmuştun."

Konuşmamızı örtbas etmek için beni bir öpücük için kendine çekti ve ben de bu fırsatı kullanarak dilimi onun küçük şirret ağzına soktum. Sertleştiğini hissettim, tırnakları masanın altındaki dizime pençe gibi saplanmıştı. Bu beni içten içe güldürdü.

"Sizi eve götürmek için sabırsızlanıyorum Bayan Redfern," diye yüksek sesle yalan söyledim.

Kate eğilip Reece'in dirseğine vurdu. "Duydun mu Ree? Onu nasıl bu kadar canlı tuttuklarını bilmiyorum. Onu eve götür April, bence adam sevgili karısıyla biraz kaliteli zaman geçirmek istiyor." Kahkahası jilet gibi keskin, tiz ve zıplatıcıydı. Hava durumu kanalı için mükemmeldi.

"Şanslı piç, evine git!" Reece de katıldı. "Bizim için fark etmez, parti neredeyse bitti zaten."

"Henüz gitmemize gerek yok..." April başladı ama ben onun yerine konuştum. "Evet tatlım, gidelim. Şimdi gidelim. Ev çağırıyor."

İki sosyal felaket arasında sıkışmış bir çıkmazdaydı. Ya kalıp Veronica Ashdown'la çene çalmaya çalışacak, gelişen seks hayatımızla ilgili yorumları geçiştirecek ya da mükemmel illüzyonumuzu pekiştirmek için partiden erken ayrılacaktı.

"Ben hanımlara gideyim o zaman." Kazandım!

Telefonumu kontrol ettim. Gece yarısını geçmişti. Lucy nadiren Pazar günleri çalışırdı ama yine de onu denemek için evde olurdum.

Ama ben değildim. April, Veronica Ashdown ile kol kola banyodan çıktı, kaçıyordu.

Boktan galayı, sponsorluk anlaşmalarını ve sabahki antrenmanı siktir et. Değersiz evliliğimi ve Surrey kırsalındaki büyük evimi de sikeyim. Maden suyunu da sikeyim. Bir viski söyledim ve duble yaptım.

Lucy benden haber aldığına şaşırmişti. Bunu sesinden anlayabiliyordum. Veronica Ashdown gece saat 02:30'a kadar masamızda gevezelik etmişti, aptal sarhoş sosyete kaltağı ve şimdi, saat üç buçukta, viskiyle çakırkeyif olmuştum ve sabahki eğitim için siki tutmuştum. Yine de Lucy'nin numarasını aradım.

"Senden vazgeçmek üzereydim," diye homurdandı. Yatakta olduğu belliydi. Yataktayken sesi çok daha yumuşaktı. Sık sık evini kiminle paylaştığını, kimi uyandırmayı düşündüğünü merak ederdim. Belki bir erkek arkadaş? Kocasını mı? Yan odadaki 2,4 çocuk? Onun biriyle birlikte olduğu düşüncesi beni hem kıskandırır hem de azdırırdı. Bu kombinasyon beni her zaman tahrik eder.

"Dışarıdaydım. Geç döndüm."

"Güzel bir yere mi?"

"Pek sayılmaz, hayır." İçimi çektim ve sırtımı yastıklara yasladım. Benim odamla April'in odası arasında bir okyanus kadar boşluk vardı, sesimi alçaltmak konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak kadar. Tabii burnunu sokmuyorsa, ama artık umursamıyordum. "Bana gününü anlat Lucy, beni gülümset."

Sesi çok sıcak, çok sınırsızdı. "Bugün yeni bir ders aldım. Pole fitness."

"Direk dansı mı?" Elimi yorganın altına kaydurdım.

"Tam olarak değil, ama sanırım becerilerimi kullanabileceğim..."

"O küçük tatlı yarığını benim için direğe sürtmene görmek isterim." "Beni arkadaşların için de dans ettirebilirsin."

"Seni koca bir kalabalığa gösteri yapmaya zorlayacağım, onlara küçük tatlı deliklerini sunup toplu halde sikilmelerini sağlayacağım." Bu düşünceyle sikim avucuma çarptı. Gözümün önüne sevimli, küçük bir kıvrık saçlı geldi, iki koca adam tarafından arkadan sikilirken donuk gözlerle bana bakıyordu. Dudakları ayırık, nefes nefese ve bunu istiyor, daha fazlası için inliyor, göt deliğindeki kalın, etli sikim için yalvarıyor.

"Kulüpler var, bilirsiniz... bu tür şeyler için..."

Evet, biliyordum ve skandalı önlemek için küçük bir servet ödediğim halkla ilişkiler şirketi de biliyordu. "Gittin mi?"

"Hayır," diye itiraf etti. "Ama isterim ki... Gerçekten isterdim..." "Senin gibi ateşli bir fıstığı seks kulüplerine gitmekten alıkoyan nedir?"

"Sinirler... korku... Bir erkeğin kontrolü ele almasını istiyorum, güvendiğim bir erkeğin. Kendimden vazgeçmek istiyorum ama iyi olacağımı da biliyorum. Bu kulağa berbat geliyor mu?"

"Kulağa mantıklı geliyor."

Hafifçe güldü, hoş bir sestti. "Bunu ancak *sen* söyleyebilirsin, Jason."

"İşte bu yüzden ben o adamım."

"Beni güvende tutan kişi olman için sana nasıl güvenebilirim? Seni tanımıyorum bile." Sesinde bir şey vardı, alaycı, ikna edici bir şey.

"Sanırım beni tanıyorsun."

"Sadece sesini duyduğumu düşünürsek cesur bir ifade. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Ben psikopat değilim, Lucy."

"Öyle diyorsun," diye güldü.

"Bana sadece sıradan bir arayan olduğumu söyle. Bunun bir anlamı olmadığını söyle. Bana bunun bir yere gitmeyeceğini söyle."

Hatta bir duraklama oldu, ona zaman tanıdım. "Bunun diğerleri gibi olmadığını biliyorsun." Nefes alış verişti sık ve hızlıydı. "Her zaman seni düşünüyorum."

Ona inandım. "Klitorisinle oynuyorsun, değil mi? Edepsiz kız, Lucy, çok iyi bir küçük edepsiz kız."

"Kahretsin Jason, şu anda çalışıyor olmamam gerekiyordu ama buradayım ve benim olmayan bir vardiyaya yazıldım..."

"Sana bunu verebilirim..." Sesi her şeyi engelledi, tüm

hayal kırıklığı, tüm öfke, tüm acı. "İhtiyacın olan her şey."

Bir duraklama daha. "Dün gece ne oldu? Duyduğum ses kimdi?"

Kahretsin. Sineye çekip görmeyi tercih ettim. "Karım. Birbirimize yabancıyız."

"Bu, *evliyim ama kulağa kötü gelmesini istemiyorum* anlamına mı *geliyor*?" "Hayır," dedim basitçe.

"Üzgünüm, beni ilgilendirmez," dedi. "Sadece merak ettim." Ben de merak ediyordum. Hem de çok. "Biri var mı?"

"Hayır. Gerçekten *ilişki* yaşamıyorum." "Neden?"

Nefes alışını dinledim. "Birazdan sabah dört olacak, bunu gerçekten yapmak istiyor musun? Dakikası bir elli ödüyorsun."

"Neden ilişkiye girmiyorsun, pis kız?" "Bir ucube gibi görüneceğim," diye iç geçirdi.

Gülme sırası bendeydi. "Benden yarım düzine yabancı erkeği senin amcığının peşine takmamı istiyorsun ve şimdi de bir ucube gibi görüneceğinden mi endişeleniyorsun?"

O da benimle birlikte güldü ve ben de ne kadar uzun zamandır ortak mizah anlayışından yoksun olduğumu fark ettim. "Bilmiyorum, sanırım haftalık alışverişimi beni bağlayıp sikip atan adamla yapmak istemiyorum. Doğru gelmiyor."

"Anladım. Bu seni bir ucube yapmaz."

"Bundan daha büyük bir şey. Çok daha büyük." "Sadece sekse dayalı bir ilişki mi istiyorsun?" "Sayılır."

"Söyle bana, Lucy."

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Yine kendisiyle oynuyordu, bunu sesinden anlayabiliyordum. "Tuhaf erkekler çok daha kirli hissediyor..."

"Aferin kızıma, devam et."

"Kendimi boşaltırken hep gözlerimin bağlı olduğunu hayal ederim. Kendimi hep göremediğim erkeklere veriyorum. Fantezilerimde bir adam var ve yüzünü asla görmüyorum, kalabalıkta onu asla işaret edemiyorum, ama her zaman onun için hazırım... beni alması için her zaman genişçe yayılıyorum... herhangi biri olabilir ve ben bile bilmem... Bilmek istemiyorum. Bana getirdiği erkekleri de bilmek istemiyorum..."

Boğazım kurudu. "Sen korkmaz mıydın?"

"Evet," diye homurdandı.

"Ve sen bunu mu istiyorsun?"

"Yapmamalıyım..."

"Geceleri o pis küçük amcığınla oynarken aklına ben mi geliyorum? Ben bu pis yabancı mıyım?"

İnledi, mükemmel bir sestti. "Her zaman, Jason... sen her zaman pis bir yabancısın..."

Sesim hırıltı şeklinde çıktı. "Bana numaranı ver."

"Veremem," dedi. "Bu kurallara aykırı."

"Hadi Lucy... Oyun oynamayı bırakalım."

Çarkların döndüğünü, korkunun içime işlediğini neredeyse duyabiliyordum. "Şşşt, Jason, işimi kaybedeceğim. Gerçekten."

"Bana bir şeyler anlat, bir şeyler söyle, şifreli çalış, bilmece, kafiye, umurumda değil, sadece bir şeyler söyle." Sikimi çok hızlı, çok çılgınca çalıştırıyordum, yükümü çarşafın üzerine boşaltmakla tehdit ediyordum.

"Yapamam..." diye tısladı. "Jason, yapamam..." "Yap şunu Lucy, sadece bir ipucu..."

Çok heyecanlıydı, sesinin tonuna daha az dikkat ediyordu. Vücudunun altındaki yatak örtülerinin hışırtısını, nefesinin kesik kesik akışını duyabiliyordum. "Siktir... Beni becermeni istiyorum..."

"Hadi, pis kız, bana bir şey ver..."

Kenara doğru eğildi ve onun sarsıcı küçük iniltileri beni de uçurdu. Söylediği kelimeleri ancak seçebiliyordum.

"Sıfır, yedi, dokuz..."

"Aferin kızıma, işte benim güzel, tatlı, pis kızım Lucy. Beni çok gururlandırdın." Nefesimi tuttum ve yatağımın başucundaki çekmecedan bir not defteri aldım. Üç rakamı karaladım.

Tekrar konuştuğunda sesi gergindi. "Eğer yakalanırsam..."

"Şşşt," dedim. "Bir daha bundan bahsetme. Dinliyor olacağım. Mümkün olduğunca onları bana ver."

Bekledim, kalbim güm güm atıyordu ve olumlu bir cevap almak için yanıp tutuşuyordum. Tanrım, aklımı kaçıırıyordum, hiç tanımadığım bir kızla çılgın bir fantezi ağına düşmüştüm.

"Tamam."

Mutlu bir iç çektim. "Ben psikopat değilim, Lucy."

"Umarım olmaz," dedi. "Yine de iyi bir rol yapabileceğini umuyorum." Hayal kırıklığına uğratmazdım.

Dördüncü Bölüm

Jason

Gerçekten erkek erkeğe konuştuğum çok az arkadaşım var. Steve Dean onlardan biri. Stevie'yi liseden beri tanırdım, içki, kadın ya da ipotekten çok önce. O zamanlar her şey futbolla ilgiliydi, gerçi Steve sınıfta kalmıştı. Şimdi marangozluk yapıyordu ve Cobham'ın eteklerindeki büyük bir çiftlikte, Kensington Rangers'ın antrenman sahasına arabayla on dakika uzaklıkta, çalışma haftamın çoğunu burada geçiriyordum. Steve bir yıl önce kötü bir boşanma süreci geçirmişti, bu da hayatımı bir kenara bırakmaktan nefret etmemin bir başka nedeniydi. Zavallı adam hâlâ finansal savaşın parçalarını topluyordu.

Onu atölye ambarlarından birinde kulak koruyucuları takılı halde buldum, yaklaşan ziyaretimi bildiren mesajdan habersizdi.

"Jay, seni görmek her zaman güzel, yabancı." Dirseğime vurdu. "Buralarda ne yapıyorsun?"

"Range'in bir kır koşusu yapabileceğini düşündüm."

"Yalancı," diye sırtıttı. "Sorun nedir? April sürtüğü yine işeyen ayak bileklerini mi kemiriyor? Dün gece o havasız balonun fotoğraflarını gördüm, çok şıktı." Duştan nemli saçlarımı karıştırdı. "Bu biraz büyümüş. Neyi hedefliyorsun? Şampuan sponsorluğu mu, güzel çocuk?"

"Pek sayılmaz."

"Lanet menajerini işin içine sok, kendi payını hak etsin."

Saçmalamayayı kestim. "Konuşmamız lazım."

Steve bir tezgâha oturdu, ben de karşısındakine geçtim. "Kahretsin dostum, tabii."

"İşler boka sardı."

"Her zaman öyle değil midir? Bu April hakkında mı yoksa başka bir şey mi?" "Başka bir şey."

"Bu başka bir şeyin amı var mı?"

Gülümsedim. "Umarım öyledir. Adı Lucy. Sanırım."

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye kaşlarını kaldırdı. "Tanrım, dostum. Bir hatunu hamile falan mı bıraktın?"

Alay edilmek için kendimi hazırladım ve kelimeleri yüksek sesle söylemeye hazırlandım. "Sikeyim hayır.

Onu hiç görmedim bile. O bir sohbet hattı kızı."

Steve güldü, kolay, iyi huylu bir gülüştü. "Muhtemelen bir geyiktir, bunu biliyorsun, değil mi? Formda olanlar web kamerası kullanıyor, daha çok para kazanıyorlar."

"Bu kız farklı. Tam benim tarzım. Kötü bir kız. Geyik olsa bile umurumda olacağını sanmıyorum, onu yine de becerirdim."

Kim daha çok şaşırdı bilmiyorum, Steve mi ben mi, ama en azından onun dikkatini çekmiştim.

Zımpara makinesini şebekeden kapattı.

"Sanırım bunu en baştan alsanız iyi olur..."

Jason

Her şeyi itiraf ettim. Her şeyin başladığı o üzücü geceden, April'in diğer Cherry Electric kızlarıyla birlikte gazetelere çıkma umuduyla şehre indiği ve benim kendimi evde tek başıma, bir elimde sikim, diğer elimde telefon, televizyonda porno izlerken bulduğum geceden. Ona nasıl çaresizce arayan biri olduğumu anlattım, o da sadece bir sestti, ben boşalana kadar amını parmaklıyormuş gibi yapan başka bir kız. Ama onda farklı bir şey vardı. İstedğim tüm iğrenç şeyleri, diğer erkeklerin onu sikmesini izlediğim tüm iğrenç yolları dinledi ve sonra gerçekten oynadı. Bunu nefesinde, benim için boşalırken çıkardığı kısık inlemelerde duyabiliyordum. Dramatik bir şey yoktu; feryat figan, çığlık çığlığa, porno tarzı orgazmlar yoktu, sadece kendi itirafı vardı. Lucy tanımadığı erkekler tarafından götürülmek istiyor, onu ağrıyan bir enkaz olana kadar, daha fazla dayanamayana kadar, her deliğini kullanana ve onu geniş ve açık ve gergin bırakana kadar becerecek erkekler. Lucy bana küçük kirli sırrını söyledi ve benim oldu. Her şeyiyle. Her gece. Gece.

Steve ben konuşurken başını salladı, yargılamadan, şaşırmadan. "Peki, nereye gidiyor bu? Bu hatunu sikecek misin, sikmeyecek misin?" Tezgâha yaslandım. "Umarım öyledir."

"Tehlikeli bir oyun oynuyorsun dostum. Gazeteler kokusunu alırsa..." "Gözleri bağlı olacak, beni görmeyecek bile."

"Öyle bile olsa," dedi. "Umarım son seferini hatırlıyorsundur. Pek hoş değildi." "Sanki unutabilirim de." Düşündükçe içim ürperdi, haftalar boyunca

evde, telefonlar susmazken medya kan kusturuyordu. Halkla ilişkiler yöneticileriyle yapılan aşağılayıcı toplantılar ve

Bu zevk için banka hesabım. "Lucy o kaltak gibi değil, Steve. Lucy benim nakliye şirketi falan olan bir adam olduğumu sanıyor, sadece sevişmek isteyen sıradan bir adam. Her şey fanteziyle ilgili, ama o *gerçek*."

"Evet, şimdilik. Bakalım kim olduğunu anlarsa ne kadar *gerçek olacak*. Bir anda manşetlerde olacaksın, sonra ne olacak? Sponsorlar seni ayakkabının üstündeki köpek boku gibi fırlatıp atacaklar, bunun geçmesine fırsat bile vermeyecekler ve April'in sana ne yapacağına hiç başlamayalım bile."

"Evet, evet, evet. Gelecek çok parlak."

"Tavsiye istedin dostum, ben sadece olduğu gibi söylüyorum. Hatunu becermek istiyorsan, git becer. Sadece buna değdiğinden emin ol."

Oh, buna değecekti. Hayatımın çoğunda tanıdığım adama baktım. Kirli sarı saçları dağılmış, gözleri çökmüştü. O da benim hissettiğim kadar hırpalanmış görünüyordu.

"Nasılsın, Steve?"

Bir paket sigara çıkardı, birini yakarken bana hüzünlü bir gülümseme attı. "Yaşayacağım."

"Dışarı çıkmalı ve hayatını geri kazanmalısın."

"Bu benim hayatım, dostum. Bu finansal lağım çukurundan çıkmak için çalışmalıyım. Bunun için Kim'e teşekkür etmeliyim."

"Eğer konu paraysa..."

Ben daha sözümü bitirmeden başını sallamaya başlamıştı. "Yok, dostum. Ben iyiyim. Yakında işler sarpa sardığında seninkine ihtiyacın olacak. Borç almak için *bana* geleceksin." Espri olsun diye koluma bir tokat attı. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum, flört falan. Belki de kendime bir sohbet hattı hatunu bulmalıyım."

"Bunu söylemen komik..."

"Öyle mi?" Steve kaşlarını kaldırdı.

"Güvenebileceğim erkeklere ihtiyacım var... Lucy'yi benim için, benimle becerecek erkeklere." "Tanrım, dostum, tüm bu saçmalıklara sırtını döndüğünü sanıyordum."

Gözlerimi ona diktim. "Eskiden eğleneliydi, hatırladın mı?" "Uzun zaman önce..."

"Aletin ne için olduğunu unuttun mu?" Sırıttım. "Kim sana saflık kartını dağıtmış olabilir ama ben seni tanıyorum Steve. O hâlâ senin içinde."

"Her neyse, o piliç muhtemelen bir geyik olacak, bekle ve gör." "Ya değilse?"

Önümden geçip duvardaki alet yığınlarına baktı. "Başımı aşağıda tutmalıyım, Jase. Saçma sapan şeylere ayıracak vaktim yok."

Omuz silktim, oluruna bıraktım. "Carlisle kardeşlere ulaşmam lazım, sende bir

numarası var mı?"

"Kahretsin, dostum. Sen gerçekten ciddisin." "Ölümcül."

"Başının üstünde olsun. Elimde numaraları yok ama son duyduğumda Epsom yolu üzerinde bir tamirhane açmışlardı."

"Dedikodulardan başka bir şey duydun mu? Vince? Sam?"

"Hemen hemen hiç yok, ama Vince'in her zamanki numaralarını yaptığını duydum. Cynthia adında sosyetik bir kızla çıkıyormuş ama telefonunda bazı tehlikeli resimler bulunca birkaç ay önce onu terk etmiş. Sam hakkında bir fikrim yok."

"Peki ya Richard Cowley? Ondan bir haber var mı?"

"Nişanlı sanırım. Hâlâ Stevenage yolunda Jackson'ın nakliye şirketinde çalışıyor." "Kontrol edeceğim." Sırtına bir tokat attım. "Değişirsen bana haber ver

ve içeri girmek istiyorsun."

"Evet," diye gülümsedi, sigarasını boş bir kutuya sokarken. "Kendini beladan uzak tut, Jase. İkimizin de boktan bir kıyıya vurmasına gerek yok."

"Dikkatli olacağım." Dışarı çıktım ve kapının önünde durdum. "Steve, son bir şey daha."

Kulak koruyucularını tekrar takmadan önce durakladı. "Bu da ne?"

Karşıdaki binayı işaret ettim, açık kapılarından boş bir alan ve bir sürü saman balyasından başka bir şey görünmüyordu. "Ahırına ihtiyacım olacak."

Beşinci Bölüm

Gemma

Sayılarımı artırmak için sık sık öğle arasında hatlarda çalışıyorum ama öğleden sonraları gerçekten sıkıcı olabiliyor. Bunun yerine biraz kendime zaman ayırmayı tercih ettim. Jason beni iyice çalkalamıştı; gizlilik ihlali midemde sulu yahni gibi kayıyordu. Dikkatimi dağıtmak için internetten Dirty Angels'a baktım. Çarşamba öğleden sonra ders yoktu ama site saatlik dans alanı kiralama hizmeti sunuyordu. Yerimi ayırttım ve parasını ödedim, ardından biraz stres atmak için şehrin diğer ucuna gittim.

Koridorlarda dolaşmak ve bazı pencerelerden içeri bakmak için yeterince erken gelmişim. Cara tütü giymiş sıska bir gence koçluk yapıyordu ve ben de onları senkronize bir şekilde dönerken izledim, Cara'nın duruşundaki mükemmel zarafete hayran kaldım. Web sitesi yalan söylememişti, Cara açıkça klasik eğitim almıştı. Bacakları güzelce gergindi, hareketleri buz üzerinde dans eden bir kuğu gibi akıcı ve zarifti. Kıskanç biri olsaydım Cara gibi bir yaratığı kesinlikle kıskanırdım, o ilahiydi. Neyse ki değilim.

Kıskanç insanların sonu, çok fazla kaş çatma çizgisi olan, haşlanmış şeker ekşisi gibi olur. Tabii botoks yaptıracak paraları yoksa.

Direk odasında benim için bir mat hazırlayan güler yüzlü bir sarışın bulmak için ilerledim.

"Sen Gemma olmalısın?"

Elini sıktım. "O benim."

"Angel's'a hoş geldiniz. Müzik isterseniz müzik seti şurada, saat altıya kadar burada hiçbir şey yok, o yüzden acele etmeyin. Varsa mp3 çalarınızı takabilirsiniz ya da rafta CD'lerimiz var. Sağlık ve güvenlik tatbikatını biliyor musun?"

"Geçen hafta sonu pole fitness için buradaydım, Cara bana anlattı."

"Harika! Sizi yalnız bırakayım da keyfinize bakın."

Ona teşekkür ettim ve beni iPod'umla oyalanırken bırakarak çıktı. En sevdiğim yüksek yoğunluklu çalma listesini seçerek fişe taktım, elektro bassline ile boğucu karanlık parçalar. Paltomu köşeye attım, saçlarımı at kuyruğundan kurtardım ve aynalı duvarın önünde esneme hareketlerimi yaptım. Sade bir kıyafet seçmişim; siyah tayt ve bol siyah bir tişört. Direğe çıktığımda tenim çoktan kızarmıştı, ritmi buldum ve gözlerimi kapatıp o ana daldım. Ayaklarım hareket etti, beni döndürdü ve

ayağa kalkana kadar etrafımda döndüm, itfaiyeciyi döndürdüm, döndüm ve saçlarımın uçuşmasına izin verdim.

Zihnimde sahnede idim, kırmızılar içinde dönen bir kadındım, saçlarım spot ışıklarının altında ateş gibiydi. Kalabalık karanlıktaydı, itişip kakışan bir seyirci kalabalığı, tüm gözler benim üzerimdeydi ve ben onlar için dans ediyordum, kalçalarımı yuvarlıyor ve direği gıcırdatıyordum. Dönüşlerimi çalıştım, Cara'nın bana öğrettiği gibi lider elimden eğildim ve fantezimde Jason gölgelerdeydi, izliyordu, bekliyordu. *Onun* için dans ettim, titredim, sallandım ve göğüs dekolteLERİMİ sergilemek için belimi kıvırdım. Onun pis bakışları tenimde ne kadar iyi hissedecekti, çok iyi. Tabii onun için çok şişman değilsem. Çok şişman olmanın canı cehenneme. Jason ya beğenecek ya da beğenmeyecekti. Dönmeye devam ettim, döndüm, döndüm ve tekrar döndüm, ta ki bas sesi kesilip parça kaybolana kadar.

Hafif bir alkış beni hayallerimden kopardı. Cara kapının girişinde durmuş, dirseğinin altına sıkıştırdığı bir şişe suyla kurt ıslığı çalışıyordu.

"Vay canına, Fişek Gemma, çok iyi hareketlerin var, kızım!"

Müzik setine yöneldim ve bir sonraki şarkıyı durdurdum. "Üzgünüm, milyonlarca kilometre uzaktaydım."

"Lütfen, durma! Harika görünüyordun."

"Sadece takılıyordum."

"Seni bu kadar erken görmeyi beklemiyordum." Yaklaşırken bir yudum su içti, sonra şişeyi bir kenara bırakıp benimkinin yanındaki direği tuttu. "Geri dönmene sevindim, doğuştan yeteneklisin."

"Teşekkürler, ama çok nazıksınız."

"Ben değilim." Çaba sarf etmeden yerçekimine meydan okuyarak kendini yerden kaldırdı. "Tekniği öğretebilirim ama ritmi öğretemem. Müziği *hissediyorsun*. Az önce çok canlı görünüyordun." Gözleri muziplikle parlıyordu. "Kimi düşünüyordun?"

"Pardon?" Kocaman pembe utancım ayna duvarına net bir şekilde yansımıştı. "Birisi için dans ediyordun, bunu söyleyebilirim," dedi. "Ben insanlar için dans ederim benim de aklımda." Bir parmağını dudaklarına götürdü. "Yine de kimseye söyleme." "Öyle mi?"

Başını salladı ve minik ayaklarını yere indirdi. "Sahnede olmayı, büyük bir kalabalığa gösteri yapmayı hayal ediyorum. Bana teşhirci diyebilirsiniz," dedi. "İzlenmekten hoşlanıyorum."

Ses tonundaki bir şey tüylerimi diken diken etti. "Bunu hiç yaptın mı? Sahnede yani?"

"Bazen..." Gülümsemesi çok parlak, çok içtendi. "Peki, sen kimdi

dans etmek için mi?"

Gözlerinden kaçmak için dönerek kendi direğindeki pozisyonuma devam ettim. "Bir kalabalık... Bilmiyorum..."

"Özel biri yok mu?"

"Sadece bu adam," diye itiraf ettim. "Onu gerçekten tanımıyorum."

"Bu küçük gösteriden keyif almamasına imkân yok, Fişek Gemisi. Olay nedir? Ondan gerçekten hoşlanıyor musun? Ondan gerçekten hoşlanıyor *gibi*ydin." Mide güveci yine çalkalandı. "Karışık bir durum..."

"Ve bu konuda konuşmak istemiyorsun, anlıyorum..." Nazikçe güldü. "Özür dilerim, kız arkadaşım bana Küçük Bayan Pry-a-lot der. Bu kadar meraklı olmamalıyım."

Kız arkadaşım. Ne tür bir egzotik türün Cara gibi bir yaratığı tuzağa düşürebileceğini merak ettim.

İri kahverengi gözleri beni incelerken başka bir itfaiyeci üzerinde çalıştım. "Bu adam, sadece biraz eğlenceli, anlıyor musun?"

"Bunda yanlış bir şey yok," dedi. "Genellikle çok daha fazlasına yol açıyor, öyle değil mi?"

"Onunla henüz tanışmadım bile. Sadece konuşuyoruz." "Online randevu mu?"

"Sayılır." Dilimi ısırمام, müziği açmam ve seansıma devam etmem gerektiğini biliyordum ama Cara'nın çok parlak bir gülümsemesi vardı ve ciddi bir sırdaş eksikliğim vardı. Dönmeyi bıraktım ve astar için içeri girdim. "Benim çok tuhaf olduğumu düşüneceksiniz..."

"Ben olsam bu konuda endişelenmezdim," dedi gözlerinde bir parıltıyla. Ses tonu bir kez daha tüylerimi diken diken etti.

Omuz silkdim, büyük ifşayı kabullenmişim. "Sohbet hattında çalışıyorum."

Herhangi bir tepki bekliyorsam da gelmedi. "Peki o ne? Patronun mu yoksa arayan biri mi?"

"Arayan. Haftalardır her gece."

"Ona kancayı takmış olmalısın, bu aramalar hiç de ucuz değil."

"Evet, beni de oldukça kendine bağladı." İçimde bir gülümseme belirdi. "O farklı... seksi... eğlenceli... benim tarzımda tuhaf... Sence ben şimdi bir ucube miyim?"

"Bakalım... kafanı giyotinle kesmek mi istiyor yoksa seni ölene kadar kışının çatlağıyla boğmak mı?"

"Hayır, o işlerle pek ilgilenmiyorum," diye güldüm.

"Hayvanları, çocukları ya da ölü insanları yapmanızı istiyor mu?" "Hayır."

"Yakın aile üyelerinizi becermek mi yoksa aletini evcil çinçillanıza sürtmek mi?"

"Hayır."

"O zaman resmen bir ucube değilsin," dedi. "Ve eğer snuff oyunları sana göre olsaydı bile, telefonda cinayet eğilimlerini itiraf eden bir adamla buluşmaktan daha mantıklı olacağından eminim."

"Ne kadar mantıklı olduğumdan emin değilim... ama bundan daha fazlası, evet," diye gülümsedim. "Onun bir manyak olduğunu sanmıyorum, sadece telefonunda aşırı derecede büyük bir kredi limiti olan pis bir adam."

Direğimin dibinde bana katıldı ve dirseğimin açısını değiştirdi. "Gerçek hayatta kim olduğunu biliyor mu?"

"Henüz değil."

"*Henüz*. Kararınızı çoktan vermişsiniz gibi görünüyor."

"Sohbet hattından rastgele biriyle tanışmak istemem beni gerçekten tuhaf biri yapıyor, değil mi?"

Yüzünde hiçbir şaşkınlık belirtisi yoktu. "Söz konusu dondurma olduğunda hepimiz biraz tuhafız, tabii dondurmanızı vanilyalı ve üzerine vanilya serpilmiş olarak sevmiyorsanız."

"Hiçbir zaman vanilyadan pek hoşlanmadım," diye itiraf ettim. "Sanırım tuhaf doğmuşum; en azından bundan para kazanabiliyorum."

Yoldaşlık sırtışı gözlerine kadar ulaştı. "Biliyordum işte!" "Neyi bildin?"

"Sen bizden birisin! Biz kenarda kalanlar... yaratıcılar... yaramaz, çılgın, yoldan çıkmış türden insanlar! Kirli gözlerin var, biliyor musun? Kız arkadaşıma senden bahsettim, tam bize göre bir kız olduğunu söyledi."

Cara'nın fişkırması beni şaşırttı. "Yaptın mı?"

"Sen kendi duygusallığına hakim, ateşli, alıngan bir kadınsın, istesen de bunu saklayamazsın."

Bundan pek emin değildim ama Cara'dan emindim. Belki de ben *onların* tarzında bir kızdım. Yapboz kutusundaki diğer parçaların çoğuyla her zaman mutlu bir uyum sağlamıştım ama asla *mükemmel* bir uyum sağlayamamıştım. Ne Hatfield'da ne de Londra'da kendime uygun birini bulamamıştım. Bu düşünce iyi hissettirdi.

Önümdeki güzel yaratık, sanki ilahi bir ilham almış gibi omzumu tuttu. "Baksana, Fişek Gemma, arkadaş edinmek istediğini söylemiştin, değil mi? Yarın Soho'daki Club Explicit'te burlesk gecesi var! Sen de gelmelisin!"

"Burlesk gecesi mi? Şov kızları, ateş dansçıları ve tüm bu tür

şey?"

"Onun gibi bir şey," dedi. "Kız arkadaşım ev sahipliği yapıyor. Yarın gece Lilly Diva'yı ateşten vantilatörleriyle ve Mystix adında muhteşem bir adamı çivi yatağında -çivi yatağında *çıplak*, yani... ve Prenses Tallulah dans ediyor... bayılacaksınız!"

"Kulağa hoş geliyor."

"İstersen bir arkadaşını da getir..." dedi. Yüz ifadem çok şey anlatıyor olmalıydı. "Ya da getirme. Biz dost canlısı bir grubuz, söz veriyorum."

Aklımdan vardiya düzenim geçti, teknik olarak çalışıyordum ama Sheena beni idare edecekti. "Soho mu demiştin?"

"Evet, biliyor musun?"

"Pek iyi değil. Yine de araştırabilirim, merak etmeyin."

"Kulübü bulmak biraz zor olabilir, ancak herhangi bir işaret levhası olmayan büyük bir çift ahşap kapı ararsanız çok fazla yanlış gidemezsiniz. Ayrıca kapıda her zaman tuğla yığınları var, yani tamamen güvende olursunuz. Gösteri saat onda başlıyor, ama biz dokuzdan itibaren orada olacağız, ön tarafta, sahnenin sağındaki masada." Stüdyonun saatine baktı ve yüzünü buruşturdu. "Kahretsin, gitmeliyim, beşte bir sonraki öğrencim var."

Odanın diğer ucuna kadar bir ceylan gibi ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak gidişini izledim.

"Teşekkürler Cara," diye seslendim arkasından.

Bana bir zafer daha göstermek için kapı aralığında döndü.

"Bir şey değil, Firecracker. Buraya uyum sağlayacağını biliyorum." Umarım öyledir.

Jason

"Seks kulübüne mi gidiyorsun?" Zihnim çoktan çukurda yuvarlanıyordu, küçük konuşmalar çoktan unutulmuş, pislikle kaplanmıştı. "Bu çok hızlı gelişti..."

"Evet... ama hayır. *Burası* bir seks kulübü. Görünüşe bakılırsa bir BDSM kulübü. Ama ben burlesk gecesi için gidiyorum, aynı türden bir şey olduğunu sanmıyorum."

"Siz farkına bile varmadan kırbaçları ve zincirleri çıkaracaklar. Belki de sevimli küçük direk eğitmeniniz size yeni bir tür hareket öğretmek istiyordur."

Gülüşünün yumuşak tınısı hoşuma gitti. "Onu pek tanımıyorum."

"Bakalım yarın gece de aynı şeyi söyleyecek misin?" "Sana haber vereceğimden emin olabilirsin..." diye alay etti.

"Zincirlerin sana yakışacağını düşünüyorum, pis kız. Dikkatli ol, öğrenmek zorunda kalabilirim."

Nefesi kesildi. Bingo. Şüphelerim vardı. "Beni bağlayacak mısın?"

Kot pantolonumun fermuarını indirdim, kabarık yastıkların üzerine uzanıp sikimi elime aldım. "Beni bunu isteyecek kadar tanıdıktan sonra."

Hattın aşağısındaki küçük soluk bana onun da oynadığını söyledi. "Seni asla tanıyamayacağım..." diye nefes aldı. "Seni hiç göremeyeceğim... Her zaman bir yabancı olarak kalacaksın... Benim pis, kötü yabancım..."

"Beni yeterince tanıyacaksın... seni bağlamama ve küçük pis bir orospu gibi tokatlamama izin verecek kadar. Seni başka erkeklere vermeme izin verecek kadar... O küçük amını genişletmeme izin verecek kadar... Gözlerin beni tanımayacak, ama tatlı, muhteşem vücudun tanıyacak. Tatlı, muhteşem vücudun benim her kirli parçamı, her pis ihtiyacımı bilecek..."

"Evet... lanet olsun evet..."

"Edepsiz kızlar sert ister. Edepsiz kızlar daracık deliklerinin yabancı erkekler tarafından acıtarak sikilmesini isterler..."

"Lütfen..."

"Kirli kızlar aynı anda iki kalın sikin amlarına girmesi için yalvarırlar... yalvaracak mısın Lucy? Bana yalvaracağını söyle..."

"Tanrım, Jason... Siktir... Bana ne yaptığına inanamıyorum..." "Belki de seçim yapmak istemiyorsundur... Belki de senin gibi kirli bir kız Bacakları sonuna kadar açık, amcığı onu alacak her şişko alete açık..."

"Beni başka erkeklerle düzüştür, Jason... lütfen, beni kirlet..."

"Onları alacaksın, Lucy... bütün gece boyunca, ve onlar seni tükettiğinde seni onların olduğu yerde sikeceğim, ve bu hepsinden daha iyi bir sikiş olacak..."

"Kahretsin, bu çok edepsiz..." Çılgınca nefes alıp vermesi onu ele veriyor, bana ne kadar azgın olduğunu anlatıyordu. Bir vibratörün hafif vızıltısını duydum, onu tatlı küçük klitorisinin üzerinde çalıştırırken zevk iniltisini duydum.

"Ama önce, sana sahip *olmama* izin vereceksin. Sadece bana. Bana kim olduğunu ve seni nerede bulabileceğimi söyleyeceksin. İyi bir kız gibi beni bekleyeceksin, sikim için hazır olacaksın."

"İstiyorum, Jason... Senin kirli kızın olmak istiyorum..." "Seni nasıl bulacağımı söyle."

O konuşana kadar dayanabildim, sikimi hamile duraksaması boyunca çalıştırdım. "...yapmamam gerektiğini biliyorsun..."

"Bana bir şey ver Lucy. Bunu gerçeğe dönüştürmek istiyorum." "Bana müstehcen şeyler söyle, Jason... beni boşalt..."

"Bana izin verdiğin anda pis şeyler *yapacağım*. Ellerimi üzerine koymak, ne kadar gergin olduğunu hissetmek için sabırsızlanıyorum... ve gergin olacaksın, Lucy... söz verdiğin tüm kirli şeylerin çok farkında olacaksın... seni tahrik ettiğini bildiğim tüm kirli şeylerin..." Yumuşak inlemelerini dinledim, tatlı sesinin tadını çıkarmak için gözlerimi kapattım. "Ne kadar kirli hissedeceğini hayal et... pis seksin için orada olduğumu bilmek... pis ıslak amın... Her yerini hissedeceğim Lucy, aç sikimi o daracık göt deliğine gömeceğim ve sen beni hiç görmeyeceksin bile... Sana verdiğim diğer erkekleri de hiç görmeyeceksin..."

"Beni kullanmanı istiyorum, Jason... Beni çok sert becermeni istiyorum..."

"Sertleşeceksin, Lucy... Sana öyle sert vuracağım ki günler..."

"Evet..."

"O küçük tatlı klitorisini şişene kadar emeyeceğim..." "*Kullan beni...*"

"Gerilmeye hazır mısın, pis kız? Sana ne kadar kirli hissettirebileceğimi öğrenmeye hazır mısın?"

"Siktir, evet... Tanrım, evet! Sik beni, Jason, senin için beni öyle bir ger ki... Ben hazırım. Çok hazırım..."

Ben de hazırdım. Nefesimin altında küfredecek ve yükümü karnıma boşaltacak kadar hazırdım. Göbek deliğimde birikti ve kasık kıllarının koyu renkli yuvasına döküldü. Kız beni deli ediyordu. Bir homurtu ve bir iniltiyle işim bitmişti, gerçekler üzerime yığılırken şakaklarım zonkluyordu. Sabah 3.30. Beş saat sonra antrenman var. Kahretsin.

"Jason...?"

"Evet, hala buradayım. Vay be.

Kahretsin." "Bu epikti," diye kıkırdadı.

"Yarın iş için fena halde siki tuttum. Yine."

"Sanırım buna değerim." Telefonun içinden gülümsediğini hissede biliyordum. "Bunu bana alarm çaldığında söyle."

"Belki bir gün..."

Gülümsedim. "Evcimenlik karşılığınız yatıya kalmaları kapsamıyordur, eminim."

Medeni durumum ya da kariyerim de öyle.

"Uyumaktan bahseden kim?" "Haklısın.

Sen uyuyabilirsen ben de bütün gece

uyuyabilirim." "Seni bu konuda

tutacağım..." dedi.

"Umarım öyledir." Yorgun gözlerim dört saatlik bir uyku döngüsünün dehşetiyle kapanarak beni yüzüstü bıraktı. "Ama bu gece değil, buradan gidiyorum."

"Direksiyon başında kaza yapmadığınızdan emin olun. Otoyolda yüklerini vuran pis kamyoncuları duymak istemiyorum."

"Ben kamyoncu değilim," dedim.

"Her ne isen..." diye mırıldandı. "İyi uykular."

"Sen de, benim tatlı kirli kızım."

Aramayı iptal etmek için düğmeye bastım ama sesi beni olduğum yerde durdurdu. "Sekiz dört yedi."

Tekrarlamaya gerek yoktu.

O sabah yumruğum çalar saati selamladığı andan beri internette arama yapmak için can atıyordum ama geç kalmıştım. İşeme kahvaltımı beceriksizce yapmıştım ve kendimi zamanında toparlayamayacak kadar sersemlemiştim. Bir perşembe akşamı Londra'da kaç tane burlesk gecesi olabilirdi ki? Varsayalım ki benim pis kız gerçekten Londra'daydı. Hiç bilmediğim bir yerde de olabilirdi. Hayır. O Londra'daydı.

Gözlerimi ovuşturdum, çiseleyen yağmura karşı gözlerimi kısıtım ve uyanık kalmak için olduğum yerde koşmaya başladım. Antrenman sahasında beş kişi oynuyorduk, koç beni gençlerle karşı karşıya getirmişti, bir çift yeni yetme, gösterişli ayak hareketleriyle eşleşecek kadar kibirliydi. Theo Fernandez, Premier Lig'de bir sezon geçirmek için Barcelona'dan yeni gelmiş bir forvetti. Daha on sekizindeydi ve kulaklarının arkası ıslaktı. Floresan pembesi kramponlarıyla hoplara zıplaya üzerime geliyordu, yaklaşma tarzından çok rolünü oynamakla ilgileniyordu. Ya da ben öyle sanıyordum. Onu okuyamayacak kadar halsizdim, soluma doğru dalarken onu yakalayamayacak kadar halsizdim, beceriksizce müdahalemin etrafından dolandı ve Winstanley'in kafasının üzerinden mükemmel bir gol attı. Takım arkadaşlarım küfrederken o zafer çılgınlıkları atıyor, yumruklarını havaya kaldırıyordu.

Tanrım, Redfern, lanet gösteriye katıl, olur mu? Buna savunma mı diyorsun? Uyan amına koyayım.

April'in sümüklü suratı aklımdan geçti, gözleri benim işe yaramazlığım

karşısında dönüyordu.

Ne oluyor, Jason? Son zamanlarda tam bir eziksin. Bu bok için sana kim para ödeyecek, Jase?

Başarısız bir adamın karısı olmak için kaydolmadım, Jason Redfern. Keşke baban seni şimdi görebilseydi. Onu gururlandırmak için çok fazla, Jason. Aferin sana, göt herif.

April babamla sadece bir kez, üç yaz önce, çok içtiğim ve kondisyonsuz olduğum bir dönemde tartışmıştı. Tüm dünyanın izlediği bir kupa yarı finalinde kaptanlık yapıyordum ve çok yavaş kalmıştım. Kameralar nazik davranmamış, tekrarlar sırasında ne kadar üstün olduğumu göstermişlerdi. Rakip hepimizi yakalamıştı ama en kötü durumda olan bendim. Forvetin geçip gitmesine izin veren bendim ve finaldeki yerimizi kaybetmemize neden olan da bendim. Medya düşman sever. Bulabildikleri her pisliği ortaya döktüler.

April bunu söylememeliydi ama haklıydı. Babam çok üzülürdü.

Ellerim yumruk oldu, çenem seğirdi. *Şimdi benim için gel Fernandez, seni küçük pislik. Bakalım kim geçmiş.*

Başlama vuruşunu yaptı, Bailey'e geri pas verdi ve ileri çıktı. Bailey iki forvetimizi geçip Eckhart'la çarpışmaktan kıl payı kurtuldu ve Fernandez'e düzgün bir pas attı. Fernandez bir gösteri midillisi gibi zikzaklar çizerek soluma doğru koşarken ayak hareketlerini sergiliyordu. *Bu sefer olmaz, seni orospu çocuğu.* İleri fırladım, ceza sahasına ulaşmadan önünü kestim, beni geçmeye çalışırken benim tarafım onun tarafına çarptı. Top için ileri atıldım, biraz mesafe açmaya çalıştım ama yine çok hızlıydı. Omzunu çevirdi, şutunu hizalamak için topa vurdu ama ben hâlâ yere vuruyordum, içimdeki hayal kırıklığı arttıkça nefesim kulaklarımda çınlıyordu. Ona hücum ettiğimde neredeyse açıktaydı, çalım atmak için pozisyon aldım ama zamanında hareket edemedim. İsteddiğimden bile emin değilim. Frene çok az ve çok geç basmak takla atmasını engellemek için hiçbir işe yaramadı. Dengesini bozdum, o kış üstü düşerken kendi dengemi korumak için mücadele ettim. İnşini abarttı, büyük bir kız gibi ayak bileğini tuttu ve lanet sahayı inletti.

Koç düdüğünü çaldı, Fernandez her şeyini ortaya koyarken koşarak yanına gitti.

Koçu on yıldır tanıyordum, yüzündeki çatık kaşları kolayca okuyabilecek kadar uzun süredir. Küçük sahtekârın ayağa kalkmasına yardım etti ve topallayarak saha kenarına doğru giderken sırtını sıvazladı.

"Redfern! Bu da neydi böyle?" Omuz silktim. "Sadece onu uzaklaştırmaya çalışıyordum."

"Lanet bir yıkım topu gibi. Onun piç bacağı kırabilirdin." "Ona neredeyse hiç dokunmadım."

"Onu uçurdun. Tanrı aşkına, siz takım arkadaşısınız. Öyle davranın." Trevor Loveridge iyi bir koçtu ve paslı bir kürek gibi açık sözlü olmasıyla tanınırdı. Bugün onu başının üstünde tutuyordu ve beni sahadan çıkarırken vurmaya hazırdı. "Bak Jay, sana her ne halt oluyorsa buna bir son vermelisin. Aklın başında değil. Beceriksizsin, dikkatin dağınık, omzunda koca bir çip ile etrafta dolanıyorsun. Bana söylemek istediğin bir şey var mı?"

"Ne gibi?"

"Sen söyle."

Saçlarımı yüzümden geriye doğru savurdum ve gözlerine meydan okuyarak baktım. "Bir şey yok, sadece kazanmaya çalışıyorum."

"Saçmalık, Jase, bu tam bir saçmalık." Parmaklıklara yaslandı, beni tartıyordu. "Büyük sezon, Cumartesi günü de büyük maç var. Sana orada formda ihtiyacım var."

"Formda olacağım."

"Eğer şu anki durum bir şey ifade ediyorsa, hayır." Omuz silktim. "Bir sürçme, sadece lanet bir sürçme." "Bitkin görünüyorsun."

"Ben iyiyim."

"Senin sorunun ne biliyor musun...?"

Bana söylemek üzere olduğuna dair bir his vardı içimde.

"...üstünlüğünü kaybettin, aşağıda olanlar yüzünden değil." Ayaklarımı işaret etti. "Burada olanlar yüzünden." Başımın yan tarafına dokunduğunda ırkildim. "Ayakların ateş gibi, formundayken alev alev yanıyorsun, ama olay örgüsüne uymadığında tam bir kâbussun, piç bir züccaciye dükkânındaki beceriksiz bir boğa. Sonu kötü olacak Jase, günün birinde. Elbette Fernandez dramayı tırmandırıyordu ama böyle devam edersen birilerinin canı gerçekten yanacak."

"Ben toparlarım."

"En iyisi buydu. Eve git, sakinleş ve biraz uyu. Sabah görüşürüz."

Sahadan bana bakan gözlerin gösteriyi incelediğini hissedebiliyordum. Yenilgiye uğramak, ihtiyacım olan son şeydi. "Eve gitmeme gerek yok,

Trev."

Omzuma bir tokat attı. "Evet, öyle." Emrini bir gülümsemeyle yumuşattı ama yine de acıttı. "Biraz televizyon izle, Bayan Electric'i becer, her neyse. Sadece kafanı topla ve biraz uyu, tamam mı?"

Yenilgiyi kabul ettim. "Evet, tamam." "İyi çocuk."

Delikanlı sayılmazdım ama yine de gülümsedim. Kapüşonumu kaptım ve soyunma odalarına geri dönerken başımın üzerine çektim. Belki de koç haklıydı, belki de biraz dinlenmeye ihtiyacım vardı. Çantamı kaptım, Londra'daki burlesk geceleri dışında aklımda pek bir şey yokken telefonumu aramaya koyuldum ama kismet değilmiş.

Ben daha kilit ekranını temizlemeden metin simgesi yanıp sönmeye başladı. April. Mesajını açtığımda inledim.

Randevu gecesini unutma. Masa 9 xxx'e rezerve edildi.

Tam da ihtiyacım olan şey.

Altıncı Bölüm

Gemma

Cara mekânı bulmanın zor olduğunu söylerken yalan söylemiyordu. Hiçbir tabelası olmayan kocaman çift ahşap kapıyı gördüğümde neredeyse vazgeçiyordum ve kapıyı çalıp beklemem gerektiğini fark ettiğimde neredeyse korkuyordum. Tıpkı Cara'nın söylediği gibi tuğladan yapılma iki fedai beni karşılamak için dışarı çıktı ve burlesk gecesi için erken geldiğimi söylediğimde beni içeri aldı.

"Sanatçı mısın?" diye sordu piercingli bir kız, paltomu güvende tutmak için teslim ederken.

"Hayır, Cara'yı görmeye geldim."

"Ah, üst katta olacak," diye gülümsedi. "Yukarı çık."

Bir üst kata çıkarken duyduğum heyecanı inkâr edemezdim. Bir seks kulübü, gerçekten, insanların her hafta sonu kirlendiği bir BDSM mekânı. Daha önce hiç böyle bir yere davet edilmemiştim. Normalde takıldığım erkeklerle normal kulüplerde, ara sokaklarda ya da bazen bir otel odasında hızlıca sevişirdik. Bunun gibisi yoktu.

Merdivenlerin tepesindeki kapıları iterek açarken bir nefes aldım. Kulüp büyüktü, pelüş oturma kabinleriyle kaplı aldatıcı derecede açık bir alandı. Pembeler, morlar ve elektrik mavileriyle parlayan muhteşem bir neon düzeneği olan bara doğru ilerledim. Barmaid, yeşil uzantıları ve büyük dikenli bir dudak piercingi olan peri benzeri bir kızdı.

"Size ne getireyim?" diye sordu. "Kokteyller 11'e kadar özel."

Eliyle menüyü işaret etti ve ben de daha önce hiç duymadığım bir dizi içeceği taradım. Bir çift kol belime dolandığında karar vermekte zorlanıyordum.

"Lal renkli bir karga deneyin," dedi Cara. "Gerçekten çok güzeller."

Yüzümü ona döndüm, geçirdiği değişim karşısında şaşkına dönmüştüm. Boyu en az beş santim uzamıştı, dar kırmızı bir korsenin içindeydi ve minik siyah tütü eteği mükemmel bacaklarını gösteriyordu. Gözleri elmas gibi parlıyordu, gümüş simlerle kaplanmıştı.

"Vay canına! Harika görünüyorsun!" Başardım.

"Sen de öyle." Beni kontrol etti ve kendimi belirgin bir şekilde az giyinmiş hissettim. Ben de kırmızıyı tercih etmiştim ama elbisem o kadar dramatik değildi. Basit bir saten

iyi bir göğüs dekoltesi sunan bir numara. En azından göz kalemi sürmüştüm.

"Altı karga," diye emretti ve geldiklerinde bir tanesini bana uzattı. "En azından bir kez denemelisin. Tehlikeli yaşa."

"Aldığımdan biraz daha tehlikeli yaşıyorum." Bir yudum aldım ve yanık yüzünden yüzümü buruşturdum. "Bu oldukça güçlü."

"Burası oldukça güçlü bir yer," diye sırttı. "Sizi hanımlarla tanıştırayım."

Lal rengi kargaların olduğu tepsiyi aldı ve kulüpte ilerlerken ben de mutlulukla onu takip ettim. Masası tam da söylediği yerdeydi ve en az mekânın geri kalanı kadar gösterişli görünen üç kadına ev sahipliği yapıyordu. Cara tanıştırma konusunda hızlıydı.

"Gemma, Cat, Missy ve Trixie ile tanış."

Kedi beni selamlamak için önce ayağa kalktı ve adı hemen belli oldu. Beline kadar uzanan siyah saçları ve çılgın yeşil kedi gözlerine uygun olarak giydiği zümrüt rengi kıyafetleriyle güzel bir şeydi. Merhabalarımı sundum ve sıradaki kişiye döndüm. Missy şık bir sarışındı ve katil kırmızı rujla eşleştirilmişti. Sıcak bir gülümsemesi ve profesyonel bir el sıkışması vardı, beni gökkuşağı midillisi gibi saçları ve çok fazla sigara içen birinin hışırtılı sesi olan Trixie'ye geçirdi.

Hangisinin Cara'nın kız arkadaşı olduğunu düşündüm ama soru kendiliğinden cevaplandı.

"Hey, bebeğim, bu sevgili Firecracker olmalı."

Sesle yüzleşmek için döndüğümde Cara'yı gördüğüm en gotik goth'un kollarına sarılmış halde buldum. Kolları parlak dövmelerle doluydu ama geri kalanı siyah deriyle kaplanmıştı. Saçları kırmızı ve siyah buklelerden oluşan bir şelale gibiydi ve teni porselen gibi beyazdı. Cara gülümsedi ve gülümsemesi gurur doluydu.

"Gem, bu benim kız arkadaşım Raven."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedim.

"Aynı şekilde. Cara bana senden çok bahsetti. Bize katılabildiğinize sevindim."

Ben de öyleydim. Burası harikaydı, ama insanlar daha da harikaydı. Onları çok az tanıyordum ama kendimi hemen evimde hissettim, sahte gülümsemeler, yargılamalar, şirret bakışlar yoktu. Oturdum ve kendimi rahatlamış hissettim, lal renkli karga kesinlikle yolumda bana yardımcı oluyordu.

Raven fazla kalmadı. Ben de bu fırsatı değerlendirerek sandalyemi Cara'ya yaklaştırdım, burası hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmek istiyordum. O işaret etti

Sahnenin arkasındaki BDSM ekipmanları, prangalar ve büyük tahta esaret haçı ve sonra bana oyun odalarından bahsetti; burlesk gecesi için kapalı ama hafta sonları üyelere açık. Mekan kulağa hayal ettiğim kadar vahşi geliyordu, kirli hayallerimden fırlamış gibiydi. Eminim merakım gün gibi ortadaydı, çünkü sohbetimiz kısa sürede grubun odak noktası haline geldi. Görünüşe göre sadece burlesk gecesinin değil, genel olarak Explicit'in müdavimleri arasındaydım. Ne çılgın bir eğlence.

"Olay yerinde misin?" Missy sordu.

"Hayır. Hatfield'dan buraya daha birkaç ay önce taşındım."

"Gem bir sohbet hattı operatörü," diye paylaştı Cara. "Harika da bir dansçı."

Beni arayanlar hakkında konuşmaya başladık, ancak genel halkın aksine buradaki kızlar hikayelerim karşısında şaşkınlıkla çığlık atmadılar, sadece ilgilendiler. Ben de onlarla ilgileniyordum, ikinci garnet kargamdan sonra çok daha kolay akan sorular sormak için can atıyordum.

Üçüncüsü, süregelen tüm gerginlikleri yok etti ve kendimi grubun içinde buldum, öyle ki kulübün dolduğunu fark etmedim bile. Cat bana ilişki durumumu sorduğunda gösteriye hazırlık için ışıklar sönmüştü.

"Karmaşık bir durum," diye güldüm. "Her zaman öyle değil midir?" diye koro halinde konuştular.

Üç lal kargası, daha önce olduğundan çok daha az karmaşık görünmesini sağladı.

"Bu adamdan hoşlanıyorum ama onu tanımıyorum. O bir arayan, tamamen yabancı biri... ama değil. Bilmiyorum, bu garip. Sadece onu istiyorum. Gerçekten, gerçekten onu istiyorum."

"O mu, yoksa siki mi?" Kedi güldü.

"Kesinlikle onun siki," diye karşılık verdim. "O benim tarzımda bir edepsiz." "Peki senin pisliğin ne?"

Hollanda cesareti için içkimden bir yudum daha aldım. "Yabancılarla seks yapmayı severim... tercihen aynı anda birden fazla kişiyle."

İfşaat çok az bir dalgalanmaya neden oldu.

"Ben de," dedi Trixie. "Kendimi özellikle maceraperest hissediyorsam, iki numaralı oyun odasına kapanır ve bana kimin katılacağını görmek için beklerim."

Cara gülümseyerek, "Bazen bütün kulüp böyle oluyor," dedi.

"Dürüstçe cevap ver," dedim. "Hiç tanımadığım bir adamın peşinden koştuğum için deli olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Hayır," diye gülümsedi Cat. "Nişanlığımın kim olduğunu bilmeden önce ona deli oluyordum. Onu o sahnede gördüm, maskeli bir yabancıya dönüşmüştü."

Elinde baston olan bir tanrı. Bazen birinin doğru türden bir yanlış olduğunu bilirsiniz."

"Jason kesinlikle doğru türden bir yanlış. Benim tarzımda bir yanlış."

"Pis kötü yanlış," diye güldü Cara. "Burada hepimiz biraz pis kötü yanlışız." "Hepimizin biraz pis ve kötü deli olduğunu düşünmüyor musun?" Kıkırdadım.

"Cat, maske takan ve ağlayana kadar canını yakmaktan hoşlanan bir adamla nişanlı. Missy erkek arkadaşıyla günlük işindeki tüm kuralları çiğneyerek ve hapisten yeni çıkmış bir adama kur yaparak tanıştı. Trixie nabızı atan herkesle yatarak zevk alıyor ve ben de kadın olan dominant bir dövme sanatçısıyla birlikte olduğumda ailem çılgına döndü ama biliyor musunuz? Hepimiz tanıdığım en akıllı başında, en mutlu, en havalı insanlarız. Eğer bu tür şeyler bizi kirli, kötü ve deli yapıyorsa, o zaman deliliği kabul etmekten mutluluk duyarım."

Ben de öyleydim.

Çılgınlık gerçekten iyi hissettirmeye başlamıştı.

Jason

April romantik gösterimiz için Clancy's'i seçmişti. Clancy's'i yemekleri için değil, tanıtım gündemine uyduğu için seviyor. Clancy's şık ama çok da şık değil. Paparazzi katılımına uygun, bizden daha haber değeri olanlar tarafından gölgede bırakılma olasılığı yok. Böyle şeylerin gerçekten önemli olduğu April'in dünyasına hoş geldiniz. Bunların hiçbiri umurumda değil.

Kameralar parlarken hayal kırıklığına uğramış gibi davranmış, sanki mükemmel ve rahat akşamımız bu izinsiz giriş yüzünden mahvolmuş gibi elimi tutmuştu. Her iki haftada bir onlara kimin haber verdiğini merak ediyordum, April'in kendisi değil, bu asla olmazdı. Büyük ihtimalle onun sık kafalı çevresinden biri.

Akşam yemeğimi hiç o geceki kadar hızlı yememiştim. Ana yemeğimi hızla bitirdim ve April'in hayat, evren ve içindeki neredeyse herkes hakkındaki şikayet festivalinde elimden geldiğince homurdandım. Tipik olarak o geceyi, tarih boyunca tatlı sipariş etmeye karar verdiği tek gece olarak seçmişti. Yemin ederim sadece beni kızdırmak içindi ve işe yaradı. Saat on bire doğru ilerlerken ve o hala ahududulu tortesini amaçsızca karıştırırken, telaşla telefonumu kontrol ettim.

Steve'in mesajıma cevap vermesi çok uzun sürdü ama sonunda April

çatalını bıraktı, benim için geldi. Yüzüme kocaman bir gülümseme kondurdu, gecenin tek gülümsemesi.

"Kim o?" Ben cevap verirken April alay etti. "Sohbet hattı sürtüğün mü?" "Bir iğnelemeye karşı koyamıyorsun, değil mi?"

"Sadece sohbet ediyorduk."

"Seninle konuşmamı bitirmek üzereyim April." Sonunda hesabı istedim.

Barda her zamanki şoförümüzün gelmesini bekledik. Clancy bize veda etmek için dışarı çıktı ve ben de ne kadar harika bir akşam geçirdiğimizi anlatarak tüm incelikleri gözden geçirdim. April'i arka koltuğa itmek için sabırsızlanıyordum, onun arkasından binip şoförü eve yönlendirdim. Bir sonraki köşeye yanaşmasını sağladığımda April'in yüzü bir tablo gibiydi. Steve'in hırpalanmış eski cipi zaten bekliyordu. Hızlı hareket etmişti.

"Hangi cehenneme gidiyorsun?" April öfkeden kudurdu. "Ya biri seni görürse?"

"Umurumda değil. Steve'le çıkıyorum." "Peki ya ben?!"

Özgürlükten büyük bir yudum alarak geceye karıştım. "İyi geceler April. Bekleme."

Pencereden kaşlarını çatarak kapıyı arkamdan kapattı. Sonra bana parmağını gösterdi.

Soğuk bir Perşembe akşamı Londra'nın merkezindeki bir seks kulübünde bir burlesk gecesi vardı. Sadece bir tane. Soho'da.

Kendimi yolcu tarafına bıraktığımda Steve kendi kendine kıkırdıyordu. "Bu kaltak bundan daha iyi olamaz, değil mi?"

"Bundan korkmayın." Arka koltuğa baktım. "Eşyaları getirdin mi?"

İçini çekerek bir taşıma çantasını öne doğru sürükledi. "Bana neler olduğunu anlatacak mısın?"

İçindekilere baktım, eski püskü bir kot pantolon ve koyu renk bir tişört, bir de şapka. Ceketimi arabanın içinde çıkarmak zor oldu ama yine de başardım, arka koltuğa fırlatıp attım. Pantolonum daha zordu ve ben pantolondan sıyrılırken Steve altına işedi.

"Tanrım, dostum, bu lanet olası Alacakaranlık Kuşağı gibi. İyi ki Kim beni terk etti, bu boku nasıl açıklardım kim bilir."

Kot boldu ama iş görürdü, tişört de öyle. "Beni Soho'ya götürmeni istiyorum. Orada bir kulüp var, Explicit."

Kaşlarını kaldırdı. "Bir seks kulübüne böyle giyinerek mi gidiyorsun?"

"Aptal olma. Lucy içeride, sadece kontrol etmek istiyorum."

"Yani onu takip mi ediyorsun?" "Bu takip etmek değil." "Sen nasıl diyorsan, dostum."

Hiç tartışmadan yola koyuldu, kaya gibi güvenilir, beni kulübe park kısıtlamalarının izin verdiği kadar daha fazla yaklaştırdı ve motoru kesti. Sessizce oturduk, gözlerimiz cadde boyunca uzanan kahverengi ahşap kapılardaydı. Bu Club Explicit olmalıydı. Saate baktım. Gece yarısıydı.

"Şimdi ne olacak?" Steve koltuğuna geri yerleşerek sordu. "Ne olana kadar burada bekleyeceğiz? O olabileceğini düşündüğün bir kız çıkana kadar mı?"

"Evet."

"Sonra ne olacak? Yanına gidip *"Ben Jason Redfern, senin sapık telefoncun."* mu diyeceksin? Evet, çok ünlüyüm. Dizlerinin üstüne çök ve sikimi yala, sürtük."

"Planladığım şey tam olarak bu değildi."

"Ne planlamıştın?"

Omuz silktim. "Kafamda sadece bu kadar var."

"Harika plan, Jase, tam bir deha. İçeride olduğundan bile emin olamazsın."

Haklıydı, aptalca bir plandı. Aklımı başıma toplayıp her şeyi iptal etmeyi düşündüm ama bu kararı vermeden önce ahşap kapılar sokağa doğru açıldı ve çılgın topuklu ayakkabılar giymiş, parlak giyimli bir grup kız dışarı döküldü. Hiçbiri kızıl saçlı değildi ama kalbim lanet bir yük treni gibi çarpıyordu. Hiçbir yere gitmiyordum.

Kulüple en yakın taksi durağının arasına park etmiştik, bu da bize caddeden aşağıya doğru koşuşturan eğlence düşkünlerini net bir şekilde görme imkânı veriyordu. Torpido gözünden Steve'in gözlüklerini buldum, görünmemek için koltuğa ve gölgelere gömüldüm.

"Sakin ol dostum, burada kimse seni tanımaz, tanısalarda bile Jason Redfern'in eski püskü bir Land Rover'la otostop çektiğine kim inanır?"

Bu, biraz daha rahat nefes almamı sağlayan iyi bir noktaydı.

İnsanlar o çift kapıdan her çıktıklarında karnım gurulduyordu ama yirmi dakika sonra sadece iki doğal kızıl saçlı çıkmıştı. Biri kırklı yaşlarındaydı, diğerinin ise push-up sütyen içinde minicik göğüsleri vardı. İkisi de benim Lucy'm değildi, bundan emindim.

"Burada olmayabilir bile," diye homurdandı Steve. "Sana sahip olabilir

devam et."

Bana hiçbir şey söylemediğini itiraf etmeye cesaret edemedim.

Gece yarısına doğru çıkış hızı neredeyse sıfıra inmişti. Steve can sıkıntısıyla direksiyona vuruyordu ve benim yorgunluğum da şiddetle geri dönmüştü. En mantıklı seçenek olan yatağı seçmeliydim. Kapılar tekrar hareket edip de üç sarhoş kız kol kola girip eğlenmeye başlayınca fikrimi değiştirdim. İki ateşli gotik piliçlerdi ve kesinlikle birbirlerinden hoşlanıyorlardı. Normal şartlar altında bu beni kesinlikle düşünmeye sevk ederdi ama bu gece değil. Onların yanındaki kızla daha çok ilgileniyordum.

Kızıl saçlı arkadaşları daha kısaydı; sevimli yüzünü çerçeveleyen bir yığın uçuşan bukleleri olan ufak tefek bir şeydi. Sağındaki kızla kol kola girerken ceketini etrafına dolamıştı ama bu, memelerinin dolgunluğunu gizlemek için hiçbir işe yaramamıştı.

Lucy'm. Öyle olmalıydı.

Kıvrımlı bir kızdı, elbisesinin dar kırmızı sateninin altında kalın, etli kalçalar vaat ediyordu. Ağırlığını iyi taşıyordu ama kesinlikle taşınması gereken bir ağırlığı vardı. Daha net görebilmek için güneş gözlüklerini çıkarıp bize doğru yöneldiklerinde kalbim küt küt atmaya başladı. Lucy'nin yuvarlak yanakları pembeleşmiş, yanındaki kızlarla şakalaşırken gözleri hayatla parlıyordu. Süt beyazı teni çillerle bezeliydi, iri göğüsleri her adımda zıplıyordu.

Ben sarışınlara giderim. Uzun boylu, implantlı, sıska sarışınlar ve tutmaya ancak yetecek kadar kıç. Daha iri bir kızdan hiç hoşlanmamıştım, bana hiç fırsat verilmemişti. Premier Lig özentilerle doluydu - memelerini magazin dergilerine çıkarmak için can atan modeller. Etli kalçaları olan süt beyazı kızılar pek fazla gelmez ve ben de onları kaçırmamıştım. Ben de sana bunu söyledim.

Yanılmışım.

Lucy varlığımdan habersiz yaklaştı. Ona bakmaktan kendimi alamıyordum; gözlerim gülümsemesinden, tatlı, kabarık göğsüne, kalçalarının satenin altında birbirine yapışmasına doğru kayıyordu. Yüzümün etrafında nasıl hissedeceklerini merak ettim, çıplak nasıl görüneceğini, amının benim için ne kadar yumuşak ve ıslak olacağını merak ettim. Kıç bir avuçtan çok daha fazlası olurdu, çok daha fazlası. Onunla nasıl da oynamak istiyordum. Ağzım kurumuştı, sikim Steve'in eski püskü kotunun içinde sertleşmişti. Onun yanımda olduğunu bile unutmuştum, Lucy penceresinin yanında volta atarken, göğüslerinin etleri her adımda zıplıyordu.

İşte o zaman kahkahasını duydum; fısıltıyla yapılan bir şakaya yanıt olarak güzel, kirli bir kıkırdama. Bu benim Lucy'mdi, tamam.

Ve sonra gitmişti, beni kışını görebilmek için boynumu bükerek bırakmıştı, parmaklarım kapının mandalındaydı ve ben onun peşinden gitme dürtüsüyle savaşıyordum. Nasıl yapabilirdim ki? Gölgede bekleyen ürkütücü bir ucubeden başka kim olduğuma dair hiçbir fikri olmayacaktı.

Gözden kaybolduğunda bir nefes aldım ve Steve'den gelecek saldırıyı beklemeye başladım.

"Bu o mu?" "Evet,
bu o."

Motoru çalıştırdı. "Artık gidebilir miyiz?" "Evet,
gösteri bitti."

Arabayı sürerken sessizdi, ama ben de öyleydim, kirli kızım ve onun süt beyazı göğüsleri hakkında milyonlarca keyifsiz fantezinin içinde kaybolmuştum. Araba yoluma girdiğimizi bile fark etmemiştim.

Arka koltuktan takım elbisemin buruşmuş parçasını aldım. "Teşekkürler Steve. Tüm bunlar için gerçekten minnettarım."

"Zahmet etme, dostum."

Kapıyı açtım ve çıkmadan önce omzunu okşadım. Kolumu tuttuğunda neredeyse çıkmak üzereydim.

"Jase, söylediğin şey hakkında."

"Söylediklerim mi?"

"Atölyede... fikrimi değiştirmekle ilgili." "Evet,
hatırlıyorum."

"Fikrimi değiştirdim dostum..." diye gülümsedi.

Gemma

Sarhoş ve mutluydum, boş dairemde tökezleyerek yürürken üzerimdekileri çıkarıp atıyordum. Zayıflatıcı iç çamaşırım çok dar gelmişti ve ayaklarım topuklu ayakkabıların içinde kan revan içindeydi ama bunların hiçbiri önemli değildi. Gelmiş geçmiş en iyi insanlarla tanışmıştım. Cara ve Missy ve Cat ve Trixie ve Raven... Onlar harika, güzel insanlardı. Çok komik, çok kirli, çok dürüst. Onlara her şeyi sarhoş ve ağızım bozuk bir şekilde anlatmıştım ama artık bir önemi yoktu.

Anladılar. Beni yakaladılar.

Kahretsin, çok iyi hissettirdi.

Burlesk gecesi muhteşemdi, gelenekleri umursamayan sanatçılar ateş, çiviler, tüyler ve neon vücut boyalarıyla gösteriyi aydınlattılar, sayısız diri göğüs ve sallanan penislerden bahsetmiyorum bile. Dans gösterisi için Cara'nın bir kopyasının sahneye çıkmasını bekliyordum ama daha fazla yanılmış olamazdım. Prenses Tallulah benim iki katım büyüklüğündeydi ve hiç umursamadan donuna kadar soyunmuştu. Bir şov kızı gibi dans ediyor, kalabalık çılgına dönerken göğüs uçlarındaki püskülleri döndürüyordu. Gülmüyorlardı da. İnsanlar onu seviyordu, *gerçek* olduğu için seviyorlardı. Keşke orada ben olsaydım, tüm dünyanın görmesi için vücudumu sergileseydim.

Belki bir gün.

Belki bir gün bir hafta sonu Club Explicit'te farklı türde bir gösteri için sahnede bile olabilirim.

Belki Jason'la.

Saat geç olmuştu, gece ikiye yaklaşıyordu. Sihirli sayı iki. Yine ona dışarıda olacağımı söylemiştim ama denemeye değermişti.

Messenger'a girdim ve Sheena'nın akşam için çıkış yaptığını görene kadar çevrimdışı göründüm. Zaman çizelgemi güncellemeden ana sisteme giriş yaptım, bunun tek bir nedeni vardı.

Lütfen arayın. Lütfen, lütfen arayın.

Ahize biplenmeye başladığında nefesimi tuttum ve diğer uçtaki tanıdık ses için dua ettim.

"Arkadaşını becerdin mi, pis kız?"

Çoktan yola çıkmıştı, sesindeki titremeyi duyabiliyordum. "Direk eğitmenim mi? Benim yapmamı ister misin?"

"Belki bir gün, ne kadar sık alabileceğinin sınırını bulduğumuzda. Seni tatlı gotik amcığı yerken izlemek isterim."

"O bir gotik aslında. Nereden biliyorsun?"

"Şanslı tahmin," diye homurdandı. "Sanırım sadece sesi öyle geliyor..."

"Kulüp çok ateşliydi," diye mırıldandım. "İnanılmazdı... Oradaki şeyleri görmeliydin..."

"Oynadın mı?"

"O tür bir etkinlik değildi. Yine de oraya tekrar gidersem oynardım... eğer sen de benimle olursan."

"Seni görmek istiyorum." Ses tonundaki aciliyet midemi titretti.

"Konuşmamız bitti."

Kanımdaki alkol onun dilinden konuşuyordu. "Biliyorum..."

"Benim için diz çök, hemen şimdi, yere..."

İstediyini yaptım, rol yapmaya hiç niyetim

yoktu. "...Telefonu hoparlöre almanı

istiyorum." "Tamam, hoparlördesin."

"Ahizeyi bacaklarının arasına, yere, amına yakın bir yere koy."

Beklediğimden daha utangaç hissettim. "Tam şurada."

"Seni çıplak istiyorum."

"Çıplağım, kıyafetim rahatsız ediciydi."

"Güzel," diye inledi. "O sulu beyaz kalçalarını açacaksın ve canın yanana kadar kendini becereceksin, anladın mı? O tatlı amcığını benim için gerdiğini duymak istiyorum. Numara yapıp yapmadığını anlayacağım."

"Evet..." Parmaklarım çoktan kalçalarımın arasına girmiş, nemli tenimle alay ediyordu. "Aç bacaklarını, pis kız, gerin kendini..."

Dizlerimi birbirinden ayırdım ve pozisyonumu aldım.

"...şimdi öne doğru eğilin, o muhteşem büyük göğüslerin benim için sarkmasını istiyorum."

"Evet, Jason..."

"Tokatla onları, Lucy. Onları duymak istiyorum." Yüksek sesle ve net duymasını garanti edecek kadar sert tokatladım.

Heyecanının, sakın kalmak için verdiği mücadelenin tadını çıkardım. "Lütfen, Jason... Beni germen o kadar çok istiyorum ki..."

"Uzayacaksın, tatlım. Senin için ikinci bir horoz hazırladım bile. Amin bizi yiyip bitirecek, öyle ıslak ve sulu ki... Eminim güzel, etli amcık dudakların vardır, değil mi? Hepsi güzel ve pembe. O küçük tatlı amcığını iki şişman yarakla tahterevalli gibi sürmek için sabırsızlanıyorum Lucy."

Farklı, daha istilacı bir şey vardı... tam olarak ne olduğunu anlayamadığım bir şey, ama bu yüzden daha da kirliydi.

"Evet, lütfen... lütfen, Jason... ihtiyacım olan şey bu..."

"Kendimi muhteşem kalın kalçalarının arasına gömeceğim ve ciyaklayana kadar lanet klitorisini emeceğim, ama şimdi benim için oynayacaksın."

Parmaklarım noktayı buldu ve öne doğru katlandım, çizgideki yabancı için oynarken göğüslerimi haliya çarptım.

"Ger, Lucy... ger o höpürdeten lanet amcığı..."

Üç parmağımı içeri kaydırđım, içeri girdiğimde nefesim kesildi. "Siktir, Jason..." "Daha fazla, Lucy. Şimdi. Parmaklarını derinlere sokmanı istiyorum."

İslanmıştım. Hem de çok ıslak. "Dört parmak çok sıkı..."

"Zorla kendini pis kız, o amcığı duymak istiyorum."

Parmaklarımı daha derine sokarak kendimi onun talimatlarına bıraktım. Yüzüm yere bastırılmıştı, dengem bozulmuştu ama önemli değildi. Kendimi gerçekten gerdiğimde homurdanmalarımı duymuş olmalı, nefes nefese sesimdeki gerçeği kaydetmiş olmalı.

"Benim için gel... işte bu... bana ne kadar iyi bir kirli kız olduğunu göster." "Siktir, acıyor..." İnledim. "Çok pis hissettiriyor."

"Acıyı, bir oda dolusu penis seni ikiye böldüğünde anlayacaksın Lucy. Bana lanet adresini ver."

Kendi ıslak amımın derinliklerine dalmak, telefonda bir yabancıya kendimi siktirmek ve bunun için onu sevmek... Bu çılgınca bir şeydi.

"Şimdi orada olmak istiyorum... şimdi, Lucy... Hemen geleceğim, amını güzel ve benim için hazır bulacağım..."

Baştan çıkmıştım... çok baştan çıkmıştım...

"Şimdi...?"

"Şu anda..."

"Şehrin güney doğusundayım... Surrey'den buraya uzun bir yol var..." Tanrım, bu çılgıncaydı. Lanet olası delilik.

"Kırk dakika içinde orada olabilirim, Lucy. Kırk dakika sonra bütün gece beynini sikebilirim. Gelip seni becermeme izin ver, pis kız..."

Bir yabancıнын kapıma dayandığını, beni yumruğum amımın içinde sıkışmış ve tombul kığım ona doğru açılmış halde bulmak üzere olduğunu hayal ettim. "Oh, Tanrım, Jason. Bütün gece boyunca beni becermeni istiyorum..."

Dizüstü bilgisayarın sesini kapatmadığım için şanslıydım, messenger'ın ping sesini duyacak kadar şanslıydım. Lanet olsun. Daha iyi görebilmek için yerde debelendim.

RS337 Sheena: Orada mısın Gemma? Sistem bana ping attı, planlanmamış bir giriş olduğunu söyledi - bu gece dışarıda olduğunu sanıyordum?

"...Lucy? Seni nasıl bulacağımı söyle."

RS443 Gemma: Üzgünüm, tellerim birbirine karışmış olmalı. Şimdi kapatıyorum.

"Yazıyor musun, pis kız?"

"Kahretsin, Jason, burada olmamam gerekiyor. Her an hattımı kontrol edebilirler, lütfen kapat."

"Kapatmak mı?" diye güldü. "Sen ciddi misin?"

"Lütfen, Jason... Çabuk ol!"

"Söyle bana Lucy, seni nasıl bulacağımı söyle."

RS337 Sheena: Bu arayan kişi sizi rahatsız mı ediyor? Önyükleyin ve kara listeye alın. Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

"Bu, telekomünikasyon hizmetleri mevzuatının bir parçası olan bir karar.

Yönetmelik altı beş üç. Anladınız mı? Altı beş üç."
Ölü sesi duyana kadar nefesimi tuttum.
Umarım anlamıştır.

Yedinci Bölüm

Jason

Çileden çıkaracak kadar yakındı ama gerçektir. O gerçektir. İki numara kaldı. Trevor Loveridge antrenman boyunca kartal gözleriyle beni izledi, herhangi bir öfke ya da gecikme belirtisi olup olmadığına dikkat etti. Ama bugün farklıydı. Adımlarımda bir sıçrama, yıllardır hissetmediğim bir heyecan vardı.

Lucy gerçektir ve çok ateşliydi. Yenmek için olgunlaşmış yumuşak bir seftali. Evet, çok heyecanlıydim.

Bu oyunuma da yansıdı. Paslarım sıkı ve isabetliydi, sprint üstüne sprint atarken kaslarım alev alev yanıyordu. Fernandez hızlıydı ama bugün onunla eşleştirdim ve her fırsatta topu çaldım.

Öğle yemeği için ara verdik ve ilk kez takım arkadaşlarımla şakalaşmalarına katıldım, yarınki büyük maçın maç öncesi vızıltısını içime çektim.

Ligin zirvesindeki rakiplerimiz Manchester Athletic ile evimizde oynuyorduk. Hadi bakalım.

Yemek bitmeden önce gençlerden birkaçı Singers ilahimizi söylemeye başladı ve tüm kantin hep bir ağızdan sözleri haykırmaya başladı. Gözlerimi kapadım, diğerleriyle birlikte gururla ayakta durdum ve o anın beni alıp götürmesine izin verdim. On yıldır kulüpteydim ve bu benim sonuncum, bir dönemin sonu olacaktı.

Premiership rüyam sona ermişti, ama ya olursa düşüncesi artık beni korkutmuyordu. Hepsi bir sohbet hattı kızı için mi? Belki de. Kimin umurundaydı ki? İyi hissettirdi.

Trevor ilk ekibi öğleden sonra için erken gönderdi, talimatları açıktı.

Biraz dinlen. Yarın için en iyi formunda ol. O Mancunyalı piçlere Premier Lig'i kimin yönettiğini gösterin!

Belki bu seferlik bana söyleneni yapardım.

Eve dönerken Steve'in evine uğradım ve gelişimi Singers ilahisinin kendi kişisel yorumumla duyurdum.

"Hay hay, dostum," dedi. "Bugünlerde senden kurtulamıyorum." "Biraz gezmek istedim."

"Eminim öyledir." Bana eski muziplik dolu gülümsemelerinden birini gösterdi. "Lanet olsun, çok şanslısın. Sağlam bir kıza benziyor."

O keresteleri ölçerken ben de tezgâhın üzerine tündedim.

"Sen ve ben, Steve, Carlisle'lar işe karışmadan önce onu buraya getireceğiz. Sadece biz ve o."

"Bana uyar dostum."

"Ahır için bazı şeylere ihtiyacım var. Sana para verirsem sipariş eder misin?"

Ona bir liste uzattım ve listeyi tararken yüz ifadesini kontrol

ettim. "...Lanet olsun, Jase, bu şey ucuza gelmeyecek."

"Buna değecek."

"Buna değecek demek istiyorsun."

"Evet, değecek."

Sırtı ve bu onun üzerinden on yıl götürdü. "Sanırım haklı olabilirsin."

"Arabana ihtiyacım olacak. Onun evine benimkilerden biriyle gidemem."

"*Kıyafetlerine, ahırına ve Land Rover'ına ihtiyacım olacak.* Terminatör oldukça farklı bir film olurdu, dostum."

Sırttım ve çıkarken sırtına bir tokat attım. "Geri geleceğim."

Gemma

Cuma gecesi Jason gelmemişti ama bunun üzerinde duracak vaktim yoktu. Saat dörde kadar ayaktaydım, bir oda dolusu kız arkadaşımı uyuşturup saçlarını tıraş ediyormuş gibi yapıyordum. En sevdiğim fetiş değildi ama bonusumu gerçekten artırmıştı. Cumartesi günü geç saatlere kadar uyudum ve sonunda dahili telefonun amansız vızıltısıyla uyandım.

Giyinik halde oturma odasına doğru yürüdüm, ancak Chelsea'nin sesi beni karşılayınca içimden inledim.

"Tessa burada olacağını söyledi."

Çok teşekkürler, Tess.

Kulüpteki tartışmamızdan beri Chelsea'den uzak duruyordum, onu şimdilik hayatımın dışında tutmaktan memnundum. Görünüşe göre bu durumdan pek memnun değildi. Onu içeri çağırdım, içeri doğru yürürken su ısıtıcısını çalıştırdım. Yeni uzatmalar takmıştı, öncekinden bile uzundu.

"Güzel saçlar."

"En saf platin," diye gülümseyerek benim için döndü.

"Tessa bugün çift vardiyada, geç saate kadar gelemeyecek."

Gözlerini devirdi. "*Seni görmeye geldiğimi biliyorsun. Hâlâ somurtmuyorsun, değil mi? Kaltaklık etmek istememiştim.*"

"Tam bir kaltaktın," dedim, yine de ona bir kahve uzattım.

"Tekrar arkadaş olabilir miyiz?" Gülünç derecede uzun kirpiklerini kırıştırarak bana en iyi *lütfe lütfe lütfe dudak büküşünü yaptı.*

"Biz hep arkadaştık. Sadece benim şişman, çaresiz bir utanç kaynağı olduğumu düşünen biriyle vakit geçirmek istemiyorum."

"Ben öyle düşünmüyorum!"

Omuz silktim. "Kulağa geldiği gibi değil."

"*Hepimiz birkaç kadeh içtik Gemma, beni ebedi günahkâr olarak kınama.*" Kahvesini oturma odasına götürdü ve kendini evindeymiş gibi hissetti.

"Modelleme nasıl?"

"Harika," dedi. "Aslında harika." Bu olmadığı anlamına geliyordu.

"Henüz yırtık pırtık, sahte bronzlaşmış bir ünlüyle birlikte olmadın mı?"

Kaşlarını çatı. "Üzerinde çalışıyorum. Bir futbolcu istiyorum. Bir futbolcunun karısı olmak bana çok yakışır."

"Kriteriniz bu, değil mi? Bir futbolcu mu? Herhangi bir futbolcu olur mu?" Bu saçmalığa kıkırdamaktan kendimi alamadım. Cezaya aç bir obur olmalıyım ama aptal ineği özlemiştim.

"Bir Premier Lig futbolcusu. Tercihen *Shrek'e* benzemeyen biri." "Tercihen mi?"

Omuz silkti. "Anlaşmayı tamamen bozacak bir şey değil."

"Yani, Premier Lig'de olmalı ve tercihen bir devden daha yakışıklı olmalı?"

"Evet."

"Yeterince adil."

"Şu İspanyol delikanlıyı istiyorum, Theo Fernandez, Singers'dan. Çok seksi." Yüz ifadem tamamen boş olmalıydı ki, cep telefonunu çıkarıp Google görsellerini suratıma fırlattı.

"On iki yaşlarında görünüyor."

"*Her neyse*, Gemma, böyle karın kasları olan kaç tane on iki yaşında çocuk tanıyorsun?"

Haklıydı.

"O zaman *Theo Fernando*'yu aramaya başlasan iyi olur."

"*Fernandez*, ve ben zaten..." İşte yine o *lütfe lütfe lütfe* surat asışı.

Dolandırılmışım. "Çıkar ağzındaki baklayı Chelsea, ne istiyorsun?"

"En iyi arkadaşım ile bir kahve!" diye itiraz etti ama hikâyesi çok uzun sürmedi. "Şimdi sen söyleyince... bir kulüp var... *Kings*... Kensington'ın aşağısında..."

"...ve?"

"Ve Singers'ın önümüzdeki hafta sonu Theo'nun on dokuzuncu doğum günü için oraya gideceğini duydum..."

"Aferin sana," diye sııttım. "Git onları öldür."

"Yapamam," diye iç geçirdi. "Birlikte gideceğim kimse yok, Tessa çalışıyor..."

Gözlerimi devirme sırası bendeydi. "Seninle gelmemi mi istiyorsun? Popüler bir ünlüler kulübüne mi? Gerçekten mi? Ben sadece senin tombul arkadaşın olduğumu sanıyordum?"

"Lütfe, Gemma. Bunu sağdığını biliyorum ve bunu hak ettiğimi de biliyorum ama o kulübe gitmeyi gerçekten ama gerçekten çok istiyorum. Oyuncular pek sık dışarı çıkmazlar... onlar atlettir, sıkı bir rejime tabidirler... tam bir makinedirler..."

"Dışarıda olacaklarını nereden biliyorsun?"

"Claudia Lancett söyledi. *Tüm* futbolcu eşleriyle birlikte, hatta April Redfern'le bile, öyle diyorlar. *Onu* tanıyor olmalısın, eskiden April Kelly'ydi."

"April Kelly mi? O bir kız grubunda değil miydi?"

Chelsea neredeyse kahvesini krem rengi halımın üzerine tükürüyordu. "Ciddi olamazsın, değil mi? Bir kayanın altında falan mı yaşıyorsun? *Cherry Electric*, biliyorsun. *Seni sevmek istiyorum, seni sevmek, seni sevmek, güzel. Seni seviyorum, seni seviyorum, uzun zaman, uzun zaman.*"

"Bu şarkıyı on ikinci doğum günü partimde çalmışlardı. On yıldan fazla oldu..."

"Evet, eskisi kadar genç değil. Yine de hala güzel.

Jason Redfern ile çok uzun zamandır evli."

"O da başka bir futbolcu mu?" Artık onu gaza getiriyordum, Jason Redfern'i ben bile hayal meyal duymuştum. İngiltere takımının kaptanı, futbolu bıraktıktan sonra berbat TV reklamlarından oluşan bir kariyere mahkum.

"Çok saçmalıyorsun," diye azarladı. "Gelmiş geçmiş en kötü WAG olurdun. İyi ki değilsin..." Yüzü garip bir ifadeyle durakladı, dilinin ucuna gelen aptalca cümleyi kurarken tökezledi.

"İyi ki değilim, ne? Yeterince güzel değil miyim?"

"Hayır, tabii ki hayır," diye yalan söyledi. "*İlgileniyorum... iyi ki ilgilenmiyorsun.*" *İyi oynadın Chelsea, iyi kurtardın.* Yine de tüylerimi

diken diken etti.

"Eminim arkadaşın Claudia da bu harika partiye gidecektir. Onun peşine takılabilirsin."

İnledi ve bu yüksek sesli bir inlemeydi. "Benden hoşlanmıyor! Benimle sadece hava atmak için konuşuyor, kendini beğenmiş inek."

"Neden senden hoşlanmıyor ki?" Güldüm. "Sen her zaman çok... hoşsun..."

Chelsea bana donuk donuk baktı, alaycılığımı tamamen anlamamıştı. Saf platin yelesini geriye savurdu, bana ördek suratı yaptı ve Chelsea'nin standart hayat açıklamasını sundu.

"Çok açık, değil mi? *Kıskanıyor.*"

Jason

Biz kazandık.

Tabii ki kazandık. Yanıyorduk, sahada dünyanın kralları gibi dans ediyorduk.

Kensington Rangers - 3

Manchester Athletic - 0

Trevor Loveridge yedek kulübesinden bize tezahürat yapıyordu, o kadar çok zıplıyordu ki kalp krizi geçirmesinden korktum. Onları ezdik, toprağa gömdük ve onları topal ve kırık bıraktık.

Şarkıcılar, şarkıcılar, şarkıcılar!

Sahte karıma bir öpücük kondurmak için VIP locasının önüne koşmuştum.

Al bakalım kaltak, şimdi kim işe yaramaz?

Athletic'in yakaladığı her iyi şansı mahvederek kendi oyunumu oynadım. Onların günü değildi. Benim günümdü.

Hepimiz kutlamak için oyuncuların barında hızlı bir bira içtik ama ben kısa süre sonra ayrıldım.

Aklımda başka şeyler vardı.

Süt beyazı memeler ve ateş gibi saçlar. Benim tatlı, tatlı Lucy'm ve onun tatlı, tatlı amcığı.

Bu gece o gece olacaktı, bunu biliyordum. İki numara kalmıştı ve onlar olmadan telefonu kapatmayacaktım.

Gemma

Tam iki tane.

Bu akşam nezaket yoktu ve ben de hiç beklemiyordum...

Aslında hiç istememiştim.

"Son iki rakam," diye sordu, "nedir onlar?"

Gözlerim dizüstü bilgisayarımın ekranına kaydı, anlık mesajlaşma listemi gözden geçirdim. Sheena oturumu kapatmıştı ama geçen geceden sonra o kadar emin olamıyordum.

Parmaklarımdaki titremeye aldırmadan ahizeyi sıkıca tuttum. "Şşş... İznim olmadığını biliyorsun."

Yer değiştirirken hattan bir cızırtı geldi. "Hadi ama Lucy... adın bu mu senin? Sesin Lucy'ye benziyor, sanırım? Gerçekten Londra'da mısın?"

Hayır. Bu benim adım değil. Evet, gerçekten

Londra'dayım. Sesindeki bir şey benimle alay ediyordu...

benimle oynuyordu. "Telefonları dinliyorlar..." Dedim ki.

"Kovulacağım..."

"Ama değiller, değil mi? Onlar etraftayken sesini duyabiliyorum. Onları görebiliyor musun? Bu tür şeyleri gösteren yüksek teknolojili bir sohbet hattı sisteminiz mi var? Bu yüzden mi beni bu kadar geç arıyorsun?"

"Hadi sikişmekten bahsedelim..." Mırıldandım. "Şu anda burada olsaydın bana ne yapardın?"

"Son iki rakam..." dedi. "...ve sana göstereceğim."

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Kapatmalıyım. Senaryoya geri dönmeliyim. ^{Yirmi} dakikalık otomatik ^{kapanışa} kadar beklemeli ve vardiyamdan çıkmalıyım. Bunu da rapor etmeliyim, onu rapor etmeliyim... onu müşteri listemden engellemeli ve tüm bu çılgınlığa bir son vermeliyim.

"Bana diğerlerini verdin... ne yaptığını bilmediğimi sanma... bunun gerçek olmasını sen de benim kadar istiyorsun..."

"Ben... um... Ben düşündüğünüz kişi değilim..."

"Lucy, adın her neyse... bana o iki rakamı söyle, yoksa yemin ederim sana ulaşana kadar doksan dokuz kombinasyonun hepsini denerim ve bunu yapmak için sabahın üçünde kaç kişiyi uyandırdığım umurumda değil."

"Jason... I..."

"Son iki rakam..."

Karnım guruldadı.

Ekrana tekrar baktım. *Sheena RS335 - uzakta.*

Uzaklara. Uzaklara. Uzaklara.

"Senin için gerçek olduğunu biliyorum. Yıllardır bu boktan hatlardan yeterince aradım.

Bunu gerçekten istiyorsun. Beni istiyorsun. Sana bunu verebilirim, gerçek hayatı, konuştuğumuz her fanteziyi... hepsini... Bunu ayarlayabilirim..."

"Ben... Ben yapamam..."

"Son iki rakam."

Göğsüm, sözlerindeki gerçekle savaşıyor çırpındı.

Evet, bunu gerçekten istiyorum. Evet, onu gerçekten istiyorum. Beni becermesini istiyorum, tıpkı konuştuğumuz gibi. Başkalarının beni sikmesini de izlemesini istiyorum. Bir sürü başka insanın.

"Yapmamalıyım..."

"İki basamaklı Lucy, yoksa sıfırdan başlayıp seni bulana kadar ilerleyeceğim."

Kah

retsi

n.

Lan

et

olsu

n.

Lan

et

olsu

n.

Bir nefes aldım.

Bu çılgıncaydı. Gerçekten. Lanet olsun. Çılgıncaydı.

"Sıfır yedi," dedim. "Son iki rakam sıfır yedi." Hat bir anda kesildi.

Ve cep telefonum çalışmaya başladı.

Sekizinci Bölüm

Jason

Hat uzun süre çaldı, kalbim kulaklarımda gümbür gümbür atarken yavaş bir azap sesi duydum. *Yanlış numara mı? Sahtekârlık mı? Büyük bir oyun mu?*

Arama bağlandığında sessizlik, ardından Lucy'min yumuşak selamlaması, en ufak bir sinir belirtisi.

"Selam..."

Selam. Aynen böyle.

"Sesini duymak çok güzel."

"Seninkini de duymak güzel." Derin bir nefes aldı. "Merhaba, Jason. Jason senin gerçek adın mı?"

"Evet," dedim. "Adın Lucy değil, değil mi?"

"Hayır. Adım Gemma. Londra'dayım ve kızıl saçlıyım..."

"Ben de gerçekten Surrey'denim." Bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Bunu dört gözle bekliyordum."

Yumuşak bir iç çekiş. "Beni tanımıyorsun Jason. Hayal ettiğin gibi biri değilim. Ben... um..."

Geyik mi? "Ne değil?"

"O fotoğraflardaki kıza hiç benzemiyorum. Ben... zayıf değilim..."

"Benim istediğim *sensin*, o boktan fotoğraflardaki kız değil."

"Belki de sana bir resim göndermeliyim..." Sesindeki endişe sarhoş ediciydi. Sarhoş ediciydi. Gergin, heyecanlı ve *gerçek*. Çok gerçektir.

"Bir resme ihtiyacım yok, pis kız. *Sana* ihtiyacım var." Aylardır süren gerginlik su yüzüne çıktı. "Seni ne zaman görebilirim? Seni görmem gerek Gemma."

"Bu gece olmaz... Hâlâ çalışıyorum." Sert bir zeminde birkaç kâğıdı hışırdatarak yürüdüğünü duydum. "Bir ev arkadaşım var, programını kontrol ediyordum."

"Sana gelmemi mi istiyorsun?"

Cevabı anında geldi. "Evet. Hep hayal ettiğim şey..." "Ve gerçekten gözlerinin bağlanması mı istiyorsun?"

"Adım bir yalandı, ama hepsi bu. Geri kalan her şey gerçek... hepsi fantezilerim..." Adımlarını dinledim. "Bu çok çılgınca..."

Ağzım zımpara kağıdı gibi kurumuştur. "Çılgınca değil."

"Lütfen lanet olası bir psikopat olma," diye inledi. "Bu c i d d e n , c i d d e n berbat olurdu."

"Olmadığımı biliyorsun."

Hıştırdamaya devam etti. "...Lanet olası Tessa ve onun karalama yazıları... Peki ya... Perşembe... ya da Salı... ya da... yarın?"

"Yarın."

Mükemmel Lucy'm *Gemma* güldü ve bu en güzel sestti. "Tamam, Bay Keen. Öğleden sonra çalışıyor... Saat 1'e ne dersiniz?"

"Orada olacağım. Ne kadar zamanım var?"

"Tess geç saate kadar çalışıyor ama benim saat altıda pole fitness'im var." "Ben dörtte çıkarım... Bu ilk seferde işimizi görür."

"İlk kez mi? Bunu tekrar yapacağımızdan oldukça emin görünüyorsun," diye alay etti. "Tekrar yapacağız." Sözlerimin havada asılı kalmasına izin verdim. "Ne demek istediğimi

"Gemma, dizlerinin üzerine çökmüş, gözlerin bağlı ve hazır bir şekilde beni beklemeni istiyorum."

Nefesi kesildi. "*Evet.*"

"İlk seferde çılgınca bir şey olmayacak. Sadece sen ve ben."

"Hazır olacağım." Durakladı ama ben sessizliği doldurmadım. "Nasıl görünüyorsun? Yani, seni hiç görmeyeceğim... Sadece merak ettim... Sadece bileyim diye... Aptalca olduğunu biliyorum, sadece..."

"1.80'in biraz üzerindeyim, atletik, siyah saçlı... uzunca..." "Büyük penis mi?" *Gergin bir kıkırdama.*

"Hayal kırıklığına uğrayacağınızı sanmıyorum..."

Kahkahası bulaşıcıydı. "Uzun boylu, esmer, atletik ve on iki inçlik bir aleti var... tıpkı diğer tüm arayanlarım gibi."

"Lütfen bana şaka yaptığını söyle? Gerçekten o on iki inçlik boktan şeylerle çıkmıyorlar mı?"

"Her zaman. Kız arkadaş edinemeyecek kadar iri adamlar için danışmanlık hizmeti veriyorum sayılır," diye tekrar kıkırdadı. "Yani gerçek hayatta sevimli, sarışın bir kamyon şoförü müsün?"

"Küçük bir aletle, evet," diye güldüm. "Yakında anlayacaksın."

"Navigasyonun var mı?"

"Evet."

"Sana posta kodumu mesaj atarım. Buraya arabayla gelmek metroyla gelmekten daha kolay, Blackfriars'ın hemen kenarındayız, Bay Street'te, bir sandviç dükkanının üstünde iki daire var, bizimki ilk daire, on numara. Dükkanın arkasında park yeri var ve Pazar günü boş olacak, arka taraftan gelebilirsiniz."

"Arka yolu seviyorum," diye sııttım.

Başka bir telefonun sesini duydum. "Kahretsin, gitmem gerek, arayanlar otuzbir

çekecek."

Bu düşünce beni garip bir şekilde kıskandırdı. "Yarın görüşürüz, pis kız."
"Seni göreceğimden daha fazla," dedi. "İyi geceler, Jason."
Şimdi olabilir.

Gemma

Çılgın, çılgın, çılgın. Sadece deli değil. Delilik. Belgelenebilir. Kudurmuş bir deli.

Yine de ona posta kodumu gönderdim, yine de aramalar arasında yatak odamda dolaştım ve gardırobumun içindekilere göz attım ve yine de yorgun bir karmaşa olana kadar kendimi defalarca boşalttım. Yine de uyku beni kolay bulmadı - sabahın dördünde aramalar kesildiğinde bile.

Pratikler kafamın etrafında dönüyordu. Pratikler ve sinirler. Ya elinde bir baltayla ortaya çıkıp beni kendi oturma odamda küçük parçalara ayırırsa? Ya hiç gelmeseydi? Ya ortaya çıkıp bana şöyle bir baktıktan sonra kendini tekrar dışarı atarsa?

Tessa'nın işe gitmek için hazırlanması uzun sürdü, bir gün önceki çift vardiyadan dolayı halsizdi. Onu takip ettim, bir randevum olduğunu söylemeye çekiniyordum. Kör bir randevu. Dairemizde kör bir sapıkça randevu. Sadece bilsin diye, her ihtimale karşı.

Sonunda beni dışarı çağırdı.

"Pantolonundaki karıncalar da neyin nesi?" Omuz silktim. "Yok bir şey."

"Chelsea'yle mi ilgili? Kesinlikle onunla o aptal kulübe gidemem, bunu ona zaten söyledim. Eğer buna hazır değilsen, yanında götürecek başka bir enayi bulması gerekecek."

"Bunu düşünmedim bile."

Gözlerini devirdi. "O zaman bunu düşünmeye başlasan iyi olur, yakında senin peşine düşecek. Sonra görüşürüz."

Kahretsin. Umarım öyledir.

Duş aldım, tıraş oldum ve saçlarımı düzleştirmeye çalıştım - ki bu da bukleleri yatıştırmak için pek bir işe yaramadı. Sanki fark edecektim gibi ayak parmaklarımı ve el parmaklarımı boyadım ve daireyi derleyip toparladım. Kıyafetlerimi gardırobuma geri koydum ve yatağımın başucundaki masayı temizledim.

Elimdeki tüm seks oyuncaklarını sergiliyorum. Vibratörler ve dildolar, yağlar ve losyonlar, prezervatifler de. Kelepçelerden vazgeçtim, satın aldığım ama henüz hiç kullanmadığım birkaç kırbaça birlikte onları da çekmeceye geri koydum. Belki başka bir gün.

Titreyen parmaklarım ve çarpan kalbimle birkaç mesaj attım ve o da hemen cevap verdi.

Güvenli seks yapıyorum. Prezervatif lütfen.

Tabii ki.

Lütfen kendinize içecek bir şeyler alın.

Teşekkür ederim.

Gerçekten gözlerim bağlı olacak, o yüzden lütfen geldiğinizde siz olduğunuzu bildirin.

Endişelenmeyi bırak, pis kız. Bir saat kaldı. Bir saat kaldı.

Bir babydoll ve ona uygun beyaz bir külot giydim. Aynaya baktığımda sallanan yerlerimi gizlemekte pek başarılı olamadığımı, göbeğimi içime çekerken bile belli ettiğini gördüm. Tombul kalçalarımı da. En azından göğüslerim iyi görünüyordu, etkileyici bir dekolte gösterisiyle birbirine sıkıştırılmış ve en şirin beyaz kurdeleyle tehlikeli bir şekilde tutulmuştu.

Makyajımı minimal düzeyde tuttum, sadece bir miktar rimel ve bir tutam dudak parlaticısı.

Sonra kapının mandalını taktım ve saatin ilerleyişini izledim.

Oturma odasında yerde diz çökmüş, dizlerimi iki yana açmış ve gözlerimi uyku maskesinin altında kapatmış vaziyetteydim ki panik nihayet devreye girdi. Çılgınca bir sinir patlamasıyla Tessa'ya çok geçmeden göremeyeceğini bildiğim bir mesaj attım.

Sakın delirme. Evde görücü usulü bir randevum var. Chatline'dan ve adı Jason. Surrey'den ve numarası telefonumda var. İşim bittiğinde sana mesaj atacağım - eğer işin bitene kadar başka bir mesaj almadıysan lütfen polisi ara çünkü o muhtemelen psikopat bir katil. Umarım değildir. xx

Telefonumu sessize aldım ve kanepenin altına sakladım.

Sonra maskeyi tekrar taktım, dizlerimi açtım ve pis kötü yabancımı bekledim.

İyi, küçük, pis, kötü bir kız gibi.

Jason

Steve'in eski Land Rover'ı benim Range'ime kıyasla gürültülü bir piçti. Ayağımı yere bastım ve şehir görünene kadar köy yollarında ilerledim. Bu şeyin içinde kimse bana ikinci kez bakmadı, baksalar bile şapka ve güneş gözlüğü en boncuk gözlü fotoğrafçı hariç herkesi kandırırdı.

Navigasyon emirler yağdırdı ve beni hiç zorlanmadan Bay Street'e götürdü. Burası Londra'nın en iyi yeri değildi ama kesinlikle en kötüsü de değildi. Sandviç dükkânı görünmeden önce bir dizi küçük perakende biriminin yanından geçtim. Navigasyon hedefimi doğruladı. Saat 12.55'ti. Garaj yolu vaat edilen otoparka açılıyordu, birkaç araçlık bir avludan biraz daha fazlasıydı. 'Daire 10 ve 11' okunu açıkça görebildiğim için memnun bir şekilde park ettim. Dahili telefona basmayı düşündüm ama kapının hızlıca itilmesi ihtiyacı ortadan kaldırdı.

Zaten açıktı. 12.57.

Merdiven boşluğu basit ama temizdi, beni doğruca birinci kattaki 10 numaralı daireye çıkarıyordu. Saatimi tekrar kontrol ettim. 12.59.

Telefonumu kapattım ve cebime soktum. Nefes alarak kolu çevirdim.

En yumuşak ses sinirden çatlayarak seslendi.

"Jason?"

Küçük bir koridor, makul büyüklükte bir oturma odasına açılıyordu ve orada, söz verildiği gibi yerde Gemma'm duruyordu.

Ve çok güzeldi. Kızıl saçlı. Çiller. Şehvetli. Onu görünce sikim kalktı.

Dizlerinin üzerinde kıpırdandı, elleri başının arkasında pozisyonunu korurken kararsızdı.

"Jason?"

"Sakin ol," dedim. "Benim."

Şapkamı ve güneş gözlüklerimi bir kenara bırakıp bir anlığına onu seyre daldım. Küçük geceliği göğsünü zorluyordu, süt beyazı göğüsleri krem si dantelin üzerinden taşıyordu. Kulübün dışında görüldüğünden daha iriydi ama bunun için daha da iyiydi. Beli, dolgun, geniş kalçalara ve sevimli bir göbeğe dönüşmeden önce sivriliyordu ve kalçaları tıknaz, solgun ve kesinlikle muhteşemdi, külotunun küçük beyaz parçasına kadar çillerle tozlanmıştı.

"Kahretsin..." diye nefes aldı. "Çok gerginim."

"Olma." Ayakkabılarımı tekmeledim, kot pantolonuma kadar soyundum ve

Onu kaldır.

Göz bağı tam oturmuştu, siyah dantelle kaplı kalın pembe satendi. Sözünde duruyordu, gerçekten de anonim olmak istiyordu. Aramızdaki mesafeyi kapatıp arkasında dizlerimin üzerine çöktüğümde nefesi kesildi. Ellerini başının arkasından tuttum ve yanlarına doğru indirdim. Parmaklarım omuzlarında gezinirken titredi, dudaklarım kulağının kabuğunu gıdıklarken kollarında nazik desenler çizdi. Saçları elma ve vanilya kokuyordu, vahşi kıvılcıklar omuzlarının etrafında ateş gibi dans ediyordu. Yavaşça sakinleşti, elleri bana doğru uzandı ve kalçalarımın üzerinde durdu.

"İşte böyle, edepsiz kız," diye fısıldadım, geceliğinin askılarını aşağı doğru indirirken. "Harikasın Gemma."

Parmaklarımı geceliğinin kuplarının içine soktuğumda tekrar titredi, yumuşak teni aç parmaklarıma boyun eğdi. Meme uçları sert, küçük mermiler gibiydi. Onları nazikçe sıktığımda inledi, bana doğru bastırdı, başı omzuma yaslandı.

"Aferin kızıma." Daha sıkı kavradım, o kıvrılırken ellerimle göğüslerini yoğurdum.

"Evet."

Ellerim karnında gezinirken nefesini içine çekti, sonra kalçalarını daha da araladı, külotunun üzerinde bir parmağını gezdirirken sırtını kamburlaştırdı. "Lütfen..."

"Her şeyin bir zamanı var..." Dilim kulağında geziniyor, dişlerim usulca ısırıyordu ve parmaklarım nemli kalçalarını okşarken o ellerimin arasında, göğsüme doğru kıvranıyordu. "Seni becereceğim Gemma."

"Evet..."

Nefes nefese kalana kadar külotunun kenarında gezindim, teni dokunulduğunda tüy gibi kabarıyordu. Sonra hareket ettim, ön tarafına geçtim ve dizleri bana değene kadar onu öne doğru çektim. Göğsündeki kurdeleyi çekerek göğüslerini zevkim için serbest bıraktım. Beklediğimden daha da muhteşemdiler, soluk kahverengi meme uçları çilli beyaz tenine karşı çok güzeldi. Göğüsleri kaburgalarının üzerinde zıplıyordu, alçak ama diri, meraklı parmaklar için mükemmel oyuncaklar.

Elleri uzandı, omuzlarımda ve göğsümün sert çıkıntılarında gezindi, ağzı açık kaldı. Asla göremeyeceği... varlığından asla haberdar olamayacağı dövmelemin kenarlarında gezindi.

"Kahretsin, Jason, gerçekten o kadar da sevimli değilsin..." "Hayır."

"Yine de sarışın olduğunu düşünüyorum." Ellerini ellerimin arasına alıp yüzüme doğru götürene kadar havada bocalayarak yukarı uzandı. Parmak uçlarını yere inmeden önce öptüm, çenemin hatlarını çizerken dudaklarında beliren gülümsemenin tadını çıkardım. Başparmağını ağzımda gezdirdiğinde benim de gülümsediğimi gördü. "Bu çok garip."

"İyi tuhaf mı?"

"Kesinlikle." Saçlarımın dağınık tellerini bulup yüzümden geriye doğru fırçaladı. "Bu konuda da yalan söylemiyordun. Çok uzun."

"Kesilmesi gecikti. Bir dahaki sefere yaptırırım."

Başını salladı. "Yapma. Hoşuma gitti."

Önümdeki güzel vahşi kıza baktım; omuzlarının etrafındaki bukleler sarmalina, kabarık göğüslerine, nazik gülümsemesine. Kusursuzdu, ameliyatla, Photoshop'la ya da santim kalınlığında makyajla değiştirilmemişti. Güzel, ham ve *gerçektir*. Çok gerçektir. Yüzünü ellerimin arasına aldım, bana ağzını açana kadar dudaklarını dudaklarımla sıyırdım. Aylardır bastırılmış şehvet serbest kaldı, diller saf bir arzu dansında birbirine karıştı. Parmakları kemerime gitti ve kot pantolonumu açtı. Sikim serbest kalıp karnının yumuşak, ılık etine baskı yaparken ağzıma doğru inledi.

"Tam olarak on iki santim değil..."

Alay ettim. "Kesinlikle hissedeceğim."

"Evet, yapacaksın."

Kirli kızımın içinde kaybolmuştum, onun aç, ıslak ağzında, muhteşem büyük memelerinde, üzerimdeki muhtaç küçük ellerinde kaybolmuştum. Onu geriye doğru yönlendirdim, beni süt beyazı uzuvlarıyla sararken vücudunu benimkiyle kapladım. Yavaşça aşağı indim, şımarık meme uçlarını emmek için durdum, benim için inlemesine bayıldım. O kadar iyi hissediyordu ki, sanki sığmak için yaratılmış gibi çıkıntılara eriyordu. Hedefime ulaştığımda inledim. O kadar ıslaktı ki, soluk saten ikinci bir deri gibi kıvrımlarına yapışıyordu. Kumaşı yana doğru çektim, onu tam olarak gördüğümde nefesim boğazımda düğümlendi. Tıraşlıydı, sadece karnına doğru tırmanan belli belirsiz bir kırmızı merdiveni vardı. Amcığı daha önce birlikte olduğum kadınlardan çok daha büyüktü - aç yarığı büyük, olgun dudaklarla süslenmişti. Bütün yüzümü onun sulu amına gömebilir ve orada boğulabilirdim. Ölmek için ne güzel bir yol. Dilimi daldırdım, klitorisinin tomurcuğunu bulana kadar yukarı doğru kıvrıldım. Sulu kıvrımların derinliklerinde saklıydı, çok ıslak istiridyenin içindeki inci. Tadı muhteşemdi.

"Oh Tanrım..." Elleri saçlarımda dolaştı ve ben klitorisini emerken kirli kızım yüzüme sürtündü. "Oyuncaklarım var, Jason... yatak odasında... eğer

istedim... um..."

"Seni açmamı mı istiyorsun, pis kız? İstedğin bu mu?" Vücudu onun yerine cevap verdi, amının kıvrımları ağzıma karşı titriyordu. Dik oturdum, onu da kendimle birlikte çektim.

"Mutfağın yanındaki kapı, sağda." Ellerini uzattı ve ben de ayağa kalkmasına yardım ederek onu kendi yatak odasına götürdüm. Yatağı pelüştü, mor çarşaflar ve bir düzine dağınık yastık vardı. Tam ona göreymiş. Onu yatağın kenarına yönlendirdim, geriye doğru salınarak ortasına yerleşirken göğüslerinin dansının tadını çıkardım.

"Dizlerini göğsüne doğru çek. O muhteşem amcığını açacağım." Nefes alış veriş hızlandı, bacaklarını kaldırıp yüksekte tutarken memeleri sallanıyordu.

Yanına oturmak için kıcını yeterince kaydardım, yatağın başucundaki dolaptan bir şişe kayganlaştırıcı ve birkaç prezervatif aldım. Sonra kendimi oynamak için konumlandırımdım. Dudaklarını aralayıp klitorisine kayganlaştırıcı sürdüm ve iki parmağımı içine soktum. Sulu amcığı şaşırtıcı derecede sıkıydı, sıkıyordu

etrafımda sıcak bir tuzak gibi. Evet.

"Güzel..." İnledim. "İşte bu..."

Çok lezzetli gıcırtilar çıkarıyordu. Başparmağım klitorisini daire içine aldı ve yavaşça benim için gevşedi. Diğer elimi yağladım, iki katına çıkarken inlemesine bayıldım. Yavaşça, çok nazikçe girip çıktım, dört parmağımı rahatça alana kadar o deliği kızdırdım ve gerdim.

"Kahretsin, Jason, klitorisimi tekrar em... Lütfen klitorisimi em..." Pis kız. İki kez sormama gerek yoktu.

Klitorisi dudaklarımın arasındayken çok daha sert davranıyor, yüzüme doğru eğilirken o ateşli amcığını okşuyordum. Orgazma yaklaşırken bacaklarını indirdi ve beni kalın kalçalarının arasında sıkıca kavradı. Orada durmak mutluluk vericiydi, yüzüm onun sularıyla kayganlaşmıştı, haykırdı ve yüzüme boşalırken çarşafları tuttu. O nefesini tutarken prezervatifi taktım, bacaklarını kaldırıp içine tamamen girdiğimde onu şaşırttım.

"Tanrım!"

"Aferin kızıma."

"Becer beni Jason, lütfen... sertçe..." diye tısladı. Bir elimle bileklerini başının üstünde sabitledim, daha derin penetrasyon için pozisyon değiştirdim. "Evet! Siktir, evet!"

Serbest kalan elimle sallanan göğüslerini kavradım, parmaklarımla meme uçlarını sıktım. "Siktir, Gemma... Çok iyi hissediyorsun."

Gözlerimi kapattım ve o kadar tanıdık ki, heyecanla çıkardığı iniltiler aylardır sevdiğim aynı tatlı seslerdi, ama çok daha fazlası vardı. Tenimin onunkine tokat, tokat, tokat atması duyularımı yıprattı.

"Benim için daha fazlasını alabilir misin, pis kız? Bana daha fazlasını istediğini söyle..." "Daha fazlasını istiyorum," diye mırıldandı. "Sahip olduğun her şeyi..."

"Aferin kızıma," diyerek elimi amına soktum ve iki parmağımı sikimin yanına sokarken tısladı. "İşte benim pis kızım. Amında iki sik görmek için sabırsızlanıyorum, seni parçalara ayıracağız."

"İstiyorum!" diye bağırdı. "Bana vermeni istiyorum, sen ve senin pis arkadaşların, beni kullanmanızı istiyorum. Deliklerimi kullan Jason, bütün deliklerimi kullan!"

Taşaklarımı sıcak, ıslak amcığın içine sokmayalı uzun zaman olmuştu. Bir piç gibi boşaldım, yükümü boşalttım ve lanet olası yeri böğürdüm. Altımda kendini kaybetti, tıslıyor, feryat ediyor ve söz verdiği gibi sapık küçük bir orospu gibi kıvranıyordu.

Onun üzerine yığıldığımda kanım kulaklarımda zonkladı ve sonra kirli kızım çok iyi bildiğim o muhteşem pis kıkırdamayı yaptı.

Gemma

Ağırlığı üzerimde çok iyi hissettiriyordu. Teni göğsümde sıcak ve nemli duruyordu ve sanki demirden yapılmış gibi çok sertti. Yüzünü boynuma gömdü ve nemli saçları beni gıdıkladı. Kalbinin benimkine çarpışını hissedebiliyordum. Havada çok güçlü bir seks kokusu vardı, seks ve narenciye kokusu.

Orgazm sonrası öfori sonunda sinirlerimi öldürdü. "Kahretsin," diye tekrar güldüm. "Bu çılgıncaydı."

Tenime karşı gülümsediğini hissettim. "Beklediğime, telefon faturalarına ve gece geç saatlere kadar çalıştığımına değdin."

"Lütfen psikopat bir katil olma," diye inledim. "Seks çok güzel." "Ben psikopat bir katil değilim. Sadece pis ve kötü bir yabancıyım. Çok ama *çok* kötü bir yabancı. yabancı."

Karnımda ve başka yerlerimde bir karıncalanma oldu ve ellerim yine onun üzerinde, ağzı benimkinin üzerindeydi. Sevişirken olduğu kadar sahiplenici bir şekilde öpüyor, dili ekstrem bir spor konsantrasyonuyla benimkine

saplanıyordu. Bu düşünce beni ürpertti. Tüm o konsantrasyon, hepsi benim üzerimdeydi.

"Bana pisliğini göster," diye fısıldadım. "Seni kıcımda istiyorum."

Kalçamı tokatladı. "Yuvarlan tatlı şey, o kıcını benim için havaya kaldır."

Dört ayak üzerine manevra yaptım, başım için bir yastık sıkıştırdım. Parmaklarını omurgamda gezdirdi, ta ki yatak arkamdaki ağırlığının altında kalana dek. Beni genişçe yayarken nefes aldım, gözlerinin üzerimde olduğu düşüncesiyle yanıyordum. Bir kayganlaştırıcı şırıltısı, sonra güçlü bir giriş. Başparmağı içimde kıpırdandı ve harika hissettirdi.

"Çok sıkısın. Kıcına en son ne zaman yarak aldın?"

Hatırlamakta zorlandım. "Bir süre... en az on iki ay. Merak etme koca oğlan, buna dayanabilirim."

Parmakları amıma daldı, beni her iki yönden de becerdi. Aralarında sadece amımın duvarı varken parmaklarını başparmağına sürttü ve klitorisime muhteşem kıvılcımlar fırladı. Yüksek sesle inledim ve daha fazlasını istedim.

"Hiç aynı anda iki sik aldın mı Gemma?"

Başparmağını derine iterken nefesim kesildi. "Hayır, içimde değil... sadece bir tükürük kızartması..." Başparmağını çektiğinde tekrar nefesim kesildi ve dilinin göt deliğimde yarattığı karıncalanmayla tekrar nefesim kesildi. "Kahretsin, Jason, bu çok hoş."

Avuç içiyle amıma bastırıp sertçe gıcırdattı. Çıkardığım ıslak, gıcırtılı sesler odada o kadar yüksekti ki irkildim. Göz bağı bana çılgınca şeyler yapıyor, her şeyi bozuyordu. Adamın bazı hareketleri vardı.

"Kıcını germemi iste... Söylediğini duymak istiyorum..."

"Oh, *Tanrım*..."

"Bana sor!"

Nefes aldım, pespembe yanmaya başladığımdan emindim. "Kıcımı ger, Jason, lütfen. Ger beni! İyice ger beni!"

"İyi kız," diye homurdandı. Dilini içime soktuğunda inledim, orada tuttuğunda tekrar inledim, kıcımın derinliklerinde kıvrıldım, dışarı çekip daha büyük bir şeyi içeri soktuğunda nefesim kesildi. İki parmak belki, hatta üç. Onları derinlere doğru bükte. "Onları dışarı it."

"Pardon?"

"Beni duydu, pis kız. Parmaklarımı dışarı it. O daracık deliğin benimle savaştığını hissetmek istiyorum." Bu benim için bir ilkti. Parmaklarını aşağı doğru iterken gözlerimi göz bağı altında kapattım. Kendimi çok yanlış, çok kirli hissediyordum. Zevkle homurdandı. "Sikeyim evet. Tekrar. Daha sert."

Bu sefer benimle mücadele etti, ben onu dışarı atmaya çalışırken parmaklarını sıkıca tuttu. Çıkardığı sesler yüzünden ölebilirdim ama umurunda değil gibiydi.

"Sen gerçekten pis bir çocuksun, değil mi?"

Tısladım. "Yeterince edepsizsin, benim tatlı küçük mücevherim."

Onu içimden dışarı ittim, bir sonraki istilasına hazırlıksızdım. Bu seferki daha büyüktü. Dört parmak mı? Daha fazla mı? Bütün yumruğu mu? Kıcımda geniş daireler çizdi ve kendimi çok dolu hissettim. Çok doluydum.

"Ben gittiğimde beni hissetmeni istiyorum."

"Daha sert o zaman! Almamı sağla!" Dişlerimi sıktım, fantezinin içine düştüm. Yıllarca beni parçalayan sıkler fikriyle kendimi tatmin etmişim. O buradaydı, benim kirli fantezim. Burada, gerçek hayattaki yatak odamda, yumruğu benim pis küçük göt deliğimdeydi. "Doldur beni, Jason!"

Tuhaf bir his, sanki parçalara ayrılmış gibi. "Hoşuna gitti mi? İçini görebiliyorum, pis kız. Çok iyi görünüyorsun."

Yüce Tanrım! Dili beni kıvrandırdı, çaresiz parmaklarım klitorisimi ovmak için bacaklarımın arasına uzandı. "Daha fazla... lütfen... kullan beni Jason... kullan beni..."

"Doğru, o küçük tatlı amcığınla oyna." "Daha fazla, Jason!"

"Bana şu dildolardan birini uzat, bakalım ne kadarını kaldırabileceksin." Dolabın etrafını okşadım. Elim bu iş için gerekli aletin üzerine gelene kadar her şeyi uçurdum. Benim büyük morum. En sevdiğim. Onu tekrar kalçalarımın arasından geçirdim. "Cesur bir seçim."

"Becer beni," diye tısladım. "Aç beni."

"Pis kız," diye inledi. "Seni böyle seviyorum." Kayganlaştırıcıyı sürdüğünü duydum. "Hazırlan."

Hazırdım, ama yine de büyük moru kıcıma, kabzasına kadar kaydırırken ciyaklamama neden oldu. Parmaklarım amımın yanıklarıyla uğraştı, iki elim kalçalarımın arasındayken ağırlığımı yatağa verdim. Dizlerimi gidebildikleri kadar açtım, açıkta ve çiğ ve tüm bakımı geçtim.

"Bir gün kıcına iki şişko yararak alacaksın. Bu bir şey değil Gemma... Sadece küçük bir ısınma."

"Evet..."

Sikini amıma bastırana kadar bana doğru itti, karnının düzlüğü büyük moru yerinde tutuyordu. Onu ellerimin arasına aldım, klitorisime doğru sıkıca bastırdım. Büyüktü, büyük mor kadar büyüktü, on iki inç değildi, ama yine de büyük bir et yığınıydı. Beynim çözüldü ve beni gitmeyi sevdiğim yere gönderdi. Şehvetten başka bir şey olmadığım yere, evrendeki tek şey olan pis horoz için çılgın bir dürtü. Sikini yönlendirdim

yarığıma doğru, onu içeri çağırıyor.

"Kıçın çok gergin, pis kız. Kolay kolay girmez."

"Umurumda değil," diye mırıldandım. "Bunu istiyorum." Ucu amıma girdiğinde homurdanarak geriye doğru çekildim.

"Siktir, Gemma, prezervatif getireyim." Beklerken nefesimi tuttum, kıçım dildonun etrafında sıkıca kenetlendi. "Bunu istediğine emin misin, Gemma?"

"Sikeyim evet," diye tısladım, kendimi buna hazırlıyordum.

Haklıydı, kolay girmiyordu. Bir eli kalçamdan tutup beni ona doğru çekerken, diğer eli de kıçımı düzleştirmiş, büyük mor tıkaçı sıkı tutuyordu. İçeri doğru iterken homurdandı ve çok acıttı ama umurumda değildi. Gözlerim bağlıydı ama yol boyunca gülümsüyordum.

"Tanrım, evet... evet..."

"Keşke benim görebildiklerimi sen de görebilseydin," diye nefes aldı. "Gelme Jason, henüz değil."

"Bunun için endişelenme, tatlı şey. Saatlerce sevişebilirim."

Öyle hissettirdi. Beni çok yavaş becerdi; beni iyice ve düzgün bir şekilde çarpmadan önce beni açmak için nazik vuruşlar. Hızlı, sonra yavaş, tekrar tekrar, ben küfredip inleyene ve onun altında parçalanana kadar. Beni büyük bir morla becerdi ve vahşi bir hayvan gibi boşalana, çarşafları tutup adını haykırana kadar azgın küçük klitorisimi tıngırdatmam için beni teşvik ederek beni birlikte becerdi.

Yavaşça çekildi, gerçekten görkemli bir gıcırtyla büyük moru da beraberinde götürdü ve içim titreyip zonkladı. *Yüce Tanrım!*

"Mükemmel bir manzara," dedi. "Geniş ve çiğ ve çok güzel."

Boku yemiştım, gerçekten. Sırt üstü yuvarlandım ve ona doğru uzandım. Aletini hâlâ sert buldum ve prezervatifi çıkarıp bir kenara attım ve onu yatakta bana doğru çekiştirdim. Ağzım çoktan açılmıştı. Kauçuk ve am kokuyordu.

"Benim sıram," diye nefes aldı. "Bu doğru... çok doğru."

Bulunduğum yerden elimden geldiğince sikini höpürdetiyordum ve o da bundan yeterince zevk alıyor gibiydi. Etini dudaklarıma vurarak çeneme doğru mastürbasyon yaptı. Onun için ardına kadar açıldım, kirli hediyesine tamamen hazırdım.

"Şimdi..." diye tısladı. "Evet!"

Döllerı tuzluydu ve kalındı, gerçekten kalındı. Boğazımın arkasına doğru aktı ve dudaklarımı minnetle şapırdatarak hepsini yuttum.

Bu onu tuzlu ağızımı öpmekten alıkoymadı, dilini azgın bir ayrılık jestiyle benimkine doladı.

Kendini dokunuşumdan uzaklaştırdığında bedenim üzgündü. Kotunu geri çekişini dinledim.

"Zaman doldu," dedi.

İçimi çektim. "Bu akşam pole fitness yapabileceğimi sanmıyorum."

"İyi olacaksın, pis kız. O direğe sürtünürken beni hissedeceksin, bu hoşuma gidiyor."

"Bir süre seni hissedeceğim," diye kıkırdadım. "Uzun bir süre."

Dudaklarını alnıma bastırarak beni şaşırttı. "Kendim çıkacağım. Göz bağını çıkarmadan önce bana beş dakika ver."

Oturma odasında onu dinledim, kapının arkasından kapandığını duyana kadar kalbim çarpıyordu.

Rahatladım, dakikaları geri sayarken boş odaya gülümsedim. Ve sonra göz bağımı çıkardım.

Dokuzuncu Bölüm

Jason

Blackfriars'tan çıkarken deli gibi sırtıyordum, Steve'in eski püskü kasetlerini karıştırıyordum, ta ki bir sürüş marşı müziği bulana kadar. Kırsalda ilerlerken sesini sonuna kadar açtım.

Umduğum her şey ve daha fazlasıydı. Çok daha fazlası.

Olgun kalçaları, göğüslerinin yumuşak beyaz kabarıklığı. Hay sikeyim. O muhteşemdi. Muhteşem, kirli ve cehennem gibi azgın.

Telefonum cebimde bilmem kaçınıcı kez titredi. Telefonu çıkarmadan önce aynaları kontrol ettim ve gözlerimi yoldan ayırmadığımdan emin oldum. Eller serbest ayarım devreye girmiş, mesajlarımı müzikten ancak duyulabilen robotik bir sesle okuyordu.

April'dan mesaj var. 13.30. Neredesin?

April'dan mesaj var. 1.45. Ara beni, pislik. Benimle Oakleys'e gelmeni istiyorum. Basın dışarıda.

April'dan mesaj var. 14:30. Canın cehenneme. Yalnız gittim. Sik kafalı.

Steve'den mesaj var. 16.05. Ee? Gitti mi?

Teybin sesini kısıtım.

"Steve'e mesaj. Şimdiye kadar yaşadığım en iyi sevişme.

Gönder." Yalan söylemiyordum.

Gemma

Ne kadar gürültülü.

Sanki ön kapımda bir insan kalabalığı varmış gibiydi. Öfkeli gangsterler her yeri yakıp yıkıyor.

Bornozumu üzerime sıkıca geçirdim ve salona doğru ilerlerken irkildim. Pole fitness ilginç olacaktı.

"THE POLİS ARE ZATEN AÇIK ONLARYOL!

AÇIK BU LANET KAPI, HEMEN ŞİMDİ!"

Kahretsin! O sesi tanıyordum. Yıllar boyunca beynime kazınmıştı.

cırtlak bir konuşma.

"Chelsea?" Mandalı serbest bıraktım. El çantasını başının üzerinde sallıyordu, dişleri gıcırdıyordu ve gözleri vahşiydi. Gülmemek için kendimi zor tuttum, lanet bir hamster kadar tehditkârdı. Saç uzantılarından oluşan bir tayfunla yanımdan hışımla geçti, gözlerini etrafta gezdirdi.

"Nerede o?!"

Boş boş baktım. "Kim nerede?"

"Jason," diye tükürdü. "Psikopat katil."

"Ne oluyor be?" Ben başladım. "Jason'ı nereden biliyorsun?"

"O burada değil mi?"

"Yıllar önce gitti. Ben de pole fitness için hazırlanıyorum" dedim. "Jason'ı nereden biliyorsun? Neler oluyor?"

"Bana söylemeniz gereken de buydu," diye tükürdü. "Çok endişelendik! Tessa mola sırasında telefonuna bir mesaj almış, seni öldürebilecek çılgın bir sohbet hattı manyağıyla buluştuğunla ilgili bir şeymiş ve seni on beş milyar kez geri aramaya çalışmış ama sen cevap vermemişsin."

Karnım guruldadı. Kahretsin. Oturma odasına doğru koştum, kanepenin altından telefonu almak için dört ayak üstüne düşerken yine irkildim. Tabii ki on beş milyar ya da daha fazla arama vardı. Birkaç milyar da mesaj.

"Kahretsin," dedim. "Telefonumu sessize almıştım."

"Öyle görünüyor!" diye bağırdı. "Onu arasan iyi olur, eğer on dakika içinde geri aramazsam polisi arayacak. Tecavüze uğradığını, öldürüldüğünü, kaçırıldığını ya da başka bir saçmalık olduğunu düşündük."

"Ben iyiyim," dedim. "Gerçekten üzgünüm, Tessa'nın mesajı daha sonra alacağını düşünmemiştim."

"Evet, öyle yaptı." Chelsea kendini kanepeye bıraktı. "Senin için hayatımı tehlikeye attım Gemma Taylor. Umarım bunu takdir ediyorsundur."

Garip bir şekilde tatlıydı. "Her şeyi göze alarak geldin," diye gülümsedim. "Gerçek bir kahraman gibi."

"Bir sohbet hattı ucubesinin en iyi arkadaşımı öldürmesine izin vermeyeceğim, değil mi?"

"Belli ki öyle değil," diye sııttım. "Cidden, bu gerçekten çok tatlı. Seni strese soktuğum için özür dilerim."

"Tessa'nın da tepesi atıyor," dedi. "Onu arasan iyi olur."

Numarayı çevirdim, kendimi sele karşı hazırladım. Neyse ki telesekreter çaldı ve ben de bozuk ve oldukça özür dileyen bir mesaj bıraktım.

Chelsea, "Bir hastasıyla birlikte olmalı," diye tahmin etti. "Senin için de öyle."

Terli buklelerimi geriye atarak yanına uzandım. "Ben gerçekten

Üzgünüm."

Mavi gözleri benimkileri delip geçti. "Konuşmaya başlasan iyi olur. Kim o? Ne oldu?"

"O sadece bir erkek," diye yalan söyledim. "Sadece bir randevuydu."

Beni koklamak için öne doğru eğildi. "Sanki öyleydi. Burası seks kokuyor, sen de öyle."

"Sadece bir randevuydu..." Tekrar ettim. "Seks içeren bir randevu."

Yüzü dehşetin resmiydi. "Bir sohbet hattı ucubesini mi becerdin?! Neyin var senin?! Bahse girerim tam bir munter'dı."

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Gerçekten öyle olduğunu sanmıyorum." "Öyle olduğunu *düşünmüyor musun*?!"

"Onu o kadar çok görmedim..." Mırıldandım.

"Yani adamla yattın ama onu pek görmedin öyle mi?"

Omuz silktim ve lafı dolandırarak işin içinden sıyrılmaya çalıştım ama ben pes edene kadar peşini bırakmadı. "Gözlerim bağlıydı, tamam mı? Sekse ilgiliydi. Çılgınca bir sapkınlık. Seni endişelendirmemeliydim ama o psikopat bir katil değildi, sadece çok ateşli bir adamdı."

"Sen aklını kaçırmışsın!" diye tısladı. "Cidden kafayı yemişsin!"

Onunla gerçekten tartışmadım, bu da bir değişiklik oldu.

"Olan oldu," diye iç geçirdim. "Gerçekten üzgünüm. Seni bir daha endişelendirmeyeceğim."

"Ama o ucubeyi tekrar görecek misin?"

Yüzüme yayılan sırıtışa engel olamadım. "Muhtemelen."

"Muhtemelen mi?!"

"Kesinlikle," diye güldüm. "Onu kesinlikle tekrar göreceğim. Eğer ararsa tabii." "Tanrım," diye kaşlarını çatı. "Senin ciddi sorunların var, Gemma Taylor." Bu konuda da onunla tartışamazdım.

Saati kontrol ettim. "Kurtarma için gerçekten minnettarım ama saat altıda poligonum var."

Gitmek için ayağa kalktı ve bana öfkeli bir parmak salladı. "Bu işin sonu bu değil. Hem de hiç."

Bundan hiç şüphem yoktu.

Ön kapıda kollarını kavuşturana kadar ucuz atlattığımı düşünmüştüm. Dudaklarındaki, hoş olmayan bir talebin kaçınılmaz habercisi olan dudak büküşü karşısında öldüm.

Bunun olacağını tahmin etmeliydim.

"Şimdi seninkini kurtarmak için hayatımı riske attım, benimle Krallara geleceksin."

Cumartesi gecesi, değil mi?"

Kahretsin.

Nasıl hayır diyebilirim ki?

Cara'yı görmeyi bu kadar çok istemeseydim, kesinlikle direği kaçıırdım. Neredeyse topallıyordum, destansı sikişimden dolayı içim dışıma çıkmıştı. Umarım bir an önce normale dönerlerdi.

Diğer hanımlar ellerinden geleni yaparken ben de gülümsemek ve çabalıyormuş gibi görünmek için elimden geleni yaptım. Sınıf boyunca Cara'nın göz hizasına takıldım, çikolata rengi bakışları meraklı ve sorgulayıcıydı.

Tam da umduğum gibi oda temizlendiğinde beni yakaladı.

"İçimden bir ses gizemli arayanı gördüğünü söylüyor," diye gülümsedi. "O kadar belli mi?" Işıldadım.

"Ya öyle ya da yeni doğum yapmışsın," diye güldü. "Ben paramı sert sekse yatırıyorum. Topallamayı nerede olsa tanırım."

"Gerçekten topallıyorum," diye itiraf ettim, kendimi saha kenarındaki banklardan birine bırakırken. "Çok sertti."

"Sana ne yaptı böyle? Yanında bir otobüs dolusu arkadaşını mı getirdi?"

"Bu sefer değil," diye şaka yaptım. Ama bu bir şaka değildi. Gerçekten değildi. Düşüncesi bile içimi ürpertti. "Doğrusunu söylemek gerekirse kendi başına oldukça iyi bir iş çıkardı."

Gözleri okuyamadığım bir şeyle parlıyordu. "Sana vurdu mu? Yani şaplak attı mı?"

"Hayır. Sadece beni becerdi. Sertçe. Büyük morun yardımıyla." "Büyük mor mu?"

"Vibratörüm."

Kaşlarını kaldırdı. "Ahh... çifte penetrasyon. Bu ilk seferin miydi?"

"Sayılır," diye itiraf ettim. "Umarım bu sonuncusu olmaz."

Gözleri sıcacıktı. "Eğer o da senin yarısı kadar parlıyorsa, öyle olacağından şüpheliyim. Sen yanıyorsun, fişek. Adam her ne yaptıysa, seni iyi haklamış."

"Çok aptalcaydı. Herhangi biri olabilirdi." "Evet, olabilirdi. Neyse ki değildi."

"Neyse ki."

"Zarar görmeden kurtulmuşsun," diye kıkırdadı. "Yani, büyük ölçüde yara almadan. Birkaç gün içinde sapasağlam olacaksın."

"Öyle mi
düşünüyorsun
?"

"Biliyorum."

Zihnim Club Explicit'e ve gördüğüm tüm o çılgın şeylere geri döndü. "Böyle şeyler mi yapıyorsun? O kulüpte?"

"Kulüpte BDSM yapıyoruz," dedi. "Biraz çifte penetrasyondan hoşlandığım biliniyor. Eğer çok ama çok yaramaz bir kız olursam Raven bazen çift strapon çıkarır."

Raven'ın Cara'yı çifte kayışla bağladığı görüntüsü yeni bir karıncalanma dalgası getirdi ve klitorisim sıcak bir şekilde zonkladı. Tanrım! "Çok ferahlatıcı," diye itiraf ettim. "Konuşabilmek, biliyor musun? Arkadaşlarımın ellerine fırsat geçse beni bölümlere ayırırlardı."

"Belki de yanlış arkadaşların vardır."

"Onlar benim *tek* arkadaşlarım."

"Artık değil." Dirseğimi sıktı. "Sanırım bir kulağa ihtiyacın var, Figi, hadi gidelim."

"Figi?" Güldüm. "Kestane fişeği mücevheri mi? Sevdim bunu."

"Devonshire Arms'ı da seveceksiniz," diye gülümsedi. "Sadece köşeyi dönünce."

Devonshire Arms bir gotik bardı, hem de çok sert bir bar. Girişte Raven ile karşılaştık, her zamanki gibi egzotik görünüyordu, Cara'yı sıkıca kavradı ve yüzünü öpücüklere boğdu.

"Sevgili Gemma," diye haykırdı sıcak bir sesle. "Seni bu kadar çabuk tekrar görmek ne güzel."

"Gemma biriyle yattı," diye paylaştı Cara. "Sohbet hattındaki adamla."

"Hey, ateşli şey," diye gülümsedi Raven. "Bu bir kutlama içkisi gerektiriyor."

Ona katılmaya meyilliydim. Cara bir tur yılan ısırığı ve siyahlar içmeye giderken Raven beni köşedeki tiyatro görünümlü oyuğa götürdü. Sahte örümcek ağlarıyla örülmüştü, koltukları büyük eski tahtlar gibi oyulmuştu. Oldukça güzel bir yerdi.

"Umduğun gibi biri miydi?" diye sordu.

"Her şey ve daha fazlası," diye itiraf ettim. "Daha önce hiç böyle hissetmemiştim." "Neyi kaçırıyorum?" Cara içecekleri dağıtırken sordu.

"Her Şeye dahil olmak istiyorum

kanlı detaylar."

"Ben de tam Raven'a Jason'ın beklentilerimi aştığını söylüyordum." "En baştan al," dedi. "Her şeyi bilmek istiyorum."

Memnundum, çünkü ben de her kirli ayrıntıyı anlatmaya hevesliydim.

Hiç ara vermeden dinlediler, doğru yerlerde doğru sesleri çıkardılar ve Surrey'li çılgın gizemli kamyoncunun çılgın yetenekleri hakkında içimden geldiği gibi konuşmama izin verdiler. İlk kez deliliğimin içinde kendimi normal hissediyordum, onaylanmadığım için engellenmemiştim. Güzel bir histi.

Kararları beklenmedik ama memnuniyet vericiydi.

"Devam et," dedi Cara. "Eğer onun gerçek olduğunu düşünüyorsan."

"Sadece güvende olduğunuzdan emin olun," diye ekledi Raven. "Güvenli, akli başında ve tamamen rızaya dayalı. Sihirli kelimeler bunlar."

"Kendimi oldukça güvende hissediyorum," dedim. "Ve bu tamamen rızaya dayalı. Akli başında olan şey konusunda o kadar emin değilim."

"Neden onu Explicit'e getirmiyorsun?" Cara sordu. "Üye olabilirsiniz. İstemiyorsan BDSM şeylerinden herhangi birini yapmak zorunda değilsin, ama en azından bir şeye göz kulak olabiliriz, iyi olduğundan emin olabiliriz. Eğlenceli olabilir."

"Ona sorabilirim," dedim. "Bir gün."

"Umarım yakında bir gün," diye gülümsedi Cara. "Bu harika olurdu."

"Ve mantıklı," diye ekledi Raven. "Özellikle de başkalarını da işin içine katmak istiyorsa. Dost canlısı bir kalabalığın parçası olmak her zaman işe yarar."

Kesinlikle düşünmek için bir yemektir. Hem de lezzetli bir yemek.

Jason

Kapıdan içeri girdiğimde April'in yüzü tokat yemiş bir kış gibiydi. Kollarını kavuşturdu ve bana kaşlarını çatarak mutfığa doğru yürüdü.

"Eee?" diye tükürdü. "Hangi cehennemdeydin sen?"

"Bugün dinlenme günüm. Dinleniyordum."

"Sana mesaj gönderdim."

"Ve ben onları zamanında göremedim." Kendime bir kahve yaptım ve kaltağa da bir tane yaptım. Bir teşekkür bile almadım.

"Yine o ezik Steve'le takılıyorsun, değil mi? Neden

Onunla takılmakta ısrar mı ediyorsun? O bir hiç. Öyle bir hiç ki karısı bile onu terk etti ve karısı da hiçbir beklentisi olmayan yaşlı bir inekti."

"Kes şunu," diye tersledim. "Steve'den başlama."

"Orada olmalıydın. Bu resimler *Fame* dergisinde yayınlanacak, yeni müzikal hakkında bir yazı."

"Yani?"

"Yani, biz *Redfern*'leriz. Orada olmalıydık. İkimiz de."

"En azından sen varsın," diye alay ettim. "Öğleden sonralarını altın bir güneş ışığı gibi **a y d ı n l a t ı y o r s u n .**"

"Sadece sana karşı huysuzum, Jason. Başka kimse beni senin kadar sinirlendiremez."

"Bu ayrıcalığa sahip olduğum için onur duyuyorum." April'in kazıları bile keyfimi kaçıraramamıştı. Fena halde pahalı mutfak ünitelerimize yaslandım ve hiçbir şeye gülümsemedim.

"Neyin var senin?"

"Herhangi bir sorun olmak zorunda mı?"

"Gülümsüyorsun," diye tersledi. "Demek ki bir sorun var." "Belki de sadece mutluyumdur."

"Çantanda iyi bir sponsorluk daha olsa daha mutlu olurdu. Dün iyi oynadın, iyi bir kamuoyu önüne çıksaydın yeni bir teklif alabilirdin, herkes senden bahsedebilirdi. Bütün bunları kendim için yaptığımı sanıyorsun Jason, ama *bizim* için. Güneş parlarken saman yapmalıyız, sonsuza kadar sıcak mal olmayacağız."

Mutluluğum konusunda yanılıyordu. Başka bir sponsorluk benim için hiçbir şey ifade etmeyecekti, tıpkı boktan sahte hayatımızın geri kalanı gibi. "Umarım bu sezon bittiğinde bir an önce radardan kaybolurum."

"Elbette var. Sonra ne olacak? Steve sana atölyesinde iş mi verecek, onun yaptığı gibi odun mu keseceksin? Sen Jason piçisin Redfern, öyle davran."

"Kim olduğumu biliyorum April."

"Kim olduğunu hiç bilmedin, Jason. Bu yüzden *bana* ihtiyacın var. Sen hâlâ zavallı ölü babasının gönlünü almaya çalışan küçük bir çocuksun, bu operasyonun kontrolünü elinde tutan *benim*."

Bardağımı o kadar sert indirdim ki kulpu çatladı. "Senin derdin ne lan?" Hırladım. "Neyin var lan?"

Hiç irkilmedi, sadece kin dolu gözlerle bana baktı. "Bu daha iyi. Ben de huysuz Jason'ın nereye siktir olup gittiğini merak ediyordum."

"Sen lanet olası bir kaltaksın April," diye tükürdüm. "Kindar bir orospudan başka bir şey değilsin."

Hışımınla uzaklaştım ama sözleri peşimden çığlık çığlığa geldi ve koridorda zehirli kurşunlar gibi sekti.

"Evrakları imzala, seni aptal pislik. Evrakları imzala ve evimden defol git! En azından o zaman ikimizden biri mutlu olabilir!"

Onun üzgün, sahte hayatında değil.

Fotoğrafları çekmeceye geri koydum. Onlarla birlikte anıları da kapattım. April tam bir orospuydu.

Bunca yıldan sonra sergilenen tek bir fotoğrafım vardı, başucumdaki şifonyerin üzerinde duran büyütülmüş bir fotoğraf. Ben ve babam futbol formaları içinde, Birmingham United maçından dönüyoruz. Fotoğrafta ben onun omuzlarındayım, o gururla gülümserken kollarım gökyüzüne uzanıyor.

İlk büyük genç oyunum, ilk gerçek galibiyetim. On üç yaşımdaydım ve genç bir yıldız olacaktım. Çok gururluydu.

Altı yıl sonra o ölmüş olacaktı ve ben de bitmiş olacaktım. Tam bir saçmalık.

Dikkatimi dağıtmak için çaresizce telefonumda gezindim. Ona mesaj atmak için çok erkendi, çok erken. Sapık takipçi bölgesi, kesinlikle.

Meğer buna gerek yokmuş, telefonum elimde biyledi.

Yaralarımı yılan ısırdığı ve siyahla uyuşturdum. Kutup bir fiyaskoydu. xx

Onun sözlerini duyunca kalbim küt küt attı, kokusu burnuma geldi.

Beni hala hissedebiliyor musun,

pis kız? Her yerde. Bayıldım. xx

Gemma: Ben de sarhoşum. Sana mesaj atmak için en az üç gün beklemeliydim. xx

Gülümsedim. Seksin konuşulmayan kuralları.

Ben de sana mesaj atacaktım. Mesajlaşma adabını siktir et. Seni tekrar görmek istiyorum.

Gemma: Tessa'nın takvimine bakacağım.

xx Düünden beri değişti mi?

Hayır. Neden?

O zaman kontrol etmene gerek yok. Hala müsaitse salı gününü alacağım. Midem çalkalandı. Çok mu fazla? Umarım değildir. Hâlâ müsait. Akşam 7 senin için uygun mu? Aynı matkap. xx Mükemmel.

Gülümseyip gülümsemediğini merak ettim. Acı çekmiş, tükenmiş ve yılan ısırtığı sarhoşu. Acaba tatlı şişmiş klitorisiyle oynuyor, beni düşünerek o güzel göğüslerini sallıyor muydu? Sikim onun için sertleşmişti, daha fazlası için çaresizdim.

Şansımı zorlayarak bir mesaj daha attım.

Perşembe. Ben de perşembeyi alırım.

Gemma: Gerçekten de sikiş arkadaşı görgü kurallarını pencereden dışarı atıyorsun, değil mi? xx

Biz bu muyuz? Sikiş kankaları mı?

Hiçbir fikrim yok. ;) xx Bunu sevdim.

Sikiş kankası.

Tamam, siktir git dostum. Salı görüşürüz... ve Perşembe. xx

Hayır, görüşmeyeceğiz. Ama görüşürüz, pis kız.

Bekleyemedim.

Gemma

Tessa her zaman sessiz ve pratik bir tip olmuştu, ama bana karşı kendini kaybetmiş, iş çantasını koridorda yere çarpmış ve iki namluyu birden ateşlemişti. Çaydanlığı koyacak kadar sakinleşene kadar bol bol özür dileyerek söylenmesine izin verdim. Sonra bunun hakkında konuştuk. Düzgünce.

Cara ve Raven kadar anlayışlı değildi ama denemişti. Çaba için A+. Tessa'nın bu yönünü seviyorum, elinden geleni yapıyor. Her zaman.

"Ama nereye gidiyor Gemma? Bu bok nereye varacak? Bir ilişkiye mi? Bağlılık mı? Daha yüzünü bile görmedin."

Bu düşünce midemi bulandırdı. *"Ben bir ilişki istemiyorum, Tess. Sadece seks istiyorum."*

"Ama neden, Gem? Bir gün yuva kurmak zorunda kalacaksın. Bir gün önemli biri olmak zorunda kalacaksın. Yabancılarla takılmaya devam edersen onu nasıl bulacaksın?"

"Bir gün, Tess, ama henüz değil. Henüz istemiyorum." "Neden istemiyorsun?"

İçimi çektim, her zamanki gibi, hiç gelmeyen kelimeleri bulmaya çalışıyordum.

Tanıdığım insanlarla sevişmeyi sevmiyorum. Elim tutmak, sarılmak ve birlikte güllük gülistanlık bir gelecek planlamak isteyen biriyle nasıl pis, kirli, çılgınca seks yapabilirim? Arkadaşlarla seks bana kendimi iğrenç hissettiriyor. Hüzünlü bir film izleyip sonra da birinden pis göt deliğimi sikmesini istemek beni kesmiyor.

Ben sadece seks istiyorum.

Kirli yabancılarla seks, kısıtlama olmadan.

Aynı fikirde olmadığımız konusunda anlaşmıştık ve onu bir daha asla bu duruma düşürmeyeceğime söz vermiştim. Konuşalım diye ısrar etmişti. Konuşun ve uyarmadan çılgınca şeyler yapmayın.

Elimden geleni yaparım.

"Binlerce iyi adam seninle birlikte olmak ister, Gem. Komiksin, güzelsin ve zekisin. Neden onlardan birine bir şans vermiyorsun? Biriyle birlikte olmayalı uzun zaman oldu, bir şans vermeyeli uzun zaman oldu."

Binlerce iyi adam beni bir sürü kirli adama verip beni anlamsızca becermelerini izleyemezdi.

Evliliği, çitleri ve 2,4 çocuğu istiyordum. Bir gün. Uzak bir gelecekte. Annemle babamda ömür boyu sürecektürden bir sevgi var. Hala dünyada başka kimse yokmuş gibi birbirlerine gülümsüyorlar ve sadece kendilerinin anlayabileceği şakalar yapıyorlar. Hâlâ süpermarkete giderken el ele tutuşuyorlar ve her akşam aynı saatte yatıyorlar.

Ben de onlarınki gibi sonsuza dek mutlu olmak istiyorum ama benim sonsuza dek mutlu olmam çok daha kafa karıştırıcı görünüyor.

Siktir et, boku yemiştin. Boku yemiştin ama en azından mutluydum.

Jason

"Yanıyorsun, Jay! Gir içeri, delikanlı!"

Banksy'nin ayağından bir top daha kaptığımda Trevor yerinde dans ediyor, sevinç çılgınlıkları atıyordu. Uzun bir top çıkardım ve ilerideki Gallway için mükemmel bir pozisyon aldım. Topu Wood'a indirdi, o da başka bir golün yolunu açtı.

Beş kişi hiç bu kadar tek taraflı görünmemişti.

Trevor molada sırtımı sıvazladı. "Her ne yapıyorsan, devam et. Senden bir on yıl götürdü, delikanlı."

Öyle hissettim. Harika hissediyordum.

Öğleden sonra kendimi kardiyoya verdim, kişisel en iyi derecemi hedefledim ve çok yaklaştım. Fizyoterapist de memnundu, önceki haftalardan kalma bir sakatlık belirtisi yoktu; temiz bir sağlık raporu.

Fazladan bir yıllık sözleşme o kadar da saçma görünmüyordu.

Gençler antrenmandan sonra soyunma odasında dolaşüyor, ateşli kızlar ve seks hakkında şakalaşıyorlardı. Kendi kendime sııttım. Gençler.

Görünüşe göre bu gençler Londra'da bir gece geçirmeyi planlıyorlardı.

"Geliyor musun, Jase?" Fernandez bağırdı. "Kings, Cumartesi gecesi. Bu benim büyük doğum günü partim. İçki, kaygan ritimler ve ateşli kedi-ayyyy."

"Ben pipo ve terlik adamıyım," diye güldüm. "Pek olası değil, beyler."

Banksy, "Onun zaten ateşli bir amcığı var," diye alay etti. "April yatağı sıcak tutarken Kings'in saçmalıklarına gerek yok."

Keşke bilselerdi.

Çantamı Range'in arkasına attım ve cep telefonumda Steve'den gelen mesajı görünce sııttım.

Ne zaman alacağım o zaman, dostum? Bana ateşli bir sohbet hattı hatunu lazım.

Cevabım basitti.

Yakında.

Yine de çok erken değil. Bu hafta tamamen benimdi.

On Birinci Bölüm

Gemma

Sohbet hattındaki gündüz saatleri her zaman daha yavaştı ama yine de akşamımı Jason'a ayırmak için çaresizce onları tikiştirdim. Gün sıkıcı geçti. Salatalıklardan tahrik oluyormuş gibi yaparak geçirdiğim bir saat monotonluğu kırdı ama gün genel olarak sohbet hattının olabileceği kadar sıradan geçti. Akşam yedi yeterince çabuk gelemedi.

Tessa, akşam yemeğini yemeye ancak yetecek kadar bir süre kala üniversiteden koşarak geldi. Erişte tabağını lavaboda bırakıp mesaisine koştu ve beni boş bir daire ve beklentinin baş döndürücü telaşıyla baş başa bıraktı. Bu kez kırmızı giyinmişim; neredeyse her şeyi gösteren uçuşan bir şal ve ona uygun siyah çoraplar. Aynada bir şeytana benziyordum, melek kıçlı bir şeytana. Gerçi Jason bunu umursamıyor gibiydi.

Saat yediye birkaç kala bir araç gümbürdeyerek bahçeye girdi ve yemin ederim amım sıkıştı. Kalbim küt küt atarken, mutfak penceresinden bir bakış atma dürtüsüyle savaştım. Neyse ki telefonumun vızıltısı beni günaha girmekten kurtarmaya yetti.

Dışarıdayım, pis kız. Hazır ol.

Oh, Tanrım! Oturma odasının ortasında dizlerimin üzerine çöktüm ve göz bağımı sıkıca aşağı çektim. Daha önce hiç görmediğim bir adam için klitorisim titrerken nabzım kulaklarımda yüksek sesle atıyordu. Merdiven boşluğundaki ayak seslerini dinlerken parmaklarım kalçalarımın arasına kaydı. Kapı gıcırdamadan önce koridorda beş ağır adım. İçeri girmişti. Kapı yavaşça kapandı ve mandal yumuşak bir tıkırtıyla yerine oturdu. Onu odada hissedebiliyordum. Baktığını hissedebiliyordum.

"Ayağa kalk."

Onu reddetmedim, elimden geldiğince zarif bir şekilde ayağa kalktım. Dokunuşuyla sıçradım ama o sadece belimdeki kravata uzanmıştı. Cüppem omuzlarımdan kayarak yere düşerken kıçımı gıdıkladı. Çoraplarım dışında çıplaktım ve bunu hissediyordum. Kendimi çıplak *hissediyordum*. Yanaklarım yanıyordu.

"Jason... I..."

"Şşt."

O zaman kokusu bana çarptı. Narenciye ile karışık daha ağır bir şey. *Onun kokusu*. Yapabilirdim

etrafımda dönerken nefes alışını duyuyordum. Her bir kusurumun farkında olarak beni incelediğini hissettikçe midem bulanıyordu. Melek popom, göbeğimin çıkıntısı, tombul kalçalarım... hepsi tüllü kumaşın gizleyiciliği olmadan çok açıktı.

"Bacaklarını ayır."

Dizlerinin üzerine çöktüğünü duyduğumda cehennem gibi gergin bir şekilde ayaklarımı birbirinden ayırdım.

Bana çok yakındı, bakıyordu, bakıyordu.

"Çok güzel bir amın var Gemma."

Am dudaklarıma ılık nefesini üflerken bir inilti çıkardım.

"Kendinle oyna."

Titreyen parmaklarım klitorisimi bulmadan önce bir an tereddüt ettim, o ayağa kalkarken nefesim kesildi. Beni izlerken kıyafetlerinin yere düştüğünü duydum.

Sıcak eller omuzlarıma geldi.

"Uzan, pis kız, sırt üstü. O güzel bacaklarını benim için aç..." Beni diz çökmeye yönlendirdi ve ben de arkama yaslandım, nemli kalçalarım ardına kadar açıldı.

"...o memelerle oyna, Gemma. Sık onları. O meme uçlarını benim için sertçe çek."

Bacaklarımın arasında diz çöktüğünü biliyordum, göğüslerimi ellerimin arasına alıp onun için sıkarken beni izlediğini biliyordum. Başparmağım ve işaret parmağım arasında yuvarlayarak meme uçlarımı çimdikledim, nefesimi kesecek kadar çekiştirdim. Kukumun üzerinde başka bir sıcak nefesle ürperdim, ıslak bir parmağını kış deliğime kaydırırken şaşkınlıkla ciyakladım. İleri geri hareket ettirirken titreyerek kıvrandım. Yavaştı... işkence edercesine yavaştı ama karıncalanmalar, *Tanrım*.

"Lütfen, Jason... Lütfen sık beni..."

"Sus! İçinde hissetmek istiyorum."

İki parmağını amıma sokarken inledim. "Yabancı erkekler istediğini ne zaman anladın Gemma?"

Parmakları içimde dolaşıyordu. Sözlerine konsantre olmakta zorlandım. "İlk kez mi demek istiyorsun?"

"Hatırladığın kadar yakın," dedi parmaklarını ileri geri kaydırarak.

"Tanrım, Jason..."

"Anlat bana!"

"Ben küçükken. Bir korsan gemisindeymişim gibi davranırdım. En sevdiğim oyundu. Sadece ben, Prenses Gem ve bir sürü kabadayı korsan."

"İyi bir oyuna benziyor."

"Çok eğlenceliydi. Başlarda masumdu, ergenliğe ulaştığımda o kadar da değil." Parmaklarını içime sokup kasık kemiğime bastırduğunda tekrar inledim. Başparmağı aynı anda klitorisimle buluştu ve amım yanmaya başladı. "Kahretsin, Jason. Yapmam gerek..."

"Şşşt! Bir korsan gemisinde çete patlaması. Eminim hoşuna gidecek bir porno izlemiştim."

İki parmağım daha içime doğru ilerlerken nefes nefese kaldım. "Ergenliğe ulaştığında ne oldu? Anlat bana!"

"...korsanlar ben büyüdükçe daha da sertleşti, bana dokunmaya, ellemeye, sarkıntılık etmeye başladılar, sonra onlar artık korsan olmaktan çıktılar, sadece rastgele adamlar oldular ve ben de onları ellemeye başladım."

"Ama hiç keşfetmediniz. Gerçek anlamda değil mi?"

"Henüz değil." Bu fikir tüylerimi ürpertti. Tüylerim diken diken oldu. Bu düşünce yüksek sesle kıkırdamama neden oldu, ama o daha derine iterken bir inlemeye dönüştü.

"Hoşuna gitti mi, pis kız?" Başımı salladım.

"Yumruğumu içine alacak sığın Gemma, sonuna kadar... hoşuna gider mi pis kız?"

Oh lanet olsun. Siktir. Kayganlaştırıcının vıcık vıcık sesini duydum, amıma sürerken titriyordum.

"Gemma?"

"Evet, Tanrım

evet." "Evet ne?"

"Evet, hoşuma giderdi. Yumruğunu içimde hissetmek istiyorum, Jason." "Aferin kızım... Beni itmeni istiyorum, nazikçe."

Kendimi kaldıracak kadar kıcımlı kaldırmadan önce bir nefes aldım, çabalarımı kendi çabalarıyla karşılık verirken inledim. Parmak eklemleri beni gerdi, ben ona doğru ittikçe eli ezildi.

"Acıyor mu?" Açıyı değiştirdi, sabit bir basınçla tekrar içeri itti.

"Biraz..." Nefesimi bıraktım, ona doğru iterken kalçalarımı çeviriyordum. "Oh evet...siktir..."

Amımın onu içeri almak için zorlandığını hissedebiliyordum.

Elini yavaşça bir o yana bir bu yana hareket ettirirken, "Güzel ve kolay oluyor," dedi. "Beni kadınları izlemeye neyin bağladığını bilmek ister misin?"

"Evet," diye nefes aldım.

"Okuldan bir çocuk, Sean. Çok seksi bir kız arkadaşı vardı, Emily Beavan.

küçük bir sarışındı. Ev boş olduğunda partiler düzenler, bir sürü keş arkadaşını davet ederdi. Emily onlarla takılır, gazlı şarapla sarhoş olur ve kağıt oynardı. Bir gece tuvalete gitmem gerekti. Arkadaşım Steve uyuyordu ama oturma odasındaki parti hala devam ediyordu. Kapı açıktı ve küçük, tatlı Emily sırtüstü yatmış, bacaklarını açmış, Sean'ın kirli parmakları içindeydi. Kalabalığın geri kalanı azgın bir karmaşaydı, göğüslerini avuçluyor ve onun küçük dar durumundan zevk alıyordu."

"Onları izledin mi?"

"Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Hiç böyle bir şey görmemiştim. Daha önce hiç gerçek bir amcık görmemiştim. Gözlerindeki bakıştı, sırılsıklam ve sarhoş, ama bununla kirli. Buna bayılıyordu." İçini çekti ve elini biraz daha büktü, beni sıkıca gerdi, parmakları amımın duvarlarını okşadı. "Beni izlerken gördü ve gülümsedi. Gerçekten pis bir sırıtış. Onlar tezahürat yaparken ağzına bir yarak aldı ve sırayla amını parmaklamalarına izin verdi ve tüm bu süre boyunca izlediğimi biliyordu. Sanırım bu onu da en az benim kadar tahrik ediyordu. Her zaman ilgi arayan biriydi, sanırım tüm bunları seviyordu." Parmak eklemlerini açıklıktan geçirirken biraz tısladım. "Aferin kızıma, neredeyse oldu..." Parmak eklemleri ileri geri hareket ederken nefesim kesildi. "Sen de katıldın mı? ile

Emily?"

"Sikeyim hayır. O gece ve sonraki her gece yaklaşık üç yıl boyunca yorganın altında mastürbasyon yaptım. Sonra pornoyu keşfettim."

Gözlerimi bağlayarak gözlerimi kapattım ve kendimi onun eline doğru daha fazla ittim. Sabitti, çok sabitti, ben onun için inleyene kadar başparmağıyla klitorisimi sıyrıyordu. Parmak eklemleri çok sıkıydı. "Tanrım, Jason... içine it... lütfen... sadece içine it."

Parmak eklemleri kırılıp yumruğu sonuna kadar girdiğinde irkildim. Çok dolmuştum. Beni yavaşça becerirken patlayacak kadar gerilmiştim. Bileğini büktü ve onu, tüm elini hissedebiliyordum.

"Keşke bunu görebilseydin. Yumruğum içindeyken çok güzel görünüyorsun."

Klitorisime fiske vurdu ve bu beni çılgına çevirdi, etinin benimkine çarpması için çaresizdim. Onun sikini istiyordum, gerdiği deliği sikmek istiyordum.

"Lütfen, Jason... Lütfen beni al..."

Sıcak ağzını klitorisime dayayarak karşılık verdi, parmakları içimde hareket ederken sıkıca emiyordu. "Tanrım, Jason, gel sik beni, lütfen sik beni."

Bir gıcırtyla çekildi ve ben onu daha da çok istedim, onu istedim

tekrar içimde.

Bacaklarımı boynuna doladı ve sikini yavaşça içeri itti. Açı yoğundu, derinlemesine girmesine izin veriyordu. Demir gibi sertti ve ben sıırılsıklam olmuşum. "*Ahh, evet... Tanrım! Sik beni!*"

"Henüz değil." Kıpırdamadan durdu ve bu bir işkenceydi. Keyifli bir işkenceydi. Etrafında kıpırdandım ama o sabit durdu.

"Tanrım, Jason, beni öldürüyorsun! Patlayacağım!" "Yalvar bana o zaman. Yalvar da seni sertçe sikeyim, pis kız."

"Lütfen! Lütfen, Tanrım, sik beni! Lütfen, Jason! Lütfen beni sertçe sik!"

Kahretsin, beni nasıl da çarptı. Deli gibi sert hamlelerle ağrıyan amımı sikiyordu. Beni yumruğunun bıraktığı ağrıyan delikten sikerken altında sallandım ve sarsıldım. O noktayı buldu ve lanet olsun iyi hissettirdi.

"*Evet...*" Ağladım. "*İşte bu! İşte bu kadar!*"

"Benim için gel," diye tısladı. "Benim için gel, pis kız!"

Çok uzun sürmedi. Duygular beni tüketti, sıcak, nabız gibi atan bir deliliğe sürükledi. Sadece o ve sik vardı. Muhteşem, lanet bir yarak. G noktama baskı yapmaya devam etti ve ben onun altında çözüldüm, titriyor, gevezelik ediyor ve çılgın bir hayvan gibi seğiriyordum.

Boşalmadan önce çekildi, yükünü karnıma ve göğüslerime boşaltırken inledi. Meme uçlarıma sürdüm, başımı eğerek memelerimden, ondan, alabildiğim her yerden yaladım.

"Oh, Tanrım, Jason, oh lanet Tanrım."

Ben sıırıırken ve orgazm sonrası coşkuyla nefes nefese kalırken onun etrafta dolaştığını, kendini temizlediğini duydum.

Dudaklarını benimkilere bastırdı, parmaklarımı saçlarında dolaştırıp onu kendime yakın tutacak kadar uzun sürdü.

Ve sonra gitmişti.

On İkinci Bölüm

Jason

"Land Rover'ım için kullanılıyorum. Bu bir ilk dostum." Steve'in keyfi yerindeydi; tatlı amcık vaadinin yüzünde bir gülümseme yarattığı açıktı.

Evrensel bir etki gibi görünüyor.

"Sadece Land Rover'ını değil, Steve. Ahırını da istiyorum."

"Sen ucuz bir randevusun, Redfern. Eski püskü bir cip ve samanlık mı? Para senin için boşa gitti."

Serin esintiyi içime çektim ve antrenman üstümün fermuarını biraz daha yukarı çektim. "Benim için bir paket geldi mi?"

"Evet." Köşedeki bir kutuyu işaret etti. "Kızıl saçlı için bir hediye olabilir mi?"

"Bana ve kızıl saçlıya hediye," diye sııttım. "Kimin daha çok hoşuna gideceğinden emin değilim."

Bakışlarının ağırlığını hissettim, yüzünde garip bir yarı gülümseme vardı. "Buna inanamıyorum. Sadece gidip ona karşı bir şeyler hissediyorsun."

"Saçmalama. Onu çok az tanıyorum."

"*Seni* tanıyorum Jason Redfern ve bu o lanet suratından okunuyor. Bu hatuna güldüğün kadar güldüğünü hiç görmedim."

"İyi bir yatış sana bunu yapar. Yakında anlayacaksın." "Senin adımlarını hızlandıran şey yumurtlamak değil, dostum. Chick's crawled into Beynin." Bir sigara yaktı. "Ona karşı yumuşamışsın." "Kızı sadece iki kez gördüm."

"Sadece iki kez oldu."

"Her neyse Steve. Bir deneyene kadar bekle. Sikim hiç bu kadar iyi hissetmemişti."

Bana anahtarlarını fırlattı. "Onu hemen buraya getir, yoksa taşaklarım patlayacak."

"Yakında olacak."

Paketi arabaya yüklerken cep telefonum çaldı. Gülümseyerek simgeye tıkladım.

Ama Gemma değildi.

Nisan'da: *Bizim evde akşam yemeği partisi. Kate ve Reece, ve VERONICA ASHDOWN! Trevor Loveridge'i de davet ettim, gelecek sezon şansını arttıracaklarını düşündüm. Saat tam 7'de. Sakın geç kalma Jason, sakın.*

xxx

Bu lanet bir haberdi.

Steve omzumda belirdi. "Megabitch arıyor mu?" "Mesaj atıyor."

"Ne istiyor? Hayalet görmüş gibisin, dostum."

"Boktan küçük akşam yemeği partisinde mutlu aileler oynamamı istiyor."

"Tanrım."

"Bu gece." Gökyüzüm bulutlandı, sağanak bir yağmur fırtınası.

"Siktir et onu," diye omuz silkti Steve. "Ona defolup gitmesini söyle." "Trevor'ı davet etti..."

"Çok sinsi bir inek bu," dedi Steve. "Gerçekten öyle." "Evet, öyle."

"Erken çıkabilir misin? Yine de Redhead'e uğrayabilir misin?"

"Ev arkadaşının işi 11'de bitiyor."

Steve benim için üzülmüş görünüyordu, gerçekten. "O zaman iptal etmek zorundayım. Kötü kokuyor. Yine de anlayacaktır, değil mi?"

Umarım öyledir.

Gemma

Çalışmaya başladığında annemi beklerken telefonumu elime aldım.

Jason arıyor.

Nasıl da gülümsedim. "Beni şimdiden özledin mi? Beni birkaç saat içinde göreceksin."

Ses tonu kesinlikle ürkütücüydü. "Gerçekten üzgünüm Gem, ertelemek zorundayım. Bir işim çıktı."

"Oh?" Meraklıydım, çok fazla meraklıydım. "Yani, tabii ki... elbette. Sorun değil. Başka bir zaman..."

Eş sorunu mu?

Bu düşünce hoş karşılanmadı.

"Bana başka bir zaman ver," dedi. "Ne zaman olduğunu söyle."

Tessa'nın zaman çizelgesinin rotasını belirledim ama o hâlâ evdeydi, mutfağın etrafında dolaşıyor ve kendi kendine mırıldanıyordu. "Bir yolunu bulmam gerekecek."

dışarı."

"Cumartesi de olur, eğer uygunsa."

"Cumartesi kesinlikle yapamam," diye iç geçirdim. "Kensington'da havalı bir gece kulübüne götürülüyorum. Bir arkadaşım bir futbolcunun peşinde. Theo bilmem ne."

"Theo Fernandez?"

"Bu o," diye homurdandım. "On iki yaşlarında görünüyor. Görünüşe göre İspanya'dan gelmiş." "Evet, öyle ve evet, öyle."

"Futbolu seviyorsun, değil mi?" Gülümsedim. "Belki de onu *sen* götürmelisin, ben hiçbir şey bilmiyorum."

"Bazı günler diğerlerinden daha çok seviyorum," diye iç geçirdi.

"Bugün o kadar da değil." "Her ne olduysa, umarım çözülür."

"Umut içinde yaşıyorum."

Jason

Vay canına. Lanet olsun. Kahretsin.

Benim küçük pis Gemma'm Kings'te olacaktı. Dünya ne kadar da küçükmüş.

Elbette VIP alanından uzakta, genel barda olacaktı, ama öyle bile olsa.

Belki de Theo'nun davetini kabul ederdim. Hatta belki de Kral'ın kalabalığının arasına karışır ve onu uzaktan izlerdim.

Bu düşünce bile akşamı daha katlanılabilir kılmaya yetmedi.

Veronica Ashdown küçük bir grupta, büyük bir grupta olduğundan daha da sinir bozucuydu. Kahkahaları neredeyse April'in sahte gülümsemesi kadar rahatsız ediciydi.

Karım bu aptal ineği etkilemek için elinden geleni yapıyor, kıyafetinden son modasına kadar her şeyi ballandıra ballandıra anlatıyor, Reece ve Kate'i ise pek umursamıyordu. Sanırım gözden düşmüşlerdi, kariyerlerindeki popülerlik azalıyordu.

April dirseğimi kavradı. "Jason tenisi seviyor, değil mi hayatım? Belki Ronnie'ye biraz ders verebilirsin?"

Ronnie mi? Yüce İsa.

"Yıllardır oynamadım *hayatım*," diye cevap verdim. "Raketin neye benzediğini unuttum. Ona koçluk *yaparsan Ronnie için* daha iyi olur."

Biri ses tonumu fark ettiyse bile bu onların ruh halini bozmadı. İşte bu yüzden

Hiç şüphesiz, eski kırmızı şişeler bunun içindi.

"Jase'in tenise ayıracak vakti yok," diye sırttı Trevor. "Her şey güzel oyunla ilgili. Bunun şerefine."

Kadehini gerçekten saçma bir şekilde kaldırdı ve herkes ona katılırken içim cız etti. Kontrat müzakere şansım buraya kadarmış, sabah bir bok hatırlamayacaktım.

Taşaklarım yumuşak beyaz amcığın içinde olmalı, kirli kızımın benim için inlemesini dinlemeliydim.

Siktir et. Kendime bir bardak doldurdum. Bunu atlatmamın tek yolu buydu.

"Bu gece çok asık suratlıydın, Jason. Onlar bizim *arkadaşlarımız*. Öyle davranabilirsin."

"Onlar benim arkadaşım değil. Senin de değil. Senin gerçek arkadaşın yok April, sadece gazetelere çıkmak için üzerine tırmandığın piyonlar var."

Gözleri buz gibiydi. "Biraz aklın olsa sen de öyle yapardın. Yardım etmek için hiçbir şey yapmıyorsun, sanki hayatımız senin için sıkıcı bir şeymiş gibi omzunda bir çiple dolaşıyorsun."

"Benim için sıkıcı bir

şey." "Bu senin

hayatın, Jason."

Son kırmızıyı da döktüm. "Bu hayat değil."

Kendime acıyordum ve bunu biliyordum ama umurumda değildi. Hiçbir şey umurumda değildi. Artık lanet olası ev bile. Kötü yatırımlar bedelini ödemişti ve hiçbir hayatımı adadığım canavar kadar kötü değildi.

"Kemanı çıkar." Benimkinin yanındaki sandalyeye yığıldı, zarif ayağı hayal kırıklığı içinde yere vuruyordu. "Bunun beni mutlu edeceğini mi sanıyorsun? Öyle mi?" Öne doğru eğildi ve nefesini yüzümde hissedebileceğim kadar yaklaştı. "Burada seninle yaşamaktan nefret ediyorum, Jason. *Senden* nefret ediyorum."

Ondan bile gelen bu zehir beni şaşırttı. "Nefret çok ağır bir kelime, April. Lanet diline dikkat et."

"Senden *nefret ediyorum*, Jason. Senin tren enkazı hayatından nefret ediyorum. Hastalıklı, çarpık sapkınlıklarından nefret ediyorum. Hepimizden çok daha dürüst olduğunu düşünmenden nefret ediyorum." Odayı işaret etti. "Yüksek ve kudretli kaidenin üzerinde oturuyorsun, gülümseyemeyecek kadar asık suratlı ve çekip gidemeyecek kadar da zayıfsın."

"Yarı yarıya ve yarın yürüyeceğim."

"Yürümek istemiyorsun," diye çıkıştı. "Bu evin senin için hiçbir anlamı yok, kalmak için bahane olarak kullanıyorsun. Git ve Steve'le yaşa, bütün gece birlikte porno izleyip otuz bir çeker, gün boyunca da dal parçalarını yontarsınız. Cennette yapılmış bir eşleşme."

Şaşırtıcı derecede cazipti.

"Yatağına git, April. Sarhoşsun ve iğrençsin."

"Sarhoş olabilirim Jason, ama yarın ayık olacağım. *Sen* hâlâ küstah bir sapık olacaksın." Omzunun üzerinden bana ters ters bakarak sendeleyerek uzaklaştı.

"Bu Winston Churchill'in bir sözü ve bu bağlamda işe yaramıyor. Yarın da bugün olduğun kadar aşağılık olacaksın. Bana yüksekte atma numaralarını bırak. İşemekle yıkanmıyor."

"Taşın, Jason. Lütfen, Tanrı aşkına, *lütfe* siktir git."

Baştan çıkarıcıydı. Oh çok baştan çıkarıcıydı.

Gemma

Chelsea'nin bir gece için hazırlanmasının ne kadar uzun sürdüğünü unutmuştum. Öğleden sonra onunkine gitmem için ısrar etmiş, elindeki tüm kıyafetleri sergilemiş ve sonunda kendi seçtiği kıyafette karar kılmıştı. Can sıkıntısı olmadan da yapabilirdim.

Onun dairesi Londra'nın merkezinde, bizimkinin neredeyse iki katına mal olan küçük bir ayakkabı kutusuydu. Blackfriars Chelsea'nin istekleri için yeterince gösterişli değildi, bu yüzden buraya krediyle taşınmıştı. Buraya geldiğimizden beri ne kadar borçlandığını düşünmek bile beni korkutuyordu ama bu beni ilgilendirmiyordu.

"Çok eğlenceli olacak!" diye ciyakladı. "Bayılacaksın, biliyorum!"

Pek olası değil.

Bir Cumartesi akşamı başka ne yapıyor olabileceğimi düşünmemeye çalıştım. Ağzından köpükler saçarak devam etti. "Bu benim gecem, bunu hissedebiliyorum!"

Bu Theo denen adam için neredeyse üzüliyordum.

Chelsea'nin elbisesi kışını ya da göğüslerini zar zor örtüyordu. Küçük bir

küçük pembe dantel parçası, hayal gücüne neredeyse hiçbir şey bırakmıyordu. Barbie bebeklere benziyordu, güzel ama plastik. Çok, çok plastik. Yine de mutluydu ve şüphesiz bu *Kings'teki pek çok* erkek de mutlu olacaktı.

Onun yanında sıradan bir Jane gibi görünüyordum, ama daha az umursayamazdım. Bu boktan kulüpte geçireceği bir gece onu en azından bir süre sessiz tutabilirdi.

Kings kuyruğuna ulaştığımızda ucuz şaraptan çoktan kafayı bulmuştu. Uzun bir kuyruktu. Chelsea tipleriyle dolu uzun bir kuyruk. Büyük, ağrıyan kızıl bir başparmak gibi göze batıyordum.

Jason'a mesaj attım.

Bu boktan kulüpte kuyruktayım. Bana şans dile. x

Ne yaptığını merak ettim. Akli varsa bundan daha iyi bir şey yapardı. Cevabı çok az ipucu verdi. Basit bir zevk ve başka bir şey değil.

Sonunda sıranın önüne ulaştık. Chelsea bir profesyonel gibi kirpiklerini kırıştırarak fedailere doğru ilerledi. Çok heyecanlıydı, bariyeri kaldırıp onu içeri aldıklarında sırtıyordu. Belki de bu gerçekten onun gecesi olacaktı. Belki ben bile burayı sevebilirdim.

Bariyerin indiğini fark etmemiştim bile.

"Üzgünüm bayan, bu gece olmaz."

Korumaya baktım. "Pardon, ne dedin?"

"İçeri giremezsiniz," dedi. "Kıyafet kuralı."

Kıyafetime baktım. Chelsea'ninkinden daha uzundu ama hepsi bu kadardı. Makul yükseklikte topuklu, mükemmel bir saten elbise. "Nesi varmış bunun?"

Chelsea koşarak geri geldi ve bariyerin üzerinden koluma uzandı. "O benimle birlikte."

"Kıyafet kuralı, kıyafet kuralıdır. Yapabileceğim bir şey yok."

Yanaklarım yandı, arkamdaki kuyruktan gelen kıs kıs gülüşler karşısında utandım. Yüzler kulüpten de dışarı bakıyordu, içinde bulunduğum durum gösterişli resepsiyon barından açıkça görülüyordu.

"Kıyafet kuralı nedir?" Ben sordum. "Neyin yanlış olduğunu anlamıyorum."

Fedai sanki bir tür ahmakmışım gibi bana doğru eğildi. "Bu bizim için büyük bir gece. Şarkıcılar geldi. Kulübün iyi görünmesi lazım, anlıyor musun?"

Birden mantıklı gelmeye başladı. Hem de çok mantıklı. "Lütfen..." Chelsea sızlandı. "Lütfen onu içeri alın."

Beni asla içeri almayacaklarını çok iyi bildiğim için utancımı bastırdım. "Sorun yok," dedim. "Sen devam et."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tek başıma gidemem!"

Gülümsemeyi başardım. "Fazla seçeneğin olduğunu sanmıyorum."

Daha zayıf olan bazı kızlar yanımdan geçip olay çıkarmadan içeride kayboldular. Hiçbir pisliğin önünde üzülmemeye kararlı bir şekilde arkamı döndüm ve sabah onu arayacağımı işaret ettim. Fedailere yalvardığını duydum, ama sağır kulaklara düştü. Utanç yürüyüşüne devam ettim. Chelsea peşimden sendeleyerek geldiğinde şaşırdım. "Teşekkürler," dedim. "Kalabilirdin."
"Saçmalama," dedi. "Sanki..."
Sadakatine hayran kalarak gülümsedim ama o bunu bir anda mahvetti. "...Orada tek başıma tam bir ezik gibi görünürdüm!"

Jason

Kirli kızımı kuyrukta fark etmek kolaydı, etrafındaki aptal küçük sürtüklerden bir dünyaydı. Kapı aralığından yeterince geride durdum ve antrenman sahasından tanıdığım birkaç çocukla sohbete katıldım. Kuyruk çok uzun sürdü, ama kendimi oradan uzaklaşmaya ikna edemedim.

Kim olduğuma dair hiçbir fikri olmadan yanımdan geçip giderdi. Belki bir an için göz göze bile gelebilirdik. Bu hoşuma giderdi.

"Size nasıl yardımcı olabilirim Bay Redfern?" Gülen bir hostes bana sırıttı. "VIP alanı üst katta."

"VIP alanının nerede olduğunu biliyorum," dedim. "Burada iyiyim, teşekkürler." "Emin misin?"

"Ölümcül."

Gemma'nın sarışın arkadaşı bariyerden ilk geçen oldu, kafasını kapı aralığından uzatırken sırıtıyordu. Bir nefes aldım. Her an gelebilir.

Ama Gemma gelmedi.

Sarışının sıraya geri dönmesini dehşet içinde izledim, kirli kızımın yanakları pembeleşirken midem düğümlendi.

Her yerde alaycı sürtükler var.

"Burası Kings the Club, canım, Burger King sokağın arkasında."

"Sanki onu içeri alacaklarmış gibi. Milyon yıl geçse de almazlar, tombul inek."

"Şu koca kıça bak. İğrenç."

Kanım kaynadı, yanlarından geçerken hepsine hançer bakışlar fırlattım. Gülen yüzlü hostesi kolundan yakaladım, Gemma'nın arkadaşının onun peşinden gitmesini izlerken kalbim göğsümde çarpıyordu.

"Fedaileriniz az önce bir kızıl saçlı ve bir sarışını geri çevirdi. İçeri alınmalarını istiyorum. VIP bar, ücretsiz şampanya, pronto!"

Bir mermi gibi fırladı ve fedai bariyeri açmadan önce bana doğru baktı. Kuyruktan hızla geçerek caddede hızla ilerlemeye başladı.

Ona yetiştiğinden emin olmak için yeterince uzun süre etrafta durdum. Tek umudum, o pisliğin, onun kalmasını sağlayacak kadar özür dilemiş olmasıydı.

Gemma

"Ciddi olamazsın," diye tersledim. "Şimdi oraya girmeyeceğim."

Chelsea neredeyse dizlerinin üzerine çökecekti. "Lütfen! Gemma, lütfen bunu bana yapma!"

"Sen git," dedim. "Ücretsiz şampanyanızın ya da her neyse onun tadını çıkarın."

"VIP geçiş kartı ve ücretsiz şampanya." Şerefsiz fedai koluma uzandı ama ben onu ittim. "Dediğim gibi hanımefendi, benim hatamdı. Çok özür dileriz."

"LÜTFEN!" Chelsea ciyakladı. Acınacak haldeydi, gerçekten acınacak haldeydi. "Lütfen bunu benim için mahvetme!"

Kahretsin.

Kulübe doğru tepinerek geri döndüm ve fedai arkamdan gelirken ona doğru bir parmak salladım. "Bir daha asla. İşte bu, yüzyılın iyiliği. Şu andan itibaren zamanın sonuna kadar ne olursa olsun, Chelsea Rawlings, bana borçlusun."

Ne kadar aşağılayıcı.

Bana gülen tüm o sürtüklerin şok olmuş ifadeleri VIP girişinden vals yaparak geçmeyi biraz tatmin edici kıldı ama utancı haklı çıkaracak kadar değil.

Bir hostes kadın, ödemedi bahsetmeden bizi kasadan geçirdi. Güzel. İkram edilen şampanyayı da sağardım.

"Sizi VIP alanına götüreceğim," diye gülümsedi. O kadar güler yüzlüydü ki. Buranın geri kalanı gibi gülen ve sahte.

Bizi kulübe götürdü ve gerçekten de harika bir yerdi. Aynalı camlar ve süslü ışıklar. İçindeki plastik insanlar için utanç verici.

"Neden VIP'deyiz?" Chelsea, gözleri Noel'deki bir çocuğunki gibi kocaman açılmış bir halde sordu. "Varlığınız talep edildi."

"Kim tarafından?" Ben sordum.

"VIP'lerimizden biri," diye gülümsedi. "Şarkıcılar bu gece burada."

Chelsea'nin elini tuttum, onun için gerçekten sevindim ve yüzü bir tabloydu.

"Şarkıcılardan biri *bizi mi* istedi?!" diye bağırdı. "Hangisi?!"

İçerideydi. Açıkça. Birden gece o kadar da kötü görünmemeye başladı.

Belki de bu gerçekten Chelsea'nin büyük vuruşuydu.

"Theo Fernando mıydı?" Onun için parmaklarımı çapraz yapmışım. Ayak parmaklarımı da. Hostes başını salladı. "Theo değil, hayır. Jason Redfern."

Ne ironi ama. Chelsea kendi gecesini yaşayabilsin diye Jason'ımla bir geceyi feda etmek.

Rehberimiz VIP alanına giden bariyeri açarak bizi içeri aldı. Beklediğimden çok daha kalabalıktı, Z-listers, futbolcular ve askılarla doluydu. Gülen yüzlü kadın bize şampanyalarımızı getirdikten sonra bizi yalnız bıraktı.

"Aman Tanrım!" Chelsea ciyakladı. "Jason Redfern beni istiyor!" Gözleri onu görebilmek için kalabalığın içinde gezindi.

"Peki ya Theo, adı neydi? Gerçek aşk olduğunu sanıyordum?" Alay ettim.

"Hayır, Redfern daha iyi," diye sıırttı. "Çok daha A-list. Ben sadece onun bir seçenek olduğunu düşünüyorum."

"Muhtemelen değil. Cherry Electric denen kadınla evli olduğunu söylemiştiniz?"

"Bir ilişki için seçenek değil, hayır." Şampanyasını yudumladı. "Ama bir gece yeterli olur."

"Ne için yeterli?"

"Ciddi misin sen?" Gözlerini devirdi. "Bana bir *isim* yapmaya yetecek kadar." "Gerçekten ciddi olamazsın?"

"Öp ve söyle işinde ne kadar para olduğu hakkında bir fikrin var mı?" diye homurdandı. "Şunu hayal edin. Orta sayfa: *Chelsea Rawlings İngiltere kaptanı*yla geçirdiği ateşli geceyi anlatıyor. *April Redfern saklanıyor, ihanet yüzünden yıkılmış*. Ve bir de Singers atkısı takmış küçük sevimli ben varım.

ve çoraplar ve harika görünüyorsun. Sadece *bunun* ne kadar olduğunu düşün modellik kariyerim için yapacağım."

Şaşkınlıkla ona baktım. "Harika kariyer planın bu, değil mi? Bir futbolcuyu becermek ve onu bir öpücük ve hikaye için satmak mı?"

Omuz silkti. "Sadece zaten evliyse, bir futbolcunun karısı olmayı öpüşüp söylenen bir kız olmaya tercih ederim."

Şampanyamı yudumladım. "Ünlü olmadığım için çok mutluyum, etrafımda senin gibi insanlar varken olmaz. Kabus gibi olmalı."

"Bu kadar ahlaklı olmayı bırak ve onu bulmama yardım et, olur mu?"

Gözlerim kabinleri taradı. "Ne a r a d ı ğ ı m ı bile bilmiyorum. Bir deve benziyor mu?"

"Sikeyim hayır. Adam muhteşem."

"Bu onu gerçekten daraltmaz." "Uzun boylu, esmer... atletik..."

"...On iki inçlik horoz," diye kıkırdadım. "Muhtemelen beni arayanlardan biri."

Hiç duraksamadı bile. "Göğsünde ve omuzlarında dövmelemler var. Kolunun üstünde de. Yüzler falan, ikonlar gibi. Sanırım büyükannesi Roma Katoliği ya da onun gibi bir şeydi."

"Bu akşam herkes tamamen giyinik olduğu için bu onu teşhis etmeme kesinlikle yardımcı olacak." Üç sarışın, kemerden başka bir şey giymeden, küçük kıç yanakları görünecek şekilde yanlarından geçip gitti. "Sözümü geri alıyorum..."

Kulağıma ciyak ciyak bağırdı, olduğu yerde zıplayıp durdu. "Onu görüyorum!" diye tısladı. "Köşedeki DJ kabininin orada. Tam buraya bakıyordu!" Bakmaya çalıştım ama beni dirseğimden tutup çekti. "Tanrım, belli etme."

"Peki şimdi ne olacak?" İçimi çektim. "Dans falan edebilir miyiz?" "Sence bu işe yarar mı?"

"Hiçbir fikrim yok, sadece dans etmek istiyorum," diye sıırttım. "En kötü ihtimalle ona doğru yürüyüp *Hey, ben Chelsea'yim* demen gerekecek. *Hikayeni gazetelere satabilmem için sevişmek ister misin?* Nasıl reddedebilir ki?"

"Onun yanına gidebilirim." "Şaka yapıyordum."

"Ya bu sırada başka biri onu çekerse?"

Kolunu tuttum, kendimi göstermeye kararlıyım. "O zaman onun yerine Fernando'yu alman gerekecek, değil mi?"

"Redfern'ün harekete geçmek için gece yarısına kadar vakti var," dedi. "Ondan sonra üzerine atlayacağım..."

Zavallı adam neye uğradığını şaşırırdı.

Jason

Theo'nun doğum günü kalabalığından asılanlar eksik olmuyordu. Dans pistine yayılmışlardı ve müzikten çok kendilerini kimin izlediğine dikkat ediyorlardı. Saç oynatmalar, dudak bükmeler ve abartılı kıpırdanmalar. Sahteydi. Hepsi sahteydi.

Ama Gemma değil.

Etrafındaki kalabalığı umursamadan kendi ritmini buldu, ne kadar havalı görüldüğünü ya da yanında kimin dans ettiğini umursamadan sulu kışını salladı. Dönen, gülümseyen bir kırmızı bukleler kasırgası, canlı ve bulaşıcı. Gözlerimi ondan alamıyordum.

Sarışın arkadaşı güzeldi ama dans etmeyi beceremiyordu. Bir manken gibi sallanıyor, bir o yana bir bu yana kayarken gözleriyle kalabalığı tarıyordu. Hayranlık avına çıkan gözlerinden kaçardım ama beni takip ediyor gibiydiler. Beni ve büyük ihtimalle herhangi biri olan diğer erkekleri.

Singers'ın kalabalığına karıştım, kirli kızımı gözden kaçırmadan sohbete katıldım. Theo çoktan gitmişti, gece yarısına doğru sarhoş bir karmaşa içindeydi, geveliyor, şarkı söylüyor ve kolunun ulaşabildiği her memeyi avuçluyordu. Erkekler erkektir ve ben bu bok için çok yaşlıyım. Burası için çok yaşlıyım.

Her zamanki sarhoş saçmalıklarının başlaması uzun sürmedi. Cesaret ya da hükmen mağlubiyet. Yenilgi her zaman alkollü bir canavarla sarmaş dolaş olmayı, cesaret ise her zaman kadınlarla sevişmeyi içeriyordu.

Katılmayacağımı açıkça belirtmiştim.

Theo'nun cesareti bok gibiydi. Masasında rastgele biriyle öpüşmek. Kız itiraz ediyormuş gibi bile yapmadı, bu ayrıcalık için kışını iyice okşarken yüzüne salyalarını akıttı. Riley'nin meydan okuması ona bir kızın göğüslerini erkeklere göstermesi için altmış saniye vermişti. Yirmi saniye kala bunu başardı. Sonra Powell'ın cesareti geldi. Powell her şeye hazırdı, çılgın piç.

Theo kalabalığı inceledi, bir meydan okuma arıyordu. Onu işaret ettiğinde karnım yere çarptı.

"İşte," diye güldü. "Dans pistinde kasıla kasıla yürüyen tombul kırmızı. Onu tuvalette becer ve bize külotunu getir."

Powell sırtarak başını salladı. "Şişman kızlardan hoşlanmıyorum, dostum. Tekrar seç."

Masa ayaklarını yere vurdu. Hükmen mağlup, hükmen mağlup, hükmen *mağlup*, ama Powell ellerini kaldırdı.

"Pekala, pekala. Chubby olsun." Yumruklarım iki yanımda seğirirken o sinsice uzaklaştı ve ilgisiz Gemma'ya doğru ilerledi.

"Gösteri bitti," dedim. "Pazartesi günü antrenman var, hepinize yetti." "Daha yeni başlıyorum," diye güldü Theo.

"Gösteri bitti Fernandez," diye tersledim. "Çok ciddiym. Bu iş çok ileri gidiyor."

Dans pistine doğru ilerledim ama Winstanley şişedeki şampanyayı yudumlayarak yolumu kesti. Sarhoş herif tökezleyerek etrafta dolaşıyor, dans pistini görmemi engelliyor ve zar zor duyulabilen saçmalıklar söylüyordu. Uzaklaşmak için mücadele ettim ve onu tuvaletten dönmekte olan Danny Fieldman'a teslim ettim.

Daha iyi bir görüş açısı için DJ kabininin yan tarafındaki gölgelere kaçtım, dans pistini kirli kızım ve o aptal pislik Powell için taradım. Eğer kıza dokunursa, lanet olası dalağını koparırdım. Yine de çok sertleşmişim. Kulüp tuvaletlerinde onun yumuşak, ıslak amcığını siktiğini düşündükçe sertleşiyordum.

Kahretsin.

Gözlerim Powell'ı takip etti, odanın içinde onu izledi. Uzun bacaklı bir esmerle dans ediyordu, görev iptal olabilirdi. Gemma'yı daha yeni görmüştüm ki bir el kolumu kavradı.

"Beni mi arıyordunuz?" Ses kıkırdayan ve sarhoştı, bas gitarın gümbürtüsünü metal üzerindeki tebeşir gibi kesiyordu.

Gemma'nın sarışın arkadaşı bana sırtırken dehşet içinde bakakaldım. "Daha önce dışarıda mıydın? Beni istemişsin."

"Bazı sorunlar yaşıyor gibiydin," diye homurdandım.

Bir tutam saçı parmağının etrafında döndürdü. "Arkadaşımın sorunları vardı." Gemma'ya doğru bir işaret yaptı. "Onu içeri almadılar. Bu tür bir yer için pek uygun değil, biliyor musun?"

Yine o garip rahatsızlık, tam midemin çukurunda.

Aptal bir ördek suratı yaptı. "İstersen bir yere gidebiliriz ve ben de sana ne kadar minnettar olduğumu gösterebilirim."

"Teşekkür etmene gerek yok." Bir ipucu vermek için arkamı döndüm ama o beni takip ederek dans pistiyle arama girdi.

"Tedbirli olabilirim... bir otel bulabiliriz... benimkine gideriz..."

"Teşekkürler ama kalsın," dedim kibarca. "Birazdan eve döneceğim."

Sanki ona tokat atmışım gibi baktı, gözlerinde şaşkınlıktan oluşan gevşek bir ifade vardı. "Buna gerçekten değmesini sağlayacağım, Jason. Söz veriyorum." Elini kolumda gezdirmek için eğildi.

Tanrım. Gözlerim Gemma'ya kaydı. Powell'la arasında hâlâ bir yığın beden vardı.

Blondie'nin parmak eklemlerini tuttum ve sıktım. "İyi akşamlar tatlım."

Geri çekildim ama o vazgeçmedi. "Bekle, yani, beni istemiştin... Düşündüm ki..."

"Böyle düşündüğün için üzgünüm," dedim. "Sadece yardım etmeye çalışıyordum." "Ama seni bakarken gördüm... Bir erkeğin beni ne zaman istediğini bilirim..."

İnsanlar bakıyordu, onları hissedebiliyordum. *Redfern çekti, bin dostum. Şunun memelerine bak.*

"Arkadaşının yanına dönsen iyi olur."

"Umurunda değil, dans etmekle çok meşgul. Zaten buraya gelmek istemedi."

Gemma kollarını havaya kaldırarak döndü, bukleleri spot ışıklarında parlıyordu ve Powell esmerden sıyrılarak yaklaşmaya başladı. Aklım başımdan gitmiş, dikkatim dağılmış ve sarışının bana doğru yaptığı hamleyi kaçırmıştım. Beni DJ kabinine yapıştırdı, kollarını boynuma doladığında sert küçük göğüsleri göğsüme bastırdı. Ağzı benimkine yapıştı, dili dudaklarımda geziniyordu. Omuzlarından tutup onu ittim, iri mavi gözlerine ve sahte kirpiklerine baktım. Yüz ifadesi utançla buruştu.

"Özür dilerim," dedim. "Ama hayır."

"Ama sen beni istedin... Baktığını gördüm. Bütün gece bakıp durdun."

"Kasıtlı değildi."

Dudakları karikatürize edilmiş bir kederle titredi. "Lütfen..." diye tısladı. "Lütfen, Jason... Kimseye söylemeyeceğim."

"İyi geceler," dedim. Powell'ın Gemma'ya doğru kayarak kollarını kalçalarına doladığını ve azgın bir aygır gibi ona doğru atıldığını görmek için onu iterek kalabalığa geri döndüm. Boğazım kurudu ve şakaklarımdaki nabzı hissedebiliyordum, çünkü Gemma ona doğru döndü, hâlâ dans ediyordu, daha fazlası için eğilirken ağzını kulağına dayamıştı.

Tereddüt ettim, beni kimin gördüğünü umursamadan dans pistine atılmanın eşiğindeydim. Ama nasıl yapabilirdim ki? Gemma kim olduğumu bile bilmiyordu. Belki onu istiyordu bile. Kulüpte onun sikini acıyan amına sokmak istiyordu.

Tuvaletler. Belki de seve seve külotunu verir, tüm kulüp izlerken ona binerdi.
Sikeyim.

Pistin kenarına doğru bir adım attım ama önümde biri vardı. Gemma'nın sarışın arkadaşı dans pistinde hızla ilerleyerek Gemma'yı kolundan tutup Powell'ın ulaşamayacağı bir yere götürüyor, sonra da gözden kaybolana kadar ilerliyordu.

Bunun için teşekkürler.

Gemma

Chelsea'nin tutuşu bir mengene gibiydi, beni kalabalığın içinde deli bir kadın gibi sürüklüyordu. Bizi aceleyle tuvalete soktu, boş bir kabine daldı ve kapıyı arkamızdan sürgüledi. Kendini koltuğa bıraktı ve sulu gözlerle bana baktı.

"Vay canına, ne oldu böyle?"

Kesik kesik nefesler aldı, sesi gıcırtılıydı. "Onu öpmeye çalıştım. Onu öptüm." Elleriyle yüzünü kapattı. "Jason Redfern'ü herkesin önünde öptüm. Aman Tanrım, Gemma, beni istemedi. Beni itti! Jason Redfern beni itti!"

Önüne çömelip bir elimi dirseğine koydum. "Hey, sorun yok. Ağlama. Bu onun kaybı."

"Hayır, değil! Bu benim kaybım!"

"O sadece bir adam, Chelsea. Önemli değil."

"Anlamıyorsun!" dedi. "O Jason Redfern!" Gözleri büyüdü. "Onun için çok çirkinim, değil mi? Diğer kızlar benden daha güzel! Asla bir futbolcunun karısı olamayacağım. Sorun burnum, değil mi? Ve göğüslerim, yeterince büyük değil. Ve ben çirkinim!"

"Tabii ki çirkin değilsin," dedim. "Sen harikasin. Kendine bir bak."

"Ölebilirdim, Gemma. Bir daha asla oraya gidemem. Asla. Çok utanıyorum."

Ellerini tuttum ve sıktım. "Hadi dansa gidelim. Her şey iyi olacak. Çene yukarı."

"Dans etmeyeceğim! Şimdi olmaz!" diye bağırdı. "Hayatım bitti. Herkes bana gülüyor."

"Bu çok saçma, öyle olsalar bile kimin umurunda?"

"Umurumda değil!" Gözyaşları döküldü ve maskarayı da beraberinde sürükledi. Ona biraz tuvalet kağıdı uzattım ama tek yaptığı bulaşmak oldu.

"Onu istiyorum Gemma. Onu gerçekten, gerçekten istiyorum. O her şeyim!"

"Gerçekten sarhoşsun ve başka geceler de olacak, başka futbolcular da," diye gülümsedim. "Seni eve götürmek için can atan bir sürü insan olacak."

"O değil."

Omuz silktilim. "Ne olmuş yani? Önemli bir şey değil. Hayat devam ediyor."

"Modellik anlaşması yapacak kadar güzel değilim, tamam mı? *Aradığımız şey bu değil. Üzgünüm, şu anda aradığımız görünümde değilsin. Üzgünüm, esmer, daha uzun, daha kısa, daha güzel birini arıyoruz.* O benim büyük şansımdı, Gemma! Benim büyük şansım!"

"O sadece kulüpteki bir adam, Chelsea."

"Bütün dünya adımı öğrenebilirdi!" "İyi anlamda değil."

"Her reklam iyi reklamdır." Gözlerini sildi. "Bunu bana yaptığına inanamıyorum, pislik herif."

Onu ayağa kaldırdım, omzuma yaslanıp reddedilmenin acısını ve dünyanın ne kadar korkunç olduğunu haykırarak hıçkırırken ona sarıldım.

Sonra onu eve götürdüm.

Chelsea her zaman berbat bir yatak arkadaşı olmuştur. Kıpır kıpırdır ve boyuna göre çok fazla yer kaplar. Yine de katlandım, gözyaşları nihayet durduğu için mutluydum. Sabah itiraflarından nefret ederdi. Ruhunu mahveden modellik seçmelerinin ve moda tasarımcılarıyla hiçbir şeye dönüşmeyen toplantıların itirafları. Kalabalığın kenarında, Hatfield'den gelen, yüzü uymayan aptal bir kız olmanın itirafları. Gırtlığına kadar borca battığının ve kirayı ödeyemediğinin itirafları. Zavallı Chelsea.

Kendine güvenen Chelsea, Londra'da büyük başarılarla imza atacak ve bir futbolcuyu kapacak olan kız, bir hiç haline gelmiş, geriye hepimiz gibi kendini mahcup hisseden kırılğan küçük bir kız kalmıştı. Belki de hepimiz böyleyizdir, derinlerde, onun gibi güzel olanlar bile. Belki de güzel olanların durumu daha kötüdür; kanıtlayacak daha çok şeyi vardır.

Küçüklüğümüzden beri yatıya kaldığımız zamanlarda hep yaptığı gibi karanlıkta yüzüme bakacak şekilde yuvarlandı.

"Dans konusunda sana kötü davrandığım için özür dilerim Gem. Öncesi için de özür dilerim. Çekmeyi başardın, değil mi? Senin bir futbolcuyu çektiğine ve benim çekmediğime inanamıyorum. Ne oluyor be?!"

Görmezden geldim. "Onu ben çekmedim," dedim. "Benim de yapacağımı sanmıyorum. Dans olayını da unut, öyle demek istemediğini biliyorum." Gülme riskini göze aldım. "Öldürüldüğümü sandığın anda gelip günü kurtardın ya, bu durumu telafi ediyor."

"Kim o?" diye sordu. "Bu *Jason*. Tanrım, başka bir lanet Jason. Urgh."

"Sadece bir adam, bilmem gereken tek şey bu."

"Ondan hoşlanıyor musun? Bu yüzden mi Powell'ı çekmedin? O bir orta saha oyuncusu, biliyorsun."

"Jason'ı gerçekten tanımıyorum bile ve Powell denen adam daha çocuktü."

"O yirmi yaşında, çocuk değil. Bu Jason da neyin nesi? Sen onu tanımak ister misin?"

Gözlerimi tavana diktim. "Hayır. Evet. Bilmiyorum."

"Bence gizliden gizliye ondan hoşlanıyorsun." Esneme sesini duydum ve yorganın altına girerek rahatlamaya çalıştım. "Bence ona karşı bir şeyler hissediyorsun ve bu yüzden Powell'la birlikte olmadın. Normalde kulüplerde erkeklerle yatmakla ilgili bir sorunun yok."

Ahh. Haklıydı.

Jason'la ilgili düşünceler midemde bir şampanya parıltısıyla dönüp duruyordu. Onun sesi. Dokunuşu. Baş döndürücü kokusu. Bir kısa mesaj simgesine karşı adının heyecanı. Elini içime soktuğunda bana hissettirdikleri. Neye ihtiyacım olduğunu bildiği tüm kirli yollar. O kulüpte, muhteşem insanlarla, lüks içkilerle ve yüksek sesli müzikle çevrili bir gecede tek düşündüğüm oydu. O Powell denen adamla yatmazdım. Chelsea haklıydı.

"Ondan hoşlanıyorum," diye fısıldadım. "Ondan o kadar çok hoşlanıyorum ki bu delilik. Çılgınca, değil mi? Hiç mantıklı değil. Daha önce hiç görmediğim bir adam hakkında nasıl böyle hissedebilirim?"

Ama cevap gelmedi. Chelsea çoktan uykuya dalmıştı.

Chelsea yüzeye çıktığında ilk ben kalkmış, mutfakta dolaşıyordum. O kadar da ateşli görünmüyordu, saçlarının uzantıları yüzünün etrafına dağılmıştı ve rimel izleri hala yanaklarına yapışmıştı.

"Kendimi ölüm gibi hissediyorum," diye inledi.

O telefonunda gezinirken ona bir fincan kahve uzattım. Ben kendiminkini kontrol etmişim. Jason'dan bir şey yok. Keşke o kadar hayal kırıklığına uğramasaydım.

benim hissettiğim gibi.

Chelsea'nin parmakları çılgınca ahizenin üzerindeydi, gözleri fincan tabağına dönmüştü. "Aman Tanrım."

"Ne?"

Telefonu bana doğru itti. "Claudia Lancett sabahtan beri bana ping atıyor. "

"Ve?" Önümdeki görüntüyü anlamlandırmaya çalışarak sorguladım.

"Ve, o fotoğraftaki benim."

Sarı uzantılarını, pembe elbisesini görebiliyordum, şu anda giydiğinin aynısını. "Krallarda mı?"

"Evet!"

Daha yakından baktım. Kollarını birine dolamıştı, adamın elleri omuzlarındaydı ve neredeyse adamın yüzünü çiğniyordu. *Yoğun* görünüyordu. "Bu o, o zaman?" Bulanıktı ama kimi aradığınızı biliyorsanız belli olduğunu tahmin ettim. "Tam zamanında çekilmiş. Rahat görünüyorsun."

"Hepsi benim hakkımda konuşuyor, hepsi. Claudia, Melanie ve *Diva* için modellik yapan Anthea Reynolds denen sürtük."

"Bırak konuşsunlar," diye homurdandım. "Kimin umurunda."

"*Umurumda*," dedi ve gülümsüyordu. "Hepsi Jason Redfern'i nasıl çektiğimi bilmek istiyor. Chelsea'de hiç kimse süperstar Singers'ın defans oyuncusunu çekemiyor. Tanrım, Gemma, Londra'nın dilindeyim. Fotoğraf Twitter'da trend oldu." Kahvesini yudumladı ve eşyalarını topladı, aynada uzantılarını düzeltti ve yeni bir kat fondöten sürdü. "Gitmem gerek."

"Kıçına roketi sokan ne?" Güldüm. "Daha rujunu bile sürmemişsin."

"Öğle yemeği için kızlarla buluşacağım."

Kızlar. Bir gece önce ağladığı, seçmelerde kendisine karşı ne kadar kindar, edepsiz ve küçümseyici olduklarından yakındığı aynı kızlar.

"Gerçekten mi? O sürtüklerle takılmak mı istiyorsun?"

"Onlar kaltak değil." Gözlerini devirdi. "Sadece sarhoştum."

Ben de benimkileri yuvarladım. "Elbette öyleydin."

"Öyleydim."

"Nasıl istersen," diye gülümsedim. "En azından tost ya da başka bir şey için kal." "Yok, sonra görüşürüz. Dün gece için teşekkürler, sen en iyisisin."

Kesinlikle değil. Claudia Lancett ve onun cadı sürüsünün en iyisi olduğu açık. Dilimi ısırardım.

Görünüşe göre çok daha uzun süre ısıracaktım.

Jason

"Bu da ne böyle, Jason? Seni aptal pislik!"

April kendini yatağın üzerinde bana doğru fırlattı ve ben kendime geldiğimde yüzüme tokat attı. Bileklerinden tutup kendime doğru çektim, telefonu parmaklarından çekip alacak kadar yaklaştım. "Ne yapıyorsun lan sen?! Ne sikimden bahsediyorsun sen?!"

Haberlere göz gezdirdim, boktan bir magazin gazetesi saçmalıyordu, ama sonra ben vardım, Gemma'nın aptal sarışın arkadaşı yüzümü öpmeye çalışırken çekilmiş bulanık bir fotoğrafım vardı. Lanet olsun.

"Görüldüğü gibi değil."

"Asla öyle değil!" diye tükürdü. "O kim lan?"

"Sadece bir kız. Onu ittim. Cidden April, ikiden önce evdeydim. Yalnızdım. O sadece kuyrukta yardım ettiğim bir kızdı."

"O da karşılığında kendine yardım etti, öyle mi? Ben aptal değilim, Jason."

"İlgilendiğimi sandı, hepsi bu. Her şey lanet olası bir utanç."

"Utanç kaynağısın, Jason. Beni bir kez daha aptal yerine koydun!"

İnledim ve yüzüme bir yastık kapattım. "Bu saçmalık. Başka bir magazin saçmalığı daha."

"Onu öpüyorsun!"

"Beni öpüyor. Onu itiyordum." "Hiç de öyle görünmüyor!"

"Asla yapmaz."

"O aptal kaltağa neden yardım ettin?"

İçimi çektim. "Fedailer onu geri çevirdi."

"Neden?!"

Kalbim küt küt atıyordu. "Yanında aptal kıyafet kurallarına uymayan bir arkadaşı vardı. Onlara yardım ediyordum ve sarışın bunu yanlış anladı. Onu ittim ve eve geldim. Dramanın sonu."

April manikürlü tırnaklarını çiğniyordu, bu asla iyiye işaret değildi. "Bu bizi mahvedecek, Jason. Gülünç duruma düşeceğiz. Sen bir

aptal, bencil orospu çocuğu, bunu biliyor musun? Kurnaz bir bok parçası. Bir kulüpte aptal küçük sürtüklere yardım ediyorsun ve bak seni nereye getirdi, pislik. Çok aptalsın!"

"Lanet olsun." Kendimi yataktan dışarı sürükledim. "Bırak artık şunu." "Şimdi ne yapmamı bekliyorsun, hey? Söyle bana!"

"Her zamanki gibi. Kameralara gülümse ve onlara bunun ne kadar büyük bir saçmalık olduğunu anlat. Gecenin ikisinde eve geldiğimi ve senin o küçük beynini nasıl siktiğimi anlat. Ne kadar aşık olduğumuzu ve asla böyle korkunç bir şey yapmayacağımı bildiğini anlat, bilirsin, normalde söylediğin tüm saçmalıkları. Sen iyi bir yalancısın April, bunu gayet iyi başaracaksın."

Ben kot pantolonumu çekerken hançer gibi gözlerle bana baktı. "Bir daha asla, Jason Redfern. Bir daha asla tek başına dışarı çıkmayacaksın, anladın mı beni? Sen gidersen, biz de gideriz. Bu kadar basit."

"Her neyse."

"Ciddiyim, Jason. Kulüpler yok, Steve'in yerinde geç saatlere kadar kalmak yok, aptal sohbet hattı aramaları yok. HİÇBİR ŞEY!"

"Yoksa ne olur?"

"Beni zorlama," diye feryat etti. "İtme lan beni!"

İçim öfkeyle doldu. "İtiyorum amına koyayım. Ne diye tehdit ediyorsun?"

Kollarını kavuşturdu, gözleri şişti. "Seni yok edeceğim. Medyaya gideceğim ve onlara senin ne kadar hasta bir pislik olduğunu anlatacağım. Onlara sohbet hattındaki sürtüklerden, çetelerdeki rezil olaylardan ve babanla ilgili küçük çocuk takıntılarından bahsedeceğim. Lanet bir kitap yazacağım. Bir milyon kopya satacağım. Ve hepsi seninle, senin zavallı küçük sorunlarınla ve zavallı küçük hayatınla ilgili olacak. Kariyerinin zirvesi için buna ne dersin? Bütün kirli iç çamaşırların günlük gazetelerde? O zaman baban seninle gurur duymaz mıydı, seni pis piç!"

Lanet kapıyı öyle bir çarptım ki bütün ev sallandı.

Oturup ön camdan yağmuru izledim. Hiçbir yere doğru uzanan tarlalara bakarken Range Rover silecekleri sonuna kadar açarak yoldan çekildi. Oturuyordum. Düşünüyordum. Bekliyordum.

Telefonum çaldı ve mesajdan korktum ama bu sefer arayan April değildi.

Görgü kurallarını çiğniyorum. Boktan bir gece geçirdim, senden haber almayı umuyordum ama sanırım her ne olduysa hala devam ediyor. Umarım iyisindir. xx

Powell'ın ellerini onun kalçalarında, sikini onun kıcına sürttüğünü hayal ettim. Öfke ve sertleşme her zaman ilginç bir kombinasyon oluşturur.

Neredesin?

Cevap bir kalp atışı içinde geldi.

Gemma: Evde. Tek başına. xx

Pantolonumun üzerinden sikimi ovuşturdum. Mantıksız öfke ve hayal kırıklığı.
Ve kıskançlık. Çok kıskanmıştım. Ve azgın. Ve çaresizdim.

Bir saat içinde hazır ol. Dizlerinin üstüne çök.

Sadece cevabını kontrol edecek kadar bekledim.

Bekliyor olacağım. xx

On Üçüncü Bölüm

Jason

Geç kalmıştım. Bir saatten fazla.

Beni beklediği düşüncesiyle sikim kotumun içinde seğirdi; kalçaları genişçe açılmış ve parmakları tatlı küçük klitorisinin üzerinde. Göz bağıını çıkarmaya cesaret edemezdi. Onu bunu bilecek kadar iyi tanıyordum.

Arka koltuktan paketi aldım, gözlerimi saklamak için kasketimi aşağıya doğru çektim, sonra ona doğru ilerledim. Hâlâ çalkalanıyordum, kırılma noktasına kadar yaralanmıştım.

Kapıyı iterek açtığımda küçük bir inilti duydum. Çoktan yola çıkmıştı, yanakları pespembe kızarmıştı, tam da sevdiğim gibi. Şeftali rengi meme uçları, siyah dantelinin arasından fırlamış, emilmek için yalvarıyordu. Ya da ısırılmak için. Onlarla oynadığımı ve acı seslerinden zevk aldığımı hayal ettim.

Benim kirli kızım. Benim tatlı küçük Gemma'm ve onun horoz ihtiyacı. Herhangi bir yarak.

Powell'in siki.

Tek kelime etmeden soyundum ve o da sessizliği bozmadı. Sonra paketi açtım, beni duymasına izin verdim.

"Senin için bir hediye. Ya da belki benim için bir hediye. Kararı sana bırakıyorum." "Nedir o?" diye fısıldadı.

"Yakında öğreneceksin," diye bağırdım. "Ayağa kalk."

Söyleneni yaptı.

"Benim için dans etmeni istiyorum. Küçük pis bir sürtük gibi dans etmeni, bana siki ne kadar sevdiğini göstermeni istiyorum. Sanki bir kulüpteymişsin ve tüm salon seni izliyormuş gibi dans etmeni istiyorum, bir oda dolusu sik senin o sulu amını tıkamaya aç. Kabul edersin, değil mi, pis kız? Benim için tüm o sikleri alırdın. Sen de bayılırdın."

Boğazından gelen bir inilti bana bilmem gereken her şeyi anlattı. "Benim için dans et."

"Müziğe ihtiyacım var..." diye nefes aldı. "Müzikçalarda bir CD var..."

Elimde sikimle odayı araştırdım ve televizyonun altında buldum. Müzik beklediğimden daha ağırdı, melodik gitarlarla derin baslar.

"...Eğer göremezsem o kadar iyi olamam."

"Dans et," dedim. "Şimdi, Gemma."

Önce hafifçe sallandı. Ağırlığını bir yandan diğer yana

Müziğe ayak uydururken ellerini kalçalarına koydu. Uyluklarının parlayan sıcaklığını gösteren küçük slipini yukarı kaldırdı, sonra külotunun içinde daracık duran güzel amının tümseğini görebiliyordum.

"Çıkar şunları," dedim, "külotunu çıkar."

Tereddüt etmeden onları aşağı itti ve ayaklarının dibine düştüler. İçlerinden çıktı ve kalçalarını hafifçe sallamaya devam etti.

"Bırak da amını göreyim, pis kız."

Yanakları yanıyor, nefesi kesiliyordu, slipini beline kadar sıyırdı. Sallanırken amının yarığı hareket etti. *Siktir, evet.* Yavaşça bana doğru dans etti, başını dik tutarak kalçalarını salladı, içgüdüsel olarak aramızdaki mesafeyi kapattı, vücudunun sıcaklığı benimkini bulana kadar gittikçe yaklaştı. Elleri göğsümü buldu, sıcak amı tenime yapışana kadar bir bacağı benimkinin arasından kaydı, yumuşak kıvrımları kaslara sürtündü. Belini kavislendirdi, kendini bana doğru salladı, maksimum zevk için kalçalarını döndürdü ve buklelerini sırtından aşağıya sarkıttı.

"İşte böyle, pis kız. Bana o güzel göğüslerini göster."

Elbisesinin dantelini aşağı çekti ve tatlı göğüslerini benim için elleriyle sıktı. Sert meme uçlarını cımbızlıyor, parmaklarını ritme göre yuvarlıyordu. Oturma odasına çekildim, kanepeye oturana kadar onu da kendimle birlikte çektim. Önümde durana kadar onu kalçalarından tutarak yönlendirdim. Ağzım sulanmıştı ve taş gibi olmuş sikim onun içinde olmak için can atıyordu.

"Dün gece böyle dans ettin mi Gemma? Başka erkekler için?"

"Hayır," diye inledi. "Bu şekilde değil."

"Senin gibi kirli bir kız biraz dikkat çekmiş olmalı. Sana dokundular mı? Sana nerede dokunduklarını söyle."

Kendini kucağıma doğru indirdi, kalçalarını kaldırıp bacaklarını açarken amı kızarmış ve parlıyordu. *Lanet olsun!* "Kimseyle dans etmedim," dedi. "Pek sayılmaz."

"Pek sayılmaz...? "Avucumun içindeki aletim seğirdi. "Sana nerede dokundu Gemma?"

Nefesi kesildi ve sırtını bana dönerek belinden katlanıp kık yanaklarını ayırdı. Dilimi büzüşmüş küçük deliğine sokma dürtüsüyle savaştım.

"Sadece bir adam," dedi. "Kalçalarımı tuttu." "Ve?"

Yutkunduğunu duydum. "Sertleşmişti. Kıcıma doğru itti." "Ve?"

Yanaklarını birbirinden daha da ayırdı. "Onu hissedebiliyordum, tam burada. Aleti bana karşı."

Taşaklarını karıncalanmaya başladı ve sikim kalktı, serbest kalmak için gerildi. "İyi hissettirdi mi?"

Kukusu sıkıştı. "Evet..."

"Klitorisini parmakla ve bana onu istediğini söyle."

"Tanrım, Jason..." Eli bacaklarının arasına gitti. "Sik istedim." "*Onun* sikini istiyordun. Söyle bana."

"Bilmiyorum... Sanırım belki..."

"*Onun* sikini istedin, Gemma."

Küçük bir gıcırta, parmakları klitorisinin üzerinde. "*Evet...*"

"Sen pis, kötü küçük bir kızsın. Bazı temel kurallar koymamız gerekecek."

Amından çok güzel sesler çıkıyordu. "*Evet... oh, evet...*"

"Yarrağı alacaksın, pis kız, bir sürü yarak, ama hepsi benim için, sadece benim için. Anladın mı?" Kendini kucağıma bırakana kadar sırtının küçük kısmına bastırdım, inleyene kadar ucumla klitorisini okşadım. "Sana ne zaman, nerede, nasıl olacağını söyleyeceğim."

"*Evet...*"

"Her zaman izliyor, dinliyor olacağım... her zaman kontrol bende olacak." "*Oh, kahretsin, evet...*"

"Dün gece başka bir adamın elleri üzerindeydi... benim seçmediğim bir adamın..."

"Öyle demek istemedim," diye nefes aldı. "*Seni* istedim. Orada olmanı, izlemeni diledim. Onun bana dokunduğunu görmeni diledim. Bana bunu yaptırabilmeni, onun pis aletini senin için almamı sağlamanı diledim..."

Ayağa kalkana kadar onu ittim. "Sana kontrolün kimde olduğunu göstereceğim. Bundan hoşlanacaksın Gemma, söz veriyorum."

Daha önce açtığım ambalajı elime aldım ve atarken zincirlerin şingirtısını duyduğundan emin oldum. Kelepçeler ağır deriydi, ellerimde güzel ve güçlüydü. Bileklerini bağladığımda ırkıldı.

"*Bundan emin değilim...*" diye nefes aldı.

"Bana durmamı söyle," dedim, onu prangalara vurmaya devam ederek. Hiç ses çıkarmadı. "Seni arkadaşlarıma verirken bunları kullanabilirim... kirli kızlar kendilerine söyleneni yaptıklarında çok iyi görünürler." Kelepçeleri bileklerinde test etti. Kımıldamadılar, bilekleri sıkıca birbirine bağlanmıştı. "Yere yat, dizlerinin üzerine çök."

Ona yardım ettim, ama o iyi bir kızdı, kendini pozisyona soktu ve dengesini bozup yanağı haliya bastırılana kadar onu indirdiğimde hiç şikayet etmedi, olgun kıcı havadaydı. Dizlerini açtım, genişçe, onu ayırıcı çubuğa zincirlerken amını sunuyordum. Çırpınırken inledi ve yanaklarını ayırdığımda göt deliği bana göz kırptı.

"Seni bu şekilde herkese verebilirim... istediğim kadar sert yarak..."

"*Oh Tanrım...*"

Kıçına bir tokat attım ve öne doğru sarsıldı. "Ve eğer yaramazlık yaparsan seni kolayca cezalandırabilirim..." Arkasında diz çöktüm ve başparmağımı am dudaklarında gezdirdim. "Benim iznim olmadan asla penis almayacaksın. Anladın mı?"

"*Mmmm, evet...*"

Kalçalarının arasına bir tokat attım ve ciyaktı. Çok sertleşmiştim. Sert, kıskanç ve kızgın.

"Bu hafta iki erkekle daha seks yapacaksın. Onları asla tanımayacaksın."

Parmaklarımı bulmak için geriye doğru sallandı. "*Evet... oh, kahretsin...*"

"Sana ne zaman olacağını söyleyeceğim ve sen de kendini onlara vereceksin, nasıl istersem." Aletimi onun göt deliğine yerleştirdim, kendimi içeri sokmak için çaresizdim. "Bana onları istediğini söyle."

"Onları istiyorum..." diye tısladı. "Hepsini istiyorum..."

"Aferin kızıma." İleri atıldım, sikimi sonuna kadar ittim ve bir çığlık attı. Buklelerini yumruğumun etrafına sardım ve uzun, derin darbelerle dar kıçına girip çıktım. Hazırlıklı değildi, benim için temizlenecek zamanı yoktu, daracık göt deliğini sikime hazırlayacak zamanı yoktu. Bu şekilde hoşuma gitti. Çok gerçekti. Çok kusurlu, kirli ve insani. Elimi altına soktum, göğüslerinin karnına çarpıp zıplamasını seviyordum. Her itişte titriyordu, her yeri yumuşacık ve muhteşimdi, her yeri beni alıyordu.

Klitorisini parmaklarımın arasına sıkıştırdım, avucumun içinde sallanırken onu sınıra getirdim. Ve sonra durdum.

"Gelmeyeceksin, Gemma. Bugün değil, benimle değil. Bir dahaki sefere hiç tanımadığın, hiç konuşmadığın biriyle olacak."

Kıçından çıktım, kendimi yüzüne doğru konumlandırımdım ve sikimi tam ağzına nişan aldım. "Em beni."

Beni içine alırken biraz öğürdü, ama itiraz etmedi, bağlarında mücadele ederken beni derinlere aldı. Götten ağza girmeye bayılıyorum, ne kadar kirli hissettirdiğini seviyorum.

Uzun sürmedi, yükümü boşaltırken aletimi dudaklarına vurdum. I

O inlerken yüzüne sürmüş, sonra da onu derin derin öpmüş. Tadı çok pis geliyordu. Mükemmel derecede kirli.

Gitmek için giyinirken o n u dizlerinin üzerinde nefes nefese bıraktım, sonra bileklerini serbest bırakabileceği kadar prangalarını gevşettim.

"İrtibatta olacağım."

Düşündüğünden daha erken.

Gemma

Gözbağımı çıkardım, sonra kelepçeleri çıkardım ve kirli ağzımı elimin tersiyle sildim.

Midem çalkalanıyor, kalbim güm güm atıyordu. Onu hiç böyle tanımamıştım. Sanki *onu* gerçekten tanıyormuşum gibi.

Ama tanıyordum. Onu tanıyordum.

Ayak bileklerimdeki kelepçeleri gevşettim, genişçe açıldım ve boş bir odada bile kendimden utandım. Tecavüze uğramış hissediyordum. Güzelce, iğrenç bir şekilde ihlal edilmiş. Aşağılanmış, kullanılmış ve gülünç derecede azgın. Beni inkâr etmişti ve bunun için kendimi daha da kirli hissediyordum.

İnledim, ayırıcı çubuğu bir kenara attım. Boku yemiştım. Hepimiz mahvolmuştuk.

Ama gülümsüyordum.

İki adam hakkında şaka yapmıyordu, o kadarını biliyordum. Düşüncesi bile amımı acıtıyordu. O da orada olacak mıydı? Beni bağlayacak ve onlar beni döverken izleyecek miydi?

Tanrım, umarım öyledir.

Ben daha ortalığı toparlamadan mesaj geldi.

Jason: Bu çok yoğundu. Özür dilerim. Zor bir hafta sonu oldu.

Cevabım kolay oldu.

Üzülme. Üzgün değilim. xx

Kendimi oturma odasının zeminine attım, prangalara dolanmıştım ve hâlâ yüzümde onun dölleri vardı, sonra da güzel bir duş aldım.

Ve dişlerimi

fırçaladım. İki kere.

Gemma

Pazartesi sabahları en sevdiğim sabahlar değildir, özellikle de Tessa sabahın sekizinde kapımı yumruklarken... Gözlerimi bir iniltiyle açtım.

Gece vardiyasından yeni gelmişti, tüm hafta sonu boyunca onu ilk kez görüyordum.

Gazeteyi yatağın üzerine bıraktı, manşeti okumam için gün gibi açıktı.

Chelsea gol atıyor! Rawlings 1 - 0 Redfern

"Aman Tanrım," dedim. "Ne oluyor lan?"

Tess, Chelsea'nin siyah ve altın rengi bir eşarpla sayfalara yayılmış olarak beni tam renkli bir şekilde karşıladığı orta sayfayı açtı.

"Kulüpte iyi geceler o zaman?"

Metni taradım. *Singers efsanesi Jason Redfern'le geçirdiğim kirli gece. O kadar iyi, o kadar ateşliydi ki... Güneş doğana kadar benimkinde seviştik ve bana tattığı en tatlı şey olduğumu söyledi.*

"Bu tamamen saçmalık," dedim. "Onu öpmeye çalıştı ve adam onu itti. Burada uyudu ve yaklaşık üç saat boyunca ağladı."

Tessa, "Görünüşe göre bazı şeyleri düşünmek için şanslı olmuş," dedi. "Sanırım istediğini elde etti. Her zaman bir futbolcuyu çekmek istemişti. Bunun gerçek hayatta olması gerekmediğini anlamış olmalı."

"Bu doğru değil, Tessa. Yalan söylüyor."

Omuz silktili. "O ilk olmayacak, son da olmayacak. Beş dakikalık şöhret, ha? Bunu hep istedi."

"Bu birinin hayatı. O evli ve gerçekten ilgilenmiyordu." "Muhtemelen bankada birkaç milyonu ve endişelenecek daha çok şeyi vardır. Chelsea'nin küçük masalından daha iyi. Buna alışacaktır."

Biraz daha okudum. Tam bir saçmalık. "Bu öyle küçük bir masal değil, Tess. Tamamen fantezi."

"Onun nasıl biri olduğunu bilirsin. Muhtemelen bunun en iyi şans olduğunu düşünüyordur. Sizin için bu kadar önemliyse, onu bu konuda ikna edin."

"Oh, yapacağım," dedim. "Bunun için endişelenme."

Chelsea benden kaçmak için elinden geleni yaptı. Onu bulmam tüm öğleden sonramı aldı, sonunda gazetecilerden kaçıyormuş gibi yaparken dairesinin dışında karşılaştık. Chelsea'nin dairesinin önünde gazeteciler - tam da her zaman istediği şey.

Döndüğümde iyice şaşkın görünüyordu ve ben daha ağzımı açıp gazeteleri okuyamadan beni hızla içeri itti.

"Merhaba," dedi. "Nasıl gidiyor?"

"Saçmalamayı kes." Kağıdı ona doğru ittim.

"Evet, okudum," diye sırtıttı. "Resmimi gördün mü? Şarkıcıların renkleri bana çok yakışıyor, değil mi?"

"Tam olarak Şarkıcıların renklerinde olduğunuzu söyleyemem." Uzun ve garip saniyeler boyunca ona baktım. "Neden yalan söyledin?"

Gözlerini devirdi. "*Yalan* değil, sadece biraz abartı. Onu öptüm. O *da* beni kalabalığın arasından çekti. Birlikte fotoğraf çektirdik."

"Makale saçmalık ve sen de bunu biliyorsun."

"Evet, yani?" Kollarını kavuşturdu. "O Jason Redfern. Sanki benim küçük öpücüğüm onun umurunda olacakmış gibi."

"Ya karısı?!"

"Kaltağın teki. Herkes öyle diyor. Onu tanıyan herkes."

"*Arkadaşların mı* demek istiyorsun? Eminim onların sözü kutsaldır."

"Onu sevmiyor bile, söylenti bu. Hepsi gazeteler için, zavallı inek."

"Tanrım, Chelsea, tencere dibin kara."

Beni küçük bir kutudan bozma oturma odasına götürdü ve yüzüme bir sözleşme tutuşturdu. "Bunun için bana on beş bin dolar ödediler. Gelecek hafta memelerimi çıkarırsam beş bin daha."

Kontratı taradım. "Lanet olsun Chelsea, ne yaptın sen?" "Başardım," diye gülümsedi. "Başardım. Geldim. Artık bir modelim, gerçekten."

"Başkasının pahasına," diye tersledim. "Bunun bir şey olduğunu düşündüğüne inanamıyorum."

Tamam."

Gözleri soğudu. "Neden bu kadar önemsiyorsun? Sanki Jason Redfern umurundaymış gibi, kim olduğunu bile bilmiyorsun."

"Gerek yok," dedim. "Eminim yiyor, uyuyor ve kan kaybediyordur. Hepimiz gibi."

"Evet, havyar yiyor ve malikanesinde uyuyor. Benim küçük hikayem yüzünden uykusuz kalacağın sanmıyorum."

"Öyle olmamasını umsan iyi olur," dedim. "Çünkü eğer biri bana bunu sorarsa, onlara gerçeği söyleyeceğim."

Ağzı kapandı, gözleri kömür gibi oldu. "Yapamazsın!" Belki de beni o kadar iyi tanımıyordu.

Jason

"Bunun saçmalık olduğunu biliyorsun. O küçük kaltakla tatlı bir sevişme gecesinden yeni çıkmış gibi mi görünüyordum?"

"Bunun saçmalık olduğunu biliyorum, Jason," diye söylendi April. "Çünkü gerçek hikâye çok daha iğrenç olurdu." Kâğıdı çöp kutusuna attı. "Hiçbir fikri yok. Kulağa Disney gibi geliyor."

"Masum olsam bile her zaman bir kazı olmalı."

"Ben buna masumiyet demezdim," dedi. "Bu hikaye sadece saçmalıktan ibaret. Halkla ilişkilerle ilgileneceğim."

İnledim. "Lanet olası halkla ilişkiler. Görmezden gelemeyiz miyiz?"

"Evet, bir de spot ışıkları altında yıkanmasına izin mi verelim? Bir dahaki sefere ormanda böcek yiyecek, belki de gündüz televizyonu için bir ya da iki domuza otuzbir çekecek. Onun gibi küçük bir sürtük her şeyi sağlayacak."

April bir kez olsun haklı çıktı.

"Arkadaşı biliyordur," dedim. "Eğer biri onu bulup sorabilirse."

Yüzüme güldü. "Bunu kim yapacak? Sen mi?! Sanki onun aptal arkadaşını bulacaksın da."

Hayır. Ben değil. Nasıl yapabilirim ki?

Kahretsin. Ellerimi saçlarımda birleştirdim.

Richard Cowley ile antrenmandan sonra, sahadan on mil uzakta eski bir sanayi biriminin arkasında buluştum. Yepyeni bir sedanla geldi ve tek kelime etmeden Range'in yolcu koltuğuna atladı.

"Geldiğiniz için teşekkürler."

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu," dedi. "Steve Dean'den bozuk bir mesaj aldım, neler oluyor? Gazetelerdeki o saçmalıkla mı ilgili?"

"Hayır," dedim. "Kağıtlar talihsiz bir engel." "Ne için?"

Tükürdüm. "Eski günler, Rich. Eğlenceliydi, değil mi?"

Gülümsedi. "Vahşi, evet. Yakın zamanda bu konudan bahsedeceğini düşünmemiştim. Her şeyin bittiğini sanıyordum."

"Öyleydi. Biriyle tanışana

kadar." "April değil sanırım?"

Yüksek sesle güldüm. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Sanırım önce cehennem donabilir. Peki, kim bu kız?"

"Onunla birkaç ay önce sohbet hattında tanıştım. Adı Gemma. Yabancı erkekler tarafından becerilmek istiyor. Hem de bir sürü."

Gülme sırası ondaydı. "Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Onu bir sürü yabancı erkek tarafından çiğ çiğ sikilirken görmek isteyecek kadar," diye güldüm. "Bunun onu gerçek bir anlaşma yaptığından emin değilim."

Sırıttı. "Kimin umurunda? Eğer sorduğun buysa, onu çivileyeceğim. Nişan bir süre önce bozuldu, iyi bir sikişe ihtiyacım var."

"Tüm bu basın olayları yüzünden biraz daha zor olacak. Orada olabileceğimi umuyordum, ama ertelemek zorunda kalacağım. Varlığımı duyurmak için başka bir yol bulacağım."

"Evet, her neyse. Onu tek başıma becermemi mi istiyorsun?"

"İlk kez," diye gülümsedim. "Eğer buna hazırsan. Onun gözleri bağlı olacak ve senin de kimliğin gizli kalacak. Sonra birlikte bir şeyler yaparız, sen, ben, Steve ve eğer isterlerse Carlisle kardeşler."

"İçeri girmek isteyeceklerdir. Onları birkaç hafta önce gördüm, sarhoş bir kızı çekip Carlisle sandviçi için geri götürüyorlardı."

"Yapabilerseniz onları da bu döngüye dahil edin."

"Olur," dedi. "Peki, beni ne zaman istiyorsun?"

Ona planı anlattım.

Bölüm On Dört

Gemma

Bu haftaki programını istiyorum.

En az yetmiş yaşında olması gereken huysuz bir ihtiyarın testislerine ayak parmaklarımı geçirirken mesaj pingledi. Bu beni adımlarımdan alıkoydu ve arayan kişi telefonu kapatıp beni mesaj atmakta serbest bıraktı. Cevabı beklediğimden çok daha hızlı geldi.

Jason: Bugün saat 4'te. Elephant & Castle'a giden metroya bineceksin. Göz bağını al. Seks için giyin. Diğer uca vardığında bana mesaj at. Anladın mı?

Titrek bir evet mesajı atarken parmaklarım titredi.

Yol boyunca her adımda omzumun üzerinden baktım, perondaki her erkeği, sonra da metrodaki her erkeği kontrol ettim. Varış mesajımı gönderdiğimde istasyon sessizdi ve o hemen geri aradı. Sesi boş geliyordu, sanki bir mağaradaydı. Ya da bir banyodaymış gibi.

"Sokağın aşağısında solunuzda, yürümeye devam edin. Bir bar göreceksin, Black Swan. İçeri girmeni istiyorum, doğruca arka tarafa, tuvaletler alt katta. Tek kelime konuşma, sadece aşağı in ve bir kabinde dur. Yüzün tuvalete dönük olsun, bacaklarını aç ve gözlerini bağla. Anladın mı?"

"Evet."

"Oraya vardığında bana mesaj at."

"Tamam."

"Aferin kızıma. Umarım buna hazırsındır."

Ben de öyle umuyordum.

Bar görüldüğünde bir yaprak gibi titriyordum. Söz verildiği gibi açıktı, barda birkaç yaşlı çocuk oturuyordu ve başka kimse yoktu. Onlardan herhangi birinin bana katılıp katılmayacağını merak ettim, bu fikir beni heyecanlandırdı mı yoksa tiksindirdi mi emin değildim. Loş merdivenlerden aşağı indim ve tuvaletlere girip aceleyle bir kabine girdim. Ağzım kâğıt gibi kurumuştı, bacaklarım jöle gibiydi. Ceketimi rezervuarın üzerine katladım, sonra varış mesajını gönderdim. Hemen aradı.

"Konuş benimle, pis kız, hazır mısın?"

"Evet."

"Telefonun hoparlörünü açmanı ve sarnıcın üzerine koymanı istiyorum. İstiyorum ki

her şeyi duymak için."

"Sen gelmiyor musun?"

"Hayır," dedi basitçe. "Bana güveniyor musun?"

Delirmiş olmalıydım. "Evet, sana güveniyorum."

"Aferin kızıma." Nefesi hızlı ve heyecanlıydı. "Birkaç dakika içinde bir adam aşağı inecek ve seni bulacak. Seni arkadan sert bir şekilde alacak. O küçük tatlı amcığını sikecek ve sen de bundan zevk alacaksın. Benim için inleyeceksin, bana ne kadar iyi hissettirdiğini söyleyeceksin. Ondan istediğim her şeyi yapmasına izin vereceksin ve benim için boşalacaksın."

"Siktir, Jason..." Panik tehdit ediyordu, adrenalin yarışıyordu. Kaçma dürtüsüyle savaştım.

"Bunu istiyor musun?" dedi. "O muhteşem memelerle oyna ve bana bunu istediğini söyle."

Elbisemin içinden bir meme ucunu okşadım. Sertti, hazırды. Kalçalarım sıcacıktı. "Evet, bunu istiyorum. Siktir, Jason, bunu istiyorum."

"Aferin kızıma. Gözlerini bağladın mı?"

Telefonu katlanmış ceketimin üstüne koydum ve göz bağınyı çektim. "Evet, açık."

"Kendinle oyna. Yabancınyın sikine hazır olduğunda bana söyle Gemma."

Parmaklarımı külotumun içine sokarak kalçalarımın arasına uzandım. Kulaklarım ayak seslerini, herhangi bir şeyi duymak için gerildi ama sadece Jason'ın hoparlörden gelen sesi vardı. Hayatım buna bağılymış gibi klitorisimle oynadım, ağrı artmaya başlayana kadar küçük hızlı daireler çizdim. *Bunu yapabilirim.*

Jason'ın çaldığını da duyabiliyordum. Tıpkı eski günlerdeki gibi. *"İşte böyle, iyi kız. Kendini onun için ıslat. Hazır olduğunda bana söyle."*

Hazır mısın? Yüce İsa. "Tamam, hazırım... Tanrım, Jason. Bunu yaptığıma inanamıyorum..."

"Külotunu indir, pis kız. Onun için eğil, genişçe yayılmanı istiyorum, kedi horoz için yalvarıyor. Benim için ne kadar iyi olduğunu görmesini istiyorum."

"Oh lanet olsun..."

Merdivenlerden gelen sesler. Ağır adımlar. Titriyordum, ellerimi klozet kapağına dayamış, çıplak kıkımı sunuyordum. Kapı gıcırdayarak açıldı ve arkamı dönme isteğimle savaştım. Bir kilit tıkırtısı ve odada benimle birlikte bir adam vardı. Nefes alışını duyabiliyordum.

Kalçalarımıdaki sıcak eller beni öne doğru sıçrattı ama beni geri çektiler. A

güçlü bir tutuş. Tuhaf eller yumuşak etimi yoğurdu, ıslak bir parmağı kıkımın çatlağından aşağıya, amımın içine doğru kaydırđı. Yavaşça, kasıtlı olarak. Bir gıcırtı çıkardım.

"Oh evet, pis kız... siktir, evet..."

Jason'ın sesine odaklandım, sessiz yabancı başparmağını klitorisime kaydırırken vücudum alev alev yanıyordu. Karıncalandı, bütün amım titredi. Bir paketin hışırtısı ve neyin geldiğini biliyordum. Nazik değildi ve küçük de değildi, sikini taşaklarıma kadar soktu. Kalçalarıma karşı büyük hissediyordum, Jason'ınkinden çok daha gevşekti. Ciyakladım, garip saldırıya karşı sersemledim, ama lanet olsun, çok iyi hissettirdi. Sert eller bana ulaştığında hazırdım, ona göğüslerimi vermek için sırtımı eğdim. Elbisemi aşağı doğru çekti ve göğüslerim gevşedi ve onları sıktı ve bana doğru ezdi.

"Siktir..." Nefes aldım. *"Oh evet..."*

"Sana ne yaptığını söyle."

"Göğüslerimi aldı, Jason. Elleri her yerimde. Oh, lanet olsun, bu iyi hissettiriyor."

"Onun sert oynamasını istiyorsun, değil mi?"

Ve ben, ben onun sert oynamasını istiyordum. "Evet! Lütfen, siktir, oh evet!" Yabancı karşılık verdi, nasırlı elleriyle memelerimi birbirine bastırırken sikini içimde sonuna kadar tuttu. Parmakları meme uçlarımı büktü, onları aşağıya çekti ve göbeğime çarpana kadar göğüslerimi salladı. "Tanrım!"

Jason'ın sesi hırıltılıydı. *"Seni duyabiliyorum Gemma, o muhteşem göğüslerini duyabiliyorum."*

"Evet! Çok iyi hissettiriyor!"

Yabancı homurdandı ve kendini sırtıma yasladı. Bir göbeği vardı, nefesi kulağımı gıdıklarken omurgamın kıvrımına doğru sarktı. Bira ve sigara kokuyordu. Onu öpmek için garip bir dürtüyle savaştım. Bu düşünce beni aynı anda hem azdırıyor hem de tiksindiriyordu.

Aletini çekti ve yavaşça, derinlemesine, tekrar tekrar, amım ihtiyaçtan gıcırdayana kadar içeri kaydırđı. Acaba Jason bunu duyabiliyor muydu?

"Ona amında ne kadar iyi hissettiğini söyle Gemma. Onu ne kadar çok istediğini söyle."

"Siktir, evet... çok iyi hissediyorsun... lütfen..."

Büyük, şişman parmakları etrafımı sarmış, klitorisimi incelikle dürtüyordu. Sertti, en hassas yerlerimi kasık kemiğime sürtüyordu ama ona karşı koymadım.

"Onu öpmeni istiyorum Gemma, onu istediğin gibi öpmeni istiyorum."

Dilini yala pis kız, seni duymak istiyorum."

"Siktir, Jason, siktir..." Midem çalkalandı ama yine de yüzümü ona döndüm, ağzımı açtım ve büyük, ıslak bir dil dudaklarımı yaladı. Özensiz, aşağılayıcı ve iğrençti ama beni tahrik ediyordu.

"Aferin kızıma."

Yabancı bacağıma kaldırdı, yanağım ceketime değene kadar beni öne doğru itti, burnum üstteki ahizeye bastırdı. Ayağımı klozet kapağının üzerine kaldırdı ve sikini içime soktu, şimdi çok daha derindi, amım ağrıyor ve etrafında sıkıca kenetleniyordu. Klitorisimi o kadar çok zorladı ki morarmış gibi hissettim, ama yavaş yavaş karıncalanmalar başladı.

"Kahretsin, Jason, kahretsin... İçimde o kadar derin ki. Çok derin."

"Anlat bana."

"Siktir, çok sert Jason, çok sert... ve bu hoşuma gidiyor... İstiyorum... lanet olsun istiyorum. Siktir, evet! Sik beni! Sik beni! Lütfen sik beni!"

O homurdanıp inerken ve klitorisimin canına okurken ben çözüldüm ve onun kalın, iğrenç sikine geri döndüm. Göğüslerim soğuk sarnıca çarptı ve nefesim düzensiz çıktı ve bunların hiçbirinin önemi yoktu, sadece o derin yerde, çok iyi hissettirdiği yerde onun şişmesi.

"Geliyorum... oh siktir, siktir... Geliyorum, Jason. Onun için geliyorum. Onu içimde seviyorum. Bayılıyorum!"

Jason'ın pis suç ortağı homurdandı ve inledi, amımı sikerken gevşek göbeğini kıcıma çarptı. Jason'ın nefesini ve ardından inlemelerini, hattın diğer ucuna boşalırken kısa, alçak hırıltılarını duydum. Arkamdaki yabancı yükünü

boşalttığı anda, başımı saçlarımdan geriye doğru çekti ve pis şişman parmaklarını boğazıma soktu. Sikini yanan amımın içine sokarken boğuldum, öksürdüm ve her tarafına tükürdüm. Geri çekilirken bir gıcırtı çıkardı, nefesini tutmak için sadece birkaç dakika ayırdı

ve kotunu yukarı çek.

Kapı gıcırdayarak arkasından kapandığında rahatlayarak uzaklaşmasını dinledim.

Gözbağımı çıkarmadan elbisemi göğüslerimin etrafından yukarı çektim, sonra kığımın üzerinden aşağı indirdim. Külotumu tekrar yukarı kaydırduğım da klitorisim acıyordu, hassaslaşmıştı.

"Gemma? Artık göz bağını çıkarabilirsin, her şey bitti."

Çıkardım, hoparlörü kapattım ve telefonu kulağıma götürdüm. "Ben buradayım."

"İyi misin?"

Kalbim güm güm atıyordu, bacaklarım çok güçsüzdü. Kendimi klozet kapağına bıraktım. İyi miydim? Bunu anlamam birkaç dakikamı aldı ama anladığımda tek bir cevap vardı.

Kıkırdayarak ve coşkuyla gülümsedim.

"Lanet olsun, Jason, bu gerçekten inanılmazdı."

Dirty Angels'ta son dakikada yer ayırtmamış olsaydım patlayacaktım. Bilerek geç kaldım, Cara'nın açık bale seanslarından biriyle aynı zamana denk getirdim. Neden orada olduğumu anlamak için zihin okuyucu olmaya gerek olduğunu sanmıyorum ve Cara sanki bu onun fikriymiş gibi beni Devonshire Arms'a sürükledi.

Raven yeşil gözlü kızla birlikte özel düğün davetiyeleri planlıyordu, bu yüzden sadece ben ve çikolata gözlü sırdaşım kaldık. Beni dinledi, kıkırdadı ve içimden geldiği gibi konuşmama izin verdi; gerçek bir arkadaşın özellikleri.

Ve sonra beni tekrar Explicit'e davet etti.

"Getirin onu!" diye ısrar etti. "Onu getirmelisin! Çok eğlenirsin ve hâlâ gözlerini bağlayabilirsin. Orada bir sürü havalı insan var, becerecek kombinasyonların asla tükenmez."

"Deneyeceğim," diye söz verdim. "Geçen sefer önerdiğimde pek istekli görünmüyordu." "Üzerinde çalış," dedi. "Orayı seveceksin."

Onu yılan ısırtığı ve siyah gözlerinin üzerinden bana bakarken yakaladım, yüzünde meraklı bir ifade vardı. "Ne?" diye sordum. diye sordum. "Ne oldu?"

"Neye benzediğini bilmek istemiyor musun?"

Bu düşünce yüzümü kızarttı. "Bazen. Bilmiyorum. Bu benim fantezim, beni sikilmeye ihtiyacım varmış gibi sikecek bir yabancı. Yüzünü görmek onu öldürebilir. Çok gerçekçi olur, anlıyor musun? Bir bakmışsın televizyon gecelerinde takılıyoruz, sonra da alışverişi birlikte yapıyoruz. Belki beni kamyonetiyle gezdirir, korna çalmama bile izin verirdi."

"Ve bu kötü mü?"

"Evet, bu kötü. İstedğim bu değil. Beni bu kadar canlı hissettiren biriyle normal, berbat bir hayata sürüklenmek istemiyorum."

"Peki ya sürüklenmediyse? İyi bir şey olsaydı?"

Nasıl diledim. Gerçekten diledim. "O teknik olarak evli. Ve kim bilir? Belki dizi izlemeyi ve kuskus yemeyi seviyordur. Belki de

yatakta çoraplarıyla uyumak ve yiyecekleri buzdolabında renk sırasına göre düzenlemek."

Güldü. "Tamam Figi, madem öyle diyorsun. Ona aşık olman için sana bir ay veriyorum ve sonra kuskus ve yatakta çorapların ne kadar anlaşma bozucu olduğunu gör."

Karnımdaki çarpıntı bana yanıldığını söyledi. Bir ay sürmeyecekti. Çoktan başlamıştı.

Jason programımı biliyordu ve bunu gösterdi. Vardiyam biter bitmez beni aradı.

"İyi olduğuna emin misin, pis kız? Belki de orada olmalıydım."

"Ben iyiyim," dedim ve ciddiydim. "Çılgıncaydı."

"Çılgınca iyi mi yoksa çılgınca berbat mı?"

"İkisi de."

Uzun bir süre sessiz kaldı. *"Haftan nasıl geçiyor Gemma?"*

"Kirli ve kötü bir yabancıyla dolu. Aklımı ondan uzak tutamıyorum."

"Güzel. Bunu sevdim."

Öyle mi? Gerçekten mi? Beni düşünüyor musun?

"Ya seninki, Jason? Senin haftan nasıl geçiyor? Kamyonlar programa uygun gidiyor mu?" İç çekti. *"Daha iyi haftalar geçirmişt看."*

"Bir de bana sor," diye homurdandım. "Arkadaşım Chelsea geçen hafta sonu bir drama kasırgasına neden oldu. Ben sadece sonuçlarını bekliyorum. Her şeyi kendi başına açtı. Arkadaşlar, ha? Ne yapabilirsin ki?"

Sesindeki ton garip bir şekilde talepkârdı. *"Ne oldu?"*

"Gittiğimiz kulüpte, Kings, bir futbolcuyla denedi ve havaya uçtu. Birisi onun üzerine atlarken fotoğrafını çekmiş, o da kendine aptal bir magazin anlaşması yapmış. Doğru olmayan bir sürü saçmalık uydurdu. Bu da dönüp dolaşıp o küçük güzel kızı ısıracak."

"Jason Redfern, onu gördüm. Geri alacak mı? Kendini kederden kurtaracak mı?" "Hiç şansı yok. Bunun onun sonu olduğunu düşünüyor.

O her zaman bencil bir inek olmuştur. Adam evli, ünlü ama evli. Eminim onun pisliği de hepimizinki gibi kokuyordur. İşleri gerçekten berbat etmiş olmalı, tüm haberlerde bu var." İnledim. "Kendimi bildim bileli ünlü olmak istiyor ve son modası da futbolcu karısı saçmalığı. En iyi yoldan gittiğini sanmıyorum

bu konuda."

"Peki ya sen Gemma? Bir futbolcunun karısı olmak hoşuna gitmiyor mu?"

Yüksek sesle güldüm. "Yok artık. Daha kötü bir şey düşünemiyorum. Kameralar 7/24 yüzünüzde, tüm işiniz televizyonda. Ünlü olmak en kötü kabusum olurdu, bilinmez kalmayı tercih ederim, kendi özel tuhaflığım."

"Zor olacağını tahmin ediyorum."

"Korkunç demek istiyorsun. Her neyse, sanırım o konuda güvendeyim. O kulüpteki kadınları görmeliydin, bir şekilde ünlü bir eşe sahip olduğumu sanmıyorum. Sarhoş bir Singer delikanlısı kıcıımı ellese bile olmaz."

"Bu saçmalıkları daha fazla duymak istemiyorum. Sen güzel, ateşli, hayat dolu bir kadınsın Gemma. Ve muhteşem bir amın var." Sesi alçak ve çakıllıydı. Sıcaktı. *"Benim pis kızım ikinci raunda hazır mı?"*

"Bu sefer orada olacak mısın?"

"Hayatta kaçırmazdım." Sözleri

tüylerimi diken diken etti. "Ne zaman?"

"Yarın akşam. Seni saat sekizde alacağım. Girişte beni bekle, gözlerin bağlı."

On Beşinci Bölüm

Gemma

Etkilemek için giyindim. Chelsea tarzı değil. *Gemma* tarzı. Kıvrımlarımı sıyıran yumuşak dantelli bir elbise, saçlarımın parlak ışıltısına tezat oluşturacak koyu mor. Zarif siyah topuklu ayakkabılarımın üzerinde aynada döndüm ve elbisem belimden dalgalanarak dışarı çıktı. Mükemmeldi.

Saçımı şekillendirirken saate baktım, Jason'ın yolda olduğunu fark edince kalbim küt küt atmaya başladı.

İki adam. İki yabancı. İki kalın yarak, içime doğru ilerliyordu. Onları istiyordum. Kahretsin, onları nasıl da istiyordum.

Rimelimi sürerken bunu düşündüm - amımı paylaşırken nasıl hissedeceklerini. Hayal ettiğim kadar iyi hissettireceğini umuyordum, beni istedikleri gibi kullanırken iki sert vücudun arasında sıkışmıştım. İki sert yarak birleşmiş, içime doğru itiliyordu. Bu düşünce bile amımın beklentiyle karıncalanmasına neden olmuştu. Durup kendimi kontrol etmeden önce elim elbisemin eteğini kaldırmış ve külotumun içine girmişti. Saat işliyordu. Soluk pembe bir ruj sürmeyi tercih ettim, doğal bir görünüm ve ceketimi giyip aşağı inmeden önce aynaya son bir kez baktım.

Sırtım girişe dönük olarak karanlıkta dururken cebimdeki göz bağını karıştırdım. Her an olabilir.

Park alanımıza dönen bir aracın gürültüsünü duydum. Kalbim tekledi. Ağzım kurudu. Mide çırpınıyor. Sinirler. Sadece sinirler.

Göz bağını taktım.

Motor hemen yanımda durdu. Kapı arkamdan gıcırdayarak açılırken, o olmama ihtimaline karşı korkunç bir panik yaşadım.

"Gitme zamanı, pis kız."

Sesi beni zıplattı. Tabii ki oydu. Jason'ın eli dirseğimi kavradı, beni aracına götürdü, kapıyı açtı, sonra koltuğa oturmama yardım etti. O kadar yüksekti ki kışımı itirmek zorunda kaldı. Kesinlikle bir 4x4. Beni koltuğa oturtup emniyet kemerini memelerimin arasına yerleştirirken kıpırdamadan oturdum ve zevk için meme uçlarıma bir çimdik attığımda inledim.

Birkaç saniye sonra sürücü koltuğuna oturmuş, motoru çalıştırmıştı. Avludan gümbürdeyerek çıktık ve sağa, ana caddeye döndük.

"Nereye gidiyoruz?"

"Şehir dışında," dedi.

Yoldaki virajları takip ettim, her tümsek ve sarsıntıda karnım zonkluyordu. Dizlerim birbirine kenetlenmiş, ellerim koltuğun kenarlarını kavramıştı.

"Rahatla, Gemma."

Dizimi sıktı ve kendine doğru çekerek kalçalarımı birbirinden ayırdı. Parmaklarına yol açmak için açılmalarına izin verdim. Klitorisimi avladı ve o noktaya ulaştığında kıvrandım, ona erişim sağlamak için koltuğumda öne doğru eğildim.

"Kimi becereceğim, Jason'ı mı?" Nefes nefese kaldım.

Parmaklarını geri çekti ve cevap vermeden önce onları emdiğini duydum. "Yabancılar, pis kız. Pis, kötü yabancılar."

Onun sözleriyle klitorisim zonkladı ve kıvılcımlar karnıma doğru uçu. "Kaç tane?" Nefes nefese kaldım.

"Başka soru yok, pis kız. Yakında öğreneceksin."

Artık tali yollardaydık, çok hızlı gitmiyorduk, yol yükselip alçalıyor ve bir o yana bir bu yana kıvrılıyordu. Sallanmamak için kapının üzerinde bir tutamak buldum. Araç neredeyse duracak kadar yavaşladı, keskin bir sola saptık ve yol bir çiftlik yolu gibi engebeli bir hal aldı.

"Azgın hissediyor musun, pis kız?"

Araç ilerledikçe memelerim sallanıyordu. Azgın mıydın? "Evet," diye nefes aldım. "Sabırsızlanıyorum."

Sağ mememin üzerindeki eliyle sıçradım. Onu sıktığında tekrar sıçradım.

"Ben de," dedi, "iki sik, Gemma. Bir düşünsene. İki şişman yarak
"Aynı zamanda amını da genişletiyor."

Nefesim kesildi. Sinirlerim gerildi. Heyecan da. Tanrım!

Araba durdu ve Jason motoru kapattı. Kendini dışarı attı ve dışarıda başka bir adamla konuştuğunu duydum. Adamın sesi derindi. Taşralı bir tınısı vardı.

Kaç yaşında olduğunu merak ettim. Jason gibi yırtıksa. Aletini de merak ettim. Ne kadar büyük olacaktı? Kalın mı olacaktı? Kıllı mı? Jason gibi uzun, damarlı ve muhteşem etli mi? İçimde nasıl hissedecekti? Aynı anda *iki* sakin beni sikmesi nasıl bir his olurdu? Tanrım, Gemma Taylor, nasıl iyi vakit geçirileceğini biliyorsun. Annen seninle gurur duyardı.

Kapım açıldı ve eller emniyet kemerimi çözüp bana doğru uzandı. Jason'ın elleri olduğunu söyleyebilirim. Beni yere indirdi, elimi tuttu ve hiçbir tanıtım yapmadan beni arkasından götürdü. Yabancıнын gözlerini üzerimde hissedebiliyor, nefesini ve dikkatli adımlarını duyabiliyordum. O

yakındı. Bana dokunmasını istedim ama dokunmadı. Dokunmanın yakında başlayacağını tahmin ediyordum. Zemin pürüzlüydü, toprak gibiydi. Sonra beton. Topuklarım yol boyunca takırdadı.

"Adım at," dedi Jason ve içeri girdik. Bir evin. Bir oda kokusu alabiliyordum. Beyaz zambak. Fişe takılanlardan biri. Jason elimi bırakana kadar sorgulamadan takip ettim.

"Soyun, Gemma. Her şeyi çıkar."

Derin bir nefes aldım, sonra topuklu ayakkabılarımı çıkardım ve tekmeledim. Elbisem kolaydı. Başımın üzerinden çektim ve ayaklarımın dibine düşmesine izin verdim. Külotumu indirdiğimde kalbim güm güm atıyordu, adrenalin başımı döndürüyordu. Bana baktıklarını hissedebiliyordum, yabancının gözleri yanıyordu. Yüzümün kızardığını, tüylerimin diken diken olduğunu da biliyordum.

Ağır eller tenime indi. Dört el bana dokundu. Avuçladı. Dört el sıktı, nazik etimle oynadı ve dürttü. Tombul etler. Yumuşak, beyaz çilli et. *Siktir, oh siktir.*

Jason'ın dili dudaklarımda geziniyor, ben ona ardına kadar açılırken ağzımın içinde inliyordu. Ağzı kaydı ve yerini bir yabancının dudakları aldı. Bir yabancının dili zorla içeri girdi, hoş bir nane tadıyla benimkinin etrafında dolaştı. Ve sonra ikisi birden, bir yığın ıslak lanet dil, emiyor, dürtüyor ve benimkini aralarında paylaşıyorlardı. Hay *sikeyim. Çok pis.*

Dört güçlü el beni aşağı itti. Dört güçlü el beni dizlerimin üstüne çökmeye zorladı. Adamların soyunduklarını, mobilyaların üzerine atılan giysilerin hışırtısını duydum. İki yanımda pozisyon aldılar.

Aman Tanrım.

Ellerini tombul yerlerime koydu, sallanan göbeğimi okşadı ve sıktı. Sonra tekrar göğüslerimin üzerinde, sıkıyor ve çekiyor. İnanılmaz bir histi. Aç ağızlar meme uçlarımı bulurken başımı arkaya yasladım.

"Lütfen! Evet!"

Birlikte sertçe emdiler, her memede muhteşem bir ağız, lezzetli bir şekilde azgın olan yüksek sesli höpürtüler, meme uçlarımı ısırıp çekiştirdiler ve karnımdan aşağı fırlayan karıncalanmalar beni titretti ve inletti. Her bir başı memelerime sıkıca tuttum. Yabancının saçları kısaydı, Jason'inkinden daha tel teldi. Saçlarını kavrayıp onları içime bastırdım, dişlerimi gıcırdatıyor, ısırıyor, emiyordum. Oh, Tanrım. İnanılmaz bir histi.

"Daha sert..." Tısladım.

Elimi kalçalarımın arasına kaydırarak sırtımı ağızlarına doğru eğdim. Jason onu tokatladı.

"Hayır," diye inledi meme ucumun etrafında. "Lütfen..." Fısıldadım. "Lütfen sik beni..."

Çekilirken dudaklarını şapırdattı. "Senin küçük tatlı klitorisinin biraz sevgiye ihtiyacı var, değil mi pis kız?"

Cevap beklemedi, nefesi amımın dudaklarına değene kadar kendini alçalttı. Onun için nefesimi tuttum ve yabancı dişlerinin arasında meme ucumu sertçe sıkıştırdığımda tekrar nefesimi tuttum.

Jason'ın dili klitorisimi bulana kadar yarığım boyunca ilerledi. Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine o kadar konsantre olmuşum ki, yanağıma çarpan sokin sert darbesi beni hazırlıksız yakaladı.

Yabancı homurdandı. "Aç ağzını. Em beni."

Jason'ın dili klitorisimde dönerken ona iyice açıldım. *Tanrım!* Nefesim kesilene kadar, boğazımdaki şişko yarağın her gıcirtısında hışırdayana kadar alay etti. Sonra geri çekildi.

Jason'ın siki yanağıma bastırduğunda seğiriyordu. "Aç kapıyı," dedi. "İyi bir kız gibi iki tane al."

Açabildiğim kadar açtım ama yeterli olmadı.

Jason, "Ellerini arkaya koy ve bana ağzını ver," diye bağırdı. "Kavga etmeyin."

Karşı koymadım, iki adam yüzümü kullanırken ellerimi arkamda kenetledim. Beni daha da açmak için parmaklarını dudaklarıma doladılar ve iki siki sığabilecekleri kadar derine soktular. Çok serttiler. İtişip kakışıyor ve homurdanıyorlardı. Boğazımdan çıkan hırıltılar çok pis, çok yanlış geliyordu. Kollarımı sağlam bacaklarımin etrafına doladım ve saldırıya karşı koydum, boğuldum, öğürdüm, tükürük memelerime damladı.

"Şimdiye kadar gördüğün en güzel küçük pis kız değil mi?" Jason homurdandı.

"Siktir, evet," diye inledi yabancı. "Onun ıslak küçük boğazına bayılıyorum." "Onun küçük ıslak amını deneyene kadar bekle."

Bu düşünceyle klitorisim kıvılcımlandı.

"Pis kız içinde iki sık istiyor," dedi Jason. "Ağzı açık kalana kadar, merhamet için ağlayana kadar, o tatlı küçük amını mahvedene kadar gerilmek istiyor."

Aletlerinin etrafında onaylarcasına homurdandım ve sıçradım.

Aletlerini çektiler ve bir tükürük fişkırması göğüslerimin üzerine sıçradı. Çok pis görünüyor olmalıydım.

"Söyle bize Gemma, ne istediğini söyle."

Ağrıyan meme uçlarımı cımbızladım, ağzım hâlâ açıktı. Uzaklara düştüğümü hissedebiliyordum. O kirli yere batıyordum.

"Kullan beni," diye fısıldadım. "Bütün deliklerimi." "Daha fazla..."

"İki sik istiyorum... iki şişman sik... Beni germen istiyorum... lütfen beni ger, oh lanet olsun lütfen..."

"Daha fazla!" diye hırladı.

"Tanrım, Jason, amımı kullan! Senin için ağzımı açmamı sağla... iki deliğimi de... al beni! Sik beni! Bunu çok istiyorum!"

"Arkadaşıma onun sikine ne kadar ihtiyacın olduğunu göstermeni istiyorum Gemma." Dört el beni tekrar yönlendirdi, bacaklarımı çekip yerleştirdi ve açtı. Beni yabancıнын çıplak vücuduna doğru yönlendirdiler ve onun şişman sikinin karnıma bastırıldığını hissettim. Jason kadar uzun değildi ama çevresi genişti.

"Sür onu, pis kız, sür o koca siki."

Elimden gelenin en iyisini yaptım, başını yarığıma sürterken arkama yaslandım. Kendimi sonuna kadar alçalttım ve kalınlığı içime kayd. Tanrım, çok güzel bir histi.

"Tatlı amcık," diye homurdandı.

Yabancıнын elleri amımı yokluyor, parmaklarını etimin içinde gezdiriyordu.

Jason'ın sesi kulağımda. "Sür şu siki, pis kız, benim için sür."

"Evet..."

Yabancı, göğüslerim göğsüne bastırılana kadar beni düz bir şekilde çekti. Kılı ve sertti, büyük elleri beni sıkıca kavıyordu. Sonra beni sert ve hızlı bir şekilde pompaladı ve beni bir makine gibi becerirken kığım şapırdadı ve dalgalandı. Beni alıp götürürken sadece inleyebiliyordum, orgazmın sıcak parıltısı içime yayılmaya başlamıştı.

Sonra durdu, Jason'ın elleri arkadan kığımı ayırırken beni hareketsiz tuttu. Jason başparmağını içeri sokunca ciyakladım.

"Yakında bir gün, pis kız," diye hırladı. "Yakında bir gün o kadar çok yarak olacak ki, sen bir enkaz olacaksın. Tükenmiş, harcanmış, ağzı açık kalmış bir enkaz..."

Başparmağıyla kığımı sikmeye başladı ve içimdeki yabancıнын aletine karşı hareket ettiğini hissedebiliyordum. "Oh Tanrım, evet!" Tısladım.

"İkimizi de alacaksın Gemma, hemen şimdi. Bunu istiyor musun?"

"Evet!"

Ben altımdaki adamın üzerinde kıvranırken o da sikini kığıma vurdu. Memelerim yabancıнын kılı göğsüne karşı çok iyi hissediyordu, klitorisim gıcırdıyordu

Aramızda.

"Becer beni, Jason! Lütfen sik beni!"

Başparmağını çekti ve sikinin başını içeri itti ve o kadar dardı ki. Kıcımın protesto ettiğini, gerildiğini, sikinin etrafında çiğ çiğ yandığını hissettim.

"Al onu," diye hırladı. "Al şunu!"

"Sik beni!" Tısladım, "Sadece sik beni!"

Kabzasına kadar gömülüp üstümde, ikimizin de üstünde dinlenirken haykırdım. Çok çılgınca hissettiriyordu. İçimde iki şişman yarak, kontrolde iki adam. Ve ben bunu sevdim. Çok sevmiştim.

"Ne kadar sert istiyorsun, pis kız?"

Jason'ın nefesi sırtımda. Yabancı'nın naneli nefesi yüzümde.

"Sert!" Çığlık attım. "BENİ SERT SIK!"

Oh lanet olsun, beni nasıl becerdiler. Yabancı kasıldı, amımın derinliklerine daldı. Jason açısını değiştirdi, çok daha derine indi, iki sert sikin beni germesi ve içimde birbirlerinin üzerinden geçmesi patlamayı bekleyen yakıcı bir orgazm hissiydi. Taşakların taşaklara çarpma sesini duyabiliyordum. Üçümüzün de homurtuları odanın içinde alçak ve yüksek sesle duyuluyordu.

Beni kullanmalarına izin verdim ve beni iyi kullandılar, orgazma doğru ilerlerken beni nefes nefese, ağrıyan, azgın bir enkaza dönüştürdüler.

"Benim için gel," diye hırladı Jason. "Benim için gel, pis kız."

Sözleri dokunma kağıdını yaktı, beni ateşe verdi. Patladım, deliklerim şişko yaraklarının etrafında zonkluyor ve sıkıca kenetleniyordu ve ben de inleyerek ve ciyaklayarak deli gibi bağıırıyordum. Altımdaki yabancı yükünü boşaltırken küfrediyor, ne kadar mükemmel bir yarığım olduğunu ve sikinin etrafında ne kadar iyi hissettirdiğini söylüyordu. Jason çok geride değildi, bana çarparken tombul kıcımı kavradı.

Çekildi ve boşalırken haykırdı. Sıcak dölünün amıma doğru damlamadan önce kıcıma sıçradığını hissettim.

Yabancı'nın göğsüne yaslanarak rahatlardım, nefesim sakinleşti ve deliklerim alev alev yandı.

Jason kıcıma bir tokat attı ve her şeyin bittiğini anladım.

Onu yanımda hissettim, nefesini tutarken yakınımnda oturuyordu.

"Sıcak," dedi. "Bu çok seksiydi. Sen ne düşünüyorsun, Steve?"

Steve.

Yabancı Steve güldü. "Bu gerçekten özel bir şeydi." "Sana onun pis bir kız olduğunu söylemişim, değil mi?"

Garip bir şekilde gurur duydum. Bir piç gibi ağrıyordu ama gururluydu.

"O muhteşem." Steve saçlarımı düzelitti, parmaklarını şaşırtıcı bir şefkatle sırtımda gezdirdi.

Gölümsedim, garip bir şekilde rahatlamıştım.

"Belki bir dahaki sefere gotik arkadaşlarını da getirirsin," dedi Steve.

Kulaklarım diken diken oldu. "Gotik arkadaşlar mı?"

"Kulüpten," dedi. "Burlesque-whatsit'ten sonra. Seni birlikte gördüklerimiz."

Jason'dan bir nefes kesilmesi. Bu

da ne?

Aman Tanrım.

On Altıncı Bölüm

Jason

Göz bağına uzanan Gemma'nın ellerini yakaladım. "Dur," dedim. "Sadece bekle."

"Beni mi izliyordunuz? İkinizi de mi? Ne oluyor Jason?" Steve bana doğru özür diler gibi baktı. Aptal herif.

"Açıklamama izin ver," dedim, "ve eğer hala göz bağını çıkarmak istiyorsan, seni durdurmayacağım."

Ellerini bıraktım ve kollarını göğsünde kavuşturmadan önce elleri titredi. Göğüslerinin üzerinde. Dizlerini yukarı çekerek muhteşem çıplaklığını olabildiğince örttü.

"Elbisem, lütfen."

Ayağa kalktı ve ona yardım etme çabalarımı elinin tersiyle iterek zorlukla içine girdi. Ayakkabılarını önüne koydum ve isteksizce koluma girerek ayakkabılarını giydi. Paltosuyla kendi başına boğuştı, sonra külotunu çekiştirip cebine soktu, yüz ifadesi bomboştı.

Kahretsin.

Onu arabaya götürürken kolumu tuttu ama yardım almadan kendini yukarı kaldırdı ve kemerini bağladı.

Sürücü kapısını arkamdan kapatırken "Konuş," dedi.

"Burada olmaz." Land Rover'ı yoldan çıkarıp motoru kapatarak bizi pistten aşağı bir tarla girişine götürdüm. "Açıklayabilirim."

"Beni takip mi ediyordun? Daha tanışmadan önce mi? Arkadaşını da mı? Bu çok garip, Jason. Tüyler ürpertici bir gariplik."

İçimi çektim. "O kadar da tuhaf değil. Perşembe gecesi bir seks kulübünde çok fazla burlesk gecesi olmaz. Seni nerede bulacağımı biliyordum."

"Bunu istemiş olman bile hâlâ çok garip. Orada mıydın? Beni mi izliyorsun?"

"Hayır. Meşguldüm ama kirli kızımın neye benzediğini, gülümsediğinde, güldüğünde nasıl görüldüğünü merak etmeden duramıyordum..."

"Yani beni takip mi ettin?"

"Bu da bir bakış açısı. Steve'i aradım, beni almaya geldi ve Soho'ya gittik. Dışarıda onun arabasında bekledik."

"Ben olduğumu nasıl anladın?"

"Kızıl saçlar, bulaşıcı kahkahalar. Çok güzeldin Gemma."

Sen." Karanlıkta bile kızardığını anlayabiliyordum. "Sadece seni görmek istedim."

İç çekti. "Orada izlendiğimi bilmek beni çok korkuttu." "Bundaki ironiyi görebiliyor musun?"

"Elbette bundaki ironiyi görebiliyorum," dedi. "Ama arada büyük bir fark var. Burada olmayı ben *seçiyorum*. Seninle buluşmayı *seçiyorum*, kendimi benim için hazırladığın bu çılgın durumlara sokmayı *seçiyorum*." Ellerini kucığında kavuşturdu. "Soho'da başka seçenek yoktu. Herhangi biri olabilirdin, beni izleyebilirdin, takip edebilirdin. Kim bilir daha neler."

"Bunu anlıyorum ve özür dilerim," diye teklif ettim. "Senin istemediğin bir şeyi asla yapmam Gemma. Ben çılgın bir sapık değilim."

"Biliyorum."

Yüzümü ona dönmek için yerimden kıpırdandım. "Biliyor musun? Gerçekten mi?" "Evet," dedi. "Biliyorum."

"Güzel."

"Ama Steve'in beni tanıyormuş gibi konuşması tüyler ürperticiydi." "Bunu anlıyorum. Bu ilişkiyi burada bitirmek istersen anlarım." *Lütfen yapma*.

Uzun bir süre sessiz kaldı, sanki dışarıyı görebiliyormuş gibi başını pencereye çevirdi. "Burada neler oluyor, Jason? Aramızdaki bu *şey de ne?*"

"Bunu gerçekten şimdi mi yapmak istiyorsun? Büyük konuşmayı?"

"Bu tam olarak hayal ettiğim gibi değil, sabahın bilmem kaçınıcı saatinde gözlerimiz bağlı bir şekilde ıssız bir yerde bir arabanın içinde oturmak, ama evet, sanırım bazı şeyleri konuşmamız gerekiyor." İnledi. "Tüm bu saçmalıklardan nefret ediyorum."

"Gözleri bağlı, anonim, sıradan, kirli... İsteddiğin buydu." "Hâlâ istediğim bu."

"Peki, sorun nerede?"

Küçük tatlı elleri hiçbir şey göstermiyordu. "Ben ilişki kurmam ve bu tür bir durumun hangi gezegende iyi sonuçlanacağını ya da bir yere varacağını bilmiyorum ama sonsuza kadar gözlerim bağlı kalamam. *Bunu* sonsuza kadar yapamayız. Her zaman seni düşünüyorum, *bunu*. İşler patlamadan önce bu gözbağı olayını ne kadar sürdürebilirim bilmiyorum."

"Bundan sonra ne olacağını bilmiyorum," dedim. "Bunu düşünmemeye çalışıyorum." "Sen evlisin."

"Kağıt üzerinde."

"Karınızın bir fikri var mı?"

"Birbirimize katlanamıyoruz, bu onun için pek bir şey ifade etmiyor." "Peki, neden hala birliktesiniz?"

Gülümsedim. "Karımdan ayrılmamı mı istiyorsun?"

"Hayır!" diye alay etti. "Bu çok saçma. Sadece bilmek istiyorum."

"Birlikte yatırımlarımız var, iş bağlarımız var, her zaman oldu. Bazıları pek iyi gitmedi. Elimizde kalan tek büyük varlık olan evi ona vermemi istiyor. Ben kağıtları imzalamıyorum, o da kılını kıpırdatmıyor. Çıkmaza girdik."

"Ev için birlikte mi kalıyorsunuz?"

"Satmayacak ve yarı yarıya bölüşeceğiz."

"Hepsi bu mu? Kalma sebebin bu mu? Sadece ev mi?"

"Büyük bir ev, Gem."

"Sanırım bu sizin için çok şey ifade ediyor olmalı."

Sözleri canımı yaktı. "Kariyerimin sonuna geldim. Bir sürü parayı boşa harcadım. Çok fazla para."

"Emekli olmak için oldukça genç görünüyorsun."

Elini uzattım ve elimi tuttuğumda irkildi. "Ben kamyoncu değilim, Gemma."

"O kadarını anladım," dedi. "Ne iş yapıyorsun, Jason?"

Bir o yana bir bu yana tarttım, bu boktan uzaklaşıp asla arkama bakmama, görevi iptal etme dürtüsüyle savaştım ama yapamadım. O tekrar konuşana kadar kelimeler ağzımdaydı.

"Hayır, bekle. Yapma. Bilmek istemiyorum."

Henüz değil." "Henüz değil mi?"

"Belki de hiçbir zaman. Sahip olduğumuz şey işe yarıyor çünkü bu bir fantezi. Bunu değiştirirsek her şey karmaşık bir hal alır."

"Bu doğru." Sözlerine rağmen kendimi onun elini sıkarken buldum.

"Çekip gitmeye hazır değilim, Jason. Hâlâ yapmamız gereken şeyler var." "Bir oda dolusu yabancıyla mı?"

O da karşılığında elimi sıktı. "Bunu bitirelim, fanteziyi tamamlayalım."

"Ve sonra?"

Omuz silkti. "Hayatımın geri kalanında her hafta sonu grup seks yapmayı planlamıyorum, bu yüzden sanırım sonunda yabancılar olarak uzaklaşacağız... ya da göz bağını çıkaracağım."

Söylemek istediğim çok şey vardı. Aptalca şeyler. Güzel gülüşü ve muhteşem göğüslerinin avuçlarımda bıraktığı hisle ilgili şeyler. Onu düşündüğümde beni nasıl gülümsettiğiyle ilgili şeyler. Beni nasıl

tekrar yaşadığımı hissettim. Beni ne kadar heyecanlandırıldığını.

Gerçek Gemma'yı tanımayı ne kadar çok isterdim.

Hiçbir şey söylemedim, sadece elini tekrar kucağına bıraktım. "Seni eve götüreceğim."

Arabayı yola çektiğimde ev karanlıktı. Kendimi içeri attım ve oturma odasının ışığını yaktım, April'i kanepede görünce sıçradım. Gözleri lekeli, parmaklarının arasında buruşmuş bir mendil vardı.

"Seni beklemiyordum," dedi.

Anahtarlarımı masanın üzerine bıraktım ve temkinli bir şekilde karşısına oturdum. "Ne oldu?"

Başını iki yana salladı. "Hiçbir şey."

"Öyle görünmüyor." İçimde garip bir çalkalanma hissettim. Öfkeyle başa çıkabilirdim, dilinden dökülen acı sözlerle de başa çıkabilirdim ama gözyaşlarıyla pek başa çıkamazdım.

"Sadece düşündüm," dedi. "Her şey hakkında. Bazen çok fazla oluyor, anlıyor musun?"

"Evet, biliyorum." Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek arkama yaslandım.

"Buna on yılımızı verdik. Ne için?" Eliyle etrafı işaret etti. "Bu Ev mi? Pek planladığım gibi olmadı."

"Benim de hayat planım olduğunu söyleyemem."

"Gazeteler yemi yuttu ve o küçük pis fahişenin küçük yalanlarını ortaya çıkardı. Haberi yarın yayınlayacaklar."

"Bu yem değil. Bu gerçek."

"Her neyse," diye iç geçirdi. "Mutlu olacağımı sanmıştım. Bir başka ucuz kurtuluş. Kamuoyu önündeki kişiliğim korundu." Sulu gözlerle bana baktı. "Neden bu kadar üzgün olduğumu bilmiyorum."

"Çünkü çıkmak istiyorsun," dedim. "Bir parçan bunun olmasını umuyordu. Ben de öyle umuyordum."

"O biyografiyi yazıyor, seni kendim satıyor olmalıydım, keşke zahmet edebilseydim." Uzun bir nefes verdi. "Biriyle tanıştın, değil mi? Sadece seks için değil, gerçekten. İlk tanıştığımız zamanki gibi bir bakışın var."

"Nasıl gerçek bir şeyim olabilir ki April? Bu lanet evde birlikte yaşıyoruz, her beş saniyede bir lanet medya için kalın bir sıva yapıyoruz. Ülkedeki herkes yüzümü, işimi biliyor. Nasıl olur da

gerçek bir ilişkimiz olabilir mi?"

"Yine de bir tane istiyorsun, değil mi?" Mendili tekrar yüzüne götürdü. "Ben de istiyorum."

Buna gülümsedim. "Bir ilişki mi istiyorsun?"

"Tamamen kalpsiz değilim, Jason. Bazı savunma sorunlarım olabilir ama yine de geceleri bana sarılacak birini istiyorum. Hâlâ birini sevmek istiyorum."

"Seni durdurmayacağım."

"Öyle olduğunu söylemedim." Burnunu sümkürdü. "Beni hiç sevdin mi?" Ona baktım. "*Senin beni sevdiğinden daha çok.*"

"Seni önemsiyordum, Jason."

"Fabien'i biraz daha fazla önemsedin, değil mi?"

"Fabien farklı." Saçlarını boş yere parmaklarının arasında dolaştırdı. "Bana her zaman beni sevdiğini söyledin. Antrenmana giderken benim albümümü dinlediğini söylemiştin, hatırlıyor musun? Bu saçmalığa gerçekten inanmıştım."

Hatıralarım canlandı. Yere giderken onun dandik elektro-pop'unu dinliyordum, iyi olduğu için değil. Bok gibiydi. Sadece o olduğu için. Çok gururluydum ve çok kandırılmıştım.

"Aslında dinlemedin, değil mi?" diye gülmeyi başardı.

"Maçlara gelmekten hiç keyif aldın mı?"

"Bazen. Çok iyiydin, Jase. Hâlâ da öylesin."

"Keşke aynı şeyi şarkı söylemen için de söyleyebilseydim." İğnelemeyi yumuşatmak için gülümsedim. "Hadi bundan kurtulalım April. İkimizi de kalp ağrısından kurtaralım. Bu sadece bir ev. İkimizin de bir hayatı olabilir. Belki bir gün birbirimizi yeniden görmeye bile dayanabiliriz. Denemeye değer."

Gözleri irileşti, çenesi açıldı. "Evrakları imzalayacak mısın?!" "Eğer yarı yarıya paylaşırsan."

Ben aptalmışım gibi güldü ve gözyaşlarını unutarak saçlarını geriye savurdu. "İyi deneme, pislik. On yıl boyunca katlanmak zorunda kaldığım boktan şeylerin tek kurtarıcı lütfu bu. Bunu isteyerek bırakmam için beni bu evden tabutla çıkarman gerekecek."

Oh, nasıl da diledim.

Gemma

Her şeyi bir kenara ittim, dönüşlerime odaklandım ve başka hiçbir şeye odaklanmadım. Kaslarım

ağrıyordu, ama çiğ çiğ sikilmenin kalıcı yanığı kadar değil. Ow!

Dirty Angels'taki ayna bugün tüm kusurlarımı gösterdi. Belimdeki gevşek yağlar, kalçalarımındaki çalkantılar. Saçlarım her zamankinden daha vahşiydi, zencefilden bir çağlayandı ve yüzüm pancar pembesiydi. Lanet olası Bayan Piggy. Durdum ve bir havlu aldım.

"Seni ne yiyip bitiriyor, Figi?"

Cara her zamanki gibi kusursuz görünüyordu. "O kadar belli mi?"

"Birazcık." Gülümsedi. "Jason mı?"

"O da mı belli?"

"Kulağa ihtiyacın var mı?" Kendini bir bankın üzerine bıraktı ve yanındaki boşluğu okşadı.

Yerime otururken kötü kokmadığımı umuyordum. "Jason ve ben dün gece üçlü yaptık."

"Pek iyi gitmiş gibi görünmüyor."

"Mesele de bu," dedim. "İnanılmazdı. Acı verici ama inanılmaz."

"Aynı anda iki tane mi? Evet, bu biraz yanık bırakacak," diye sırtıttı. "Peki, sorun nedir?"

Çikolata gözleri beni cesaretlendirdi. "Diğer adam arkadaşlarımı getirip getiremeyeceğimi sordu. Sen ve Raven. Meğer daha Jason'la tanışmadan, ona numaramı bile vermeden önce beni, kulübün dışında *bizi* izliyorlarmış."

"Gerçekten mi?"

"Yikes!" "Ürkütücü, değil mi?"

Başını öne arkaya eğip tarttı. "Bunu alışkanlık haline mi getirdi?"

"Hiç sanmıyorum."

"Ürkütücü ama sanırım beklenmedik bir şey değil. Seni avladığı için bir erkeği suçlayamam, Fişek. Eminim bir izlenim bırakmışsındır."

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Başka biri olsa bana onun deli bir sapık olduğunu ve bir mil koşmam gerektiğini söylerdi."

"Neredeyse kesinlikle," diye güldü. "Sanırım normallik anlayışım biraz çarpık. Bir mil koşmak ister misin?"

"Hayır. Hiç sanmıyorum."

"Öyleyse yapma. Eğer ona güveniyorsan tabii." Elini dizime koydu ve dün gecenin ürpertileri beni yakalamak için geri geldi. "Seks tuhaftır, Figi. Yoğun seks, yani kirli seks. Seni karanlık, kirli, ilkel kalbinden yakalayan seks. Bu tür bir seks seni derinlere çeker, engelleri yıkar, seni

Hiçbir anlam *ifade* etmese bile. Bu tür bir seks sizi birine aşık edebilir, sert, tüm nedenlerin ötesinde, çünkü sizi götürdüğü yer... başka bir şey. Güzel bir şey." Gözleri parladı ve sonra temizlendi. "Özür dilerim. Çok fazla oldu."

Bocaladım, kelimeleri bulmakta zorlandım. "Kahretsin." "Aşırı paylaşım," dedi. "Hay aksi."

"Hayır, hayır!" Elimi onunkinin üzerine koydum. "Tam olarak böyle hissettiriyor." "Öyle olabileceğini düşünmüştüm."

"Ne yapabilirim ki? Onu tanımıyorum bile, hiç görmedim. Evli, kirli ve çok iyi sevişiyor. Her ne yapıyorsak uzun sürmez."

"Uzun sürmesini istiyor musun?"

Sorduğu soru midemi bulandırdı. "Siktir, bilmiyorum."

Başını benimkine dokundurdu. "Fazla düşünmeyi bırak. Öyle ya da böyle her şey yoluna girecek. Zamanı geldiğinde sönecektir."

"Peki ya olmazsa?"

"BOM!" dedi.

Harika. Yüz ifadem her şeyi anlatmış olmalı.

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyor musun?" Cara gerginliği azaltmak için ellerini çıırttı. "Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacın var. Odaklanacak başka bir şeye. Eğlenceli bir şeye." Devam etmesini bekledim. "Burlesk gecesi, üç hafta kadar sonra. Dans ederiz, sahnede, sen ve ben."

Yüksek sesle güldüm. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Lanet olası bir direği bile zor kullanıyorum." "Sopanın canı cehenneme!" dedi.

"Ona ihtiyacın yok. Hareket edebilirsin, Gemma, Düzgün hareket et. Orada harika görüneceksin. Zaten bir slot için hazırım, lütfen yapacağını söyle!" Bana yavru köpek bakışları attı ve Chelsea'ninkilerden çok daha inandırıcıydılar. "Zamanımız var, pratik yapabiliriz!"

"Bilmiyorum..."

Ayağa kalktı ve beni de kendisiyle birlikte sürükledi. "Deneyeceğiz, tamam mı? Bakalım ne bulacağız? Eğer beğenmezsen, bırakırız ve bunu önerdiğimi unuturuz. Anlaştık mı?"

Retorik bir soruydu. CD çaları açtı ve ben de ağrıyan amımı direğe doğru sürükledim.

Jason

"Seni buralarda görmek ne güzel." Vince Carlisle Range Rover'ımı inceledi ve ısmarlama spoylere ıslık çaldı. "Çok güzelmiş."

Vince'in ötesine, arkasındaki binaya baktım. Eski bir Mercedes'in kaputunun altında birkaç genç dolaşıyordu. Kulak misafiri olmamışlardı. Muhtemelen. "Çok güzel bir kız Vince, ama ben burada bambaşka bir güzellik için bulunuyorum."

"Ben de öyle duydum. Rich Cowley geçen hafta aradı ve onun oldukça çekici bir kuş olduğunu söyledi. Ne zaman ortaya çıkacağını merak ediyordum." Ellerini çırttı. "Bugünlük bu kadar çocuklar, erkenden dağılın."

Onlar gidene kadar bekledik ve motorumun renkli camlarından içeri bakan Vince'e baktım. Hatırladığım kadar iriydi. Sakallı, kaslı bir duvardı ve kollarına kadar uzanan Kelt dövmeleleri vardı. Saçlarının yanları traş edilmiş, tepesinde sadece bir şerit bırakılmıştı. Bu yeniydi. İçine bakmak için sürücü kapısını açtı. Kırmızı deri. En üst model.

"Güzel, değil mi?" Dedim.

"Yıldız defans oyuncumuzdan daha azını beklemezdim. Audi hâlâ duruyor mu?" "R8, evet."

"Peki ya Aston?"

"April kaza yapana kadar onu kullanıyordu. Şimdi saklanıyor. Ona küçük, boktan bir Porsche aldım."

"En iyi yol." Tamircilerin son arabalarının da uzaklaşmasını izledik. "Bu kızın tombul olduğunu duydum. Bahse girerim amcığı çok suludur. Hiç şişko bir hatunun amının şiştiğini gördün mü, Jase? Turta gibi tatlı. Belki de işe koyulmadan önce onu pompalayabiliriz. Kaç kişiyiz?"

Sikim seğirdi, yumruklarım da öyle, birini mi kaldırısam yoksa yüzüne mi vursam bilemedim. "Sen, Steve, Sam, belki Rich."

"Rich karısına döndü ya da dönmeye çalışıyor. Yine de dördümüz onu bir güzel becereceğiz. Orospunun ağzını sonuna kadar açacağız."

"Gözleri bağlı, elleri bağlı hazır olacak. Bu sefer ilk başta oturacağım."

"Her zaman bir g ö z c ü y d ü n , değil mi?" Güldü. "Buna şaşmamalı. küçük sarışın senin pisliğine ayak uyduramazdı. Bir kova dolusu döl onun yüzünü ekşitir."

Yanılmamıştı.

Sırıttı. "Bu kızıl saçlı, amına iki yarak almaya hazır, değil mi?"

"Alacak."

"Ve onun sulu lanet göt deliği?"

"Planımız bu." Midem çalkalanıyor olsa da taşaklarım sızlıyordu. "O iyi bir kız, Vince. Çok güzel azgın."

"O tombul yarayı tokatlayıp bir güzel sikeceğim, sen merak etme." Pis bir korsan gibi sakalını çekti. İronik. "Şişman kuşları seviyorum, dostum. Çok azgınlar, çok minnettarlar. Gerçek müdavimler. Üzerlerinde muhteşem memeler var. Bahse girerim pis bir sürtük gibi inleyecek, hepsini alacak, pis amcık."

"Ağzından çıkana dikkat et, Vince."

Eğlenerek homurdandı. "Bunun gibi, değil mi? Onun için tatlı bir nokta var mı?" "Devam edersen burnunu kanatacak kadar."

Kahkahalarla güldü ve iri etli pençeleriyle omzuma bir tokat attı. "Pekâlâ Jase, pekâlâ. Yer ve zaman?"

"Steve'in ahır. Sana haber veririm."

Korsan gözleri kirli cam gibi parlıyordu. "Sabırsızlanıyorum."

Gemma

Dirty Angels harikaydı, tam da ihtiyacım olan molaydı. Cara ile gülmek, dans etmek ve hareketleri planlamak. Eğlenceliydi, çok eğlenceliydi. Adımlarımda bir baharla metrodan eve doğru yürüdüm. Her şey düşünüldüğünde Londra'daki hayat oldukça tatlı olmaya başlamıştı.

Sonra telefonum çaldı.

Seni görmek istiyorum. Bu gece mi?

Saat ondan sonra işim vardı ve amım çok ağrıyordu ama yine de kalbim hızlandı. Çok yakında. Çok yakında.

Tessa'yı kontrol edeceğim. Sanırım çalışıyor. Gerçi ben de çalışıyorum. xx

Jason: Hala telefonlarına bakabilirsin. Eğlenceli olabilir, senin muhteşem sen başka bir adamla konuşurken.

Evet. Evet, olabilir.

Sana haber veririm. On dakikaya evde olurum. xx

Telefon tekrar çaldığında sokağımda yürüyordum.

Umarım beni hala hissedebiliyordursundur. Umarım ağrıyordur. Umarım o acıyan küçük amcığınla oynarken beni düşünmüşsündür.

Yanaklarım yanıyor. Onlara alışmaya başlamıştım.

Olabilir. xx

Telefonum çaldı. Gülümseyerek cevap verdim. "Merhaba, Bay Yabancı."

"Kaç kere, pis kız?"

"Birkaç tane."

"Ağrın var mı?"

"Hissedebiliyordum."

"Söyle"

"bana."

Hattın sonundaki trafiği duyabiliyordum. "Araba mı kullanıyorsun?"

"Hayır. Park ettim. Yirmi dakika içinde sende olacak kadar yakınım. Bana ağrıyan amından bahset, pis kız."

"Caddede yürüyorum, Jason," diye tısladım. "Herkes beni duyabilir."

"Bana amından bahset Gemma. Şimdi."

"Evet, ağrım var. Evet, acıyor. Evet, yirmi dakika içinde seni istiyorum, acıyan yerimi açmanı ve beni yeniden iyi hissettirmeni istiyorum."

"Siktir, evet, pis kız. Hazır olduğunda beni ara, hemen geliyorum."

Deli. Lanet olası çılgınlık. Ama içeri girdiğimde hâlâ gülümsüyordum, Tessa'nın programını kontrol etmek için oturma odasına doğru ilerliyordum. Ama buna gerek yoktu. Yüksek sesle dramatik hıçkırıklar ve Tessa'nın yatıştırıcı sesi mutfaktan geliyordu.

"Her şey geçecek, eminim geçecek."

"Hayır, olmayacak! Ben gülünecek biriyim, büyük, aptal bir şakayım."

Chelsea.

İçimden inledim.

Onlara mutfakta katıldım ve o da oradaydı. Tezgâhın üzerine oturmuş, gözlerini kapatmış, yüzü lekeli ve makyajı dağılmıştı.

"Kahretsin, ne oldu?"

Chelsea bir kez daha hıçkırığa hıçkırığa ağlarken Tessa sorumu yanıtladı.

"Gazetelerde Jason Redfern'in kulüpten tek başına çıkarken çekilmiş fotoğrafları var. Karısı gece ikiden beri evde onunla olduğunu söylüyor."

Sana söylemiştim deme isteğime karşı koydum. Bu asla çekici değildir, haklı olsa bile.

"Ah canım." Saçma sapan cevabımdan dolayı kendimi tebrik ettim. "Hepsi benden nefret ediyor!" Chelsea ağladı. "Herkes bana gülüyor."

"Eminim sen ilk değilsin," dedim. "Ve kesinlikle sonuncu da olmayacaksın."

"Kariyerim bitti. Bitti. Bitti. Kuyruğumu bacaklarıma arasına kıştırıp Hatfield'a sürünerek dönmek zorunda kalacağım."

Tessa gerçek bir ana tavuk gibi onun saçlarını okşadı. "Bu biraz dramatik oldu."
"Yapacağım! Muhabirler kapımın önünde ve telefonumu kapatmak zorunda kaldım, o kadar çok çalıyordu ki." Gözleri dehşet içinde açıldı. "Ya paralarını geri isterlerse?! Param yok ki!"
"Olursa bununla ilgileniriz," dedim.
Yarı sümüklü, yarı hıçkırıklarla ellerine sarıldı. "Benden nefret etmiyor musun?"
Gözlerimi devirdim. "Hayır. Tabii ki senden nefret etmiyorum. Bence aptalca davrandın ama hepimizin böyle anları olur."
Tessa bana özür dileyen bir bakışla kilitlendi. "İşe gitmem gerekiyor, üzgünüm. Chelsea'nin bu gece benim odamı kullanabileceğini söyledim." Kalbim sıkıştı. Kahretsin.
"Gideceğim," diye bağırdı Chelsea. "Eğer beni burada istemiyorsan."
"Sorun o değil," dedim. "Planlarım vardı." Onu kucakladım, ne de olsa arkadaşlar böyle yapar. "Elbette kalabilirsin."
"Teşekkürler," dedi. "Gerçekten minnettarım." Ben de öyle umuyordum.

Jason

Planlar değışti, üzgünüm. Chelsea, futbolcular yüzünden hıçkıra hıçkıra ağlıyor. Onu kurtların önüne atamazsın. xx

Onlar da kurt olacaktı. Bunu bilmiyordum. Durumun gerektirdiğinden daha fazla sinirlenmişim. Taşaklarım ağrıyor ve yumruklarım direksiyonda sıkılıyordu. Kendimi cevap vermeye zorladım.

Tamam. Ne zaman gidiyor?

Cevabı bekledim.

O değil. Tessa kalabileceğini söyledi. Üzgünüm. xx

Siktir et. Telefonu yolcu koltuğuna fırlattım ve hızla uzaklaştım. Bir saatten fazla bir süredir servislerde park halindeydim ve her zamanki berbat kılık değıştirmemle yoldan geçenlerden kaçıyordum. Kız beni deli ediyordu.

Eve geldiğimde April dışarıdaydı, eğleniyor ve basına mutlu bir yüz ifadesi veriyordu, şüphesiz. En azından beni kandırmamıştı.

Yatak odama geçtim ve dizüstü bilgisayarımı çalıştırdım, her zamanki uğrak yerlerime girmeden önce sosyal medya akışlarımı aynı eski '*Şarkıcılar en iyisidir*' saçmalığıyla güncelledim. Her zamanki *vahşi toplu tecavüz* cümlemi aramadım.

Bu sefer başka bir yere baktım.

BBW kedi pompası.

Küçük resimler yüklendi ve elim çoktan kot pantolonumun içine girmişti. Vince yalan söylemiyordu. Bu şey ateşliydi.

Daha önce de am pompalamayı görmüştüm; pompalayacak pek bir şeyi olmayan tatlı, sıska, küçük bir amda. Bu yeterince azdırıcıydı. Sulu, büyük am ise bambaşka bir ligdi. Bir videoya tıkladım, minderlere yaslanıp bir çift büyük kalçanın genişçe açıldığını gördüm. Kadın Gemma'dan daha iriydi, ağır elleri pompayı tümseğine bağlarken karnı dalgalanıyordu. O kadar büyük bir yarığı vardı ki, daha içine girmeden bütün elinizi yutacak kadar koyu kırmızı am dudakları. Kocaman cam bardak yerine bastırılıp pompa onu emerken inledi, etli tümseği bardağın içinde sıkıca şişerken ağır ağır nefes aldı. Bütün bardağı doldurdu, kocaman, şişmiş bir amcık.

Elim sikimi okşuyor, o koca siki boğazına kadar alırken ağzım sulanıyordu. Evet, evet. Sikeyim evet. Video ileriye doğru kesildi ve amı kıpkırmızıydı, bardak tatlı tombul yarığıyla doluydu. O da ıslaktı. O kadar ıslaktı ki, kaba bir el onu çekerken bardak bir gıcırta çıkardı. Gördüğüm manzara karşısında yüksek sesle inledim. Kocaman şişmişti, olgun ve ıslaktı ve çok azgındı. El onu kavradı, şişmiş etini parmaklarının arasında sıktı. O kadar yumuşak görünüyordu ki, avucunun içinde sallanıyordu. Dudaklarını ayırdı ve o kadar büyüklerdi ki, içine girmenin yolunu zorlukla bulabildi. Adam yüzünü o şişmiş amcığa gömerken Gemma inledi, soludu ve bir sürtük gibi kıvrandı ve ben Gemma'nın güzel amcığını pompalamayı, şişmiş ve kıpkırmızı pompalamayı, yüzümü içine gömmeyi, şişmiş am dudaklarını dişlerimle ısırmaı, kirli kızım onu sertçe dövmem için bana yalvarana kadar şişmiş klitorisini emmeyi düşündüm ve...

Yükümü dizüstü bilgisayar ekranının her tarafına fırlattım, aletim elimde sarsılırken gözlerimin arkasında yıldızlar dans ediyordu.

Sonra internetten alışveriş yaptım.

On Yedinci Bölüm

Gemma

Sonunda Chelsea hıçkırmayı bıraktı. Ben telefonlarıma cevap vermek için yatak odasına girip çıkarken o kaybolmuş küçük bir kız gibi kanepeye kıvrıldı. Makyajı silindiğinde çok daha genç görünüyordu, tıpkı seksek oynadığım o çelimsiz küçük kız gibi.

"İşler tersine döner," dedim. "Her zaman." "Bu sefer değil. Ben bir şakadan başka bir şey değilim."

"Sen bir şaka değilsin. Sen sadece hata yapan normal bir insansın."

"Büyük bir hata. Hem de çok büyük. Ne kadar ezik olduğuma dair koca bir Twitter akımı var."

Aslında onun için üzüldüm. Kim böyle bir şeyi ister ki? Dünya çapında internette kötü şöhretli olmak, tüm dünyanın senin pahasına şikayet ettiği bir yer. Onun için ürperdim.

"Biz varız Chelsea, her zaman."

"Artık asla modellik işi alamayacağım, şaka amaçlı bir iş olmadığı sürece."

"Kim bilebilir ki?" Dedim, her ne kadar bunda bir gerçeklik payı olduğundan şüphelensem de.

Gece saat bire doğru uykuya daldı. Sakinleşene kadar ağlama sesini duvardan duydum. Zavallı inek. Kuyruklar çok yoğun, bolca sapık vardı, sidik, bok, şeker ve bunların arasındaki her şeyi istiyorlardı.

Saat ikide ahizeyi kaldırdığımda yetişkin bebek erkeğimin tekrar aramasını bekliyordum.

"Senin tatlı amını pompalayacağım, pis kız."

Sesi beni tam bacaklarımın arasından vurdu. Tatlı sikiş. "Jason..."

"Seni pompalanırken görmek istiyorum. O şişmiş dudaklarını aralamak ve yumuşak klitorisini emmek istiyorum. Bunu istiyorsun, değil mi?"

Bunu düşünmeme bile gerek yoktu. "Siktir, Jason... Evet, bunu istiyorum."

"Seni istiyorum pis kız. Muhteşem göğüslerini yüzümde, şişmiş amını sikimin etrafında istiyorum. Seni dövmek ve benim için boşalmanı izlemek istiyorum, çıkardığın tatlı küçük inlemeleri duymak istiyorum."

Elim bacaklarımın arasında geziniyor, parmaklarım içime giriyordu. Onu hâlâ orada hissedebiliyordum. "Seni istiyorum," diye tısladım. "Duramıyorum. Durmak istemiyorum."

"Yarın," diye homurdandı. "Söz ver bana." "Yapamam... Bilmiyorum..."

"Söz ver bana."

Bir an tereddüt ettim. "Tamam ama burada olmaz. Kendime ait bir yerim yok."

"Seni alacağım. Tam 7'de." Ve gitmişti.

Gemma

Tessa ve Chelsea'den kaçmama ramak kalmıştı. Kirli Melekler, demiştim ve benden iptal etmemi istemişlerdi. Onlara burlesk şovumdan bahsetmiştim, aklıma gelen tek şey buydu, ancak şimdi gelmek istiyorlardı. Jim Amcamın önünde çıplak dans etmeyi tercih ederdim, Chelsea'nin önünde yarı çıplak kasıla kasıla yürümekten çok daha az utanç verici olurdu.

Jason'ın ben gürelemeden önce çabucak yanıma gelmesi için dua ettim. Öyle de oldu. Kendimi yolcu koltuğuna attım ve arabayı çekerken rahat bir nefes aldım.

"Nereye gidiyoruz?"

"Steve'in," dedi basitçe. "Ama ısrar etmediğin sürece bu gece Steve'le yatmayacaksın."

Başımı salladım. "Hayır. Sadece seni istiyorum."

Gülümsediğini hissedebiliyordum. "Seni özledim, pis kız. Dizüstü bilgisayarımın ekranında otuz bir çektim. Bunun üzerinden epey zaman geçti."

"O zaman özlediğiniz benim göz kamaştırıcı kişiliğim değil miydi?" "O da var."

Başımı ona doğru çevirdim, göz bağımı koparıp atma dürtüsüne karşı koydum, sonuçlarına lanet ettim. Onu tanıyabilecek miydim? Yüzü parmak uçlarımda hayal ettiğim gibi mi olacaktı? Tam bunları düşünürken eli dizime geldi.

"Ciddiydim, Gemma. Seni özledim, sadece tatlı amını değil."

"Senin romantizm anlayışın bu mu?"

"Sanki romantizm istiyorsun da."

"Doğru," diye kıkırdadım. "İyi ki yapmıyorum, değil mi?"

"Romantizm yapabilirim," dedi. "Gül yaprakları, mum ışığı ve ayak masajı yapabilirim. Yatakta kucaklaşmayı ve sabahları kahve içmeyi bile yapabilirim. Doğru koşullar altında yani. Her şeyim pislik değil Gemma, sadece uzun zaman oldu."

"Yapamam," dedim, mizah duygusu tamamen kaybolmuştu. "Romantizm beni geriyor. Beni korkutuyor."

Gülme sırası ondaydı. "O zaman sanırım am pompalamaya ve ateşli bir anal doza razı olmamız gerekecek, değil mi?"

Buna seve seve razı olurum.

Jason

Steve'in misafir odası çoktan hazırlanmıştı. Gemma'yı yatağa sırtlayıp zorla yatırdım ve yüzümü sanki bin yıldır yokmuş gibi bacaklarının arasına gömdüm. Saçlarımı tuttu, kendini ağzıma dayadı.

"Evet," dedi. "Klitorisimi em Jason, em beni."

Ona sakso çekerdim, tamam mı? Paketim zamanında ulaşmamıştı ve Steve'i ihtiyacım olanı bulması için Londra'da bir göreve göndermiştim. Bana katılmam için neredeyse yalvaracaktı ama salağın bana borcu vardı. Borç ödendi.

Gemma'yı yatağa doğru kaydurdım ve bileklerini yatak başlığına kelepçelerken hiç tereddüt etmedi. Elbisesini mükemmel göğüslerinin üzerinden aşağı doğru çektim ve onları sertçe avuçladıktan sonra düzgün bir tokat attım. Meme uçları bu saldırı karşısında sertleşti ve dilime hazır hale geldi.

"Kıpırdamadan durmanı istiyorum pis kız, pompayı alacak kadar kıpırdamadan." Kız başını salladı.

Doğru yapmak için birkaç deneme gerekti ama homurdanmadı. Muhteşem amının benim için çiçek açmasını, emme pompasının içinde mükemmel bir ıslak istiridye gibi şişmesini izledim. Etinin koyulaşmasını izledim, sıkılaştıkça seğirmesini ve inlemesini sevdim.

Meme uçlarını çimdikledim. "Acıyor mu, pis kız?" "Biraz," dedi. "Garip hissettiriyor."

"Durabilirim."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Bu iyi bir tuhafılık."

Yanına uzandım, parmaklarımla karnının yumuşak etini, dudaklarını okşadım.

Kukusu mükemmel bir şeftali gibi cam bardağa doğru çıkıntı yapıyordu. "Seni burada, merhametimle seviyorum."

"Beni gerçekten böyle mi görmek istiyorsun?" diye fısıldadı. "Şişmiş ve tuhaf."

Aletimin başını onun kalçasına sürttüm. "İşte cevabın." Yüzünü eğdim ve dudaklarını dudaklarımla sıyırdım.

"Öp beni," diye mırıldandı. "Lütfen..."

Dilimle ağzını açtım, güçlü hareketlerle onunkiyle buluştum. Onu derin ve ıslak bir şekilde öptüm, sonra pompa sihrini gösterirken alt dudağını emdim. Sonunda onu baskıdan kurtardığımda inledi, kalçaları genişçe sallanıyordu. Kabarık tümseğini parmaklarımla arasında kavradığımda haykırdı. Çok yumuşaktı, soğuktu da. Dokunduğumda hissettiklerine bayılıyordum, şişkin ve olgun.

"Tanrım, Jason. Tanrım, bu çok garip hissettiriyor."

Dilimi düz, ıslak darbelerle üzerinde gezdirdim. Sonra ağzımı içine soktum. Çok yumuşaktı. Klitorisi dudaklarımla arasında kocaman şişmişti. Kıpırdandı ve çırpındı, nefesi düzensizdi.

"Bu tatlı amcığı bütün gece emebilirim." "Lütfen..."

Tanrım..."

Onu ayırdım, yüzümü kabarık dudaklarına doğru ittim, içine girene kadar dilimle yokladım. Muhteşemdi.

"Bunu hissedebiliyor musun, pis kız? Amının ne kadar şiştiğini hissediyor musun?" "Sikeyim evet..."

"Seni böyle seviyorum."

"Becer beni Jason," diye tısladı. "Sertçe!"

Vücudunu kendiminkiyle kapladım, aletimi kabarık yarığına soktum. Etrafımda çok iyi hissediyordu, kaygan, yumuşak ve lezzetli bir şekilde ıslaktı. Yavaşça içeri girdim, ayak bileklerini baldırlarımla etrafına sararken kendimi pozisyonda tuttum.

"Bu bütün gece sürebilir," diye fısıldadım. "Bütün gece, Gemma."

"Lütfen..."

"Bunu mu

istiyorsun?" "Tanrım

evet... sik beni!"

İşkenceli itişler, alaycı ve kontrollü. Ben ona işkence ederken o kelepçelerini şingırdatıyor, dudaklarını ısıırıyordu. Dudaklarından çıkan her nefesi, başının her sallanışını izledim. Çıkardığı her küçük nefesin ve törpünün tadını çıkardım. Daha fazlası için haykırırken şişmiş amcığına vurdum.

Sonunda içine boşaldığımda tantana yoktu. Nefesim onun içindeydi.

Yüzünü, alnını onunkine bastırdım. Amını sessizce doldurdum ve yumuşak bir iniltiyle ondan ayrıldım.

Yarı uykuluydu, kelepçelerini çözdüğümde hafifçe gülümsüyordu. Bırakmadan önce bileklerini ovdum ve dizlerini göğsüne çekerek yan yattı, iç çekerek yastıklara gömüldü.

"Artık eve gitmek istiyor musun, Gem?"

Başını salladı, yorganın altına doğru kıvrıldı. Işığı yaktım, bizi karanlığa gömdüm.

Sonra yanına yerleştim.

Gemma

Perdelerin arasından şafak söküyordu. Ağzım kurumuştı. Bir kemik kadar kuruydu. Dolabın üzerindeki bardağın şeklini seçtim, odaklanmak için birkaç kez göz kırptım. Su bir rüyadan aşağı indi. Boş bardağı yerine koydum ve yorganın altına geri döndüm. İşte o zaman aklıma geldi.

Görebiliyordum.

Oda gölgeler ve karanlık şekillerle doluydu ama onları görebiliyordum.

Jason'ın kolu belime dolandı.

Kahretsin. Göz bağımlı bulmak için yastığın etrafını yokladım. Çok uzakta değildi.

Günaha girmeden önce neredeyse tekrar takacaktım. Karanlıktı... net göremeyecek kadar karanlıktı... bir anlık bakış bile sayılmazdı... pek sayılmazdı.

Yavaşça döndüm, hâlâ uyuduğundan emin olana kadar gözlerimi kapattım. Nefesi yüzümde eşitti, derindi.

Gözlerimi açtım.

Yastığın üzerindeki saç yumağı kumaşın üzerinde koyu renkteydi. Demek o kadar da sarışın değilmiş. Kaşlarının ağır kavisini, çenesindeki kirli sakalın gölgelenmesini seçebiliyordum. Yavaşça uzandım ve çok iyi tanıdığım yüzüne dokundum, parmak uçlarım hafifçe çırpındı. Kıpırdamadı.

Kalbim çarpıyordu, kuralları çiğnediğim için suçluluk duyuyordum ama duramıyordum. Onu daha iyi görebilmek için örtüyü dikkatlice indirdim ve soluk tenindeki koyu renkli dövmeleri görünce neredeyse nefesim kesilecekti. Onları seçemiyordum ama yine de en hafif dokunuşlarla izlerini sürdüm.

Gözleri çakmak çakmak açıldı. "Gemma?"

"Hey," diye fısıldadım.

Yer değiştirdi, gözlerini kırpıştırdı. "Göz bağın nerede?" "Düştü."

Başımın arkasına uzandı, onu arıyordu ama ben bileğini tuttum. "Henüz değil."

"Bu kurallarda yok."

"Seni zar zor görebiliyorum, Jason. Sadece yeterince." "Yakında hava aydınlanacak."

"Lütfen, sadece bir dakika."

Yüzüme uzandı ve başparmağını çenemde gezdirdi. "*Bir* dakika." "Çok ateşli bir kurabiyenin, değil mi? Bunu sessiz tuttum."

"Kukun nasıl, pis kız?"

Kahretsin, ağzının hareketini izlemeyi nasıl da seviyordum. "Ayağa kalk."

Bir kalp atışında üzerimdeydi, kalçalarını benimkilere doğru yuvarlarken ağırlığı beni sıkıştırıyordu. Hâlâ şişmiştim. Hassas. Azgın. "Bana bak Gemma. Seni sikerken beni izlemeni istiyorum."

Gözlerim onunkilere kilitlendi, gölgelerdeki karanlık arzu havuzları. "Bu tek seferlik bir şey," diye fısıldadım. "Sadece bir kerelik."

"Sakın gözlerini kapatma. Beni görmeni istiyorum, pis kız, sadece bu seferlik. Sadece bu şekilde."

Gözlerimi dört açtım.

On Sekizinci Bölüm

Gemma

Merak kediyi öldürür, ama kediler öğrenmez. Kaşıntı bir kez başladı mı, bir daha dinmez. Soru üzerine soru, soru üzerine soru, hepsi tek bir ana konu etrafında dönüp duruyordu. Kim o? Benim pis, kötü yabancım kim?

Steve kapıyı çaldığında gitmeye hazırdım. Jason çoktan işe gitmiş, gün ağarmadan bana veda öpücüğü vermişti. Onun gölgeli görüntüsü gözlerimin önünde dans ediyordu. Bu beni gülümsetti.

"İçeri gel," dedim. "Günaydın."

Steve'in odaya girdiğini duydum. "Jason seni eve bırakmamı söyledi." Garip bir sessizlik. "Geçen gece için özür dilerim, seni korkutmak istememiştim."

"Sorun yok."

"Sanırım işleri yoluna koymuşsun."

Sadece çılgın saçlarımı ve sikiş sonrası yanaklarımdaki parıltıyı hayal edebiliyordum. "Üzerinde çalışıyoruz."

"Seni eve götürsem iyi olur." Birkaç adım öne çıktığını duydum. "Gözlerini bağlamaya devam edecek misin?"

"Yapmak

zorunda

miyim?"

"Bilmiyorum."

Omurgamda muzip bir parıltı dans etti ve gülümseyerek göz bağını çıkardım. "Karar verildi."

Steve kısa boylu ve tıknazdı ama itici değildi. Koyu sarı saçları dağınıktı ve güçlü, kare bir çenesi vardı. Mavi gözleri dostça ve kibardı.

"Umarım Jason çıldırmaz."

Omuz silktim. "Neden yapsın ki?"

"Sanırım değil." Gülümsedi. "Ben Steve, yani merhaba."

"Merhaba Steve." Geceyi geçirdiğim odanın etrafına bakındım. Güzel ve havadardı, krem ve bej renkleriyle zevkli bir şekilde dekore edilmişti. Kesinlikle bir kadın eli değmişti. "Toparlanmana yardım edebilir miyim?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, sorun

değil." "Blackfriars'ta oturuyorum,

biliyor musun?" "Beni

yönlendirebilirsin."

"Sanırım yapabilirim."

Evin içinde onu takip ettim, gözlerimi her yere diktim. Bu

beklediğimden çok daha büyük bir çiftlik eviydi. Kenarları biraz kabaydı ama yine de güzeldi. Steve beni koridordan geçirerek ön kapıya götürdü ama oturma odasının önünden geçerken durdum.

"Burası ben geldiğimde bulunduğumuz oda mı?"

"Evet, doğru."

İçeri girdim. "Gerçekten görmek garip, biliyor musun?"

Bej rengi halıyı görünce gülümseyerek her şeyi inceledim, kıcıma nasıl dokunduğunu hatırladım. Uzaktaki duvar futbol hatıralarıyla, imzalı resimlerle, atkılarla ve kartpostallarla kaplıydı. Bir adım öne çıktım ve Steve'in kutlama yapan bir takımın arasında gülümseyen bir resmini gördüm.

"Vay be, ne

hayranmışsın."

"Şarkıcılar," dedi.

"Bu bir koleksiyon."

"Evet."

Odanın geri kalanı yeterince sadeydi, futbol çılgınlığının arasında sadece birkaç çiçek baskısı vardı. Şöminenin üzerinde imzalı bir forma, eski bir koltukta da imzalı bir futbol topu asılıydı. Kadın dokunuşunun çoktan gittiğini hayal edebiliyordum.

"Maçlara gidiyor musun?" "Bazen."

"Ya Jason? O da bir Singers hayranı mı?"

Sanki hileli bir soruymuş gibi bana baktı. "...Evet." "O da seninle geliyor mu?"

"...Oldukça fazla gidiyor."

"Özür dilerim," diye gülümsedim. "Meraklı davranıyorum. Hadi harekete geçelim."

Kendimi Steve'in eski Land Rover'ına attığımda irkildim. Koltuğun kesimi tanıdık. Parmaklarımı pencere çerçevesi boyunca gezdirdim, aynı küçük çukurlar ve oluklar. "Bu senin araban mı?"

"Evet," dedi. Anahtarı çevirdiğinde motordan aynı gümbürtü geldi.

"Ama bu..."

"Jase bazen kullanıyor."

Çamurlu p a t i k a d a ilerledik, gerçekten de hiçliğin ortasındaydık. "Jason hangi arabayla gitti?"

"Kendi arabası."

"Uzakta mı çalışıyor?"

"Birkaç mil," dedi bana gergin bir bakış atarak. "Cobham'ın orada."

"Burada sık kalır mı?"

Başını iki yana salladı. "Sadece dün gece."

"Yakınlarda mı oturuyor?"

"Yeterince yakın."

"Karısıyla tanıştın mı?"

Zavallı Steve neredeyse yoldan çıkıyordu. Çabucak toparlandı ama yüzü kızarmıştı. Durumun saçmalığına gülme isteğimle savaştım.

"Evet, ne yazık ki onunla tanıştım."

"Onu uzun zamandır tanıyorsun, değil mi?"

"Neredeyse tüm hayatım boyunca."

"Bunu daha önce yaptınız mı? Üçlü seks, yani?"

Soruya gerçekten cevap vermek istemediğini söyleyebilirdim. "Uzun bir süre değil."

Sokağıma girdiğimizde rahatladığını neredeyse duyabiliyordum. Avlunun dolup taşacağını bildiğim için onu dışarıya çekmesi için yönlendirdim. Veda etmek için elini kaldırdı ve oyalanmadı.

Merakımın en ufak bir şekilde bile yatışmadığını görmek acı vericiydi. Tam tersine.

Sadece kötü Jason'ım hakkında her zamankinden daha çok şey öğrenmek istiyordum.

Jason

Antrenmanda çok sıkı çalıştım, elimden gelenin en iyisini yaptım. O sabah sahada kendimle küçük bir anlaşma yaptım. Fazladan bir yıllık sözleşme ve ben çekip gidecektim. Yarı yarıya ya da hayır. Bu sefer akıllıca, sağlam yatırımlar yapabilir, kendime iyi bir yer kurabilirdim. Belki paramızı yatırdığımız on iki odalı Surrey malikanesi değil ama düzgün bir yer. İçinde April olmayan bir yer.

Peki ya Gemma? Onun görüntüsü gözlerimin önünden geçti. Kim bilir.

Powell sahada bana doğru koşmaya başladı, başı eğikti ve gol atmak için her şeyini ortaya koymuştu. Hâlâ kıskançlığın acısını hissediyordum, Kings'in dans pistinde kirli kızımın kışına bastıran sikiinin fazlasıyla farkındaydım. *Gel bana, pislik.*

Onu oyundan aldım, gol atmaya fırsat bulamadan topu çalan tatlı bir çalım attım. Ondan beş tane daha almıştım ve hayal kırıklığı belli oluyordu. Ayak hareketlerine küfrederken sııttım.

"Bir dahaki sefere iyi şanslar."

Omuz silkti. "Senin derdin ne dostum?"

"Oyunu oynuyorum Powell, sadece lanet oyunu oynuyorum."

Son düdük. Benim tarafım 3-0 öndeydi. Kazandık.

Soyunma odalarına doğru giderken Trevor sırtımı tokatladı. "İyi görünüyorsun Redfern, ateş gibisin."

"İyi hissediyorum, Trev, tam benim oyunum."

"Böyle devam edersen, sezon sonunda çizmelerini asmana izin veremeyeceğim. Nisan ayında tüm o yurtdışı tatillerine veda etmek zorunda kalacaksın."

"Eminim hayatta kalacaktır."

"Görebiliriz, Jase. Keskin ol, delikanlı."

Duş alırken kirli kızımın kokusunu hâlâ parmaklarımda hissedebiliyordum. Onun güzel kokusu tenime yapıştıyordu. Nerede olduğunu, ne yaptığını merak ediyordum. Bir mesaj sorularımı yanıtladı.

Chelsea ile evde. Seni düşünmeden duramıyorum. Lütfen büyük finalimizi yakında ayarla, Jason. Gözlerimi daha ne kadar bağlayabilirim bilmiyorum.

Kahretsin.

Vince'e mesaj atma vakti gelmişti.

Gemma

Cara'nın küçük güzel ayaklarını yerden kestim.

"Cumartesi gecesi!" Ciyakladım. "Büyük gece." "Vay be!" Sırıttı. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım. "Çok gerginim."

"Sinirler iyidir," dedi. "Keyfini çıkarın."

Direğin etrafında defalarca döndüm, rutin çalışmamıza başlamak için pozisyon aldım. Dansımız şekilleniyordu, gerçekten iyi şekilleniyordu, ben de öyle. Baldırlarım ve kollarım da sıkılaşıyordu. Direği kalçalarımın arasında sıkıca kavrayarak kendimi yukarı kaldırdım.

"İyi görünüyorsun, Figi. Gerçekten iyi."

"Birkaç hafta kaldı," dedim. "O sahneye çıkmayı dört gözle bekliyorum. Listeden bir fantezi daha silinecek."

"Biraz daha bulman gerekecek," diye gülümsedi.

Bu konuda bir sorun yaşayacağımı sanmıyorum.

Jason

Steve'in harika bir iş çıkardığını görmek için ahır hazırlıklarını kontrol ettim. Işıklandırma ve ısıtıcılar da kurmuştu. Yerde kocaman bir yatak ve tepedeki kirişlerden aşağı sarkan zincirler vardı. Oraya bakarken sikim kalkmıştı.

"İşe yarar mı?" diye sordu.

"Mükemmel, dostum. Beni gururlandırdın."

"Gerçekten buna hazır mı? Dördümüz

birden mi?" Gülümsedim. "Bekle ve gör."

"Sonra ne olacak? Onu tekrar görecek misin?"

Zihnimin arkasında korkunç bir kıpırtı. "Hiçbir fikrim yok." "Görüşmezsen çok yazık olur."

Evet. Evet olur.

Gemma

Cumartesi günü bütün gün sohbet hattında tıklıp kaldım, sinirden kendimi meşgul etmeye çalıştım. Chelsea hala bizim evdeydi ve normal bir insana on iki ay yetecek kadar kıyafet ve güzellik ürünüyle oturma odamızda ikamet ediyordu. Medya hala onun kanının peşindeydi ve o da bunun için can çekişiyordu. Kitlelerin kaprislerine karşı bu kadar savunmasız olmaktan nasıl da nefret ederdim. Aslında onların radarında olmaktan nefret ederdim.

Duş aldım, tıraş oldum, keselendim ve duş aldım, vardiyalar arasında bir saatim olduğunu iddia ettim, sonra son hazırlıklar için sinsi bir şişe şarapla yatak odama çekildim.

Beyaz bir slip seçmiştim. Şeffaf beyaz. Meme uçlarımla koyu renkli tomurcuklarını kumaşın arasından gösteren ve meraklı parmaklara karşı neredeyse hiç direnç göstermeyen beyaz. Bir çift tayt ve kalın siyah bir kazakla örtündüm. Aptalca bir kılık değiştirme. Sonra da zahmetim için büyük bir kadeh şarap içtim.

Saçımı düzelttim ve makyajımı yaptım, ellerim gergin ve beceriksizdi. Bir saniye

Cam sinirlerim için harikalar yarattı ama koordinasyonum için pek bir şey yapmadı. Kendimi onaylamadan önce uzun bir süre aynada kendime baktım. Yapabilirdim. Hemen hemen.

"Ben çıkıyorum," diye duyurdum.

Chelsea'nin kaşları havaya kalktı. "Nereye gidiyorsun?"

"Kirli Melekler," diye yalan söyledim. "Antrenman."

"Akşam 10'da

mı?" "Geç seans."

"Ben de gelebilir miyim?" diye sordu. "Sessiz olacağım."

"Belki bir dahaki sefere, hey? Bu biraz doğaçlama bir seans olacak. Sadece ben ve Cara."

"Cara, Cara, Cara," diye alay etti. "Mükemmel lanet Cara. Seni o seks kulübüne falan mı sürüklüyor? Öyle, değil mi?" Bir yastığa doğru inledi. "Tamam. Yarın görüşürüz."

Araba yanaştığında dizlerimin bağı çözülmüştü. Jason'ın tutuşu sabitti, gerginliğime yorum yapmadan beni koltuğuma oturttu.

"Çok kalmadı, pis kız," dedi. "Senin büyük gecen."

"Tıpkı fantezimdeki gibi, değil mi? Sert ve kirli?"

"Tıpkı senin fantezin gibi Gemma."

Şarabı tercih ettiğim için çok memnundum. Alkolün parıltısı mideme hoş bir şekilde oturdu ve paniğin etkisini azalttı. Steve'in arabasına girdiğimizde titrememi durdurmadı ama kesinlikle katlanılabilir hale gelmesine yardımcı oldu. Bu kez Jason arabayı daha ileriye sürdü, sağa döndü ve yumuşak bir zemine park etti. İnmemeye yardım etti ve hafif bir esinti yanaklarımı serinletti. Topuklarımın altında çimenleri hissedebiliyordum. Çimenler betona çıkana kadar devam etti ve saman kokusu beni çarptı.

"Ahır mı?"

"Her zamanki ahırınız değil."

Beni istediği yere yerleştirdi, kocaman bir şilte gibi hissettiren bir şeye yasladı. Beni oturmam için itti ve kazağımı başımın üzerinden çekti.

"Güzel," diye homurdandı benim dayanıksız slipimi görünce. Taytımı aşağı çekti ve bir an için kalçalarımın izler bıraktı. "Bunu istediğine emin misin?"

Başımı salladım. "Bunu hep istemişimdir."

Dizlerimi iki yana açtı ve parmaklarıyla amımı yokladı. "Öyle görünüyor. Şiltenin üzerine çık ve dizlerinin üzerine çök Gemma. Bileklerini bana ver." Şiltenin üzerine diz çöktüm. "Buradalar mı?"

"Ne?"

"Diğerleri. Onlar burada mı?"

"Dışarıdalar."

Aman Tanrım.

"Onlara beklemelerini söyledim. Seni hazırlamak, rahat ettirmek ve hâlâ istediğinden emin o l m a k ı s t e d i m . Gergin misin?"

"Birazcık."

"Olma. İstedığınız zaman dur diyebilirsiniz. Değil mi?" "Evet. Tabii ki."

"Hala istiyor musun?"

Sakinleştirici uzun bir nefes aldım. "Evet. Kesinlikle."

"Güzel. Şimdi bana bileklerini ver."

İstedğini yaptım, kollarımı başımın üzerine uzatırken zorlukla yutkundum. Kelepçeler. Onları çektim ve ağırlığımı kolayca aldılar. Sıkıca sıkışmışım.

Jason slipimin içinden meme uçlarıma dokununca irkildim.

"Benim açıkta kalan küçük Gemma'm, o pis küçük kız gibi kullanılmaya hazır." Ağzı kulağımda. "Nasıl hissediyorsun, pis kız?"

"Çılgınca," diye nefes aldım, "lanet olası çılgınca."

"Deli mi? Kendini iyi hissetmeni istiyorum pis kız, delirmeni değil."

Göğüslerimi nazıkçe kaldırdığında nefesim kesildi, gergin meme uçları slipimin kumaşına sürtündü. Lanet olsun, karıncalanma. Dudakları dudaklarıma yapıştı, yumuşak ve sıcaktı. O koku - *narenciye* kokusu - çok azgındı.

Dudakları benimkileri bıraktı. Göğüslerimi bıraktı ve meme uçlarımı nazıkçe çimdikledi. "Şimdi bana iyi hissettiğini söyle, pis kız. Söyle bana tarafından yutulmak istiyorum yabancılar."

"İyi, kendimi iyi hissediyorum, çok iyi," diye mırıldandım. "Bunu istiyorum. Tanrım, Jason, o yabancıları o kadar çok istiyorum ki."

"Senin için hazırladığım tüm oyuncakları görmelisin, pis kız. Büyük, şişman dildolar, tombul lanet popo tıkaçları... ama hiçbirisi benim için alacağın sıkler kadar acımasız değil."

Tanrım! Bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim ve kalçamda meyve sularımın damladığını gördüm. Bu çılgınlıktı. Lanet olası delilik. Tüm kuralları tekrar tekrar gözden geçirmiştik. Söyleyecek bir şey kalmamıştı. İşte bu kadar. Yatak önümde alçaldı ve başparmağı klitorisimi okşarken inledim.

"Evet. Oh, evet."

"Seni sikilirken izleyeceğim, Gemma. Beni gururlandır,

pis kız."

Yüzüm alev alev yanıyordu. "Seni çok gururlandıracağım Jason, söz veriyorum." "İşte benim kızım."

Issız bir yerdeki bir ahırda dizlerimin üzerinde prangalarla yatıyordum. Nefesim düzensizdi, kulaklarımda gürültölüydü. Kalbim göğsümde çarpıyordu. Serin bir cereyan bacaklarımı gıdıklarken ve ayak sesleri yaklaşırken sakinliğimi korumak için mücadele ettim; botların ağır gümbürtüsü. Birden fazla çift. Derin bir kahkaha.

"Vay, vay, vay," dedi hırçın bir ses. "İşte küçük sürtüğümüz güzelce bağlanmış ve adamım, şu saçlara bak."

"Muhteşem," dedi başka biri.

Hiçbir şey göremesem de sese doğru döndüm.

Başka bir ses. "Bunu istiyor gibi görünüyor, değil mi? Şu sırılsıklam amcığa bak."

"Pis sürtüük. Bize bir ziyafet hazırladın, Jase. Gerçek bir ziyafet."

"Buna hazır görünüyor. Bunun için can atıyor. Çok pis."

"O lanet amını yırtıp açacağız ve seni çığlık attıracağız, seni küçük sürtüük."

"O tatlı tombul kıcını bir fahişe gibi inleyene kadar sür."

"Göğüslerin de çok güzel."

"Bunu istiyor, bunu istiyor, pis kaltak."

İlk el indiğinde sıçradım. Kıçımı kavradı, parmakları tam içine girdi. *"Güzel."*

Eller yüzümde, sıcak bir ağız ağzımın üzerine kenetlenmiş, özensiz bir dil içeri doğru ilerliyor. İğrenç ve nahoş bir histi. *Azgın.*

"Ağzını aç ve beni istediğin gibi öp." Bir el saçlarımı çekti ve ben ağzımı açana kadar beni sıkıca tuttu. Kendimi bu fanteziye kaptırdığım tüm zamanları düşündüm, beni oyuncağı haline getiren kirli ve kötü yabancıları hayal ettiğim tüm zamanları. İşte buydu. Gerçek şansım. İnledim, Jason'ın olmamı istediği pis küçük sürtüük gibi dilini ağzıma aldım. Nerede olduğunu merak ettim, onu elinde sikiyle bir saman balyasının üzerinde otururken hayal ettim. Yabancı çok salyalı, çok ıslaktı, bayat elma şarabı ve kim bilir başka ne tadı vardı. Tel tel sakalları çenemi tırmalıyordu ama umurumda değildi. Ağzımı yalamasına izin verdim, yüzüm tükürüğüyle kayganlaştığında bile daha fazlası için açıldım. Kalçalarımın arasındaki ıslak parmaklar klitorisimi dürtüyordu ve bir ağız sağ meme ucumda, kumaşın içinden sertçe emiyordu.

Kimin kim olduğunu anlamaya çalışmadım bile. Bir önemi yoktu. Hiçbir şeyin önemi yoktu. Gözbağımın dışında korsanlarım beni taciz ediyordu.

Slip elbisemin kumaşının yırtıldığını duydum, sonra diğerleri onaylarken kaba eller göğüslerimi aşağı yukarı zıplattı. Meme uçlarımı çekiştirdiler, memelerimi sağa sola salladılar. Harika hissettiriyordu.

Biri ayağa kalkarken şilte dizlerimin altına düştü. Kalın, etli bir penis yanağımı tokatladı.

"Boğazını aç," diye homurdandı. "Sonuna kadar, bebeğim. Yut beni."

İçine soktu ve biri başparmağını kış deliğime sokarken ben onun sikinin etrafında sıçrayarak öğürdüm. Başka bir adam ayağa kalkarken şilte gıcırdadı, başka bir etli alet ağzımı gerdi. Biri burnumu sıkı, ben çekmeye çalışırken heyecanla homurdandı.

"Hayatta olmaz, sevgilim. Bizi yalayıp yut, bu doğru. Al şunu."

Parmaklar amımda, en az üç tane. Yerini bulmuyorlardı, yakın bile değillerdi ve bunun için kendimi daha kirli hissediyordum. Yatak tekrar eğildi, dizlerim ayrıldı, bacaklarım benimkilere değdi. Bir sargının yırtıldığını ve bir siki içime girmeden önce bir iç çekiş duydum. Ağzımı geren aletlere karşı inledim, gözlerim gözbağı altında sulanıyordu.

"Oh evet, seni pis küçük horoz fahişe. Boğ onu."

Boğuldum. Boğuldum, öğürdüm ve memelerimi kendi tükürüğümle ıslattım.

"Pis yabancı siki amına girdi bebeğim. Nasıl bir his?"

Ağzımdaki et olmasaydı ona bunun bir rüya olduğunu söylerdim. Gerçekleşen harika bir rüya.

"Seni becereceğim, kaltak. O küçük pis deliklerini bir güzel sikeceğim."

İşte bu! Sik beni, sik beni, sik beni!

Yine Jason'ı düşündüm, horozla öğürürken beni izliyordu, kığım başka bir adamın karnına çarpıyordu. Bu beni kirli bir yere gönderdi, dönüşü olmayan bir yüksekliğe doğru spiral çiziyordum. Kaya gibi sert sikler dudaklarımı tokatladı, ağır gümbürtüler ve bu sefer onlar için genişçe açılıyordum, dil davette sallanıyordu.

"İyi küçük sürtük, bu doğru. Bize o tatlı lanet ağzını ver."

Al şunu! Al şunu!

Eller memelerimi avuçladı, meme uçlarımı çekiştirdi ve ben bağlarımdaya gerildim, her seferinde kendimi onların dokunuşuna sundum. Daha fazlasını istiyordum. Daha fazlasını!

"Lütfen..." İnledim. "Sert yap..."

Göğüslerimi tokatladılar, göbeğimi, kığım, kalçalarımı tokatladılar, yumuşak, parlayan etimde ağır avuç içleri. Göğüslerim ve kığım muhteşem bir zevkle karıncalanırken o güzel yanık. İki sıcak ağız meme uçlarımdaydı, emiyor, dişliyor, ısıırıyordu ve ben buna bayılıyordum. Daha sert, daha fazla ve başka her şey için inliyordum.

pis dilimden yuvarlandı. Höpürdettiler, ısırıldılar, tokatladılar ve ısırıldılar ve hepsini aldım, bacaklarımı içimdeki horoz için daha geniş açtım. Daha fazlasını istiyordum. Her şeyi istiyordum, kirli, terli erkek etiyle patlayacak kadar gerilmiştim.

Parmaklarıyla bağlarımı çözüp beni serbest bıraktılar. Beni istedikleri yere doğru zorladıklarında sert kollara yığıldım, gevşek ve istekliydim. Amımdaki alet kıcıma doğru ilerlerken ciyakladım, ama acı çabucak geçti, geriye sadece o muhteşem acıyı bıraktı. Beni geriye doğru ittiler, başım altımdaki yabancıya yaslanana kadar kollarını belime doladılar. Ne olacağını biliyordum ve gülümsüyordum. Delicesine ahlaksızca. Vay anasını!

Önce parmaklar, amımı geriyor ve kıcımdaki sikin üzerine bastırıyor. Başparmağım klitorisimdeydi ve ben inliyordum, yalvarıyordum.

"Doldur beni, lütfen, doldur beni. Sik evet, sik beni..."

Başka bir hışırtı ve kâğıt yırtılması ve yarığımın bastırılan başka bir şişman dick. Zorla girerken canım yanıyordu ama umurumda değildi. İki yabancı beni sıkıştırmış, aralarına sıkıştırmıştı; seks ve ter kokuyor, homurdanıyor, inliyor ve beni sertçe pompalıyorlardı.

"Pis kaltak, bu doğru. Al bakalım."

"Alıyorum," diye nefes nefese kaldım kıcımdaki alet çok derine girerken.

"Bunu istiyorsun, değil mi bebeğim? İki şişko sikin etrafında gerilmek."

"Çok iyi hissediyorsun, değil mi?"

"Evet!" Bana tekrar vururken ağladım.

Elleri omuzlarımdaydı, beni tutuyor, içimdeki iki sikin üzerine bastırıyordu.

"Becer onları, pis kaltak. Sik o aç yarakları."

Oh, onları nasıl becerdim. Kıvrandım, kıvrandım, o aç yarakları becerdim.

"İyice aç bebeğim, gırtlığın için güzel bir horoz daha. Bütün deliklerin, sevgilim, işte bu, doğru."

Emdim, çırpındım ve beni kullanmalarına izin verdim. Kirli korsanlarım gerçektir, canlanmıştı, tokatlıyor, vuruyor ve acımadan yakalıyorlardı. Kahretsin, kendimi çok yaramaz hissettim. Tatsız, iğrenç ve gerçekten pis.

Çekildiler, ilerlemelerini kontrol edene kadar bacaklarımı kaldırdılar.

"O delikler çok güzel açılmış, bebeğim."

Artık açıktaydım, pazardaki ödüllü bir inek gibiydim ve içimden sular akarken kendimi çok pis, kötü ve iyi hissediyordum.

"Lanet olsun, evet, bu çok üzgün, muhteşem bir karmaşa."

Garip bir şekilde gurur duydum. Acılı ve gururlu.

"Buraya gel Jase, bunu kaçırmak istemezsin."

Jason.

Kalbim onun adıyla çarptı.

Yabancılar beni açık tuttular, ben sarsılıp inerken klitorisime bir vibratör getirdiler.

Yabancılar beni yağladılar ve içime oyuncak soktular, klitorisimi vibratörün tatlı işkencesiyle rehin tuttular.

Jason'ın dokunuşunu üzerime geldiği anda anladım, tanıdık parmaklar meme uçlarımdaydı. Beni kucağına çekti, diğer adamlar için dizlerimi yüksekte tutarken başımı karnına yasladı. Onun kollarında kendimi çok iyi hissediyordum. Güvende, sıcak ve hiç olmadığım kadar pis, ağzım açık ve azgın korsanlara maruz kalmıştım.

"İyi misin, benim pis kızım?"

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

"Daha fazla mı istiyorsun?"

"Kullan beni," dedim. "Lütfen. Her şeyimi. Kullan beni."

Sikler, ağızlar ve koca koca oyuncaklar, içimde, üzerimde, hepsi üzerimdeydi. Nefes nefese kalana kadar kıvrandım, o sıkık vibratörle beni defalarca boşalttıklarında klitorisim acımaya başladı.

Jason iki sıcak döl damlası için ağzımı geniş tuttu. İyi bir kız gibi yuttum, daha fazlası için açtım.

"O amcığı genişletmeye hazır mısın, pis kız?" diye fısıldadı. "O küçük tatlı amcığına iki sık girdiğini görmek istiyorum."

Başımı salladım, tutarlı bir konuşma yapamıyordum.

Beni öne doğru itti ve bekleyen sikin üzerine oturttu. Kolayca üzerine kaydım, güzel ve derin, ikinci girişi almak için öne doğru katlandım. Bana doğru bastıran Jason'ın sikiydi, bir mil öteden biliyordum. İçeri girerken çıkardığı hırıltıyı biliyordum. Onun için nasıl bir his olduğunu merak ediyordum, aleti başka bir alete sıkıca yapışmıştı, taşaklarım taşaklarıma değiyordu, hırpalanmış deliğimi paylaşıyorlardı.

Acıya rağmen gülümsedim, ta ki sadece zevkin tatlı sızısı, iki sikin beni çalıştırırken çıkardığı nazik höpürtü, şimdiye kadar duyduğum en azgın ses olana kadar. Onlar ileri geri kayarken klitorisim zonkluyordu. Tanrım, bu bambaşka bir şeydi.

Jason omzumu ısırды, acıtacak kadar sertti, sonra kulağıma homurdandı. "Benim için böyle boşalmanı istiyorum Gemma. Benim için gelebilir misin?"

İçimdeki noktaya odaklandım, sıcak basınç kabarması sıkıca öğütüyordu. "Daha sert, Jason, daha sert ve senin için boşalacağım. Sık beni!"

"Aferin kızıma."

Tanrım, beni nasıl da sikiyorlardı... ve ben de acıya, içimde büyüyen arzunun çırpınışlarına odaklanarak bunu kabul ettim. Açıyı değiştirdiler ve Jason ritmi arttırdı... Onun sikinin içimdeki diğer sikin üzerine bindiğini hissedebiliyordum... lanet olası işi yaptı.

"Siktir, Jason, geliyorum! Geliyorum amına koyayım! Kirli amımı sik, Jason, lütfen, sik beni... sik beni! Sik beni!"

Ben boşaldığımda o da boşaldı, yükünü içime boşaltırken küfürler savurdu. Altımdaki yabancı çok geride değildi, kalçalarını şilteden kaldırdı ve boğazından inledi.

Geri çekildiklerinde çiğ hissettim. İçi boş ve zonkluyordu. Kukuma dokunmaya cesaret edemiyordum, onu boş bir delik olarak bulmaktan çok korkuyordum.

Adrenalinim yüksek ve dalgalıyken yatağın üzerinde rahatladım ve parmaklarımı Jason'ın göğsünde gezdirdim.

"Bu inanılmazdı," diye nefes nefese kaldım. "İnanılmazdı."

Ağrıyan klitorisimin üzerindeki parmakları, tekrar iyi hissetmeye başlamadan önce beni ciyaklattı.

"Henüz bitmedi, pis kız," diye homurdandı, garip eller bana doğru gelirken. "Daha kıcımdan başlamadık bile."

Hay sikeyim.

On Dokuzuncu Bölüm

Gemma

Land Rover toprak yolda gümbür gümbür ilerlerken gerilim de artıyordu. Kendimi tümseklere hazırladım, dişlerimi sıkarak bu hissi hissettim; çiğliği, acıyı, gıcirtıyı, şişmiş lanet açıklığı. Yine de çok iyi hissettiriyordu. Çok kirli.

Kukumdaki iki yarak yoğun hissettiriyordu.

Çılgınca yoğun. Kıçımdaki iki yarak çılgınca hissettiriyordu, nokta.

Aşağıdaki pisliği düşünmeye cesaret edemiyorum, sabah ne kadar ağrım olacağını düşünmeye cesaret edemiyorum.

Şu anda bunun bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey serbest kalmanın ışıltısı, endorfin yüksekliği, fantezilerin çıldırdığı o güzel karanlık yerd.

Nefesim sık ve düzensizdi. Koltuğa tünediğimde dizlerim birbirinden ayrılıyordu.

Jason tek kelime etmedi. Benim kadar gergin olduğunu hissedebiliyordum. Hava, fırtına öncesindeki basınç gibi ağırdı.

İki büyük aleti kıcıma almamı izlemiş, aletler içeri girerken onun adını haykırmıştı. O zamandan beri sessizdi, düşünceliydi.

"Konuş benimle," diye fısıldadım. "Kızgın

mısın?" "Kızgın mıyım? Hayır."

"Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hayır."

Pistte bir çukura girdiğimizde nefesim kesildi. "Konuş benimle, Jason. Bu sessizlik beni gerçekten rahatsız ediyor."

Bacağında bir el, çıplak tenime değen sıcak bir el. Kazağımı başıma geçirmişt看 ama tayt giymekten çekinmişim. Parmakları ile hırpalanmış anım arasında hiçbir şey yoktu, sadece uyluk.

"Rahatsız olma, pis kız."

Aramızdaki mesafeyi hissedebiliyordum. Havada bir sessizlik uçuşumu vardı. Bunun olacağını bilmeliydim. Fantezi bitmişti, gidecek başka bir yer yoktu, gerçekten. Geri çekiliyordu, eğlenceli zamanlar için teşekkürler, sonra görüşürüz.

Benim de istediğim buydu. Yabancılar olarak vedalaşacaktık, hafızamız sağlam olacaktı, ben de buna güvenmişim. Böyle bir ilişki için tek gerçek seçenek

eninde sonunda. Peki, neden bu kadar acıttı?

"Sanırım buraya kadarmış." Gülümsemeye çalıştım. "Fantezi gerçekleşti. Çılgın bir yolculuktu, Jason."

"İstediğin bu mu?"

Göğsümde gurur çiçekleri açtı, aptalca bir gurur. "İkimiz de böyle o l a c a ğ ı n ı biliyorduk. Sorun yok, her şey yolunda. Çılgın anılar, değil mi?"

"Bunun çılgın bir anı olmasını mı istiyorsun?" "İstediğin bu değil mi?"

"Tanrım, Gemma."

Arabayı sola doğru çevirdiğinde koltuğu can havliyle kavradım, durana kadar sağa sola çarpıp zıpladık. El frenini çektiğini duydum, kapısı açıldığında soğuk havayı hissettim. *Kahretsin, beni burada bırakma.*

Arka tarafta ayak seslerini duydum, sonra yanımdaki kapı kolunun gümbürtüsünü. Elleri üzerimdeydi, beni dışarı çekmeden önce emniyet kemerimi çözdü. Beni arabaya sıkıştırdığında ciyakladım, yüzümde rüzgar ve topuklarımın altında çamur ezildi.

Ve sonra beni öptü. Sertçe. Sertten de sert. O kadar sertti ki nefesimi kesti, dili ağzımın etrafında benimkini avladı, dudakları benimkine karşı şiddetli ve sıcaktı. Ağzına karşı nefesim kesildi, ellerim saçlarına dolanmak için havaya kalktı. Sabah çiseleyen yağmurda nemlenmiş, uçları kıvrılmıştı. Kazağımı çekiştirdi, sıcak avuç içleri serin tenime değdi ve ben onun için acı çektim, o şişko yarakların geride bıraktığı tüm acılardan daha beter. Bu farklıydı, sanki kalbimde kocaman bir kara delik açılmış gibiydi.

Gözlerimi bağlamaya çalıştım ama bir kez daha beni durdurdu, bileklerimi başımın üzerine sıkıştırdı ve vücudumu onunkilerle sabitledi.

"Bugün değil," dedi. "Son gün Gemma. Bir dahaki görüşmemizde gözlerimiz bağlı olmayacak. O zaman ne olacağını Tanrı bilir, sanırım sadece emip görmemiz gerekecek. Ama şimdi değil, bugün değil."

"Tamam, Jason," diye nefes aldım. "Sadece sık beni." "Ciddi misin sen?"

"Sık beni!" Çılgılık attım. "Beni onların olduğu yerde becereceğine söz vermiştin, en iyisi olacağına söz vermiştin."

"Çok hırpalanmışsın Gemma." "Sana yalvarmamı mı istiyorsun?"

"Sen deli bir kızsın, hem de çok deli." Çamurda dizlerinin üzerine çöktüğünü duydum, beni de kendisiyle birlikte aşağı çekmeden önce ayaklarıma sıçradı. Çamur her tarafımı kaplamıştı.

Bacaklarım, kığım da, o beni pozisyona getirirken altımızda ezildi. Bacaklarımı ayırdı, nefesi acıyan, soğuk amımın üzerinde sıcaktı.

"Siktir, Jason, siktir."

Klitorisimi yaladı, diğerlerinin beni götürdüğü yeri yaladı, dilini sonuna kadar içeri bastırdı. Yanıkla nefesim kesildi ama onu durdurmadım.

"Siktir, oh siktir."

"Benim güzel pis kızım," diye mırıldandı. "Benim için geniş ve çiğ bir şekilde açılıyor."

Başını kavradım, ona sıkıca sarıldım, çılgın bir coşku patlaması beni yuttu. "Bunu durduramam," diye tısladım. "Asla durmayacağım. Her zaman aklımdasın Jason. Her zaman."

Çamurda debelenerek üzerime geldi, kot pantolonuyla boğuşurken ağırlığı ağırlaştı. "Bana lanet bir büyü yaptın, pis kız. Beni delirtiyorsun."

"SIK BENİ!" Çığlık attım. "LÜTFEN SIK BENİ!"

Yumruklarımı sırtında birleştirdim ve o içeri doğru iterken yanma hissiyle inledim.

"Al onu," diye hırladı. "Her şeyimi al. Her pis parçamı." "Oh kahretsin, oh kahretsin, oh lanet olsun!"

Beni yavaş ama derin, her hamlesi acı verici, her hamlesi mutluluk verici bir şekilde becerdi. Onun için kıvrandım, onun için inledim, soğuktan çamura bulandım ve çiseleyen yağmurdan sıırıslıklam oldum ama hiç umurumda değildi. Hem de hiç.

Boşalırken sarsıldı, tüm vücudu gerildi, saçları yüzüme damlarken kasları gerildi. Uzun süre bitkin düşüp yanımdaki çamura yığılana kadar onu içimde tutarak acıyan kalçalarım sıkıştırdım.

"Siktir," diye güldü. "Tanrı aşkına Gemma, bu çılgıncaydı."

Bu her şeyi özetledi.

Gemma

Çenelerim yerde, içeriye doğru ilerlerken iri gözler bana bakıyordu.

"Sorma," dedim halının üzerine çamur damlatmamaya çalışarak.

"Bu da ne...?" dediler hep bir ağızdan.

"Sana söylesem bile bana inanmazsın, inansan *bile*

gerçekten bilmek istemezdim."

Chelsea kollarını kavuşturdu. "Şu Jason ucubesi mi?"

Sırıtmadan duramıyordum. Bu kahkahaya dönüştü, histerik bir kahkaha, son on iki saatin tırmandığı çılgınlığın doruklarında gözyaşlarım yüzümden aşağı aktı.

"Bunun komik olduğunu düşünmene sevindim," diye tersledi Chelsea. "Belki bazılarımız senin için gerçekten endişeleniyordur."

Kendimi toparlamaya çalıştım ama çok gergindim, adrenalin, endorfin, uykusuzluk. Ne karmakarışık bir durum.

"Duş alacağım," dedim sonunda.

"Çabuk olsun," dedi Tessa, peşimden koşarak. "Dışarı çıkıyoruz, Chelsea'nin rehabilitasyonunun birinci adımı. Sadece yolun aşağısındaki Rifleman's'a."

Rifleman's'dan nefret ediyorum. Eski bir pub, büyük ekranlar ve gürültülü pislikler olan bir spor mekanı haline geldi. "Lütfen oraya gitme."

Tessa en *makul* yüz ifadesini takındı. "Gidebileceği en uzak yer orası." "Bir spor barına mı? Sanki bunun bir faydası olacakmış gibi."

"Metroya binmeyecek, şehir dışına çıkmayacak. Daha yeni sokağın yirmi beş adım aşağısına gitmeyi kabul ettirdim. Spor barı olsun ya da olmasın, oraya gidiyoruz. *Chelsea* için, tamam mı?"

Gözlerimi devirdim. "Peki. Bana yarım saat ver."

Chelsea'nin benden çok daha uzun süreye ihtiyacı olduğu ortaya çıktı, bu pek de sürpriz olmadı. Bara gittiğimizde öğlen olmuştu, hafta sonu futbol özetinin tam ortasıydık. Harika. Aptalca, bara gitmeyi teklif ettim ve sarhoş aptallar arasında üç kişi kaldık. Boş gözlerle yukarıdaki ekrana baktım, kuyruğu yavaşlatmaktan başka bir işe yaramayan süper HD devasa düz ekran bir şey. İnsanlar bu şeyleri neden 17. yüzyıldan kalma kirislere bağlar, aklım almıyor.

Omzumun üzerinden bir bakış attığımda Tessa ve Chelsea'nin masayı topladıklarını gördüm. En azından küçük bir merhamet. Onlara omuz silkip sırayı işaret ettim ama onlar çoktan bir şeyler gevelemeye başlamışlardı. Tam yaklaşıyordum ki öndeki kalabalık saçma bir tezahüratla patladı ve beni umursamadan geriye doğru itti.

Şarkıcılar! Şarkıcılar! Şarkıcılar!

Lanet olası Şarkıcılardan bıkmıştım ve bu berbat kuyruğa girmemin tek sorumlusu olarak onları görüyordum. Şarkıcılar ve Chelsea'nin kendi

doğuştan gelen bir aptal olma yeteneği.

Liverpool Wanderers deplasmanında 4-0 kazandıkları ortaya çıktı. Vay anasını. Kalabalık her gol vurgusunda patladı ve sabrımı kaybettim, onlar ekrana aval aval bakarken dirsek atarak yolumu açma fırsatını kullandım.

"Üç votka kola," diye bağırdım ve bir yirmilik uzattım. Neredeyse hiç bozuk param yoktu, bu da buranın bir başka saçmalığıydı.

İçkileri ellerimde dengeledim ve Chelsea ile Tessa'ya doğru geri dönerken rahatlayarak iç geçirdim.

Ancak o zaman durdum.

Jason'ın sesi, lanet olası barda. Bir mil öteden, on mil öteden, on milyon lanet mil öteden tanıyabilirdim. Kalbim yerinden fırladı, ağzım kurudu. Tessa ve Chelsea bana bakarken ben de o olabilecek adamı aradım, etrafı kolaçan ettim.

"Her zaman zor bir maç olacaktı, sezonun bu aşamasında evimizde Wanderers'ı ağırlayacaktık ama iyi oynadık, mücadele ettik. Sanırım sonuç kendi adına konuşuyor."

Gözlerim ekrana fırladı, kulaklarım hoparlörlere odaklandı. Hayır. Lanet olsun. Olamaz.

Sunucunun sesi. *"Gelecek sezon kramponları asmayacağınıza dair söylentiler var, bir Premier Lig mücadelesi daha vereceğinizi düşünüyor musunuz?"*

Muhabir yüzüne mikrofon tutarken ekrandaki adama baktım. Gülümsedi, saçlarını geriye savurdu. Islak saçları dibinden kıvrılıyordu. Kara kara düşünen gözleri soru karşısında parladı.

"Asla asla deme," diye güldü. Jason'ın gülüşü. *"Tuhaf bir sezon oldu, her şey olabilir."*

Muhabir elini sıktı ve altyazılar son skarlardan geri döndü.

Jason Redfern, Kensington Kaptanı.

Dünya çok hızlı dönüyordu. Kalp atışlarım şakaklarımda, nefesim göğsümde sıkışmıştı. Geriye doğru tökezledim, bu sırada içkileri kaybettim, cam ve buz küplerinden oluşan bir sprej içinde yere yuvarlandılar. Yüzlerce göz üzerimdeydi. Aralarında Tessa ve Chelsea'ninkiler de vardı.

"Gemma?!" Beni kollarımdan tutup kalabalığın arasından çekip çıkardılar. "Sorun nedir?"

Gemma? Gemma mı? Gemma konuş bizimle. İyi misin?

Tessa beni sarsıyordu, elleri omuzlarımdaydı.

Dilim lastik gibiydi, kelimeler bilinçsizce yuvarlanıyor ve saçmalıyordu.

"Bu o, aman Tanrım, bu o!" "Kim?

Nerede?"

"Jason'ım," diye nefes nefese kaldım. "Televizyonda."

Chelsea saçlarını karıştırdı. "*Benim Jason'ımı mı* kastediyorsun?

Jason Redfern." "Bu o," dedim, beynim dönüyordu. "Vay anasını!"

Durumun Chelsea'nin kafasına dank etmesi uzun zaman aldı, önce güldü. Olayı evirip çevirirken yüz ifadesinin değişmesini izledim. "Jason'ın görüştüğün adam olduğunu *mu söylüyorsun?* Sana göz bağı taktıran o manyak herif mi?"

"Bu o," dedim. "Onun sesi, onun saçı, onun gülüşü. Aman Tanrım, aman Tanrım."

"Ama bu çok saçma," diye güldü Chelsea. "Jason Redfern sohbet hattını aramazdı, böyle biriyle ilgilenmezdi..." Ağzını kapattı.

Cümleyi onun yerine ben tamamladım. "Benim gibi biri mi?

Şişman biri mi?" "O kelimeleri sen söyledin, ben değil!"

"Onları kastetmiştin ama."

Gözleri domuzlaştı. "Bu hiç mantıklı değil Gemma. Kings'te *benim* peşimdeydi..." Yüzümün renginin solduğunu hissettim. Onunki de öyle. "...ama değildi, değil mi? Senin peşindeydi..."

"Tanrım, bilmiyorum." Saçlarımı yumruk yaparak tuttum, beynim kafatasımın etrafında yalpalıyordu.

"...Ama *seni* isteyemez. Sarışın bile değilsin, moda anlayışın yok."

"Belki de bunu istemiyordur," diye omuz silkti Tessa. "Belli ki istemiyor, her yerde Gem'in peşinde koşturuyorsa istemez. O mu, Gem? Cidden mi?"

Başımı salladım, şaşkına dönmüştüm.

Chelsea'nin elleri küçük pençelere dönüştü, dudakları ince ve mutsuzdu. "Nasıl oluyor da lanet olası bir futbolcuyu alabiliyorsun? Gerçekten bir futbolcu isteyen benim, *senin umurunda bile* değil. Seni bu kadar özel yapan ne, Gemma Taylor?"

"Hiçbir fikrim yok," diye homurdandım. "Futbolcu olmak istemiyorum, *özel* biri olmak istemiyorum. Bende ne bulacağı hakkında hiçbir fikrim yok."

"Gemma komik biri," diye gülümsedi Tessa. "Zeki, hoş ve biraz da

biraz çılgınca."

Chelsea kelimelerini neredeyse masanın üzerine tkryordu. "Gemma *şışman* ve *kızıl*. Jason Redfern böyle biriyle nasıl birlikte olabilir? Medya onu paramparça ederdi. Gln duruma düşerdi, lanet olası bir gülünç duruma."

"Teşekkürler," dedim düz bir şekilde. "ok teşekkürler, Chelsea."

"Sadece dürüst oluyorum," diye tersledi. "Gazetelerin yapacaklarının yanında hiçbir şey."

Kaçınılmaz olanın farkına varınca kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. O haklıydı. Alaka ama haklıydı. Onun gibi biri asla benim gibi biriyle birlikte olamazdı, bunun sonunu duymasına asla izin vermezlerdi.

"Kahretsin, Gem," diye yatıştırdı Tessa. "Ne yapmak istiyorsun?" Cevap basitti. Gz kamaştıracak kadar basit.

"Eve gitmek istiyorum."

Yirminci Bölüm

Gemma

Chelsea sanki çantasına sığmışım gibi adımlarını hızlandırdı. Uzantıları bir kedinin kuyruğu gibi sallanıyordu, ben arkada kalırken omuzları kaskatı kesilmişti. Tessa yanımdan ayrılmıyor, Chelsea'nin dramatizmine arada bir dudak büküyordu ama başka bir şey yapmıyordu. Kapıdan girer girmez mutfakta kayboldu ve beni sarı saçlı canavarın kıskanç gazabıyla baş başa bıraktı.

"O burada mıydı?! Jason Redfern burada seninle miydi? Aman Tanrım. Bunun başıma geldiğine inanamıyorum."

"Bu *sana* nasıl oluyor? Sohbet hattında bir adamla tanıştım, onunla buluştum, hiç görmediğim bir yabancıyla çılgınca bir ilişkiye *girdim*. *Sana* hiçbir şey olmuyor Chelsea." Kendimi kanepeye bıraktım, kaçınılmaz ağrıya karşı gerildim. Amım ağrıyordu, kığım ağrıyordu, her yerim ağrıyordu. "Bu korkunç bir kabus."

Odada volta attı. "Elbette öyle. Bahse girerim şimdi mutlusundur, değil mi? Kendini iyi hissediyorsun, değil mi? Seksi futbolcumu kapmak? Onu burnumun dibinden çalmak?"

Ona aval aval bakmaktan kendimi alamadım. "Onu senden *çalmadım*, zaten senin bile değildi, sadece boktan bir kulüpte üzerine atladın ve gazetelere yalan söyledin."

"Onu istediğimi biliyordun!"

"Buna inanamıyorum. Görüştüğüm adamın ünlü bir futbolcu olduğunu, lanet bir kız grubu şarkıcısıyla evli olduğunu öğrendim ve *sen* bunu *kendinle* ilgili hale getirmeye çalışıyorsun! Ondan gerçekten hoşlanıyorum Chelsea, anlamıyor musun? Ondan *gerçekten* hoşlanıyorum. Bedava el çantaları, tasarım kıyafetler, ön sıralarda oturmak ve yüzümün haberlere çıkması için değil, *ondan* gerçekten hoşlanıyorum."

"Tebrikler Gemma. Umarım birlikte gerçekten mutlu olursunuz." Elinin tersiyle gözlerini sildi. Gözyaşları. Aman Tanrım. Büzülmüş dudağının titremesini izledim. "*Ben* ve Jason Redfern olmalıydık. Futbolcunun karısı olarak *ben*. Ön kapaklarda *ben*. Sen değil."

"Evet, anlıyorum. Şişmanım, çirkinim, kızılıım ve hiçbir işe yaramıyorum. Defol git, Chelsea."

Katılmıyormuş gibi bile yapmadı. "O olduğunu biliyor olmalıydın. Çok açık olmalıydı."

"Tabii ki belli değildi. Sence bir an için hattın sonunda ünlü bir adam olacağını düşünebilir miydim? Benim dairemdeki ünlü bir adam? Blackfriars'ta?"

"O çok formda Gemma, bilmen gerekirdi! O Jason Redfern!" "Birçok insan formda Chelsea, hepsi Premier Lig'den değil. futbolcular!"

"O kadar tonda değil. Kimse o kadar formda değildir."

Omuz silktim. "Land Rover kullandığını, bir nakliye şirketinde çalıştığını sanıyordum..."

"Güzel sürpriz, değil mi?" diye tükürdü. "Bu arada lanet olası bir *Range* Rover. Bir R8 ve bir de Aston Martin kullanıyor. Surrey'de on iki odalı bir malikanesi var ve son altı yıldır İngiltere takımının kaptanlığını yapıyor Gemma. Seksi, zengin, mükemmel biri! O JASON FUCKING REDFERN!"

Karnım guruldadı. "Hiçbirini istemiyorum. Sadece onu." Kin dolu bir kahkaha attı. "Madem öyle diyorsun."

"YAPARIM!"

Tessa kahvelerle dönmek için doğru zamanı seçmişti. Tessa Chelsea'nin kırışan tüylerini düzeltmeye çalışırken ben de kusma isteğimle savaşıyor gözlerim kapalı benimkini yudumladım. Her şeyi unuttum, ikisinin de ne düşündüğünü umursamıyordum. Hâlâ onun dokunuşunu üzerimde, içimde hissedebiliyordum. Benim pis, kötü yabancım, yarı aydınlıktaki sevgilim. Neden sadece bir kamyoncu olamadı ki? Bir kamyoncu iyi olurdu. Bir kamyoncu *harika* olurdu. Futbolcu değil, lütfen Tanrım hayır.

"Dünya'dan Gemma'ya! Merhaba!"

Chelsea'nin ısrar etmeye devam etme kararlılığı karşısında inledim. "Ne?" "Sen ve o, ciddi misiniz? Onu seviyor musun?"

Neredeyse kahvemi tükürecektim. "Aşk mı?! Aşık olmanın nasıl bir his olduğundan bile emin değilim." Keman eşliğinde iğrenç bir duygu olduğunu varsaymışım. Onun bana verdiği türden çırpınışlar değil. Sıcak çırpınışlar, kirli, sıcak, muhtaç çırpınışlar. "Ondan hoşlanıyorum. Başka hiç kimseyi sevmediğim kadar. Çok daha fazla."

"Bu düşük bir çıta," dedi Tessa. "Normalde sadece bir kez sevişip kaçtığınızı düşünürsek."

"Kaçmıyorum. Sadece onları bir daha asla görmek istemiyorum. O farklı."

"Tabii ki farklı!" Chelsea tersledi. "O *Jason Redfern*. Onunla birlikte olamazsın Gemma. *Sohbet hattı tombulu futbol yakışıklısını tuzağa düşürüyor, hepsini oku*. Gazeteler seni yırtıp atacak, paramparça edecekler!"

Bunun nasıl hissettireceği konusunda oldukça iyi bir fikrim vardı... "O zaman sanırım ona mesaj atmalıyım. Ona çok şişman ve çirkin olduğumu, artık bir Premier Lig süperstarı olduğumu bildiğimi söylerim. Belki seni ayarlayabilirim? Mum ışığında bir yemek için onu buraya getiririm, sadece sen ve o. Belki bu sefer onu yakalayabilirsin. Belki gerçekten yeni bir futbolcu eşine ihtiyacı olduğunu fark eder."

Chelsea'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ciddi misin sen?"

Tessa onun kolunu tokatladı. "Tabii ki ciddi değil! Tanrım, kaltak gibi davranmayı keser misin?"

"Kaltaklık yapmıyorum. İncindim," dedi. "İhanete uğradım ve aşağılandım." "Nasıl ihanete uğramış hissedebilirsin ki?" Dedim. "Kimse sana bir şey yapmadı. sen."

"Acıyor, Gemma! Hayallerimin üzerinde duruyorsun!"

"Onları alabilirsin," diye tısladım. "Onları istemiyorum! Ben sadece görüştüğüm adamı istiyorum, onunla birlikte gelen tüm o ünlü saçmalıkları olmadan."

"Boku yedin o zaman!" Chelsea dedi ki. "Her şeyi iptal etmen ve seninle giysi giydirme oyunları oynayacak başka bir sapık bulman gerekecek."

"Bu hoşuna giderdi, değil mi? Bu tam sana göre Chelsea, sen hep aynısın."

"Mola!" Tessa tersledi. "Burada aynı takımda olmamız gerekiyor, kelime oyunu yapmıyorum."

Hem Chelsea hem de ben gözlerimizi devirmiştik. Telefonumu çıkardım, ne söyleyeceğime dair en ufak bir fikrim olmadığını fark etmeden önce bir mesaj göndermeyi düşündüm. Ağrım, sızım, yorgunluğum ve sersemliğim vardı. Ellerim kahve fincanımın etrafında titriyor, başım dönüyordu.

"Ben yatmaya gidiyorum," dedim. "Biraz uyumam lazım."

"Daha çay saati bile gelmedi," dedi Chelsea. "Bu saçmalıkların hiçbirini çözemedik."

"Çözülecek bir şey yok. Bu benim saçmalığım, ben hallederim."

"Ve iptal mi edeyim? Onunla mı?" Ağzı yine o huysuz çizgiyle büzüldü.

Düşünceler yığıldı. Kameralar, gazeteciler ve Kings'te kuyrukta bekleyenler gibi bir deniz dolusu kaltakla ilgili düşünceler. Chelsea gibi sürükler. Büyük ihtimalle karısı gibi sürükler. *Karısı*.

İmkansız, aptal bir fantezi. İmkansız bir durum. Ama acıttı. Oh, Tanrım, acıttı.

"Başka ne seçeneğim var ki?" Öfkenin ardında gözyaşlarımla mücadele ederek tersledim.

"Dediğin gibi, onun gibi biriyle birlikte olmam mümkün değil ve o l s a y d ı m bile, ben sen değilim Chelsea, bu boku istemiyorum. Bunların hiçbirini istemiyorum!"

Yatağıma uzanmış, mantıklı Gemma'yı bulmak için beynimi yokluyordum. Duygusal bağ kurmayan ve kesinlikle bir ilişki istemeyen Gemma'yı. Eğer içerideyse, Jason'ımla geçirdiğim zamanın güzel ve pis anıları arasında saklanıyordu. Onlardan kurtulamıyordum, *ondan kurtulamıyordum*. Dizüstü bilgisayarımı almak için yuvarlandım. Belki Google mantıklı Gemma'yı geri getirmeye yardımcı olabilirdi.

Jason Redfern *haberleri*. Enter'a bastım.

Liverpool galibiyeti Redfern'ü yeni bir sezon için hazırlıyor. Redfern İngiltere'nin en sevdiği defans oyuncusu olarak anketlerde zirvede. Hile yalanları ortaya çıkarken Redfern'ler için zafer.

April Redfern Armani giyiyor. Aldatma dedikodularını geçiştiriyor. April ve Jason'ın on yılı. İngiltere neden Redfern delisi. Ben Redfern delisiydim.

April Redfern muhteşemdi. Hatta gülünç derecede muhteşemdi. Her makaleden gülümsüyordu, mükemmel dişleri ve mükemmel saçlarıyla parlayan bir ışıktı. Mükemmel bir vücudu da vardı. Chelsea haklıydı, onun gibi bir adam benim gibi birinde ne buluyordu ki?

Boktan bir eğlence sitesindeki fotoğraf albümüne göz attım. April, Jason'a sanki evrendeki tek erkek oymuş gibi gülümsüyordu. Her fotoğrafta aynı hayranlık, aynı mükemmel gülümseme vardı. Kalbim yerinden çıkacaktı. Jason Redfern de karısı kadar güzeldi. Bir iç çamaşırı reklamında görebileceğiniz bronzlaşmış Adonis gibi manken gibi değil. Jason sertti, bir şekilde daha insandı. Gözleri karanlık ve ciddiydi, ağzı sık sık çatık kaşlı bir ifadeye bürünürdü. Omuzlarında dünyanın yükünü taşıyan bir adama benziyordu, benim tanıdığım Jason'a değil, sıranın sonundaki kirli, umursamaz kahkahaya.

Yüksek sesle iç çektim, belki de görmek istediğim buydu. Belki de mutsuzluğu, birbirimizden *nefret ediyoruz* hikâyesinin doğrulanmasını görmek istiyordum. Jason ve April Redfern kesinlikle birbirlerinden nefret ediyormuş gibi görünmüyorlardı.

Haftalar öncesinden bir habere tıkladım. Burlesk gecesi. Jason, *restoran randevuları* için bekleyen gazetecilerin arasından geçerken April'in elini sıkıca tutmuştu. Onu yemeğe götürmüş, sonra da Explicit'in dışında beni takip etmek için ayrılmıştı. Buna bir anlam ver Sherlock.

Telefonum çalınca sıçradım, kalbim küt küt atıyordu.

Jason: Dün gece mükemmeldi, pis kız. Sen mükemmeldin. Yarın gece, gözbağı yok. Umarım hazırsındır. x

Bir öpücük. Bana lanet bir öpücük yazdı. Kalbim neredeyse duracaktı. Göz bağı yok muydu? Cehaleti seçmeden önce en az üç kez cevap yazdım.

Olabileceğim kadar hazırım. Ne zaman? xx

Cevap beklerken fotoğrafına baktım, futbol sahasında hareket halindeyken çekilmiş bir fotoğraftı, bir çalım için sertçe yaklaşırken saçları dalgalanıyordu. Nasıl böyle bir adam olabilirdi?

Akşam 7'de. Tıpkı ilk seferki gibi, pis kız. Kapı kilitli değil, sadece bu sefer gözlerin açık bekliyor olacaksın. Ciddiyim, Gemma. Beni tanımanı istiyorum. x

Başparmağım arama düğmesinin üzerindeydi. Basit bir arama. *Gerçekten Jason Redfern sen misin, Jason? Sen misin?* Tamam yazacak kadar pısıricklaştım.

Bir sonraki durağım çevrimiçi bir futbol ansiklopedisiydi.

Tam adı: Jason Robert Redfern

Yaşı: 33

Doğum Yeri Barking, Londra, İngiltere

Boy 1.87m

Oynadığı pozisyon: Defans oyuncusu

Şu anki takım: Kensington Rangers. 2005-güncel. 423 maça çıktı. Milli

takım: İngiltere. 2006-güncel. 78 Maç.

Benim pis ve kötü yabancım ile ilgili her şeyi okudum ve oldukça keyifliydi. Makale onun zirveye yükselişiyle ilgili hiçbir detayı atlamıyordu. On üç yaşında Tottenham United'a altyapı oyuncusu olarak imza atmış, Premier Lig'in erken dönem yıldızlarından biri olmaya hazır görünüyordu. Ancak Tottenham onu on sekiz yaşında, A takımında sadece iki maça çıktıktan sonra kadrodan çıkarmıştı. Görünüşe göre menajer değişmiş. İlk referanslara tıkladım, Jason'ın babasının ertesi yaz ölümünün hüzünlü hikâyesini anlatıyordu, ardından Jason'ın alt liglerde kariyerini yaptığı, yirmi ikisinde Kensington'la sözleşme imzalayana kadar tırmanışa geçtiği yavaş bir zafer hikâyesi.

Jason'ın eski resimlerinde de aynı ciddi gözler, değerini kanıtlamaya kararlı birinin aynı kalın kaşları görülüyordu. Durdurulamaz biriydi, ona *çivili kanatları olan bir iblis diyorlardı*. Öyle de görünüyordu.

Sonra kişisel geçmişi geldi. Cherry Electric şarkıcısıyla evliliği,

Nisan ayında, şampanya ve parlak dergi anlaşmaları eşliğinde. Mükemmel ünlü eşleşmeleri, tüm gülümsemeleri, ünlülerin onayları ve kişisel görünümeleri.

Ve sonra skandal.

Nefesim kesildi.

Başka bir öpüşme ve anlatma, yıllar önce. Serena adında bir kadın, Jason'ın sapkın sekse olan ilgisinin onu nasıl köpek sitelerine ve köhne otel odalarına götürdüğünü ve burada Jason'ın başka erkeklerle seks yapması için ona para ödediğini itiraf ediyor.

Halkla ilişkiler ekibi sert bir mücadele vermişti ve ortada gerçek bir kanıt yoktu. Birkaç yıl sonra bir yemek programında görünmek dışında medyadan iz bırakmadan kaybolmuş gibi görünüyordu, ancak fısıltılar vardı. İçki, kumar ve sapıklık fısıltıları. Pahalı telekızların ve kötü yatırımların fısıltıları. İlişki fısıltıları.

Yine de Redfern'ler kameralara güzelce gülümsediler ve ülke onları bu yüzden sevdi.

Belki de bu onun çalışma şekliydi. Belki de dışarıda benim gibi yüzlerce sohbet hattı kızı vardı.

Bu düşünce beni üşüttü.

Sonunda Chelsea'nin masallarına gelen tepkileri kontrol ettim. Pek hoş değildi. Cherry Electric'in fanatikleri kan istiyor, Chelsea'ye her türlü hakareti yapıyorlardı. Onun en iyi halinden çok daha kötü görüldüğü fotoğrafları seçmişler ve April Redfern'in en kötü halinden çok ama çok daha kötü görüldüğü fotoğraflarla yan yana dizmişlerdi. Sonuç tam bir sürtüğ festivaliydi. Chelsea'nin saçından söğüt gibi vücuduna, dişlerine ve hatta fondöten rengine kadar her şeyi yerden yere vuran kin ve nefret dolu bir zehir yağmuru. Çılğınca. Aptal olabilirdi elbette ama güzel bir aptaldı. Bir an için dışarı çıkıp özür dileyecek kadar üzüldüm ama bu üzüntüm çabuk geçti. Bir akşam için bana yeterince dırdır etmişti.

Sosyal medya tiratlarını bir kenara bırakmaya çalıştım ama midem rahat etmedi. Bu ben olabilirdim. Nefretin on kat daha kötü olması dışında kolayca ben olabilirdim. April Redfern'in en iyi fotoğrafının yanında benim en kötü fotoğrafımı hayal bile edemezdim. Klavye savaşçıları nefret bile etmezlerdi, çok gülerlerdi. Sonra da kişisel geçmişimi, sohbet hattındaki işimi, Hatfield'daki zavallı ailemi deşerlerdi. Onunkini de. Jason'ı yeniden çamura bulayacaklar, belki *Serena* bile bunun arkasından başka bir reality TV işi kapacaktı.

Bu durum, onun bir gün boyunca ışıl ışıl gülümseyeceği düşüncesi kadar acı vermedi.

kamera ve tüm bunları inkar etmek. Belki onlarla birlikte gülerdi.

Hayır, yapamaz. Buna şansı olmazdı. Dünya bunu asla bilmeyecekti, hiçbirini.

Bundan emin olurdum.

Mantıklı Gemma tekrar sürücü koltuğundaydı.

Jason

Yolcu koltuğundaki çiçeklere baktım. Aşırı mı? Büyük ihtimalle. Yine de onları aldım. Steve elinde anahtarlarıyla bekliyordu, yüzünde sinsî bir gülümseme vardı.

"Lanet olsun, dostum. Gül mü?

Tanrım." "Sadece iyi bir izlenim bırakmaya çalışıyorum."

Anahtarları bana fırlatırken güldü. "Hiçbir şey toplu tecavüzden sonra çiçekler kadar romantik olamaz. Fena kapmışsın, seni yumuşak amcık. Seni daha önce hiç böyle görmemiştim." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Tanrı aşkına, Kraliçe'yle tanışmaya hazır gibi görünüyorsun."

"Evet, çünkü herkes Ekselansları ile tanışmak için yeni kot pantolon giyer." "Saç kesimi mi?"

"Siktir git, Steve. Saçımı kestirmedim."

Sırıtarak başını salladı. "Umarım seni bayıltmaz."

"*Daily Bullshit* yardım hattını arayıp hemen ardından beni satmadığı sürece bayılabilir."

"Olabilir."

Gülümsedim. "Yapmayacak. Benim pis kızım değil." "Umarım haklısındır."

Ben de öyle.

Sinirlere, adrenaline ve baskıya alışkındım. Milyonlarca çift gözün üzerimde olmasına, beni yargılamasına, beni desteklemesine, benden nefret etmesine alışkındım. Ama bu başka bir şeydi. Kirli kızımın dairesinin önüne geldiğimde kalbim güm güm atıyordu. Dikiz aynasından yansıمامı kontrol ettim, sonra gözlüklerimi çıkardım. Şapka ve güneş gözlüğüyle oraya giremezdim, bugün olmazdı. Etrafı kontrol etmek için avluya baktım ama etraf dodo gibi ölüydü. Birkaç adım ötede güvende olurdum. Gül var mı yok mu? Kahretsin. Gemma çiçekleri sever miydi ki? I

Sanırım öğrenirdim.

Ortak kapı açıktı, dairesine giden yolum temizdi. Dışarıda bir nefes aldım.

Merhaba, ben Jason.

Merhaba pis kız, ben senin pis kötü yabancınım.

Merhaba Gemma, tanıştığımıza memnun oldum. Ben Jason Redfern, beklediğin gibi bir kamyoncu değilim.

Kapıyı iterek açtım.

Gemma mutfakta duruyordu ve sırtı bana dönüktü. Nefes aldığını gördüm, çaydanlığın kaynadığını duydum. Aklımdaki senaryo tam olarak bu değildi. Önümdeki aptal güllerle oyalandım, alışılmadık bir şekilde gergindim. İçeri girip onu yakalamalı, bileklerinden tutup döndürmeli ve onu çiğ çiğ siken adama bakmasını emretmeliydim. Güzel tombul kıcını tokatlamalı ve bunun sadece bir başlangıç olduğunu, bundan sonra oyunların çok daha iyi olacağını söylemeliydim. Ama bunun yerine, o çiçekleri aptal bir kalkan gibi tutarak sessiz kaldım.

"Merhaba Jason." Sesi çok yumuşaktı.

"Seni dizlerinin üzerinde bekliyordum," dedim. "Ama kahve yapıyorsan ben de bir kahve alayım."

Yüzünü bana döndü ve sanki biri karnına yumruk atmış gibi bir an için sallanmaya başladı. "Futbolcuların kahve içmesine izin verildiğinden emin değildim."

Kahretsın. Yüzüm yandı.

"Ne zamandır tanıyorsun?" Tanrım, gözleri, güzel yeşil gözleri ve o çiller. Gemma Taylor gerçekten çok güzeldi.

"Sadece dünden beri. Seni televizyonda röportaj yaparken gördüm. Benimle barda olduğunu sanıyordum, aptal hey?"

"Futboldan hoşlanmadığını sanıyordum."

"Bilmiyorum. Chelsea'yi gün ışığıyla yeniden tanıştırmak için zorunlu bir göreve çıkmıştım. Gazeteler için tüm o saçmalıkları uydurduğundan beri baktan bir zaman geçiriyor. Ama sen bunların hepsini biliyorsun, değil mi?" Gülümsedi ama içinde bir hüznü vardı. "Seni gerçekten kamyoncu sanmıştım. Çok yanılmışım."

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm."

Minik parmakları havada dans ederken bana doğru bir işaret yaptı. "Sanki hayal kırıklığına uğratabilirmişsin gibi. Şu haline bak. Tanrım, Jason, harikası. Sen bir futbol yıldızısın. Tam bir pin-up."

"Ve bir erkek, Gemma. Bokum hala diğerleri gibi kokuyor, bunu kendin söyledin, hatırladın mı? Telefonda? Bokumun hala kokacağını söylemiştin ve kokuyor. I

herkes gibi kanıyor, sıçıyor, nefes alıyor ve sikişiyor."

"Başkaları gibi sevişmiyorsun." Güzel yanakları çiçek açmıştı. "Chelsea ve tüm o saçmalıklar hakkında gevezelik ettiğime ve senin tek kelime etmediğine inanamıyorum. Aptal arkadaşım sana bunu yaptı ve benim hiçbir fikrim yoktu. Tam bir moron gibi görünmüş olmalıyım."

"Tabii ki yapmadın."

"Şimdi bir tane hissediyorum."

Kalbim çarpmaya devam ediyordu ama bu sefer sinirden değildi. Dehşetti. "Sen bir moron değilsin Gemma." Aptal çiçekleri süzgeç tahtasının üzerine bıraktım. "Bu gerçekten de hayal ettiğim gibi değil."

"Bunlar benim için mi?"

"Çiçekleri sevip sevmediğini bilmiyordum."

"Bana hiç kimse çiçek vermedi. Genelde nerede yaşadığımı bilmezler."

Gülümsedim. "Elbette, Bayan Anti-evcimenlik. Onları arabada bırakmalıydım."

"*Steve'in* arabasında demek istiyorsun. Güller güzeldir. Güzel bir düşünceydi." Kahve yapmak için arkasını döndü, sonra ellerini tezgâha vurdu. "Kahretsin, özür dilerim. Her şey yanlış anlaşıyor."

Aradaki mesafeyi kapattım, ellerimi çok iyi tanıdığım kalçalarına koydum ve saçlarından nefes aldım. Gerildi. Omuzları gerildi. "Sorun yok, pis kız. Bir kural kitabı yok. Burada senaryo dışına çıktık."

Öksürdü ve yan çizdi, şeker ve sütle meşgul oldu. Ben benimkini sade aldım. O kendininkini üç şeker ve bir galon sütle aldı. Kız hakkında öğrenilecek o kadar çok küçük ayrıntı vardı ki, başlamak için iyi bir yer gibi görünüyordu. Hafızama kaydettim.

Kanepeye oturmak için yanımdan geçti. "Seni internetten araştırdım."

"Eminim aydınlatıcı olmuştur." Çok yakın olmamak kaydıyla oturdum.

"Karını gördüm. Gençken ona bir single almıştım." "Aferin sana, eminim çok mutlu görünüyordu, değil mi? Gülümsüyordu. kameralar için uzakta?"

"Bana birbirinizi görmeye dayanamadığınızı söylemiştiniz."

Kaşlarımı çatmamak için kendimi zor tuttum. "Yalan söylemiyordum. Yalan söylemedim Gemma. Sadece ayrıntıları atlادم. İkimiz de yaptık, oyun buydu."

"Birbirinizi görmeye dayanamıyormuş gibi görünmüyorsunuz."

"İşte size medyanın güzelliği. Gülümsüyoruz. Yemeğe gidiyoruz. Tüm doğru hayır kurumlarına bağışta bulunuyoruz. İşte hayat bu. Bu demek değil ki

bok."

"Ev konusunda şaka yapmıyordun, değil mi?" Gülümseme riskini göze aldı.

"Oldukça etkileyici."

"Oldukça pahalı."

"Telekızlarla ilgili söylentiler doğru mu?"

Kahvemden bir yudum aldım, sonra dürüstlüğü seçtim. "Bazıları."

"Serena denen kız mı?"

"Onu köpeklerle gezmeye götürdüm, başka erkeklerle seks yapması için otel odalarına davet ettim. Ama ona para vermedim. Bu sadece daha iyi bir maaş çeki için sansasyondur."

"Peki April? Bütün bunları biliyor mu?"

Gemma'nın kaltağın adını söylediğini duymak böğrümüne saplanan bir çivi gibiydi. "Yeterince biliyor. Basın mutlu resimlerimizi basmaya ve ona ne kadar harika olduğunu söylemeye devam ettiği sürece umurunda bile değil."

"Benden haberi var mı?" Gözleri gergin bir şekilde dizlerine bakıyordu. Ona dokunmak için uzanabilirdim ama yapmadım.

"Şüpheleniyor."

"Başkaları da var mı? Benim gibi başkaları?" Eteğinin kenarıyla oynadı ve bana muhteşem beyaz kalçalarının en ufak bir görüntüsünü bahşetti.

"Ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum."

"Her şehirde sıraya girmiş bir sohbet hattı kızım var. Ne zaman bir deplasman maçı olsa onları ayarlamaya çalışıyorum, bir otobüs dolusu arkadaşımı toplu seks için gönderiyorum ve sonra onları tanımak isteyen bir sürü boktan gülle dönüyorum." İçimi çektim. "Tabii ki başkaları yok. Gemma, bunu yapma. Beni tanıyorsun."

"Ama yok, değil mi?"

Bu sefer ona dokundum. Dizini kavrayıp sıkarken elim onunkinin üzerindeydi. "Dün yağmurda ve çamurda beni tanıdın. Bu gerçektir, pis kız."

"Bu gerçek. Sen bir futbolcusun. Her hafta sonu televizyona çıkıyorsun. Bir pop yıldızıyla evlisin ve Surrey'de bir malikanede yaşıyorsun."

"Daha başlamadan yolun sonuna gelmişsiniz gibi görünüyor."

Güzel yeşil gözleri sonunda benimkilerle buluştuğunda çok hüznüydü. "Yol falan yok. Sen evlisin. Onun yüzünü gördüm, sana nasıl gülümsediğini gördüm."

"Hepsi sahte, dediğim gibi."

"Öyle bile olsa. Kamyoncu Jason'ı, onu zerre kadar umursamayan karısıyla hayal etmişim. O yoldayken muhtemelen kendisinin de bir ilişkisi, belki de bir oyuncak çocuğu olacağını düşündüm."

"April evlendiğimizden beri stilistiyle yatıyor. Abartılara inanma." Kahvemi bitirdim, fincanı yere attım. "Yani sorun karısı mı? Anlaşmayı bozan bu mu?"

Kelimeleri bulmakta zorlandım. "Hepsi bu. Sana söyledim, ben bir futbolcunun karısı, sevgilisi ya da bu her ne haltsa olamam. Ben o kız değilim! Ünlü bir tip değilim Jason, ben sadece bir kıyım. Gazetelerde yüzümün çıkmasını, insanların benim hakkında konuşmasını istemiyorum. Bir sana bak, bir de bana."

Ona baktım, ona bakmaktan asla sıkılmıyacaktım. Pembe yanaklarının koyulaşmasını, çillerinin ve o muhteşem gözlerinin belirginleşmesini izledim. "Sana bakmaktan vazgeçmedim Gemma. Sana bakmayı seviyorum. Çok güzel gözlerin var."

"Bunun olduğuna inanamıyorum. Jason Redfern'e bu çılgın kaçamağın yürümeyeceğini söyleyen kişi ben oluyorum."

"Bana bunu mu söylüyorsun?" Kahretsin, acıttı. Çok fena yaktı. "Gerçek bu."

Dişlerimi sıktım, garip bir şekilde incinmişim. "Gitmemi mi istiyorsun?"

Cevap vermedi, bu bile başlı başına yeterli bir cevaptı. "Keşke bir kamyoncu olsaydın, Jason. Benim gibi bir hiç."

"Sen hiç kimse değilsin, pis kıy." Ayağa kalktım, kendimi toparlamadan önce bir hıyar gibi havada asılı kaldım. "Umduğum şey gerçekten bu değildi."

"Ben de. Bunun gerçek olduğuna inanamıyorum, böyle şeyler benim gibi insanların başına gelmez."

"Gerçekten bu kadar mı? Çekip gidecek miyiz?"

Omuz silkti, tırnağını çiğniyordu. Bana bakmıyordu. "Bu işe devam edersek birimizin canı yanacak. Sen karını terk etmeyeceksin ve terk etsen bile buna dayanamam. Gazeteler bizi mahveder Jason ve bu en iyi senaryo. En kötüsü de bir gün biri bizi fark eder ve o zaman medya gerçekten şehre iner. *Sürtük sohbet hattı kıy Premier Lig süperstarını baştan çıkarır*. Bu ikimiz için de cehennem olur."

Onunla tartışamazdım. O haklıydı.

Parmaklarını çiğnemesini izledim, onu şimdiye kadar gördüğüm en savunmasız haliydi, hatta açılmış ve ağzı açıktı ve kendinden emin, mutluydu. Medya bu Gemma'yla bir gün geçirecekti. İyi bir baskı uğruna onu çiğneyip tüküreceklerdi. Benim edepsiz kıyım

Yukarı.

"Keşke her şey farklı olsaydı," dedim. "Her şeyin farklı olmasını ne kadar istediğimi bilemezsin."

"Seviyorum." Bana bir saniyeliğine bir bakış fırlattı ve gözyaşları akmaya başladı. Göğsümü parçaladı. "Ben de farklı olmalarını isterdim."

"Üzgünüm, Gemma."

"Özür dileme," dedi bir damla gözyaşını silerek. "Çılgın bir yolculuktu Jason. Bayıldım. Hepsini."

"Ben de."

Merdivenlerden inerken gözyaşlarımı tutamadım ve Land Rover'da gözlüklerim olduğu için gerçekten minnettardım.

Gemma

Ona dokunmamıştım bile. Onu son bir kez öpme şansını kullanmamış, ona gerçekten bakmamıştım bile. Nasıl da istemiştim. Kahretsin, pervasızlığa yenik düşmeyi ve beni almasını ne kadar çok istemiştim. Vücudum ağrıyordu, bana verdiği her şeyden, gerçekleştirdiği tüm çılgın fantezilerden dolayı hırpalanmıştı ve yine de onu istemiştim. Hiç kimseyi o adamı istediğim kadar çok istememişim.

Ve şimdi o gitmişti.

Bir yastığı kavradım, hiç aldırış etmeyen gözyaşlarına karşı savaştım. Bir futbolcu için ağlıyordum, Aston Martin kullanan evli ve ünlü bir adam için. Yani kalp kırıklığı bu muydu? İnsanları çılgına çeviren o korkunç romantik ıstırap bu muydu? Çok kötüydü.

Halka açık bir skandalın berbat olacağı kadar kötü değil. Jason Redfern gibi birini kaybetmek kadar kötü değil. Bundan daha kötü. Tüm o aşk meşk işlerine iyice bulaşmışım. Demlendiğini hissedebiliyordum. Fazla bir şey gerekmezdi.

Beni aptal yerine koyacaktı ve her şey ters gittiğinde canımı çok acıtacaktı.

Bu en iyisiydi. Mantıklı seçenek. Yüksekte bitirmek, değil mi?

Ama bu yüksek değildi. Bu lanet olası bir çukurdu.

Son bir kez sesini duymak için çaresizce telefonumda onun adına ilerledim.

Hayır. Bu delilik olur.

Onun yerine sil tuşuna bastım. Ayartma kaldırıldı. Sonsuza dek.

Jason

"Hadi, Redfern! Yanından geçip gitti!" Trevor başını salladı ve bana o bakışlarından birini attı. "Gözünü toptan ayırma, delikanlı."

Hava da ruh halime uyuyordu. Bok gibi gri. Soğuk ve çiseleyen yağmurlu. Bu antrenman saçmalığını umursuyormuş gibi bile yapamıyordum. Şafak söktüğünden beri buradaydık ve Newcastle'a karşı oynayacağımız bir sonraki boktan maç için antrenman yapıyorduk. Kirli kızım olmadan geçen iki gün ve hayat berbattı. Onu unutmaya çalışmış, aşırı dozda porno ve sohbet hattı kızlarıyla kaşıntımı gidermeye çabalamıştım. Hiçbiri işe yaramamıştı. Kaşıntı bunun için çok derindi. İçime kadar girmiş ve içimde acı bir sızı bırakmıştı.

Top bana doğru yöneldi ve ben de geniş bir vuruşla Winstanley'in kafasının yanından geçerek yan direğe çarptı.

"Lanet olsun, Redfern. Bu sabah Nisan'ın yanlış tarafında mı uyandın, seni sakar pislik?"

Öğle yemeği yeterince erken gelemezdi. Telefonumu kontrol ettim, bir sürü cevapsız arama görünce kalbim tekledi. Tanımadığım numaralar.

Telesekreterime baktım, umarım beni bekleyen kirli kızımın sesidir.

Değildi. Çok daha kötüydü.

Gables Halkla İlişkiler'den Caroline Vaughan'dı.

Jason, lütfen beni ara. Daily Times'ı aradım, bu sabah basılan bir makale hakkında yorum istiyorlar. Bir sohbet hattı kızı hakkında mı? Beni ara, acilen.

Bir tane daha. April.

Aman Tanrım, Jason, seni lanet olası pislik! Tam bir amcüksün! Bütün haberlerde bu var. Gülünç duruma düştüm. Eve gelmeye zahmet etme bile, seni değersiz bok parçası.

Üçüncü sesli mesajı kontrol ettiğimde kanım buza dönüştü.

Bay Redfern, ben Daily Times'dan Gareth. Gemma Taylor ile olan ilişkiniz hakkındaki hikayeyi sizin açınızdan öğrenmek istiyoruz. Lütfen arayın, numaram...

Kapattım. Nabız sesi kulaklarımda çınılıyordu. Kantinden gelen kahkahalar kadar gürültülü değildi. Köşeyi döndüğümde tüm ekibin bir masanın etrafında toplandığını gördüm. Fernandez bir kâğıt alıp benim için açana kadar, ben oraya doğru ilerlerken bir yığın yüz bana sırtıyordu.

Gemma'mın güzel yeşil gözleri bana bakıyordu, büyük olasılıkla eski bir fotoğraftı. Saçları vahşi ve dağınıktı, çilleri tenine karşı koyu renkteydi. Arkasında bir tane daha, doğum günü mumlarını üfleme için eğildiği, hoş olmayan bir fotoğraf.

Premier Lig skandalında sohbet hattı şişkosu.

Winstanley başka bir magazin gazetesini sallayarak sadece ön sayfasını gösterdi. *Redfern gol atıyor... BÜYÜK!*

Kapaktaki kirli kızım, onun kötü bir açıdan çekilmiş başka bir fotoğrafı ve ben. Elimde bir demet gül, kameradan habersiz bahçesinde yürüyorum.

Üçüncü kâğıdı kaldırdıklarında ne olacağını zaten biliyordum. O sarışın sürük, Chelsea, Singers atkısıyla çok üzgün görünüyordu. *Beni istediğini sanmıştım ama hep şişman arkadaşımın peşindeymiş.*

Kanım kaynadı. İzleniyordum. Tabii ki izleniyordum. Nasıl bu kadar aptal olabildim?

"Senin tombul bir kovalayıcı olduğunu bilmiyordum Redfern." Fernandez'in yüzünde aptalca bir sırıtma vardı. "Eminim domuz gibi miyavlıyordur. *Şişko amımı sik ve bana lardy de, oh evet bebeğim, sik beni. Tombul amcığım sana aç, bebeğim.*"

Ben onu ayaklarından koparana kadar bir kahkaha tufanı koptu. Bir kalp atışı kadar kısa bir sürede duvara yapıştı, gözleri iri ve vahşi bir şekilde sağa sola savruluyordu.

"Bir daha asla ama *asla* onun hakkında böyle konuşma. Anladın mı? Dalağını sökerim senin."

Eller beni çekti. Bir sürü el. *Sakin ol Jase, sadece biraz şakalaştık. Sakin ol, dostum. Bırak Redfern, sakin ol dostum. Sadece şaka yapıyor. Sadece gülüyor.*

Omuz silktim, kaslarım gerilmişti ve savaşmaya hazırdım. Lanet olası kaltak. O iğrenç, sinsî, kindar kaltak. Zavallı Gemma'mı düşündüm. O biliyor muydu? Etrafında kaos yaşanırken yorganın altında mı saklanıyordu?

Aramaya cesaret edemedim. Kim bilir kiminle olacaktı, muhtemelen ismimi duymaktan nefret edecekti, benimle tanışmış olmaktan nefret edecekti. Karnımdaki ağrı

daha kötü, çok daha kötü.

Öğleden sonrayı nasıl geçirdim bilmiyorum ama sahadan çıktığımda kapılar basınla doluydu. Eve kadar beni takip ettiler, arabayı yolun dibine çektiler ve lanet objektiflerini eve doğrulttular.

April bekliyordu. Eşikten adımımı atar atmaz kafama bir vazo fırlattı ve vazo kapının pervazına çarpıp parçalandığında çığlık çığlığa bağırdı. Ona ulaştığımda bir tane daha fırlatıyordu, yüzüme küfürler savururken kollarını iki yanına sıkıştırmıştı.

"Seni aptal pislik, Jason, seni aptal, bencil pislik!"

"Biliyordun," diye tersledim. "Biriyle tanıştığımı biliyordun."

"Şişko bir sürtük değil! Lanet bir şişman-o-gram kataloğundan fırlamış iğrenç bir trol!"

"O şişman bir sürtük değil ve lanet bir trol de değil. O güzel, komik, *gerçek*. Senin olmadığın her şey. Hiç sahip olamadığım her şey."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Seni aptal otuzbirci! Sana gülüyor, bize gülüyor! Bahse girerim şansına inanamıyordur."

"Bundan şüpheliyim April. Onun lanet olası hayatını mahvettim." April'in kollarını bıraktım.

Volta atıyorum. Ellerim saçımda. Düşünüyorum. Düşünüyorum.

"Oradaki muhabirlere bunun bir saçmalık olduğunu söyleyeceksiniz. Güleceksin ve onlara onun bir şaka olduğunu söyleyeceksin. Onlara asla böyle şişman bir kızı becermeyi düşünmediğini söyleyecek ve onları kendine inandıracaksın. Gerisini halkla ilişkiler halledecek. Dünyayı kendimize inandıracacağız. Yani, bu imkansız. Sanki sen beni böyle bir kadınla aldatırsın da."

"Asla böyle şeyler söylemeyeceğim April, asla. Gemma'yla geçirdiğim birkaç hafta, senin gibi iğrenç bir kaltakla geçirdiğim koca bir ömürden daha iyiydi."

"O şeyleri söyleyeceksin, Jason. Ya söyleyeceksin ya da her şey bitecek. Seni lanet olası kurtların önüne atacağım ve sen de sponsorluklarına ve otuz üç yaşında kariyerine geri dönüşüne veda edebilirsin. Eve de elveda diyebilirsin. Boku yersin. Adımı bu şekilde çamura buladıktan sonra, herhangi bir aptal benim olanı bana verecektir."

Yemek odasına geçtim ve o arkamdan gelirken kendime bir kadeh viski doldurdum. "Gemma yanlış bir şey yapmadı. Bu yine o sürtük arkadaşı, Chelsea."

"Kimin hatası olduğu kimin umurunda?! Bunun çözülmesi gerek. Biz ya da onlar!"

En karanlık bakışlarımı ona diktim. "Gemma'ya karşı tek kelime etmeyeceğim, sponsorluk anlaşmaları için değil, kariyerim için değil ve

kesinlikle senin için değil."

Sanırım onun bakışları benimkinden bile daha karanlıktı.

"O zaman bu bir savaş, Jason Redfern, seni aptal pislik. Sahip olduğun her şey için seni alacağım, sana söz veriyorum."

Gemma

Pencerelerden uzak durdum, nefeslerimi saydım. Yedide içeri, on birde dışarı. Sakın kendini kaybetme Gemma Taylor. Cesaretini koru.

Dahili telefonu çoktan kapatmış, telefonumu sessize almış ve sosyal medya profillerimi devre dışı bırakmıştı. Sadece birkaç saat içinde yüzlerce mesaj ve zehir yığınları biriktirmişti. Bir kâbus canlanmıştı. Çılgına dönmüş ailem telefonda, cevaplamaya bile katlanamadığım sorularla doluydu.

Evet, bu doğru. Evet, Jason Redfern ile tanıştım. Ve ondan hoşlandım, gerçekten hoşlandım.

Özür dilerim. Bütün bunlar için çok üzgünüm.

İçlerini çekmişler, Chelsea'ye küfretmişler ve onun hep aynı olduğunu söylemişlerdi. Sonra da dışarıdaki gazetecilere evlerinden defolup gitmelerini kesin bir dille söylemişlerdi.

Telefonumu bırakmadan önce sadece bir mesaj atmıştım. Chelsea.

Neden? Nasıl yaparsın? Söyleyecek sözüm yok!

Suçlu hissedip hissetmediğini merak ettim. Belki de parasının içine hıçkırarak ağlıyordu. Üstsüz çekimler için sıraya girmiştir, şüphesiz.

Tessa okulun sonunda içeri girdiğinde bembeyaz kesilmişti. Ağzı açık bir şekilde durdu ve bana sarılmadan önce nefesini topladı.

"Lanet olsun, Gem. Bu kadar alçalacağını düşünmemiştim. İyi misin? Dışarısı sirk gibi."

Ve ağladım, nasıl ağladığımı sikeyim, sümük baloncukları üfledim ve umursamadım bile. "Nasıl yapabildi? Neden?"

"Sebebi 30 bin dolar. Bana bir mesaj gönderdi. Sadece bir tane. Çok üzgünüm Gemma. Bilmiyordum. Biraz yalnız kalmak için eve gideceğini söyledi, tek başına iyi olacağını söyledi. Hiç düşünmedim bile."

"Bu senin hatan değil. Nereden bilebilirsin ki?"

"O Chelsea Rawlings. Kıskançlık onu delirtiyor." Tessa beni kanepeye çekti ve saçlarımı okşadı. "O yazı kazandığın zamanı hatırlıyor musun?"

Dans yarışması mı? Gerçekten de seni döner sopasıyla bıçaklayacak sandım. Eğer seni otuz bin dolara satabilseydi, bu çok daha erken olurdu."

Gözyaşlarımın arasından kıs kıs güldüm. "Üç hafta boyunca benimle hiç konuşmadı."

"Bu sefer de affedilmek için sürünerek gelecek."

"Hiç alamayacak. Onunla işim bitti." Gözlerim doldu. "Dünya benden nefret ediyor, Tessa. Bütün lanet dünya."

"Tüm dünya değil Gem, sadece yapacak daha iyi bir şeyi olmayan bir sürü aptal. Bu da geçecektir. Yangına körükle gideceğinden şüpheliyim, zaten olduğundan daha kötü olmasını istemeyecektir. Chelsea ağzından çıkanı kulağı duyuyor ama o iğrenç fotoğraf dışında hepsi onun sözü ve kabul edelim ki onun sözü pek bir şey ifade etmiyor."

"Bu yüzden onu gönderdim. Gitmesine izin verdim çünkü korkuyordum, çünkü bunu istemiyordum, çünkü dünyanın adımı bilmesini istemiyordum."

"Biliyorum. Biliyorum." Bana sıkıca sarıldı ama faydası yoktu, hiçbir şey onu durduramazdı.

"Yine de oldu. Hepsi."

"Şimdi bunu düşünmenin bir yararı yok Gemma. Bir gün Jason Redfern uzak bir anı olacak. Söz veriyorum."

Ama onun uzak bir anı olmasını istemiyordum. Bu istediğim en son şeydi.

O akşam işe gitmek için kendimi belli belirsiz bir şekle soktum ama zahmet etmeme gerek yoktu.

RS442 Gemma Taylor: Erişim engelli. Lütfen amirinizle iletişime geçin. Sheena onu messenger'dan aramamı istedi. Bu iyiye işaret değil.

"Üzgünüm Gemma, ama çalışamazsın. Şimdi olmaz. Hatlar seni bulmaya çalışan aptallarla dolup taşıyor ve bir soruşturma yürütmek zorundayız. Gazeteler onunla chat aracılığıyla tanıştığını söylüyor. Tanışmadın, değil mi? Lütfen bana yapmadığını söyle."

Sessizliğim çok şey anlatıyordu.

Hemen geçerli olmak üzere maaşsız uzaklaştırıldı. Kabus giderek daha da kötüleşiyordu. Aynı şeyin Jason için de geçerli olup olmadığını merak ediyordum.

Yirmi Birinci Bölüm

Jason

April karşıdaki kanepeye oturdu, lamba ışığından uzakta. Kendime bir viski daha doldurdum. Kızginken bile mükemmel yüz hatları vardı.

"Yine başlama," dedim. "Yetti artık."

"Bunu planlamıyordum. Bağarmaktan bıktım, Jason. Zaten beni hiç dinlemiyorsun."

"Ne istiyorsun?"

Yüzü soluk bir kâğıt gibi çizilmişti. "Neden o?" "Neden o değil?"

"Ciddiyim. Resimleri gördüm ama anlamıyorum." "Asla anlamayacaksın."

"Dene beni." Bacak bacak üstüne attı, bir ayağını havada tekrar tekrar vurdu. "O da senin gibi bir sapık mı? Bu mu yani? Hastalıklı oyunlarını oynamak için çirkin bir kıza mı ihtiyacın var?"

"O çirkin bir kız değil. Yakınından bile geçmez."

Dudaklarında ince bir gülümseme belirdi. "Sen öyle diyorsan." İçimi çektim. "Onunla sohbet hattında tanıştım..."

"Anlaşıldı."

Kaşlarımı kaldırdım. "Bilmek istiyor musun, istemiyor musun?" Gözlerini devirdi. "Devam et."

"Gemma komik, seksi ve hayat dolu. Doğal ve gerçek biri. Saçma sapan beklentileri ya da aptal idealleri yok. O sadece kendisi. Onu güzel buluyorum."

"Ve o bir sapık mı? Öyle olmalı."

"Bu seni ilgilendirmez."

İnledi. "Çarpık ihtiyaçlarının bizi yine buraya getirdiğine inanamıyorum, tüm bunlarla işinin bittiğini sanıyordum."

"O farklı."

"Evet, öyle. Sana bunu vereceğim." Ojesini kontrol etti. "Daha önce kızgındım. Bunun bitemeyeceğini sen de benim kadar iyi biliyorsun. Çok fazla yatırım yaptık. Kulüpte iyi bir sezon daha geçirirsek ikimiz de yükselebiliriz, benim Cherry Electric'in yeniden birleşme turnesi hazır, senin de sponsorlukların var, *tabii* onları elimizde tutmayı başarabilirsek. Bir on iki aya daha ihtiyacımız var."

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Bir on iki aya daha ihtiyacımız yok. İkimizin de çıkmaya ihtiyacı var. Ne kadar erken olursa o kadar iyi."

"Yine de evi devretmeyeceksin, değil mi? Bu işi mahkemeye taşımak istemiyorum Jason. Bu aşağılanma zaten yeterince kötü."

Çenemin gerildiğini hissedebiliyordum. "Ne yapmaya çalışıyorsun April?"

"Bu işi on iki ay daha sürdürmek için bir anlaşma yapmaya çalışıyorum. Yarın halkla ilişkilerle bir toplantı ayarlayacağım."

"Sana daha önce de söyledim, Gemma'ya karşı tek kelime etmeyeceğim. Tek bir kelime bile."

"Buna gerek kalmayacak. Halkla ilişkiler sizin için her şeyi söyleyecek. Dedikodularla alay eder, hasta olan zavallı bir hayranınızı ziyaret ettiğinizi falan iddia ederiz."

Bu saçmalığa gülümsedim. "Buna kimse inanmaz."

"Herkes buna inanacak. Kimse ulusal süperstar Jason Redfern'in sohbet hattındaki bir kızla kötü bir ilişkisi olduğuna inanmak istemez. Şişman kızların seks yapması insanları rahatsız eder. Buna gülerler ama inanmazlar, gerçekten inanmazlar. Bir çay fincanı içinde fırtına olacak ve bu onun için yapabileceğiniz en iyi şey olacak."

Ona inanmak istemedim ama lanet sürtük haklıydı. Sığ kafalı ezikler ve onların internetteki trollükleri. Bu skandal saçmalığı ne kadar çabuk biterse Gemma da o kadar çabuk hayatına geri dönebilirdi. Ben de bunu istiyordum. "Biliyor musun, çok komik. Yıllarımı beni sadece ben olduğum için isteyen kadınlarla çevrili olarak geçirdim. Gerçekten bir şey ifade eden tek kızın, şöhreti bir anlaşma kırıcı olarak bulan kız olması ne kadar ironik."

April'in kahkahası odanın içinde yüksek sesle duyuluyordu. "Seni terk mi etti?" "Evet. O böyle bir kız."

"Tam bir av gibi görünüyor," diye alay etti. "Anlaştık mı anlaşmadık mı?"

Gemma

Daireye kapandım, Tessa'nın erişte ve abur cubur paketlerine bel bağladım. Muhabirler hâlâ dışarıdaydı ama günler geçtikçe sayıları azalıyordu. Yakında onlar da herkes gibi yorulacaktı. Ya da ben

umuyorum.

Tacizler internette devam etti. Jason'ın Twitter ve Facebook akışları olağan futbol haberleriyle doluydu ama altındaki yorumlar zehir saçmaya devam ediyordu. Pek çok kez mesaj göndermeyi düşündüm ama profillerinin arkasında kesinlikle bir reklam şirketi olduğunu fark ettim. Sadece sesini duymak, nasıl olduğunu görmek istedim.

Hepsi kötü adamlar değildi. Konulara daha dostane sesler, zehiri iyi niyetli bir şekilde dengeleyen nazik ruhlar serpiştirilirdi. Bazen beni ağlatırlardı, duman ve aynaların ötesini, Photoshop ve tasarımcı kıyafetlerinin ötesini görmek ve bir insanı içindekilerle yargılamak için yürekten yalvarırlardı.

Katı gerçekçiliğimin altında, Jason Redfern'in sanal lağım çukuruna atlayıp beni savunacağına dair gizli fanteziler barındırıyordum. Elbette bu fanteziler çok saçmaydı. Telsiz sessizliğini korudu ve ben de onu suçlamadım. Ben de aynısını yapıyordum.

Tabii ki teklifler yağdı, sınırsız bir öpüşme ve anlatma için müstehcen meblağlar. Onları kısa kestim. Bu gerçekleşmeden çok önce sokaklarda olacaktım ve chatline sözleşmemi kalıcı olarak feshetse bile o noktadan önce gitmem gereken adil bir yol vardı.

Telefon geldiğinde hiç hazırlıklı değildim. Tanımadığım bir numara, sesli mesaj bırakmadan tekrar tekrar çalıyordu. Arayanın bana ulaşmaya çalışan sohbet hattı patronlarından biri olmasını umarak, ama magazin akbabalarından biri olması durumunda aramayı anında iptal etmeye de hazırlıklı olarak nazıkçe cevap verdim. İkisi de değildi.

Sesini duyduğumda kalbim ağzıma geldi.

"Kapatma. Lütfen."

"Jason..."

"Daha erken aramak isterdim ama insanlar üzerime üşüştü. Nasılsın? Lütfen bana iyi olduğunu söyle."

İyi değildim, gözyaşlarım çoktan akmaya başlamıştı ama bu saçmalığı ona yükleyecek değildim. "Ben iyiyim."

Rahatlayarak iç çekti. "Güzel. Sohbet hattı numaranızı denedim.

Bağlantı kesildi." "Askıya alındım. Sözleşme ihlali."

"Kahretsin. Özür dilerim." Sesi çok üzgündü. "Paraya ihtiyacın var mı?"

İyi niyetli olmasına rağmen teklif biraz sertti. "Ben iyiyim. Umarım geçicidir."

"Tüm bunlar için çok üzgünüm Gemma. Bunların hiçbirinin olmasını istememiştim."

Gölmekten kendimi alamadım, korkunç bir kahkaha. "Korkunç, bencil bir sürtük arkadaşım olması senin suçun değil, Jason. Senden özür dilemeliyim."

"Lütfen yapma." Gülümsediğini hissedebiliyordum. "Seni özledim. Lütfen gazetelerdeki o saçmalıkların seni etkilemesine izin verme, hepsi saçmalık."

Boğazımdaki yumru kelimelerimin çatallaşmasına neden oldu. "Gitmelisin. Meşgul olmalısın. Cumartesi günkü maçı televizyonda izledim."

"Keşke daha iyi bir tane izleseydin, bok gibi oynadım."

"Harika görünüyordun."

"Harika hissetmiyorum."

Ben de öyle. Sessiz kaldım. "April'in yüzünü takındığını görüyorum, umarım bunu bir arada tutmayı başarırısın. Bilirsin, ev ve diğer şeyler için."

"Ev umurumda değil Gemma." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdiğini duydum. "Gitmem gerek, sıkı antrenman yapıyoruz. Görünüşe göre bütün büyük maçlar bir anda ortaya çıkıyor."

"Aradığınız için

teşekkürler." "Cevap

verdiğiniz için

teşekkürler."

Söylemek istediğim çok şey vardı ama hiçbirini söylemedim. Telefonun son sesi midemi alt üst eden bir yumruk gibi çarptı.

Cara ve Raven birkaç şişe şarap ve kucak dolusu sempati ile kasabanın benim tarafına doğru yola çıktılar.

"Orospu çocukları, o gazeteciler, hepsi," diye tükürdü Raven. "Orospu çocuklarından nefret ediyorum. Hiç kimse hakkında iyi bir şey söylemezler, ta ki ölene ya da el altından siyasi ajandalarının bir parçası olana kadar."

"Onu bilemem," dedim. "Ama oldukça iğrençler. En azından April Redfern'ü seviyor gibi görünüyorlar."

"Sadece onların kurbanı olduğu için," dedi Cara. "İyi bir acıklı hikayeye bayılırlar."

"Belki." Şarap iyi gitti. "Beni aradı." İki çift kaş havaya

kalktı. "Aradı mı?"

"Sadece nasıl olduğumu görmek için."

Cara resmen üzerime atladı. "Onu özlediğini söyledin mi? Lütfen bana söylediğini söyle."

Başımı salladım. "Fazla bir şey söylemedim. Keşke daha

fazlasını söyleseydim." "Onu geri ara!"

"Belki yakında bir gün. Onunla ya da takım arkadaşlarıyla olabilir."

ona sorun çıkarmak istemiyorum." "O zaman mesaj at."

Midemde bir kıpırdanma, söylediğimden beri aynı kıpırdanma.

"Bilmiyorum." "Neden bilmeyesin ki?" Cara söyledi. "Onu özlüyorsun, değil mi?"

Yine o hüzünlü gülümsememi takındım. "Her zaman."

Onlara ne kadar korktuğumu, reddedilmekten, utançtan ve gazetelerin yazdığı tüm o saçmalıklardan ne kadar korktuğumu anlatabilmeyi diledim. Bugün olmasa bile bir gün beni onlar gibi göreceğinden korkuyordum. Çoktan başka bir sohbet hattı kızına, bu sefer daha zayıf, daha güzel birine geçmiş olmasından korktum. Gazetelere çıkmayan birine.

Cara bir konuşma değişikliği ihtiyacını hissetmiş gibiydi. Buna minnettardım. "Dansa ne zaman dönüyorsun?"

Omuz silktim. "Bu yıl, gelecek yıl ya da hiçbir zaman." "O pislikleri dışarıda tutabiliriz."

"Londra'ya kadar değil." "Taksiye bin."

Ona para biriktirdiğimi söylemek istemedim. Beş parasız kalmadan önce kaç haftam kaldığını söylemek istemedim. "Bunu düşüneceğim."

Gülümsedi. "Kendini sonsuza dek buraya kapatamazsın, Figi. Sen bunun için çok değerlisin." Uzun saniyeler boyunca Raven'a baktı. "Bir sırık getirebiliriz, taşınabilir olanlardan birini... burada pratik yapabiliriz."

Raven başını salladı. "Bu işe yarayabilir."

Yüzümün kızardığını hissettim. "Bunu yapmana gerek yok."

"Üç hafta sonra büyük gecemiz var. Kesinlikle öyle," dedi Cara gülümseyerek. Şok içinde bakakaldım. "Ciddi olamazsın."

"Ölümcül," diye sırtıttı. "Seni sürüklemek zorunda kalsam bile. Buna ihtiyacın var Figi, güven bana. Tekrar dışarı çıkmalısın. Bu bokun seni ne kadar sarstığını görmediğimizi sanma."

"Hadi," dedi Raven. "O pisliklerin seni yenmesine izin verme."

Tavsiye için biraz geç kalmış gibi hissettim ama yine de gülümsedim. Belki bir ya da iki alıştırmaya çok korkunç olmazdı.

Ama burlesk gecesini erteleyebilirim. Kesinlikle.

Jason

Çok fazla içiyor ve çok az uyuyordum, April'in halkla ilişkiler ana planını beni her dinleyebildiğinde zerre kadar heves duymadan dinliyordum. *Temsilcini ara, bir toplantı ayarla, benimkiyle koordine edebilirler, Jason. Tanrı aşkına, şu lanet parmağını çeker misin?*

Sahadaki hayat da pek iyi değildi. Newcastle bizi beş sıfır yenmişti. Trevor'ın sabrı tükeniyordu, ayak hareketlerimdeki yetersizliğe ve isteksizliğime kızıyordu.

"Ya devam edin ya da sahayı terk edin!"

Dişlerimi sıktım ve devam ettim ama yine de bok gibi oynadım. Bir topu daha dışarı gönderdiğimde küfretti, elindeki panoyu yere fırlattı ve saha dışına çıkmamı emretti.

"Bir hata daha yaparsan seni Cumartesi günü Birmingham maçından alırım. Çok ciddiym. Yedek kulübesinde şans bekleyen iyi oyuncularımız var ve sen ilgileniyormuş gibi bile yapamıyorsun."

"Hayat şu anda biraz zor, Trev. Beni biraz rahat bırak, olur mu? Lanet maç için iyi olacağım."

"Olsa iyi olur." Gözlerini bana dikti. "Deplasman maçı Jase, zorlu bir kalabalık. Buna hazır mısın? Başını dik tutabilir misin? Geçen hafta kantinde Fernandez'e ne olduğunu duydum. 90'larda bir futbolcunun kafayı sıyrıp bariyerlerin üzerinden bir salağa tekme atmasının tekrarını izleyemezsin, isteseler bile."

Gülümsemeyi başardım. "Başımı koruyacağım."

"Umarım öyledir. Bu sezonun ikinci yarısında harika bir performans sergiledin delikanlı, yönetim kurulunun onayına bir sözleşme teklifi sunmaya yetecek kadar. Biraz havada kaldı ama masada. Bana buna değdiğini göster."

Keşke daha fazla umursasaydım, kolumu minnetle sıvazlamamın asık suratımdan daha fazlasını ifade etmesini umuyordum. "Teşekkürler, Trev."

"Bana henüz teşekkür etme, Redfern. Cumartesi günü sahaya çık ve o mavi götlere futbol nasıl oynanır göster, olur mu?"

"Elimden geleni yapacağım."

Yalan söylemediğimi umuyordum.

Takım arkamda tezahürat yaparken ben tur otobüsünün ön tarafında oturuyordum. Gelecek sezonumu garantilemek için birkaç maç kalmıştı ve ben en ufak bir coşku kırıntısı bile bulamıyordum. Babamı tribünde beni teşvik ederken hayal ettim ve keder beni hazırlıksız yakaladığı için kendimi dangalak gibi hissettim. O kadar çok maçta

bu sadece birçoğundan biriydi. Ne daha iyi, ne daha kötü. Bunca yıldır bunu onun için yapıyordum, daha sert oynuyordum, daha hızlı oynuyordum, daha iyi oynuyordum. Ne için? Bir zamanlar iyi olan bir defans oyuncusu olarak futbol şöhretler listesine girmek için mi? Belki ben çoktan gitmişken eve bir plaket koyabilirlerdi. Jason Redfern burada yaşıyordu ve bu yüzden çok mutsuzdu. Tanrı ruhunu şad etsin.

Gemma'nın ailesinin onun yanında olmasını umuyordum. Onları Facebook akışımda görmüştüm, babası Morning Wake Up Live'da ezik bir muhabiri fena halde azarlarken kısa bir süreliğine görmüştüm ama yine de çok güçlü göründüklerini anlamama yetmişti. Muhtemelen benden ve onun üzerine yağdırdığım boktan yağmurdan nefret ediyordu. Bu düşünce neden bu kadar canımı yaktı bilmiyorum ama ruh halime hiç yardımcı olmadığı kesindi. Oyuna vardığımızda fırtına gibiydim, lanet olası WAG-mobile'in geldiğini ve tüm lanet olası askıları boşalttığını gördüğümde daha da fazla. April otoparkta el salladı, aptal moda gözlükleri yüzünün yarısını kapatıyordu. Ben karşılık vermedim.

Soyunma odasında strateji konuştuk ama sadece yarım kulağım açıktı. Çocuk maskotum için yarım bir gülümseme ve takım marşı için sahadaydım, pozisyonumu alıyor ve lanet olası VIP locasındaki April'i gözetlememek için elimden geleni yapıyordum.

Düdüğü bekledim.

Bu boku yola çıkarmanın zamanı geldi.

Gemma

Göğsümde bir minder ve yanımda koca bir patlamış mısır paketiyle maça oturdum. Cumartesi öğleden sonra hâlâ pijamalarımı giyiyordum, saçlarım o kadar kıvrıkcıktı ki parmaklarımı bile geçiremiyordum. Rutin eksikliği çok tanıdık gelmeye başlamıştı. Çok kolay.

"Bu o mu?" Tessa patlamış mısırı kaparak sordu.

Kamera tam ona zum yaparken kırmızı beyazlı figürü işaret ettim. "Bu o."

"Güzel," dedi. "Haydi Şarkıcılar!"

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Teşekkürler, Tess. Bugün izin aldığını biliyorum." "Hayır, almadım. Nöbet çizelgem böyleydi." Berbat bir yalancıydı. "Yapacaksın

"Oyunun nasıl çalıştığını açıklamak zorundayım, hiçbir fikrim yok."

Güldüm ve kendimi iyi hissettim. "Ben de öyle. Ona ihtiyacın olduğunda Chelsea nerede? Bekle, gazete ofisinde beni kısa yoldan para kazanmak için satıyor."

"Sürtük geçen gün bana bir mesaj gönderdi. Kendini kötü hissettiğini söyledi. İncindiğini ve para için çaresiz olduğunu söyledi. Öyle demek istemediğini iddia ediyor."

"Umurumda değil," dedim. "İşimiz bitti. Sonsuza kadar.

Bitti." "Sonsuza dek mi?"

"Kesinlikle sonsuza kadar." Ona patlamış mısırı uzattım. "Bu PJ canavarı görüntüsü tamamen onun suçu. Bu öyle kolay unutulacak bir şey değil."

Tessa bana bir gülümseme attı ve bu sıcak bir gülümsemeydi. "Tekrar kendin gibi konuştuğunu duymak güzel. Bir ara beni endişelendirdin, kafayı yediğini düşündüm."

"Sertleşmeden önce şişman, çirkin, işe yaramaz, yatak mahveden bir iblis olduğunu ancak bu kadar çok duyabilirsin."

"Bu sabah dışarıda sadece üç muhabir var. Sanırım onları kırdınız."

Oyun konuşmamızı böldü, Birmingham sahaya inmiş, doğrudan Jason'a saldırıyordu. Birkaç uzun adımda forvetlerine ulaştı ve şut atma şansı bulamadan onu toptan uzaklaştırdı. Hakem mutlu görünmüyordu, serbest vuruş verdi. Kamera yakınlıktı ve Jason kaşlarını çatmış, çenesi gerilmişti. Gözleri çökmüş ve kararmıştı, saçları dağınıktı. Kalbim göğüs kafesimde güm güm atıyordu. Haberleri okumuştum, önümüzdeki birkaç maçın ne kadar önemli olduğunu biliyordum. Ya tamam ya devam, gelecek yılki kontrat ya da emeklilik, diyorlardı.

"Baharın neşesiyle dolu görünmüyor," dedi Tess. "Muhtemelen bir pijama partisine de ihtiyacı var."

Birmingham serbest vuruştan golü atınca seyirciler çılgına döndü ve Jason ellerini saçlarına götürüp başını sallayarak sahada dolaşırken kameralar onun peşine takıldı. Menajeri öfkeli görünüyordu, diğer oyuncular da öyle. Kamera tribünlerdeki sakın görünümlü April'a döndüğünde nefesim kesildi. Yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu, en ufak bir hayal kırıklığı bile yoktu.

"Sanırım bu kötü oldu," dedi Tess. "Onlara o golü o attırdı, değil mi?"

"Öyle görünüyordu." Koltuğumda zıpladım. "Haydi, Jason!"

Devre arasında maçı parmaklarımın arasından izliyordum. Sahada öfkeli bir ayıydı, bir o yana bir bu yana sıçrayıp duruyordu. Önünde kimin olduğunu umursamadan topun peşinden koşarken ağırlaştığını ben bile görebiliyordum. Düdük çalmadan önce sarı kart gördü ve itiraz bile etmedi, kaşlarını çatarak pozisyonuna geri döndü. *Hadi, Jason!*

Takım yeniden toparlanırken kendini toparladığını düşünmüştüm ama Birmingham taraftarları tezahüratlarına başladı ve kamera Jason'a döndüğünde yüzünün ölüm gibi olduğunu gördüm. İşte o zaman kelimeleri seçebildim.

Tombul, tombul kovalayıcı, Redfern, Redfern! Tombul tombul, onları şişko sever. Tombul, tombul kovalayıcı Redfern, Redfern.

Yanaklarım kavruluyordu ve onun için içim kan ağlıyordu. Birmingham başka bir gol denemesi için yaklaştığında çenesini sıkarak agresif bir tepki verdi. Ben bile müdahalenin kötü gideceğini görebiliyordum, çok hızlı gidiyordu, Birmingham forvetiyle çarpışırken bacağına uzatmış ve kaslarını germişti. Adam yere sertçe vurdu ve Jason'ın kramponları dizine çarptığı için acı içinde yuvarlandı.

Bir kaza.

Kötü bir kaza.

Jason ayağa kalkarken nefesimi tuttum. O iyiydi. Diğer adam o kadar iyi değildi, sedye ona doğru gelirken yerde kıvranıyordu. Onu götürürlerken bacağı garip bir açıyla bükülmüş, berbat görünüyordu.

Jason sahaya çıkarken kalabalık yuhalayarak, tıslayarak ve çığlık atarak çılgına döndü.

Bekledim, kalabalık kan için bağıırken nefesim kulaklarımda yankılanıyordu. Hakem düşündü ama uzun sürmedi, Tessa'nın bile nefesi kesilirken kaçınılmaz olanı ortaya çıkardı.

Kırmızı kart.

Lanet olsun.

Yirmi İkinci Bölüm

Gemma

Gazeteler Jason'ı canlı canlı yediler, sanki onu yıkmak için daha fazla cephaneye ihtiyaçları varmış gibi. Mulrooney'nin hırpalanmış bacağıının resimleri internette çirkin yüzünü gösterdi ve nefret edenler kan için nasıl da ağladılar. Jason'ın kulübü şaşırtıcı bir şekilde destek verdi ve bunun kötü niyetle yapılmamış bir müdahale olduğu yönünde resmi bir açıklama yaptı. *Böyle şeyler olur.* Bu da yeterince doğrudu. Böyle şeyler oluyordu, bundan emindim. Yine de peşinden gitmelerine engel olmadı.

Onu aramaya çalıştım ama yeni numarası doğrudan telesekretere düştü. Gazeteler beni büyük ölçüde hayaletlere teslim etmişti, o kadar ki gelen başka bir garip numaraya cevap verdim.

Yine tanıdık bir ses, ama bu sefer Jason değildi.

"Gemma? Kusura bakma, kulağa acayip gelecek ama ben Steve. Jason'ın arkadaşı. Seni aradığımı bilse kıyameti koparırdı." Sanki uzun zamandır görmediğim bir kuzenimmiş gibi gülümsedim.

"Merhaba Steve."

"Seni aradı mı?"

"Bir keresinde, kısa bir süre önce. Numarasını aradım ama ulaşamadım."

"Evet, ben de. Bu sefer radardan kayboldu. Bir mesaj aldım. dün oyundan çıktı, sonra hiçbir şey olmadı. Bu kırmızı kart olayı onu çok etkiledi, o çocuğun kariyerini mahvettiğini düşünüyor."

"Öyle mi?"

İç çektiğini duydum. "Bilmiyorum. Onun hatası değildi. Böyle şeyler olur. Ama bu onun babası, biliyor musun? Bu işi zorlaştırıyor."

Kolumu uzattım. "Babasına ne oldu?"

"Sana söylemedi mi?" Sesindeki çekinceyi duydum.

"Bir yabancıyla gözleriniz bağlıyken pek fazla sohbet edemezsiniz..."

"Evet, sanırım." Sigarasından bir nefes çektiğini duydum. "Babası onun en büyük destekçisiydi, oyun için deli oluyordu. Jase'i sıkı bir taraftar olarak yetiştirdi. Onu zorladı, iyi antrenörlük yaptırdı, sonunda Tottenham Youth'la anlaşmasını sağladı. Yaşlı adam buna bayılırdı."

"Gerçekten gurur duymuş olmalı."

"Evet, öyleydi, evet. Ama sonra o sık kafalı müdür geldi ve

Takımdan Jase. Babası çok üzölmüştü. Saklamaya çalıştı ama çok zorlandı. Ondan sonra eskisi gibi olmadı. Kimse kalp kriziyle ilgili bir uyarı almadı. Ron çok sertti, sigara ve içki içirdi ama birçoğundan daha fazla değil. Televizyonda Singers'ı izlerken vuruldu. Hem de annesi Jase'in önünde. Singers her zaman onun takımıydı."

Zorlukla nefes alabiliyordum. "Bu korkunç."

"Evet, öyleydi. Jase kendini topladı, babasını gururlandırmayı kendine görev edindi. Çılgın bir hayvan gibi çalışarak alt liglere doğru yol aldı. Singers onu aldığıında bokun içindeki bir domuz kadar mutluydu, ancak o zamana kadar asla yeterince iyi değildi. İngiltere takımında oynamak onu bir süre memnun etti, sonra kaptan oldu. April'la evlenmek bir süreliğine işe yaradı, sonra o büyük lanet malikaneyi satın aldı ve garajlarını doldurdu. Her şey ne zaman durdu bilmiyorum ama o zamandan beri iyi değil. Onu hiç senin yanında olduğu kadar mutlu görmemiştım. Sen ona bir şey yaptın. Ona yeniden yaşadığını hissettirdin, pis piç."

Tam içimde bir yer ağrıyordu. "Ne yapabilirim Steve? Ona nasıl ulaşacağımı bilmiyorum. Ne söyleyebileceğimi bilmiyorum. Ona ne önerebileceğimi bile bilmiyorum. Ben sadece aşırı kilolu, kızıl saçlı bir kadını ve artık işsizim."

Bir süre hatta kaldı. Düşünmesine izin verdim. "Gemma, Cobham'a gidebilir misin?"

"Sanırım, trenle."

"Antrenman sahası Wycombe Yolu üzerinde. Ana girişi geçince oyuncuların otoparkı var. Etrafı çitlerle çevrili ama taraftarların imza alabileceği kadar boşluk var. Genellikle etrafta bekleyen bir kalabalık oluyor. Oraya erken gidin, sabah yedi ya da o civarlarda. Onunla konuşun. Eğer mümkünse yarın kesinlikle bir toplantı için orada olacaktır."

"Gazeteciler oraya üşüşecek."

"Kılık değiştir, ne bileyim, şapka gibi bir şey al. Büyük bir jumper ve bir imza defteri, bu iş görür. Yine de çabuk ol, iki maç ceza aldı ama antrenmanlara devam edecek, tabii onu bırakmazlarsa."

"Eminim yapmazlar?"

Sigarasını söndürdüğünü duydum. "Umarım değildir."

O hatta iken bilgisayarımdan tren saatlerini kontrol ettim. İdeal bir şey yoktu. Çok erken. "Beni görmek bile istemeyebilir."

"Seni görmek isteyecektir. Sadece bunu henüz bilmiyor olabilir."

Gölümsedim. "Bunu neden yapıyorsun Steve? Senin kışını tekmeleyebilir."

müdahale ediyor."

"Belki," diye güldü. "Ben onun dostuyum, hep öyleydim. Arkadaşların için en iyisini yap, değil mi?"

Sanırım Chelsea gibi bir arkadaşı hiç olmamıştı.
Şanslıymış.

Cara bana tamamen güvenli olduğunu söylese de, direk oturma odamda sallanan, gıcırdayan bir karmaşaydı. Onun sözüne inandım ve biraz homurdanarak pratik yapmama yetecek kadar uzun süre dik durdu. Sıkışık bir odada, kabarık krem rengi bir halının üzerinde bile olsa yeniden dans ediyor olmanın iyi hissettirdiğini kabul etmeliydim.

Küçük performansımızın üzerinden tekrar tekrar geçtik, burada bir dönüşü, orada bir burguyu vurguladık. Cara yavaşlattı, daha boğucu bir his uyandırdı. Daha seksi, daha ateşli. Uzunlarımda iyi bir yanıkla bitirdim, yanaklarım sağlıklı bir pembe tonundaydı.

"Harikaydın!" dedi. "Muhteşem."

"Teşekkürler." Gülümsedim ve nefes almak için kanepeye uzandım.

Cheshire Kedisi'ni utandıracak bir sırtışla yerine oturdu. "Ya poker suratını korumada çok iyisin ya da Facebook'a hiç girmedin. Hangisi? Tanrım, burada patlayacağım!"

Başımı salladım. "Benim için poker yüzü yok. Kıyamet koptuğundan beri Facebook'a girmedim. Bunu kaldıracak midem yok."

"Sanırım tekrar çevrimiçi olmanın zamanı geldi." Gözlerinde bir pırıltı vardı, içimi ürperten o muzip pırıltı.

"Neden?" diye sordum. "Beni garipleştiriyorsun."

"Dünya pisliklerle dolu değil Gemma, sadece iyi olanların sesini duyurması daha uzun sürüyor. Sonunda seslerini bulmaya başladılar. Daily Times geçen hafta şişmanlardan nefret etmeye başladı, bunu okudun değil mi?"

"Taradım." Bu da üstünkörü bir taramaydı. O şey midemi bulandırmıştı. Casey Hopkins denen sürtüğü konuk köşe yazarı olarak çağırmışlardı ve o da sanki bir savaş suçuymuş gibi büyük beden hakkında atıp tutmuştu. Doğrusu benden çok Jason'la uğraşmışlardı ama ikimize de çok acımasızca saldırmışlardı.

"Sürtük dünyaya bir soru sordu. *Alay etmekten kendini alamayan şişkolar ve gözlerini kırıştıran erkekler için göz ağartıcı vergisi getirmeli miyiz?*

Onları şişmanlığın seksi olduğuna ikna etmek mi? Kim daha kötü? Tombul yiyenler mi yoksa tombul kovalayanlar mı?"

İrkildim. "Evet, o kısmı gördüm. Korkunç bir inek." Benim ve Jason'ın yüzlerini anket seçeneklerinin üzerine yapıştırmışlardı ve ne zaman biri tombul yiyiciler seçeneğini işaretlese benimkinden bir miyavlama sesi çıkıyordu. Bunun için neredeyse ağlayacaktım ama kendini beğenmiş ineğe bu zevki tattırmak istemedim.

"Evet, insanlar konuştu. Başka bir anket ortaya çıktı. *Kim daha kötü? Tombul yiyenler mi, tombul kovalayanlar mı, yoksa şişmanları utandırmaktan kendini alamayan kindar sürtükler mi?* Oyların %98'ini almış. Bir sonraki makalesi *Why hot men should never date ugly women (Neden seksi erkekler asla çirkin kadınlarla çıkmamalı)* yorumlarda yerle bir oldu, tam bir çıldırma haliydi, herkes ve anneleri paylaşımında bulundu."

Gülümsedim. "Onu görmedim."

"Peki ya Twitter trendi?"

Başımı salladım. "Son gördüğüm trend *#chubbychaser*'dı, Jason'ın paylaşımının her yerindeydi."

"Artık öyle değil. Yeni bir hashtag başladı. *#loveyourcurves*. Dün gece dünya çapında trend oldu!"

Çiçek açtım, mutluydum. "Bu inanılmaz."

"Bu sabahki son varyasyon kadar şaşırtıcı değil." Cara sıırıttı. *"#SupportGemma."*

Güldüm. "Elbette hayır, bu çılgınlık. Saçmalık."

Göstermek için telefonunu çıkardı ve hashtag'lerin trend olduğundan emin oldu. Adımı orada görmek çok tuhaftı ve tüm olumlu yorumları okumak daha da tuhaftı. Herkes nefret etmiyordu. Herkes yargılamıyordu. Bu beni iyi hissettirdi ve Cara kolunu omzuma doladı. "Hey, Figi, ünlü oldun, hem de bu sefer iyi bir şekilde! Bu harika bir şey!"

"Herkesin benden nefret ettiğini sanıyordum."

"Sadece aptallar kalıba uymayan herkesin kanını dökmeye hazır. Görünüşe göre April Redfern ilk görüldüğü kadar temiz biri değil, görünüşe göre stilistini ve menajerini de becerdiğine dair söylentiler var. Görünüşe göre internette bir yerlerde gömülü bir seks kaseti var."

Gözlerim fincan tabağı gibi olmuş olmalıydı. "Sen gerçek misin?" Başını salladı. "Çok doğru, ben gerçeğim."

Dizlerimi kavradım ve her şeyi düşünürken kendimi sabitledim. "Jason'ın durumu kötü, arkadaşı Steve daha önce beni aradı."

Yüz ifadesi karardı. "Onu gönderdiklerinde Jason'ın yüzünü gördüm, tüm boktan haber kanallarında oynuyordu. Onun için kötü bir gün, değil mi?"

"Onun için boktan bir gün." Başparmağımın tırnağını çiğnedim. "Bu bir kabus. Tüm bunların olmasından korktuğum için onu gönderdim ama yine de oldu."

"Asla bir futbolcunun karısı olmamaya kararlı olduğumu sanıyordum." Bu fikir beynimi allak bullak etti. "Öyleyim. Öyleydim."

"Peki ya şimdi?" Çikolata havuzları cevap aradı. "Şimdi ne istiyorsun, Figi?"

Yine gözyaşları, lanet olası aptal gözyaşları. "Onu çok özlüyorum, Cara. Saçma, biliyorum."

"Saçma değil." Gülümsedi. "*Gerçek*. Gerçek olmakta sorun yok Gemma, insanlar bu yüzden senin için toplanıyor."

Twitter akışını tekrar kontrol ettim ve her şey çok açıktı, çok açıktı. "Ona gitmeliyim. Cobham, yarın, Steve'in dediği gibi. Sezonun geri kalanı için onu kovarlarsa kalmayabilir."

"Cobham? Saat kaçta?"

"Trene binmek için çok erken. Kahretsin, taksi de pahalı olur." "İmzasını alabilirsin, değil mi? Jason'ın mı?"

Şaşkınlıkla ona baktım. "...Evet... Öyle tahmin ediyorum..."

"O zaman benim de bir çözümüm olabilir..." Telefonunu kulağına dayamış mutfağa doğru yürüyor, mırıldanıyor, gülüyor ve kulağa yalvarma gibi gelen küçük miyavlamalar yapıyordu. Kulak misafiri olmamaya çalışarak tırnaklarımı kemirdim. "Tamam, anladım. Asansör sabah altıda. Oldukça dikkat çekici olacak."

"Bir araba dolusu mu?"

Başını salladı. "Cat'le tanıştın, değil mi? Burlesk gecesinde? Yeşil gözlü mü?" "Evet, onunla tanıştım."

"Annesinin adamı şarkıcı delisi! Şarkıcılar ve bingo, sorma. Bir Jason Redfern imzası için çıldırır."

"Beni arabayla mı götüreceksin? Cobham'a mı? Sabahın altısında mı?" Gülümsedi. "Tam olarak o değil... sadece bekle ve gör."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Gemma

Saat altıya on kala büyük siyah bir araba avluya yanaştı. Pencereden dışarı baktım, merdivenlerden aşağı inmeden önce yolculara bir göz atmaya çalıştım. Cara beni bekliyordu, neredeyse heyecandan yerinde zıplıyordu. Kalan dağınık buklelerimi şapkamın altına iterek beni arkaya bindirdi.

Sürücü koltuğundaki adam iri yarı bir adamdı. Sert bakışları dikiz aynasında benimkilerle buluştu ve içgüdüsel olarak koltuğuma yerleştim.

"Gemma, bu Masque," dedi Cara. "Cat'i zaten tanıyorsun."

"James," dedi adam. "Şu anda Explicit'te değiliz, Cara." Gözleri bir an için tekrar benimkileri aradı. "Magazincilerin peşine düştüğünü duyduğuma üzuldüm. İnsanların mahremiyetimi ihlal etmesinden nefret ederim, özel hayatınızın medyanın her yerinde yer almasının ne kadar tatsız bir deneyim olduğunu ancak tahmin edebilirim."

Başımı salladım. "Teşekkür ederim. Daha sakın zamanlarım da oldu."

Cat koltuğunda döndü. "Annemin erkek arkadaşı Singers'a deli oluyor, onun için yaptıklarımızı öğrenince altına işeyecek."

Gülümsedim. "Bunu yaptığın için teşekkürler."

"Rica ederim," dedi. "Soruyu er ya da geç sormasını umuyoruz, annem için iyi biri, onu beladan uzak tutuyor."

"Sanırım bir imza davanıza yardımcı olacaktır."

"Planımız bu," dedi James. "Yere indiğimizde hepimiz arkamıza yaslanacağız, sana biraz yer açacağız, merak etme."

Kucağımdaki not defterine, küçük, berbat bir kaleme sarıldım. Bir mektup karaladım, sadece birkaç satır. Yeterli olacağını umuyordum.

Singers'ın antrenman sahasına girdiğimizde hava aydınlanmaya başlamıştı. Elbette, oyuncuların otoparkı ilerideydi. Neredeyse bomboştu, hiçbir yaşam belirtisi yoktu. Yaşlı bir adam yün paltosuyla etrafta dolanıyordu, kolunun altında bir Singers takvimi vardı. Ve ben, küçük not defterimle. Paltomun yakasını yukarı çektim. *Lütfen kimse beni tanımasın.*

Birkaç kişi daha geldi. İki küçük oğlu olan bir anne ve elinde Singers ponponları olan genç bir kız. Birkaç delikanlı da futbol topu ve keçeli kalemlerle silahlanmıştı. Sonra basın. Girişe yerleştiklerini ve objektiflerini oyuncuların otoparkına çevirdiklerini gördüm. Lanet olsun. Arkamı döndüm,

Sırtımı onlara dönerek.

Önce sportif bir BMW yanaştı, içinden sırık gibi sarışın bir delikanlı indi. Çitin yanına geldi, gülümsedi ve imzasını attı. Sıra bana geldiğinde boş bir sayfa seçtiğime emin oldum, bir tür mega hayranıymışım gibi gülümsedim. Yemiş gibi görünüyordu. Bir Range Rover yanaştığında kalbim hızlandı, ama inen Jason değildi, sadece saçları benimki kadar kıvrıkcık olan genç bir kırbaçtı. Sırada Theo Fernandez vardı ve bu sefer ben bile onu tanıdım. İmza dağıtırken sırtıyor, sanki buranın sahibiymiş gibi kasıla kasıla yürüyordu. Birkaç oyuncu daha gelip gitti ve sinirlerim gerilmeye başladı. Ya gelmezse?

Lastiklerin asfaltta çıkardığı gıcırta ve bir Range Rover daha yere indi. Sürücü kapısı açıldığında kalbim bir çarptı bir çarptı. Jason aşağı indi, yüzü gök gürültüsü gibiydi ve kara gözleri daha koyu renk gözlüklerin ardına gizlenmişti. Küçük kalabalığa el salladı ama durmaya pek niyeti yoktu. O girişe doğru ilerlerken ben de çit boyunca ilerledim ve sesimi diğerlerinin duyabileceği kadar yükselttim.

"Jason! Jason, buraya gel!"

Benim pis, kötü yabancım durdu. Benim de kalbim durdu.

Jason

Kalabalığı tarayarak olduğum yerde döndüm. Kesinlikle değil mi?

Ama işte oradaydı. Saçları kabarık mor bir berenin altına gizlenmişti ve narin parmaklarını çitlere doğru uzatmış bana bakıyordu. Gözlüğümü çıkardım, dikkatsiz adımlarla ilerledim. Gemma'm gülümsüyordu. O kadar parlak gülümsüyordu ki, lanet olası gri sabahı aydınlatıyordu. Bir an durdum, omzumun üzerinden baktım. Piç fotoğrafçılar bana acı çektiirmek için bekliyorlardı. Yine de bu anı benden alamayacaklardı. Asla.

Gemma'nın biraz aşağısında çitlerle karşılaştım ve ona doğru ilerlemeden önce imza vermek için biraz zaman ayırdım. Parmaklarını tellerin arasından geçirmişti, o kadar yakındı ki parfümünün kokusunu alabiliyordum. Çitin diğer tarafındaydım ama çok uzaktaydım.

Sesim alçaktı, fısıltıdan öteye geçmiyordu. "Seni zor tanıdım, iyi kılık değiştirmişsin."

"Seni görmem gerekiyordu. Bu oldukça zor, biliyorum. Aramayı denedim."

"Bazı sorunlar yaşıyorum, telefonumu bir süreliğine kapattım."

"Biliyorum." Parmak uçlarını boşluklardan geçirdi ve içgüdüsel olarak kendimi kontrol etmeden önce daha yakına eğildim. Çok fazla insan var.

Aklımdan geçenleri okumuş olmalı ki sesini yükseltti. "Lütfen bunu benim için imzalayabilir misiniz? Büyük bir hayranınızım. Muhtemelen en büyük hayranınızım."

Gülümsemesi, kahretsin, gülümsemesi. Defteri çitlerin arasından itti ve parmak uçlarını onunkilere değdiğinde gözlerini kapattı. Kalem ondan alırken sadece bir kalp atışı kadar dayanabildim, cesaret edebildiğim kadar. "Bunu kime imzalayayım?"

"Bay Bingo. Hiç sorma."

"Bay Bingo?" Tekrarladım. Beni gülümsetti, sadece bir hayalet, ama tüm hafta sonu boyunca gülümsediğimden daha fazla.

"Sizin için bir sayfa işaretledim, lütfen orayı da imzalar mısınız?" Güzel gözleri parlıyor, sayfaları çevirmemi istiyordu. Sayfaları karıştırdım, bir not bulduğumda nefesimi tuttum.

Yanılmışım. Gerçekten, gerçekten

yanılmışım. Özür dilerim, Jason.

Boktan magazin haberleriyle başa çıkabilirim, insanların konuşmasıyla başa çıkabilirim, fit erkekle şişman kız olmakla başa çıkabilirim.

Eminim bir futbolcunun karısı olmakla bile başa çıkabilirim. Seni özledim. xx

Sesim boğuk çıkıyordu. Temizlemek için öksürmek zorunda kaldım. "Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok."

Güzel gözlerindeki yaşlar nefesimi kesti. "Ben bir hata yaptım. Korkmuştum."

"Korkmalıydın," diye fısıldadım. "Korkunçtu Gemma, hepsi. Bilseydim seni asla bu duruma sokmazdım."

"Her şey bitti," diye nefes aldı. "Diğer taraftan çıktık."

Ama ben değildim. O sürtük April ile bir anlaşma yapmıştım. Ona yarı yarıya bir paylaşım karşılığında on iki ay vermiştim, yeter ki Singers'tan bir sezon daha çıkaralım ve Cherry Electric yeniden birleşme turnesi gerçekleşsin. Bu bok onun için yeni bir albümü bile başlatabilir. Ne kadar da tatlı.

"Seni özledim," dedim. "Gülüştüğünü özledim. Gülüştüğünü özledim."

"Dokunuşunuzu özledim," dedi. "Seni, hepinizi özleyorum. Sahip olduğumuz her şeyi. Sahip olabileceğimiz her şeye sahibtik."

"Peki ya ev işleri? Bunun yasak olduğunu sanıyordum?"
Bana bir gülümseme attı. "Asla asla deme."
Ama ben asla demiştim, Nisan'a bir yıl daha söz verdiğimde asla demiştim.
Halkla ilişkilerde yerimi çoktan ayırtmışım, işlerimizi
halletmeye hazırdım. "Bana gel," dedi. "Lütfen. Bu gece."
Hayır demek kalbimi kırdı. "Yapamam. Halkla ilişkiler toplantısı."
Kaşlarını kaldırdı. "Anlıyorum. Sorun değil, belki başka bir gece?"
Yüzümü cesaret edebildiğim kadar onunkine yaklaştırdım ve deftere bir
şeyler karaladım. "April on iki ay istiyor, sonra evi paylaşacaklar. Ben de
evet dedim. Burada olacağını bilmiyordum."
Yüz ifadesi bir taş gibi düştü, gözleri sulandı. "Elbette, anlıyorum.
Özür dilerim, düşünmeliydim."
Sözlerim amaçladığımdan daha sertti. "Anlamıyorsunuz. Ben yürüyen bir
cesedim, sadece bir şeylere tutunmaya çalışıyorum."
"Bana tutun."
"Keşke, Gemma, ne kadar isterdim." Kalabalık dağılıyordu, zaman
dolmuştu. "Gitmem gerek."
"Ben de öyle. Bekleyen arkadaşlarım var."
Kelimeler çıkmıyor, boğazımda kurşun gibi düğümleniyordu. "Bu çok
yanlış hissettiriyor."
"Sorun yok, Jason. Ev konusunu anlıyorum. Steve bana babandan bahsetti.
Neden bir şeylere tutunmak istediğini anlıyorum. Neden bunu yapmak
istediğini anlıyorum. Eminim ben de isterdim." Gülümsemesi gözleriyle
buluşmadı. "On iki ay mı? Bahse girerim bekleyemezsin."
Otoparktaki son kişi bendim, başka bir dayak riskini göze alamazdım.
"Üzgünüm Gemma, kalamam."
"Git," dedi, gözleri parlayarak. "Yabancı olma, tamam mı? Bir gün beni
ara. İyi olduğunu bileyim."
Ona verecek bir cevabım bile yoktu, sadece tatlı kızımı geride bırakırken
içimde donuk bir sızı vardı.
Günah gibi acıyordu.

Jason

Caroline Vaughan, etrafta dolaşıp hayırseverlik fırsatlarından bahseden o
parlak saçlı halkla ilişkiler yöneticilerinden biri değildi. O lanet bir katildi. Ben
olsam

Daha önce de köpek skandalıyla ilgili olarak onunla birlikte olmaya zorlanmışım ve durumu ona anlatmak beni son derece rahatsız etse de o bu durumu harika bir şekilde idare etmişti. Bunun için çok para ödeyecektim ama başka seçeneğim yoktu. O en iyisiydi. Simsiyah saçları o kıvrımlı topuzlardan biriyle toplanmıştı ve seksi kütüphaneci diye bağırان modaya uygun kalın çerçeveli gözlükleri vardı. Tamamen siyahlar içindeydi. Siyah ceket, siyah bluz, hatta siyah bir kravat. Dudaklarındaki şok edici pembe çizgi tek renkliliğin tek kırılma noktasıydı. Evet, o bir katildi, tamam.

Ceviz masasına doğru eğildi ve bana Gemma çılgınlığının zirve yaptığı döneme ait gazetelerden bir seçki uzattı. "Söyleyin bana Bay Redfern, bu hikâyeler doğru mu?"

Yalan söylemenin pek bir anlamı yoktu. "Gemma ile bir ilişkim vardı, yani cinsel bir ilişki. Onunla sohbet hattında tanıştım ve o benim kim olduğumu bile bilmiyordu."

"Dürüstlüğünüz için teşekkür ederim." Bunu kastettiğinden emin değildim.

"Gemma'yı çok seviyorum, burada ne yaparsak yapalım ona zarar veremeyiz. Bir numaralı öncelik, müzakere edilemez. Bunu asla imzalamayacağım."

"Elbette, Bay Redfern. Bayan Taylor'ı mümkün olduğunca bu işin dışında tutacağız. Odak noktamız siz ve eşiniz olacak." Bana teklifin üzerinden geçti. Planın basına seks bağımlısı olduğumu itiraf ettiğim kısmına geldiğinde irkildim ama bunun rahatsız edici olsa da sağlam bir manevra olduğuna yemin etti. "Halk kusurlu kahramanları sever. Sizi insan olduğunuz için sevecekler Bay Redfern ve herkes bir seks bağımlısını sever, bu en popüler bağımlılık türlerinden biridir."

Kaşlarımı kaldırdım. "En popüler bağımlılık türü mü?"

"Bu doğru. Onları derecelendiriyoruz. Tahmin edebileceğiniz gibi eroin en alta çıkıyor.

Seks bağımlılığı entrika barındırıyor."

"April bir talk show programında gözyaşları içinde evliliğin ne kadar zor olduğunu ve ne kadar çok çabaladığımızı mı anlatıyor? Sonra ben seks bağımlılığımı mı itiraf edeceğim?"

"Özetle. Halkın acınızı hissetmesini, iyileşme yolculuğunuza sizinle birlikte katılmasını istiyoruz. Bu oyunu doğru oynarsak, Bay Redfern, kamuoyundaki kişiliğiniz her zamankinden daha güçlü olacak. Dediğim gibi, herkes kusurlu bir kahramanı sever ama kusurlu bir çifti daha da çok severler." Bu çılgınca ve saçmaydı ama yine de konuşmasına izin verdim. "Altı ay sonra çok farklı bir manzara göreceksiniz. Eminim etkileneceksiniz.

Teklifimizi eşinizin temsilcilerine gönderdim, isterseniz zaman çizelgelerini koordine edebileceğimizden eminim

devam etmek için."

"Bu plan üzerinde on iki ay boyunca çalışacağız ve sonra bir çıkış stratejimiz olacak, değil mi? Kariyerlerimize mümkün olduğunca az zarar vererek ayrılmanın bir yolu?"

Caroline evrakları karıştırırken kafası karışmış görünüyordu. "Bayan Redfern'in ekibinden aldığım özet bu değil." Bana bir çıktı uzattı. "Üç yıllık strateji. Açıkça belirtilmiş."

Yüzümdeki dehşet her şeyi anlatıyor olmalıydı. Kendimi kül gibi, çökmüş hissediyordum. "Bu kadar uzun süre dayanamam. Çıkmam lazım."

"Üç yıl mantıklı bir süre, Bay Redfern, özellikle de eşinizin müzikte başarılı olma hırsı düşünüldüğünde. Bu zaman alacaktır, Cherry Electric markası artık değerli değil. Eğer müzik reality TV panellerinden birine katılmak istiyorsa gerçekten daha güçlü bir platforma ihtiyacı olacak."

Sesim tıslamadan başka bir şey değildi. "Onun lanet hırsları ya da boktan müziği umurumda değil. Evin yarısını istiyorum ve çıkmak istiyorum."

"Birbirinize ters düşmüş gibi görünüyorsunuz, bir sonraki görüşmemizden önce bu konuyu onunla konuşmanızı tavsiye ederim."

"Tamam." Anahtarlarımı aldım ama ben ayağa kalkamadan bileğimi tuttu.

"Bay Redfern, açık konuşabilir miyim?" Başımı salladım. "Devam edin."

"Gables ve ben *sizin halkla ilişkiler* danışmanlarıyız, eşinizle ilişkiniz olsun ya da olmasın, istekleriniz ve kamu markanız hakkında tavsiyelerde bulunmak için buradayız."

"Evet..." Ben sordum.

"Bir soru sorabilir miyim? Uygun gördüğünüz şekilde cevap vermekte ya da vermemekte özgürsünüz." Sesi kırılmış ve profesyoneldi, ben kesin bir şekilde başımı sallayana kadar durakladı. "Gemma Taylor, ona karşı bir şeyler hissediyor musun?"

Anahtarları masanın üstüne fırlatmadan önce cevabımı birkaç saniye düşündüm. "Gemma Taylor'a aşığım, Bayan Vaughan. Halkın gözünde hayat o kadar da adil değil, değil mi?"

"Lütfen bana Caroline de." Masasının çekmecesine uzandı ve bana kapaklı bir dosya uzattı. "Alternatif bir strateji formüle etme cüretini gösterdim. Sosyal medya konumlandırması görmezden gelinemeyecek kadar güçlü. İlginizi çekebileceğini düşünüyorum."

Daire içine alınmış Twitter hashtag'lerinin sayfalarını karıştırdım.

#SupportGemma

#NoFakes

#LoveYourCurves.

"Nedir bu?"

"Bayan Taylor'a sosyal medyadan gelen destek oldukça olağanüstü. Görünüşe göre halkın hayal gücünü yakalamış. Sıradan kadınlar bu kusurlu kahramanı destekliyor ve bu da Bay Redfern'e göre harika bir halkla ilişkiler kampanyası yaratıyor."

"Ne öneriyorsun?"

Yakınına eğildi. "Demek istediğim, Bay Redfern, bence Bayan Taylor *gerçek aşk her şeyi yener* kampanyası için harika bir yüz olurdu. Herkes sonsuza dek mutlu olmayı sever, Bay Redfern. Herkes." Gülümsedi. "Ben bile."

"Medyanın bizi rahat bırakacağını mı sanıyorsun? Gemma'yı bu saçmalığa daha fazla sürüklemek istemiyorum Caroline. O bunun için fazla iyi."

"Eminim medya üzerinde çalışabiliriz ama evinizi feda etmeye ya da en azından bunun için mahkemede savaşmaya hazır olmanız gerekir."

Durum hiç bu kadar net görünmemişti. "Ev umurumda değil, April alabilir."

"Daha da iyi," diye bitirdi Caroline. "Hangi stratejiyi uyguluyoruz Bay Redfern? Siz söyler söylemez harekete geçeceğim."

Sanırım Gables'ın ofisinde ilk kez gülümsemiştim. İyi hissettirmişti.

April kendi halkla ilişkiler toplantısında, ardından da Veronica Ashdown'la birlikte berbat bir kokteyl partisine katılacaktı. Evrakları masanın çekmecesinden çıkardım, tüm küçük yapışkan notların hala yerinde olduğunu görmekten memnun oldum. Bu sayede hepsini hızlıca gözden geçirip imzalamak kolay oldu. Evrakları mutfak tezgahının üzerine bıraktım ve son kez evin içinde dolaşım.

Çoğu boktan olan bir sürü anı. Büyük sermaye kaybını hesaba katsak bile, ayrılırken herhangi bir pişmanlık hissetmek zordu.

Kıyafetlerimi bir çantaya attım, ihtiyacım olanları, babamın resmini de. Tuvalet malzemelerimi, gerekli evrakları ve dizüstü bilgisayarımı da paketledim. Gerisi bekleyebilirdi.

Arabayı hazırlamadan önce bir iş için daha zaman ayırdım. Milyarlarca bildirim görmezden gelerek Twitter ve Facebook'a girdim.

Basit bir durum güncellemesi her şeyi anlatıyordu.

#SupportGemma.

Bu sefer arabaları değiştirmek için Steve'de durmadım. Rotam düz ve kararlıydı. Range'i Gemma'nın bahçesine sokarken neredeyse  gazeteciyi yere seriyordum. Farlar hayalet gibi iri gözlerini aydınlattı ve dehşetlerine güldüm, kamera ekipmanlarını kapmak için çırpınışlarına daha çok güldüm. Ben çantamı omzuma atarken onlar fotoğraf çekmeye devam ettiler, flaşlar bahçeyi aydınlalıyordu. Dahili telefona basarken onlara el bile salladım. Cevap vermediler.

Pencereleri kontrol etmek için geri adım attım. st katın ışıkları yanıyordu, mutfak lavabosunun yanında kırmızı buklelerin parılısını yakaladım, ama oyalanıyor gibi görünmüyorlardı.

"Gemma!"

O beni duymadı ama gazeteciler duydu. oktan telefonlarına sarılmışlar, haberleri yayıyorlardı şüphesiz. Bir taş bulmak için etrafı karıştırdım. Cama çarptığında müthiş bir ses çıkardı. Gemma'nın yüzü cama yapışmıştı ve gölgeler içinde bile kızgın olduğunu görebiliyordum. El salladım, düzgün bir futbol el sallamasıydı, kollarımı başımın üzerine kaldırdım, o avluya bakarken. Pencereyi bir gıcırtıyla iterek açtı.

"Jason?!"

Hemen uzaklaştı ve bir vızılıtlı duyuldu, ardından da kilit sesi geldi. Onları dışarıda bırakmadan önce gazetecilere son bir kez gülümsedim ve kazanan ben oldum.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Gemma

Şaşkınlık içindeydim, çılgınca, saçma bir şaşkınlık. Daireye doğru hızla ilerledim, göz açıp kapayıncaya kadar kapıya vardım ve kapıyı sonuna kadar açarak pis, kötü yabancımın merdivenlerden çıkışını izledim. Gülümsüyordu, kocaman bir gülümsemesi ve kocaman bir çantası vardı. Aman Tanrım.

"Jason? Ben seni..."

Bu sefer aramızda çit yoktu. Çantasını yere bıraktı ve ben ona bakarken yüzümü ellerinin arasına aldı. Elleri yanan yanaklarıma karşı soğuktu.

"Plan değişti Gemma," dedi karanlık ve düşünceli gözlerinde bir parıltıyla. "Seninim, pis kız. Eğer beni istiyorsan tabii."

"Kalıyor musun?!" Karnımda kelebekler uçtu. Nefesim kesildi.

Ellerimi tuttu, nazikçe sıktı. "Eğer beni kabul edersen. Ev işlerinden hoşlanmadığını biliyorum."

"Peki ya ev? Ve April?"

"Evi devrettim. April umurumda bile değil. Beni yeterince oyaladı. Ben yokum."

Sırıtmadan duramadım. "Özgür müsün? Gerçekten özgür müsün?"

"Gerçekten. Ve bu çok iyi hissettiriyor Gemma. Kendimi iyi hissediyorum... hafifledim. Artık yüküm yok."

"Ama basın? Bu ortaya çıktığında ne yapacaklarını bir düşünün."

"Ne yapacaklarını biliyorum Gemma ve benim onayımı alacaklar."

Gözleri öyle karanlık, öyle bilgili; gülümsemesi öyle kendinden emin ki, sanki kişisel bir zaferin tadını çıkarıyordu. "Ne demek istiyorsun, Jason? Umurunda değil mi?"

"Her zamankinden daha fazla." Sahanlığa çıkıp karanlık avluya baktı ve paparazzilere seslenip onları yukarı davet ettiğinde bacaklarım titremeye başladı. İçeri geri döndü ve onları içeri almak için zile bastı. Geri çekilmek istedim ama elini uzattı. "Saklanma Gemma. Dünyanın görmesini istiyorum."

Ayak sesleri merdivenleri tırmanırken kalbim hızla çarpıyordu. Tekrar yanıma geldi ve elimi tuttu.

"Jason, ne..."

Ama itirazlar için çok geçti. Büyük paltolar ve yün şapkalar giymiş, sırttan üç gazeteci kameralarını hazırlamıştı. Ortadaki, saçları benimki kadar kıvılcık ve gür sakallı olanı bana doğru gülümsedi. "Bayan Taylor, sizinle tanışmak bir zevk. Ben Malcolm. Bana Malc diyebilirsiniz."

Jason elini kaldırdı. "Çocuklar. Çabucak halledeceğim. Sizi kız arkadaşım Gemma Taylor'la tanıştırmak istiyorum."

"Kızınız mı? Peki ya karınız, Bay Redfern?" dedi kıvılcık Malc.

Kız arkadaş mı? Vay anasını. Her yerim titriyordu. Jason bunu hissetmiş olmalı ki elimi bıraktı ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine çekti. "Eğer beni kabul ederse tabii."

"Peki ya karınız, Bay Redfern?" Malc itti.

"Boşanacağız. Tazminat olarak evi alabilir. Tek istediğim Gemma Taylor. Benim güzel kızım."

Bayılabılırdim. Gazetecilerin hepsi birden soluk soluğa kaldı, kameralarını kaldırdılar ve flaşlar disko gibi patladı. Yine de gülümsüyordum. Kesinlikle gülümsüyordum.

Jason'ın bir kez daha elini kaldırması ve flaşların durmasının ardından zencefil Malc, "Teşekkür ederim Bay Redfern ve size de teşekkür ederim Gemma Taylor," dedi.

Üçü de geceye doğru dörtlüye gitmeden önce bize şans diledi. Zihnimde gazetelerin sıcaklığına basıldığını gördüm. "Tanrım, Jason, ne halt ettin sen?"

Kapıyı itti ve kapı bir tıkırtıyla kapandı. "Sadece doğruyu söyledim," dedi beni kollarına alarak.

Mutfak kapısından gelen bir öksürük beni sıçrattı. Tessa - Kahretsin! Tessa'yı tamamen unutmuştum.

"Tessa, Jason'la tanış - Jason bu benim iyi arkadaşım, Tessa."

"Tanıştırmaya gerek yok," dedi. "Geçen hafta maçınızı izledim. İlk maçımdı." Gözlerini yerdeki çantaya dikti. "Sanırım kalıyorsun?"

Jason garip bir şekilde utangaç görünüyordu. "Eğer sorun olmazsa?"

"Gemma'nın tekrar gülümsemesini sağlayabilirsen istediğin kadar kalabilirsin." "Sana söz veriyorum, tekrar gülümseyecek," dedi Jason.

"Harika," dedi Tessa, "o zaman seni yalnız bırakayım. Bir süreliğine dışarı çıkmam gerekiyor." Mutfak sandalyesinin arkasından paltosunu aldı ve silkti. Birkaç saate gelirim."

"Tessa, yapmak zorunda değilsin," dedim. "Gerçekten."

Sırıttı. "Hayır, sorun değil. Bence biraz yalnız kalmayı hak ediyorsunuz. Yapmam gereken bazı araştırmalar var, keyfinize bakın."

İkimize de kazanan bir gülümseme fırlattı ve hemen kapıdan çıktı.

"Çok iyi bir arkadaşın var," dedi Jason, dudakları benimkine doğru ilerlerken. "O en iyisi."

Beni öptü.

"Jason, gazetecilere gerçeği söylemekle ne demek istedin?"

İç çekti, kendini toparlıyor gibiydi. "Çok şey öğrendim Gemma. Ve bunun için sana teşekkür borçluyum. Şu andan itibaren duman ve aynalar olmayacak. Artık şov yapmak yok. Artık sponsorları memnun etmek ya da görünüşü korumak yok. Sadece gerçekler olacak."

"Hangisi?"

Kolları bana dolandı, beni kendine çekti, göğüslerim göğsüne sıkıca yapıştı. "Her neyse işte."

"Bu bir bilmece."

"Bu bir bilmece değil. Sen ve ben, Gemma. Birbirimize uyuyoruz. Beni daha güçlü, daha iyi, daha mutlu yapıyorsun. Ve umarım ben de sana aynı şekilde karşılık verebilirim; umarım... bilirsin, mutlu olabiliriz, birlikte hayatın tadını çıkarabiliriz."

"Ve gerçek, sonuçları ne olursa olsun bununla yüzleşmek mi?"

"Onun gibi bir şey." Bir elini saçlarımın arasından geçirdi, yüzümü kendine yaklaştırdı ve beni tekrar öptü. "Özür dilerim Gemma. Yaşadığın her şey için üzgünüm."

Bir elimi açık gömleğinin içinden geçirdim, kalbinin parmaklarımın arasında güçlü ve sabit bir şekilde attığını hissettim. "Her şey yoluna girecek, değil mi?"

"Evet öyle," dedi.

Ona doğru gevşedim, anı tuttum, saçlarımı öperken sıcaklığının içime aktığını hissettim.

"Jason?"

"Öyle mi?"

"Birkaç saatimiz var. Yalnız." Onun güzel yüzüne baktım. Gözleri karanlık ama canlı. Dudakları dolgun ve istekliydi. "Gidelim mi?"

"Seni istiyorum," dedi. "Kırlı kızımı istiyorum." Elleri saçlarımdaydı, dudakları dudaklarıma değiyordu, dili sondaj yapıyordu ve sıcaktı. Sıcak ve aç.

Çekilirken gülümsedi, ben de sırtıyıyordum, neredeyse gülüyordum ve bir yüzyıl ya da daha uzun bir süre birbirimize baktık, en azından öyle hissettirdi.

Kemerinden tuttum ve onu yatak odasına doğru çektim. "Seninle uyanmak istiyorum..." Nefes aldım.

"Ben de," dedi.

"Seninle yemek yemek
istiyorum..." "*Seni* yemek
istiyorum," dedi.

"Beni yemeni *istiyorum*," diyerek yatak odasının kapısını açtım ve onu içeri sürükledim. *Oh kahretsin*. Acı, bacaklarımın arasındaki sıcak parıltı. Ellerim gömleğinin altında çırpınıyor, etini yakalamaya çalışıyordu. Ağzı çok sıcaktı, çok ıslaktı, dili azgın bir elim sende oyununda benimkini kovalıyordu. Elleri kıcıımı kavradı, sertçe sıktı, ben kıvrana kadar yumuşak etimi yoğurdu. *Oh lanet olsun*. Parmaklarım kemeriyle boğuşuyordu, alt dudağımı iki dudağının arasına alırken gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. Dişlerini. Beni ısırırken inledim.

Beni kaldırdı ve yatağa öyle bir çarptı ki nefesim kesildi. Çırılçıplak kalana kadar giysilerimi çekiştirdi, bir yığın bukle ve tüylerim diken diken oldu.

Kulağımın dibinde inledi. "Her şeyin farklı olduğunu düşünme, pis kız. Oyunlar bundan sonra daha da kirlenecek."

"Umarım bu bir sözdür."

"Bu bir söz."

Ona gülümsedim. "Artık gözlerim var, onları kullanmak istiyorum. Benim için soyun. Seni görmek istiyorum."

"Ve ne muhteşem gözler bunlar. Çok güzelsin, benim pis kızım." Yatağın kenarında durdu ve gömleğinin düğmelerini açarken parmaklarımı kalçalarımın arasına kaydırıldı. Vücudu, aman Tanrım, vücudu. Yırtık pırtıktı, kas yığınınan bir duvar, mükemmel bir tonlama ve dövmelele, ikonların karanlık çizimleri, güzel yüzler ve tespihler... Ona baktım, klitorisimi ovuştururken bacaklarım açıldı.

"Evet..." Fısıldadım. "Harikasin, Jason... çok harikasin..."

Dövmelerinin omuzlarının üzerinde ejderha pençeleri ve dallarından oluşan bir girdap halinde devam ettiğini görebileceğim kadar arkasını döndü. Sırtı yontulmuştu, eti sıkı ve sertti ve kolları... muhteşem kolları vardı...

"Bu fanteziye uyuyor mu?" diye sordu.

"Fanteziyi aşılıyor..."

Kemerini gevşetti, kot pantolonunu kalçalarının çukurunu ortaya çıkaracak kadar indirdi. Yüce Tanrım.

"Daha fazla..." Tısladım. "Göster bana..."

Ayakkabılarını ve çoraplarını tekmeledi, sonra kot pantolonunu yere bıraktı, boxer'ını da. Aleti bir silah gibiydi, etli ve damarlı, dibinde kalın bir kıl yuvası vardı. Ben izlerken kendini okşuyordu, sikinin şişmiş başı göbeğinin üzerindeydi.

"Bunu hissetmeme şaşmamalı..." İnledim. "Çok yakında tekrar hissedeceksin, pis kız."

Bacakları kaya gibi sağlamdı, her kası belirginleşmişti. Futbolcu bacakları. Bana doğru döndü ve kışının mükemmel kıvrımları karşısında ağzım sulandı. "Aç onları," diye fısıldadım. "Göt deliğini görmek istiyorum Jason, seni tatmak istiyorum."

Bir kaşını kaldırdı, bana gülümsedi. "Edepsiz kız. Sana aşık olmama şaşmamalı."

O bana sırtını dönerken dirseklerimin üzerinde doğruldum, kalbim göğüslerime çarpıyordu. Ellerini mükemmel yanaklarının üzerine koydu ve onları birbirinden ayırdı. Oh, Tanrım. Muhteşem koyu renkli bir halka, taşaklarına giden yolu haritalayan koyu renkli saçlar. Çok güzeldi.

Arkasını döndü ve yanımdaki yatağa diz çöktü, sikini meme ucuma vuracak kadar yaklaştı. "Tatlı memelerini sikmek istiyorum, pis kız."

Kelepçeleri almak için yatağın altına uzanarak bir tut ile uzaklaştım. "Alabilir miyim?"

Güldü. "Beni bağlamak mı istiyorsun?"

"Evet lütfen... bir kerelik... belki... Sadece seni istiyorum, nasıl istersem..."

Bileklerini uzattı. Derinin tenini sımsıkı kelepçelemesine bayılmışım. Yatağa sırt üstü uzandı, ben onu yatak başlığına bağlarken göğüslerime bakıyordu. O benimdi, tamamen benimdi.

"Yüzüme otur Gemma, sulu amını ağzımın her yerinde istiyorum."

"Yakında," diye fısıldadım. Onun mükemmel vücudunu domalttım, amına bastırdım.

Kasık kemiğimle sikini karnına bastırdım. Nazik hareketlerle salladım, bana karşı sertliğini seviyordum. Ellerim her yerindeydi, katı etini yoğuruyordu. "İyice aç," diye mırıldandım, öne doğru eğilip bir meme ucunu aç ağzına doğrulttum. Emdi, inlerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Daha fazla," diye tısladım. "Daha fazla al."

Daha da açılarak mememi emebildiği kadar emdi ve bu sırada ben de am dudaklarımla sikini okşuyor, ona dokunuyor, ileri geri kayıyordum. Kokusu inanılmazdı, misk kokuyordu ama narenciye tazeliğindeydi ve çok azgındı. Şakaklarıma vuruyor, başımı döndürüyordu. O kadar güzel kokuyordu ki.

"Daha sert," diye inledim. "Em beni, Jason, em beni."

Bıraktı, bir nefes aldı, sonra diğer meme ucuma geçti ve onu sertçe emdi. Ağzının çıkardığı sesleri seviyordum, zincirlerinin şingirtisini seviyordum.

Geri çekildim ve vücudunu karıştırırken homurdandı, sıcak, ıslak amımı açık ağzına indirirken kendimi başlığa dayadım. Dili kıpırdadı ve kıpırdadı ve sularımı höpürdetirken onun üstünde seğirdim.

"Siktir, Jason, evet, evet. Evet!"

Ağzı sihirliydi, ben yüzünü sürerken mırıldanıyor, şapırdıyor ve ısıırıyordu. Cömert kalçalarım başını sıkıca tutuyordu, kaçış yoktu, zaten o da kaçmak istiyor gibi görünmüyordu. Nefes almasına izin verdim, kendimi yüzünden yeterince kaldırdım. O da bu fırsatı kullandı.

"Sikime bin, pis kız. Çok sert sür. O muhteşem sulu yarığının beni içine aldığını görmek istiyorum. Bunu istiyorsun, değil mi? Becer beni, pis kız! Sik beni!"

Sırtımı dikleştirdim. "Evet..."

"Bana kuru kuru binmeni istiyorum Gemma. Bana sonuna kadar ittiğini hissetmek istiyorum. O daracık deliğinin sikimin üzerinde aşağı yukarı kaydığını hissetmek istiyorum."

Kendimi onun etli aletinin üzerine bıraktım, kıcını yataktan kaldırıp sonuna kadar içeri kaydırduğında bir inilti çıkardım. "Siktir, bu çok derin."

"O amcığa çalış, Gemma. Parmaklarını benimle birlikte orada istiyorum." "Parmaklar!?"

"Evet," diye homurdandı. "O parmakları hissetmeme izin ver Gemma, onları içimde istiyorum."

Zar zor uzanabiliyordum, koca sikinin yanında sadece bir parmağım vardı. Yanıyordu, gerilmişti. "Aferin kızıma, bana bak."

Yüzüne baktım, gözlerim kamaşmıştı. "Evet..."

"O dar, ıslak amına bir parmak daha sok ve benim için boşal. Canının yanması umurumda değil pis kız, bunu kabul etmeni ve benim için boşalmanı istiyorum."

"Tanrım, Jason..."

"Yap şunu, Gemma..." Bir parmağımı daha sokarken inledim, canım yanıyordu... ama çok sıcak hissettiriyordu. Onun üzerinde kıpırdandım, parmaklarım içimde titreşirken sikine doğru bastırıyordu. "Hadi, pis kız. Boşalmanı izlememe izin ver."

Parmaklarımı daha da sertleştirdim, bir parmak eklemi mükemmel noktaya doğru itildiğinde haykırdım. Kalçalarımın arasından ıslak sesler geliyordu ama hepsi çok azgıncaydı.

Boşta kalan elimle klitorisimin etrafında daireler çizerek uç noktaya doğru ilerliyordum. "Tanrım, evet... lütfen Jason, durma..."

"Hiçbir yere gitmiyorum, pis kız, gece daha yeni başlıyor."

Boşalırken ürperdim, sikini içimde sıkıca kavradım. Göğüslerim için bana yalvardı ve ben aşağı inerken onu boğdum, meme uçlarımı emme şeklini sevdim.

Kalçalarını salladı, içime sertçe çarparak beni pompaladı.

"Tekrar..." "Yine mi?" Tısladım, amım hâlâ çırpınıyordu.

"Şimdi Gemma, sikime bin. O tatlı parmaklarını amına sok."

"Oh Tanrım..." Bir kez daha denemek için doğruldum ve o kadar derindi ki, o kadar derindi ki .

"O parmakları içeri it, işte iyi bir kız. Ve sür beni, sertçe sür. O muhteşem göğüslerin benim için zıpladığını görmek istiyorum. Göster bana."

Sırtımı dikleştirdim, bir elimi onun sert kalçasına koyarak kendimi destekledim ve sonra parmaklarımı tekrar içimde gezdirdim.

"Güzel, Gemma, bu çok güzel."

Söyleyecek sözüm kalmamıştı, aletinin etrafında sıcak bir çırpınış içindeydim. Bu sefer gürültülüydü, vıcık vıcık ve kaygandı, tenin tene sıcak tokatları vardı.

"O tatlı amcığında iki sakin olmasının nasıl bir his olduğunu hatırlıyor musun Gemma?" "Evet!"

"Bunu sen istedin, değil mi?"

"Evet!"

"Şimdi o amcığı benim için ger, tatlı kız, bana onu ne kadar sevdiğini göster."

Parmaklarımı gidebildikleri kadar içeri ittim ve onun sikini hissedebiliyordum, nasıl da hissedebiliyordum. "Kahretsin, Jason, geliyorum. Siktir, geliyorum..."

"Zıplat şu lanet memeleri Gemma, işte böyle. Sen çok güzel ve pis bir kızsın Gemma ve benimsin, tamamen benimsin."

"Jason... sik beni... sik beni!"

Çırpındı, inledi ve taşaklarını koca kıcıma vurdu ve buna bayıldı, bayıldı amına koyayım. Yatağa sıkıca zincirlenmişti ve benim dolgun amım onu kurutuyordu, bu çok iyiydi.

Sert bir şekilde boşaldı, zincirlerinin içinde gerildi ve yükünü içime boşaltırken seğirdi. Aletinin parmaklarıma çarpışını hissedebiliyordum ve bu saf bir mutluluktı.

"O parmakları iyi bir kız gibi yalayıp temizle."

Kirli parmaklarımı ağızma sokarken gözlerim kamaşmış, kalbim hızla çarpıyordu.

Bakışlarına gülümseyerek karşılık verdim.
Ve sonra pis, kötü yabancıma pis amımı yalatarak temizlettim.
Son damlasına kadar.

Sonsöz

Gemma

Spot ışıklarına doğru adım attım, oda sahnenin ötesinde sadece bir gölge bulanıklığıydı. Orada olduğunu, beni izlediğini biliyordum. Gözlerini hissedebiliyordum.

Sadece tüllü bir babydoll'un içinde kendime güvenerek müziği bekledim. Yumuşak beyaz kumaş, omuzlarımdaki çillerle... kalçalarımla... iri memelerimle tezat oluşturuyordu. Gururla ayağa kalktım, intro başladığında sallanıyordum, şehvetli bir uyum, derin ve ilkel. Solumdaki güzel kıza baktım, çikolata gözlerindeki ışıltıya. O gülümsüyordu, ben de gülümsüyordum.

Buna hazırdım.

Cara elimi tuttu ve birlikte hareket ettik, vücudunu yukarı kaldırıp uzaklaşana kadar akıcı bir kovalamaca oyunuyla direğin etrafında döndük. Ben de onun pozisyonunu taklit ettim, sırtımdaki metali kalçalarımla arasında sıkıca duruyordu, ben de sırtımı dikleştirerek sonbahar buklelerimi yere doğru uzattım. Çeliğin çıkıntısını klitorisimde hissedebiliyordum, heyecanın tınısı meme uçlarımdan elektrik gibi geçiyordu.

Cara döndü ve kendini alçalttı, sanatsal bir altmış dokuzda durdu; onun vücudu, benimki ve aramızdaki direk. Spot ışıkları dans ederken yavaşça, duyusal bir şekilde ritme göre hareket ettik.

O yere düştü, narin bacaklarının üzerinde dik durmaya çalışırken ben de gölgeli Jason'ım için dans ettim, kendimi ritme kaptırdım.

Antrenmanda gergindim, isteksizdim ama sahnede durum farklıydı. Hazırdım.

Babydoll'umun kurdelesini çekiştirerek göğüslerimin serbest kalmasını sağladım, sadece göğüs uçlarımdaki püsküller mütevazılık içindi. Kalabalık kükrüyor, ritim yükseldikçe beni teşvik ediyordu. Dans ediyordum, özgürdüm, canlıydım...

Yüzlerce çift gözün sıcaklığı tenimi yakıyordu ama *gözlerim* Jason'ı arıyordu. Nerede olduğunu biliyordum, onu orada hissedebiliyordum.

Kirli arkadaşlarını da hissedebiliyordum, gelecek olanın vaadi karşısında ağızlarının suyu akarken aletlerinin kot pantolonlarının içindeki nabzını hissedebiliyordum.

Benim kirli Jason'ım ve onun kirli fantezileri... benim kirli fantezilerim... *bizim* kirli fantezilerimiz.

Doyamadım.

Son bir dönüş ve kalabalık ayağa kalktı. Alkışlar, ısıklar ve

Havada seksin baş döndürücü kokusu.

Club Explicit. Bizim gibi pis ve kötü insanlar için bir cennet. Buraya bayıldım.

"Bayıldım," diye mırıldandım. "Burada sahnede olmayı sevdim, Jason. Bayıldım!" Püsküllerimle oynadı, beni sahneden sahiplenirken öpücüğü sıcak ve muhtaçtı. "Tamam, pis kız, cevabım evet."

"Evet mi?!" Fıskırdım. "Ciddi misin?"

"Beni ikna ettiniz." Üzerinde adımın yazılı olduğu parlak ve altın rengi bir üyelik kartı uzattı. "En azından önümüzdeki üç ay için resmen Club Explicit'in VIP üyeleriye Gemma Taylor."

Heyecandan zıplayıp duruyordum, ta ki bir ama... kocaman bir ama olana kadar.

Kımıldamadan durdum. "Ne demek bir ama var?" "Bugün menajerimden bir telefon aldım."

Nefesim kesildi. "The Singers mı? Sana başka bir sözleşme mi teklif ediyorlar?"

Başını iki yana salladı. "Şarkıcılar değil..." Beni güçlü kollarıyla sardı, yüzünde hınzır bir gülümseme vardı. "MLS'den bir sezonluk teklif aldım. Los Angeles Stars. Futbol zamanı, pis kız, geleceğini söyle."

"Seninle Los Angeles'a gelmemi mi istiyorsun?!" "Tabii daha iyi bir planın yoksa."

Düşünüyormuş gibi yaptım. "...Sanırım seni hemen hemen sığdırabilirim."

"Beni sığdırabileceğini biliyorum Gemma. Asıl soru şu... Aynı anda kaç tane pis arkadaşımı sığdırabilirsin?"

Heyecan dalgası kalçalarımın arasına sıkıca yerleşti. Jason'ın elini sıkıca avuçlarımın içine aldım. "Hadi gidip öğrenelim..."

SON

Teşekkür

The Dirty Bads, arkamda harika bir ekip ve sesimi duyurmamı sağlayan harika insanlar olmasaydı gerçekten bu hale gelemezdi. Hepinize çok teşekkür ederim! Özellikle de her zaman olduğu gibi editörüm John Hudspith'e teşekkür etmek istiyorum. Johnny, bu kitap için gerçekten elinden geleni yaptın ve senin katkılarının gülünç derecede harikaydı. Çok teşekkür ederim!

Tracy, yorulmak bilmeyen asistanım - vay canına! Gerçekten çok başarılısın. Her şey için çok teşekkür ederim. Beni her gün gülümsetiyorsun.

Sokak ekibim hanımlar, yorulmak bilmeyen desteğiniz için çok teşekkür ederim. Lesley ve Michelle'e ekibi koordine ettikleri ve her şeyin sorunsuz ilerlemesini sağladıkları için özel teşekkürler, ikinizi de çok takdir ediyorum.

RBA Designs'dan Letitia Hasser - bir başka harika kapak ve marka için milyonlarca teşekkür. Harikasınız.

Dirty Bads ile aylar boyunca beni destekleyen çok sayıda blog yazarı, yazar ve okuyucu var, hepiniz benim için çok önemlisiniz ve hepinize minnettarım! Bağımsız topluluğa hayranlık duyuyorum - bu gerçekten olağanüstü bir ortam ve bunun bir parçası olduğum için minnettarım. Herkese teşekkür ederim!

Ailem, arkadaşlarım, yazar dostlarım... hepiniz benim için dünyalara değer olduğunuzu biliyorsunuz. Siz olmadan bunların hiçbirini yapamazdım. <3

Sanırım burada duracağım çünkü bu bir Oscar'ın kabul konuşması değil ve zamanımda biraz fişkırdığımı biliniyor! :D

Jade Hakkında

Jade, İngiliz kırsalının kalbinde yaşayan sapkın, kirli, eksantrik bir gotik kızdır. Evet, yazdıklarının ima ettiği kadar tuhaf biri. Onu genellikle sosyal medyada gizlenirken yakalayabilirsiniz:

www.facebook.com/jadewestauthor

www.twitter.com/jadewestauthor

www.jadewestauthor.com

Kirli Kötü Yabancılar, Kirli Kötü serisinin üçüncü bağımsız romanıdır. Dirty Bad Wrong ve Dirty Bad Savage kitaplarının her ikisi de Amazon'dan temin edilebilir.

İçindekiler

<u>Önsöz Birinci</u>	
<u>Bölüm İkinci</u>	
<u>Bölüm Üçüncü</u>	
<u>Bölüm Dördüncü</u>	
<u>Bölüm Beşinci</u>	
<u>Bölüm Altıncı</u>	
<u>Bölüm Yedinci</u>	
<u>Bölüm Sekizinci</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Dokuzuncu</u>	
<u>Bölüm Onbirinci</u>	
<u>Bölüm Oniki</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Onüçüncü</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Ondördüncü</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Onbeşinci</u>	
<u>Bölüm Onaltıncı</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>On Yedinci Bölüm On</u>	
<u>Sekizinci Bölüm On</u>	
<u>Dokuzuncu Bölüm</u>	
<u>Yirminci Bölüm Yirmi</u>	
<u>Birinci Bölüm Yirmi</u>	
<u>İkinci Bölüm Yirmi</u>	
<u>Üçüncü Bölüm Yirmi</u>	
<u>Dördüncü Bölüm</u>	
<u>Sonsöz Teşekkür Jade</u>	
<u>Hakkında</u>	